

ТУРҒАНБАЙ БЕГЖАНОВ

**ҚАРАҚАЛПАҚ ТИЛИ
ДИАЛЕКТОЛОГИЯСЫНЫң
Мәселелеринен**

**„ҚАРАҚАЛПАҚСТАН“ БАСПАСЫ
НӨКИС—1971**

4КК Бегжанов Т.
Б28 Қарақалпақ тили диалектологиясынын мәселелерінен Некис
„Қарақалпақстан“, 212 бет.

Филология илимлеринң кандидаты Турғанбай Бегжановтың
бул китабы қарақалпақ тили диалектологиясына тиісіли көлемли
мийнет болып, ол тийкарыңан Мойнақ говоры лексикасын изертлеү-
ге ариалған. Автор бул мийнеттінде республикамыздың Мойнақ рай-
онының териториясында жасаушы қарақалпақтардың сөйлеү тилин-
деги говорлық өзгешеліктерди қарақалпақтардың әдебий тили менен ҳәм
түрк тиллес (тухымлас) басқа да халықтардың тиллери менен са-
лыстырып изертлеуди мақсет еткен.

Мийнет қарақалпақ тил билими ҳәм диалектологиясы менен
шуғылланышылар, жоқары оқыу орынларынын студентлерине жәр-
демши қурал ретинде, түрколог тильти илимпазларға, улыўма ал-
ғанда тил билими менен қызығышыларға ариалып отыр.

Индекс $\frac{7-1-8}{71 \text{ м}}$

Доцент Д. С. Насыровтың редакторлаұында.

АВТОРДАН

Жергилекли тил өзгешеликлерин изертлеў — тил билиминиң ең әхмийетли мәселелериниң бири. Жергилекли тил өзгешеликлерин үйрениў тилемиздин тарихын, тарихый грамматикасын дүзиў ушын ең тийкарғы дәреклерден (источниклерден) болып табылады.

Айта кететуғын бир нәрсе Мойнақ районының территориясы усы ұақытқа шекем (1960-жыл) диалектологиялық мақсете (жергилекли тил өзгешеликлерин изертлеў) ариаўлы түрде изертленген емес.

Изертлеўге тийисли болған Мойнақ районы бойынша барлығы болып 132 информатор менен сөйлесилди, соның ишинде 52 ҳаял, 80 еркек, қырық жасқа шекемгиси 37, қырық жастан асқаны 95. Әлбетте булардың барлығы қарақалпақ информаторлар. Ескерте кететуғын бир нәрсе, мийнетте қарақалпақ тили менен қазақ тиллериниң бир-бирине тийгизген тәсирлери сөз етилмейди, себеби бул тема айырым изертлеўшилер тәрешиен исленилип жүрипти.

Еки тилдиң бир-бирине тәсирі ҳаққындағы мәселениң қозғағанда фонетика, грамматика, лексика бойынша сөз етилиў керек. Жұмыс тек қарақалпақ тили Мойнақ говорының лексикалық өзгешеликлерине арналғанлықтан бул бизниң изертлеў объектимизге кирмеди. Қарақалпақ тили Мойнақ говоры проф. Н. А. Басқаковтың классификациясы бойынша (қарақалпақ тилин еки диалектиге „Арқа-шығыс, Тұслик-батыс“ беледи) қарақалпақ тилинин Арқа-Шығыс диалектине¹ киреди, ал филология илимлериниң кандидаты Д. С. Насыровтың классификациясы бойынша қарақалпақ тилинин арқа диалектине² киреди. Д. С. Насыров 1960 жылдан бер-

¹. Н. А. Басқаков. Каракалпакский язык. I, II М.—Л. 1951—1952.

². Д. С. Насыров. Некоторые итоги развития каракалпакского языкознания, журнал „Общественные науки в Узбекистане“. Ташкент, 1965, № 3.

жағындағы системалы түрде жыйналған диалектологиялық материалларға сүйене отырып қарақалпақ тилин территориялық жақтан үлкен еки диалектиге бөледи.

Арқа диалектиге республикамыздың Мойнақ, Чимбай, Тахтакөпир, (бурынғы Қараөзек районы), Кегейли (бурынғы Куйбышев), Хожели, Қоңырат районларында ҳәм республикамыздың орайы болған Нөкис қаласында жасаушы қарақалпақтардың сөйлеў тили кирсе, ал түслик диалектиге Төртқұл, Бируний, Әмиүдәръя ҳәм Назархан участкасындағы аралас говорлар киреди. Бизиң пикеримизше соңғы классификация бир қанша мақсетке мүшептың келеди деп ойлаймыз, себеби бул классификацияда халықтың географиялық орналасыў жағдайларына, сөйлеў өзгешеликлерине, халықтың өзара бир-бирине қатнас мәселелерине ҳәм тарийхий жағдайлар есаңқа алынған.

Проф. Н. А. Басқаков қарақалпақ әдебий тили Арқашығыс диалекти тийкарында пайда болды¹ десе, доц. Д. С. Насыров Арқа диалекти тийкарында пайда болғанлығын² айтады. Бул жерде территориялық жақтан ғана парық болып, екеўи де биринен-бири қашықлап кетпеген егиз пикирлер. Ҳәммемизге белгилі қарақалпақ тили миллій тил есабында тек Октябрь революциясынан кейин ғана жүзеге келди. Соныңқтан изертлениў жағдайы да революциядан кейинги дәүір менен байланыслы. Проф. Н. А. Басқаков Қарақалпақ тилин Октябрь революциясына шекемги тюрк группасындағы тиллердің ишиндеги ең аз изертленген тиллерден³ екенligin көрсетеди. Бул жумыс белгилі бир говордың лексикасына арналғанлықтан биз тек лексика тарауындағы жүзеге келген мийнетлер ҳаққында ғана бир еки-ауыз сез етиўді мақул көрдік.

Диалектологиялық материаллар жыйнау ҳәм оны арнаұлы түрде изертлеў жумыслары 1930-жыллардан баслап қолға алына баслады.

С. Е. Маловтың „Қарақалпақ тили ҳәм оның изертлениў“ (1934) Н. А. Басқаковтың „Қарақалпақ тилинің қысқаша грамматикасы“ (1931 — 1932) атты мийнетлеринде диалектология, соның ишинде тилимиздиң

¹ Н. А. Басқаков. Каракалпакский язык, I, М—Л. 1951, стр. 4.

² Д. С. Насыров. Журнал „Общественные науки в Узбекистане“. Ташкент, 1965, № 3, стр. 28.

³ Н. А. Басқаков. Каракалпакский язык. II. М—Л, 1952, стр. 9.

лексикалық өзгешеліктери азлап сөз етиледи. Н. А. Баскаковтың „Қарақалпақ тили“ (1951 — 1952) атты еки китабының жүзеге келийі қарақалпақ тил илминде, сондай-ақ диалектологияда үлкен жаңалық болды.

Соңғы жылларда қарақалпақ тилинің лексикасына ариалған аринаұлы мийнетлер ҳәм илмий мақалалар пайда бола баслады. Усылар менен бир қатарда белгіли бир диалект ямаса говордың лексикалық өзгешеліктерине арналған илмий мақаладар жүзеге келди.

Проф. Н. С. Баскаков „Состав лексики Каракалпакского языка и структура слова“ атты мийнетинде қарақалпақ тили лексикасын тарийхый планда белгілі дәүирлерге бөліп, улыұма тюрк тиллеринің лексикасының рауажланыў жағдайлары менен салыстырып, қарақалпақ тили лексикасының өзине тән тийкарғы рауажланыў белгилерин көрсетеди. Лексикамызда улыұма тюрк тиллерине ҳәм монгол тиллерине ортақ сөзлер араб парсы, қытай тиллеринен келип кирген сөзлердин бар екенлеги, олардың қалай келип кириў жағдайлары илмий тийкарда сөз етилген. Сондай-ақ рус тили арқалы кирген сөзлер (революцияға дейин ҳәм оннан соңғы дәүирлерде) ди де дәүирлерге бөліп көрсетеди.

Филология илимлеринің кандидаты Е. Бердимуратов тәренинен жазылған „Хәэзирги заман қарақалпақ тили“ (Лексика) атты китабында улыұма қарақалпақ тилинин лексикасы сөз етилип, ол илмий тийкарда жазылған мийнетлерден есапланылып, қарақалпақ тил илми, соның ишинде лексика тараұындағы бағалы мийнет болып отыр.

Қолыңыздығы бил мийнет 1960 — 1961-жыллардағы диалектологиялық экспедиция материаллары ҳәм автордың соңғы ұақыттардағы жекке байқаулары тийкарында жазылды. Усы жумысты таярлауда Эзербайжан ССР Илимлер Академиясының академиги, филология илимлеринің докторы, профессор М. Ш. Ширалиев басыныштық етти. Усы жумыстың жазылышында ҳәм баснага таярланылышинда Эзербайжан ССР Илимлер Академиясы Тил билими институтының „Эзербайжан тилиниң диалектологиясы бөлими“ ҳәм Өзбекстан Илимлер Академиясы Қарақалпақстан филиалының И. Дауқарарған атындағы тарийх, тил ҳәм әдебият институтының „Қарақалпақ тилинин тарийхы ҳәм диалектологиясы“ секторлары илмий хызметкерлеринің үлкен жәрдем-

лери болды. Сондай-ақ бул жумыстың сапалы болыуына бастан ақырына шекем басшылық еткен академик М. Ш. Ширазиев, доцент Д. С. Насыровларға автор шынын кеүилден алғыс айтады ҳәм Эзебайжан ССР Илимлер Академиясы Тил билими институтының „Диалектология бөлімінің“ илімий хызыметкерлерине, Өзбекстан Илимлер Академиясы Қарақалпақстан филиалының Н. Дауғараев атындағы тарийх, тил ҳәм әдебият институтының „Қарақалпақ тилинің тарийхы ҳәм диалектологиясы“ секторының илімий хызыметкерлерине, сондай-ақ А. Оруджев, М. Рагимов, А. Алексперов, В. Асланов, М. Исламов, К. Рамазанов, А. Махмудовларға өз миннетдаршылығын билдиреди.

Шәртли қысқартыўлар

Қарақалпақ — қарақалпақ тили ямаса қарақалпақша дегенди;

Эд. орф.— эдебий орфографиясы ямаса шәртли түрде эдебий тил дегенди;

А. Ш. — қарақалп. тилиниң Арқа-шығыс диалекти;

Т. Б. — түслик-батыс диалекти дегенди;

Сал. — салыстырың дегенді;

Кар. — қараңыз дегенді;

Ч м – Чымбай районының материалларынан;

К м – Коңырат районының материалларынан;

М м. — Мойнаң районының материалларынан;

Т.к.м. — Тахтакөпир районының материалларынан;

Т м. — Төрткүл районының материалларынан;

К м. — Кегейли районының материалларынан;

Х м. — Хожели районының материалларынан;

Э·д м. — Эмиүдэргя районының материаллары

Б м – Бируний районның материалларынан;

Н.м.—Нөкис қаласының материалларынан;

Қараж. — Қаражар; Аңто — антонимлер;

Тик. — Тикөзек; Неол. — неологизмлер;

Каз. дәръя — Қазақдәръя; Арх. — архаизмлер;

Омон — омонимлер; Топ. — топонимлер;

Синон – синонимлөр; Этн. – этнонимлөр;

Транскрипциялық белгилер

— „а“ сесиниң созылышындағы варианты ушын.
— „ә“ сесиниң созылышындағы варианты ушын.

- ӢӢ – „іі“ сесиниң сөздид басында дифтонг түрин көрсетиў ушын
- ӮӮ – „өө“ сесиниң сөздид басында дифтонг түрин көрсетиў ушын
- ӰӰ – „օօ“ сесиниң сөздид басында дифтонг түрин көрсетиў ушын
- Ӥӥ – „ж“ даұыссызының аффрикат түрин көрсетиў ушын.
- I – сеслердиң алмасыўын, формалардың вариантыларын жазып көрсеткенде қолланылады.
- II – паралельлик формаларды көрсетиў ушын.

КИРИСИЙ

Мойнақ районы Арал төңизиниң түслигине яғни Әмиүдәрьяның Аралға қуяр жерине орналасқан. 1931-жылы өз алдына Республикамызда балық аўлаушылық пенен шығылланатуын район болып дүзилди¹.

Республикамыздың пайтахты Нөкистен самолет пенен бир saatlyқ жол. Бундан басқа суў (Әмиүдәрьяны бойлап) жолына ийе. Район орайынан барлық елатты пунктлерге дерлик самолет қатнап турады. Район территориясында суў арқалы қатнаста жақсы жолға қойылған.

Районның халқы тийкарынан қарақалпақ, қазақ, руслардан турады. Соңықтан оқыў-оқытыў ислери қарақалпақ, қазақ, рус тиллеринде алып барылады. Район бойынша 7 орта мектеп, ҳәр бир колхозда сегиз жыллық ҳәм баслауыш мектеплер бар. Районнан шығатуын „Қызыл балықшы“ („Красный рыбак“) газетасы еки тилде яғни бир бети қарақалпақ, бир бети рус тилинде шығатуын еди. Ал ҳәзири „Арал балықшысы“ атына өзгерди ҳәм қарақалпақ тилинде шығады. Усыларға қараш барлық милдеттер аралас отыр деген жуўмақ шығармау керек. Мәселен район орайында 25 милдеттің ўәкіллери бар. Қазақдәрья, Шеге, Таллық, Тикөзек, Қаражар, Мергенатау, Зайыр участкалары қарақалпақтар, ал Үрге, Үшсай, Ақбеткей, Қарабайлы участкалары қазақлардан турады, ал руслар болатуғын болса район орайында, Үшсайда, Үргеде (ҳәзири балықшы аўыллар жоқ) жайласқан. Бул Оралдан (Уральский) келген руслар болып табылады.

¹ Ж. Уббининзов. Түслик Аралда балық аўлаушылық ҳәм балық санаатын раұажландырыудың гейпара мәсете лери Нөкис, 1961, 21-бет; Т. Жумашуратов. „Мойнақ откен ўақыттарда“, „Қызыл балықшы“ газетасы, 1946, 16 февраль.

Районда бес балық заводы, бир балық консерва комбинаты, тогыз колхоз¹, бир уч комбинат бар. Бұл оқыуорны ҳәр жылы колхозларға жоқары квалификациялы судно айдаушыларын, мотористлер, механиклер таярлап береди.

Төніз жағасындағы қарақалпақларды — мүйтенлер, қолдаұлы, ашамайлы, қыят яғни қарақалпақтың қонырат арасына киретуғын уруұлар қурайды. Усылардың ишинен мүйтен уруұлары ата-бабасынан бермаған тек балықшылық пенен шуғылланыў жағынан айрылып турады. Дәслепки мүйтен уруұларының ата мәканы Тербенбес. Усы Тербенбесте отырған ўақтындаған азлап жер менен (егин егиў) шуғылланған. Ал қалған уруұлар балықшылық пенен қатар шарുашылық пенен, жер менен т. б. шуғылланып, хожалығы аралас (комплексли) болған.

Мойнақ районы тарийхый жақтанда, мәдений жақтан да, тәбийгүй жақтан да басқа районларға қарағанда айрықша өзгешеликке ийе. Усыған байланыслы халықтың сөйлеүи де басқа районлардағы жасаушы халықтың сөйлеүи менен салыстырғанда, әсиресе лексикасында көп ғана өзгешеликтерди көремиз. Соныңқан биз район халқының тарийхына (революциядан бурын ҳәм соңғы) қысқаша тоқтап кетиуди мақул көрдик. Себеби биз сөз етип отырған тема усы халықтың тарийхы менен, этнографиясы менен, мәдениятты менен, географиялық орналасыў жағдайлары менен улыўма алғанда халықтың күн кешириў жағдайлары менен тығыз байланыслы.

Район халықтарының тийкарғы байлығы — балық. Олар: сүүен, бекире, сазан, шабақ, марқа, сыла, қаракөз, ылақа, шоқыр, торта, қылышбалық, табан балық, шамай, алабуға, шортан, тоқыбалық, тыран, сумырай, құртқа балық, бөрге, т. б., болып табылады. Республикамыздың экономикасын көтериүде балық санаатының тутқан роли оғада уллы. Балық санааты туýралы көп ғана илимий мийнетлер жүзеге келди. Олардың ишинен Л. Бергтиң „Арал тенізи“, „Арал тенізинде балық аўлаушылықтың ҳәзирги ауқалы“, Г. В. Никольскийдин „Арал тенізинде балықтары“, Д. В. Альбанов-

¹ 1960-жылға шекемги 12 колхоз болған, 1960-жылда колхозларды ирилендиргеннен кейин 9 колхозға қысқарған.

тын „Қарақалпақстанда балық хожалығы“ мийнетлерин көрсетиүге болады. Усылар менен бир қатарда Өзбекстан Илмимер Академиясы Қарақалпақстан филиалының секторлары ҳәм лабораторияларының алып баратырган проблемалық темаларының ишинде балықшылық хожалығына ариналып изертленген ҳәм изертлениүге тийисли жумыслар салмақлы орында ийелейди.

Уллы Октябрь Революциясына шекем район территориясының изертлениүи рус авторларына тийисли. Мәселең 1848 — 1849-жыллары А. И. Бутаковтың басшылығы астында илимий экспедиция жүргизилип бол экспедицияның тийкарғы мақсети Арал төнисинин балығы менен танысыұды көзде тутқан еди. Ҳәзирги район ораіы Тоқпақатада болып өзлеринин изертлеўлерин жүргизди.

1873-жылы түслик Аралдың Россияға қосылышы балықшылардың турмысында үлкен жаңалық болды, себеби бурын жергилікли халық Аралдың алтын байлығынан жақсы пайдалана алмаған еди. Руслардың келийі менен балық аўлаушылықта үлкен өзгерислер болды, буны халықтың мынадай мақалларынан көриүге болады.

Пароход пенен елге орыс келди,
Орыс пенен бирге ырыс келди,
Атлы келсе урыс келди,
Пароход келсе дурыс келди¹.

Орыслардың (қарашекпенлер)² келийі менен район территориясының бираз жерлеринде балық аўлаў промыслылары пайда бола баслады.

Усыларға қарамастаған революциядан бурынғы халықтың турмысы жүдә аўыр еди. Бундай аўыр турмыс әдебияттың сәүлеленип турды. Мәселең сол аўыр турмысты өз көзи менен көрген Құн-хөжа былай деп жазады.

Үлкен асым тыран шабақ,
Сап жегеним жекен табақ,
Таба алмадым басқа тамақ,
Бир жұтымға жарымадым³.

1. Әмиүдәрья журналы, 1959, № 10, 61-бет.

2. Жергилікли халық дәслепки келген орысларды „қарашекпенлер“ деп атаган. (Т. Б.)

3. Құнхөжа, қосықлар, 1960, 103-бет.

Революцияга дейин балықшылардың балық аўлаў қурагаллары дым эпиүайы еди, олар шанышқы, қармақ қаза, илме, керши, т. б. болып есапланды. Балық аўлағанды эниуайы қайық, салларға минип жүрип аў қурагутын ҳәм салған аўларын қарайтуғын еди. Элбетте бундай қураллар менен балық аўлаў дым өнимсиз еди. Мәселен тәжирийбели балықшылар менен сөйлескенде мынадай мағлыұмагларды береди: керши қурып балық аўлаў дым қыйынға түсетеуғын еди. Балықшы азаннан кешке шекем балық қашан түсер екен деп күтип отыраш еди. Түскен балықты да сол заматта алмасан, соң шығыпта кететуғын еди. Илме менен балық аўлаў да қыйын. Қыста музды ойып, үкини аңлып отырсан басқа адамлар музды тоқылдатып усы үкіге қарап айдайды. Үкиниң тузынан өткен ўақытта илме менен тартып сыртқа ылақтырасаң. Шанышқы, қармақ болса ол биримлеп балық услайтуғын қураллар. Балық усладағы тәүирирек усыл қаза еди. Қазаны қамыстан ҳәм жынғылдан тоқыдық. Соңлықтан балықшылар „қазандағы балық, қазандағы балық“ деп бийкарға айтпады. Балықшы қазаны кунине 2 – 3 мәртебе қарады. Буннан пайдаланып турды. Қазаны қарайтуғын арнаўлы шолпы болар еди. Мине усылардан көринип турыпты, революцияға шекемги балықшылардың қалай балықтан пайдаланғаны ҳәм қалай турмыс кеширгенликлери. Мойнақ халқының Октябрь революциясына шекемги турмысы „Мойнақ өткен ўақытларында“¹ деген мақалада жақсы көрсетилген.

Мойнақ балықшылары Россияға қосылғаннан кейин балық аўлаў қурагаларының түрлери бираз өзгерди. Жаңадан аў, нәрете, жылым пайда болса, бурынғы бар қурагалларға да өзгерислер кире баслады. Балықшылар турмысында қайық үлкен роль тутады. Бунысыз көллерден, дәръядан, жылға·өзенлерден, тенизден балық аўлаў мүмкін емес. Орыслардың келийи менен реконструкцияланған қайықтар (уральский типиндеғи қайықтар) пайда болды.

Совет ҳүкиметиниң дәслепки орнаған күндеринен баслас-ақ балықшыларға аталарша ғамхорлық ете бағлады. Бул туўралы экспедиция ўақтында ҳәр бир балық-

¹. Т. Жумамуратов. „Мойнақ—өткен ўақытларында“, „Қызыл балықшы“ газетасы, 16-февраль, 1940-жыл.

шы менен сөйлескенимизде мыналарды айтып берди. 1930 — 31 жыллары ғалаба колхозласыў ўақтында колхозға оттік. Балық аўлау қуралларының барлығы колхоз менишигіне отти. Мәмлекет балықшыларға материалдық ҳәм техникалық жақтан көплеген жәрдемлер көрсетti. Колхозларға балық аулайтуғын қураллар сатын алыу ушын кредиттер берди. Нәтийжеде балықшылардың турмысы абаданласа баслады. Совет ҳүкимеги қурыуга актив қатнасқан, колхозларды қолы менен қурған ҳәм усы колхозларға көп жыл басшылық еткес тәжирийбелі балықшылар усындай етип өз турмысларын еске түсиреди. Және де 1930-жылы Мойнақта Қарақалпақстан балықшыларының 1-съездинин, 1931-жылы II съездинин болып, бул съездилердин балықшылар турмысында, мәдений, техникалық, экономикалық бурылымдар жасағанлықтарын бизге гүрриңлесиў ўақтында усы съездлерге қатнасқан информаторлар айтып берди.

Усындай баһытлы турмысты шайыр А. Муўсаев былай көрсетеди:

„Мойнақ районының мысалға алсақ,
Күннен-күнге алға басып баратыр.
Халқының турмысын бир тәрийип қылсақ,
Жасарған ғұллардей өсип баратыр.

Бул районның еки жерден қолы бар,
Дийханға жер, балықшыға көли бар,
Тутқан партияның туýры жолы бар,
Жарлыны, гедейди қоллап баратыр¹.

Совет ҳүкиметиниң балықшыларға көрсеткен ғамхорлығы оғада зор, әсиресе балықшылардың экономикасы менен мәдениятиниң өсиюи менен көринип тур. Ҳәр бир балықшылық колхозда үскенеленген мектеп, емлеўхана, клуб, балалар бақшасы, моншалар бар. Булар балықшылар менен рабочийлардың рухый талаптарын қанаатлаңдырмақта. Ҳәзир балықшылар менен рабочийлар бурынғы қамыс қақыраның орнына электр менен тәмийин стилген азада жайларда турады.

Партиямыз бенеи совет Ҳұметиниң аталық ғамхорлығының нәтижесинде Мойнақ республикамызда ал

¹ А. Муўсаев Тацламалы қосықлары, 20-бет.

дыңғы қатардағы социалистлік мәденияттың орайына айналыу менен биргे ең ири санаат орайларының бири болып отыр.

Усы турмысты жазыўшы К. Султанов „Балықшыларға“ деген қосығында былай көрсетеди.

Арқасы комбинат балыққа батқан,
Балықшы улларын баўырына тартқан,
Миллион-миллион қуты консерва артқан,
Алып пароходлар йошып барады.

Жаслары нәрете, жылымға уста,
Сүў маржанын сүзген қыраўлы қыста,
Ат салысып социалистлік жарыста,
Табыс пенен аброй алыш барады.

Биз жоқарыда район халқының тийкарғы байлығы балық дедік. Мойнақ усы балық санааты менен бир қағарда аүылхожалығы, мал шаруашылығы, ондатра аулау, тұлки өсириүшилик, құс өсириүшилик т. б. иелері менен шуғылланатуғын аралас (комплекслы) рауажланған орайға айланып отыр.

Республика жазыўшылары балықшылар турмысынан көп ғана шығармалар дөретти. Олардан, К. Султановтың „Ақдәрье“ А. Бегимовтың „Балықшының қызы“, Ө. Айжановтың „Арал қушағында“ атты романларын көрсетіп түрмислары ҳәм олардың жайнаған табыслары сүүрөтленеди. Ҳәзір балықшының ул-қызыларынан Социалистлік мийнеттің қаҳарманлары, СССР Жоқарғы Советиниң депутатлары, илим докторлары, кандидатлары, жазыўшылар, жоқарғы қәнигели врачлар, муғаллимлер, инженерләр, техниклер улыўма алғанда илимниң барлық тараўларынан қәнигелер өсип жетилисти.

I ВАП

МОЙНАҚ ГОВОРЫНЫҢ ҚАРАҚАЛПАҚ ӘДЕБИЙ ТИЛИНЕ ҚАТНАСЫ ЖӨНИНДЕ

Қарақалпақ әдебий тили басқа да тюрк семьялас (тухымлас) халықтарының әдебий тили сыйылды қарақалпақ халқының улыўма сөйлеў тилиниң тийкарында пайда болғанлығы белгили. Ҳәр қандай әдебий тил сол тилде сөйлеўши халықтың өсиў, раўажланыў тарийхы менен тығыз байланыслы болып, сөйлеў тилиниң белгили бир диалекти тийкарында пайда болды. Ал әдебий тил дегенимиздин өзи сол тилде сөйлеўши халық тилиниң ең жоқарғы формасы, халықтың тил мәдениятиниң ең жоқарғы жемиси болып табылады.

Қарақалпақ әдебий тили белгили изертлеүшилердиң (проф. Н. А. Баскаков, доц. Д. С. Насыров) пикирleri бойынша арқашығыс¹ ямаса қарақалпақ тилиниң арқа диалекти² тийкарында пайда болғанлығы белгили. Қарақалпақ әдебий тили өзиниң қәлиплесиүндө көп ғана тарийхый дәүирлерди басып өтгі. Сол дәүирлердин жүўумағында ҳәзирги раўажланыў дәрежесине жетти ҳәм қәлиплести. Бул туўралы доц. Д. С. Насыров былай деп жазады: „К концу до военного периода (1940—1941 г.г.) на наш взгляд, окончательно устновились также фонетико-грамматические, лексические, орографические и орфоэтические нормы устного и письменного каракалпакского литературного языка, созданного на базе концентрации признаков северного диалекта, являющегося разговорный языком населения

¹ Н. А. Баскаков. Каракалпакский язык, I, М.—Л., 1951, стр. 4.

² Д. С. Насыров. Некоторые итоги развития каракалпакского языкоznания. (Журнал „Общественные науки в Узбекистане“, Ташкент 1965, № 3, стр. 28.

Чымбайского (с бывшими Тахтакупырскими, Карагузякскими районами), Кегейлийского (с бывшим Куйбышевским районом), Муйнакского, Кунградского, Ходжейлийского районов КК АССР“.

Таким образом, период формирования и становления каракалпакского литературного языка в основном совпадает с формированием каракалпакской социалистической нации¹.

Сөйлеү тили болсын, әдебий тил болсын барлығы да халықтиki. Соплықтан булар арасына шегара қоюуга болмайды, яғни қарақалпақ әдебий тили усы аўыз еки сөйлеү тилинин тийкарында писип жетилисти. Әдебий тилимиздин нормалары пайда болды. Әдебий тилимиздин қәлиплесиүинде аўыз еки әдебияты-мыздың үлгилери үлкен хызметлер атқарды. Олардан биз жыйнаған халық қосықлары, нақыл — мақаллар, легендалар, дәстанлар т. б. аўыз еки халық дөретпесиниң үлгилери болып табылады. Булар улыўма қарақалпақ халқының әсирлер даўамында басынан кеширгенн тарийхы менен, этнографиясы менен, әдебий үлгилери менен, улыўма алғанда өмир сүриў жағдайлары менен тығыз байланыслы болып келеди.

Хәр қандай әдебий тил сол тилдиң диалектлери ҳәм говорлары тәрепинен толығады, байныды ҳәм раұажданып отырады.

Биз жоқарыда ҳәр қандай миллий әдебий тил сол тилде сөйлеүши халықтың турмысы менен тығыз байланыслы болады деген едик. Бурынғы (әдебий тилимиздин толық қәлиплескенге шекемги дәүір) әдебий тилимиз халықтың күн көриүине, этнографиялық, тарийхый жағдайларына байланыслы болған болса, ал ҳәзиригү күнгү қарақалпақ әдебий тили күнделекли жаңалықлар менен толығып байып баратыр. Бир дәүирдеги әдебий тилдиң нормасы менен халықтың талағын қанаатландырыў мүмкін емес. Бул жерде биз Мойнақ говорындағы ушырасатуғын илимий-техникалық, сиясий, экономикалық терминлерди көзде тутып отырымыз.

Қарақалпақ халқының аўыз еки ҳәм жазба әдебий

¹ Д. С. Насыров. Некоторые итоги развития каракалпакского языкознания. Ж. Общественные науки в Узбекистане, Ташкент, 1965, № 3, стр. 28.

тилиниң қәлиплесиүинде фонетикалық, грамматикалық, лексикалық, орфографиялық, орфоэпиялық нормалардың болыуы шәрт. 1960-жылға шекемги изертлеүшилер тәрепинен (С. Е. Малов, М. А. Баскаков, Е. Д. Поливанов, Ж. Арапбаев т. б. тилимиздин фонетикалық, морфологиялық, орфографиялық нормаларына көбірек кеүил бөлиніп, ал лексикалық жағы кешеллеп қалды. Әдебий тилдин нормасын белгилеүдеги ең керекли шәртлериниң бири диалект ҳәм говорларымыздың лексикалық байлықтарын изертлеү, оны үйрениў ең керекли жағдайлардың бири. Ҳәр қандай говор ҳәм диалектлердин лексикалық байлығын изертлегенде, үйренгенде, сол байлықтарды иске қосқанымызда ғана әдебий тилимиздин толық түрде бүйири шығады.

Бул жағдай тек қарақалпақ тилине ғана тийисли болып қоймай, улыұма тюрк тиллерине тән жағдай болып отыр. Элбetteт ҳәр қандай диалект ҳәм говордың лексикалық, синтаксислик айырмашылықтарын изертлеү ансатқа түспейди. Улыұма фонетика-морфологияда белгили бағыт ҳәм қәлиптин барлығы изертлеүшилерге көмек берип отыр, ал ҳәр қандай диалект ямаса говордың лексикалық байлығын қәлипке салып изертлеү мүмкін емес.

Биз бул жерде „лексикалық байлық“ дегенді шәртли түрде алып атырмыз. Сондай-ақ бир говордың лексикалық байлығының „көп“ ямаса „аз“ болыуы да шәртли қубылыс деп қараў керек. Ҳеш үақытта бир говордың лексикасы бай, екиншисин жарлы деген жуўмақ шығарыўға болмайды. Сөйлеў тили сол тилде сөйлеўши халықтың өндіріси менен, турмысы, шұғылланыў жағдайлары менен байланыслы деп қараў керек. Мәселен изертлеген Мойнақ говоры улыұма балық хожалығына, тәбиятқа, құс өсириүшиликтікке, ондагра аўлаў, тұлки өсириүшиликтікке, мергеншиликтікке т. б. толып атырған аралас хожалықтың лексикасы менен толы болса, басқа говорлар аўыл хожалығына байланыслы пахташылық, егиншилиқ, мал шароашылығы, жинекшилиқ, бағшылық т. б. өзине тән лексикалық байлығы менен өзгешеленген болып көзгө түседи. Ұсыннан улыұма халықтың сөйлеў тили мийнет процеси менен тығыз байланыста болады деген жуўмақ шығарыўға болады.

Ұсыннай айырмашылыққа тийисли атамалар әдебий

тилимиздин сөзлик составына енип, пайдаланыўына же-
гилгенде ғана әдебий тилимиз толығын, байып отырады.
Сонлықтан әдебий тил—қарақалпақ тилиниң диалект ҳәм
говорларын бирлектириу, жүўмақластырыў хызметин
атқарады екен. Тағы бир жағдай усы диалектлик ямаса
говорлық өзгешеліктерди усы әдебий тилге салыстырып
изертлегенде ғана олар арасындағы парқлар белгили
болады ҳәм бир говорда қолланылып екиниши говорда
қолланылмайтуғын атамалар да усынан келип шығады.
Булар жөнинде мийнетте белгили орын берилген.

Мойнақ говорында балықшылық кәсибине байла-
ныслы бай лексика бар. Бул байлықты еледе болса
изерлеў, толықтырыў керек. Балықшылық кәсибине
байланыслы лексика Октябрь революциясынан кейин
илимнин, техниканың ғаўлап өсији нәтийжесинде кен
өрис алыш раўажланбақта.

Мәселен балықтың түрлерине байланыслы тәшир
ямаса тәшир бекире, шоқыр, сумырай (сумурай, пана-
ханы сазан, сыпайы балық, панаханы сүйен, қайаз, ақ
торта, қызыл қанат торта, көк мойын торта, көгжон,
йериниғызыл, қаракөз, шамай, жумыр, сыла, тисли, ме-
шел (қарамешел) тоқы балық, құрытқа балық, құмыр
балық т. б. толып атырған атамалар әдебий тилимизде
ушыраспайды. Әдебий тилимизде сондай-ақ жергили-
ли жазыўшыларымыздың шығармаларында ушырасату-
ғын бекире, сазан, ақшабақ, сүйен, ақмарқа, табан //та-
бам балық, ылақа, алабуга, шортан т. б. атамалар
говорда семантикалық жақтан өзгеше мәниде қолла-
нылады. Мәселен биз ҳәммеге белгили сазан сөзин
алыш қарайық. Сазан деп говорда 4,5 кг нан артықла-
рын атайды, әдебий тилимиздеги мағанаасы асымлыққа
жараса сазан деп аталады. Ҳәттеки сазанды жынысына
белип қарап сазаниң еркегин „панаханы сазан“ деп
атайды. Сондай-ақ бекире сөзин алыш қарасақта улыў-
ма әдебий тилде аўзы тұмсығының астында болса бек-
кире балық деп түснүйле береди, ал говорда бекире
деп бир метрден асқапларын ғана атап, бир метрге
жетпейтуғын майдаларын тәшир, тәшир бекире деп
атайды. Сүйен сөзин алыш қарасақта мәнилик жақтан
бир қанша өзгешелікке ишіе. Бул балықтың говорда
„сыпайы балық“, панаханы сүйен, қайыз (туркестан-
ский усач), „утку“ атамалары бар. Балықшылар улыў-
ма қәсийетке қараш „сыпайы балық“, жынысына қарай

Мойнақ районында Қоңырат ҳәм мүйтөн уруўлары жасайды. Информаторлардың айтыуына ҳәм тарийхий дәреклерге қарағанда да Қоңыраг ҳәм Мүйтөн уруўлары бурыннан усы терриорияда жасап киятырган. Усы этнонимлерге тийисли атамалардың барлығы дерлік усы район терриориясында жасаушы халықтың сөйлеў тилине тән.

Мойнақ районы терриориясында ушырасатуғын топонимлердин (тарийхий ҳәм көркем әдебиятларда ушырасатуғынларын есапламағанда) барлығы усы Мойнақ говорына тән атамалардан ибарат. Биз жоқарыда район халқының мал шарұашылығы менен де шуғылланатуғынлығын айтқан едик. Хожалықтың усы түріне байланыслы көп ғана атамалар әдебий тилемизге салыстырығанда өзгешеликке ииे. Олар төрт түлік малдың түрлерине, жас өзгешеликлерине, жынысларына оларда болатуғын аўырыўларға, жайлаўларына т. б. байланыслы атамалардан ибарат. (Бул тууралы жумыстың мал шарұашылығына байланыслы бөлимин қаранды). Тек усы жерде биз говорлық өзгешеликке тийисли мына атамаларды ғана атап өтемиз.

Бир тала мал—жайылып жүрген көп малды говорда усындай деп атайды. **Төле қора**—жайма қораның ишинен төле қазып, усы төле менен қоса жайма қораны **төле қора** деп атайды. **Малараң** деген сөзді алсақта әдебий тилемизде ушыраспайды. Жерди қарым етип қазып үлкен қора ислейди. Мине усы жерден қазып исленген қораны **малараң** деп атайды.

Гүз жоқ деген сөзді алсақта говорлық мәниге иие. Қыс қатты келип, жер муз қала болып, маллар дүзден от таба алмай, арықладап қалса, усыны „**гүз жоқ**“ деп атайды. Мойнақ районында жайлар тийкарынан қамыстан салынады. Сырғы қөриниси жағынан да, жумсалатуғын материаллары да басқа районлардағы жай құрылышы менен салыстырығанда көп айырмашылықта иие. Сонықтан жайдын улыўма атын **мойнақ** форма деп атайды. Бундай формадағы жайды **ийт арқа** деп те атайды. Мәселен Тахтакөпир говорында **ийт арқа ямаса йешек арқа**¹ деп атайды.

¹ Насыров Д. С., Бегжанов Т. Тахтакөпир районындағы жасаушы қарақалпақлардың тили бойынша байқаўлар. Өзбекстан ССР Илимлер Академиясының Қарақалпақстан филиалының хабаршысы. 1962. № 1 56 бет.

Әдебий тилде ҳәк (известь) деп аталса, говорда бу-
ни ақ кириш (әккириш) деп атайды. Әдебий тилде
сиз ылай деген атаманы говорда қарылай деп атайды.
Мата қамыстай буўылган плитаны усылай атайды.
Низийтан дей печтиң алқымына (ыссыны, суұықты
жоғормеу ушын) қойылатуғын темирди атайды. Жай
қарылышына байланыслы булардан да басқа әдебий тил
мисси салыстырғанда көп ғана өзгешеликтерге ийе
соңғар (атамалар) көплеп ушырасады. Айта кететуғын
сир жағдай говорда **қара үйге** байланыслы көп атама-
лар говорлық өзгешеликке ийе. (Бул тууралы қара үй-
ге байланыслы атамалар деген бөлимди қаран.) Қара
үйди бәзеў затларында, нағыс ойыўында ҳәр бир уруў-
да өзгешелик болған. Сол өзгешеликтерге байланыс-
лы өзгеше атамалар да пайда болған. Бул атамаларда
изертлеўшилердин дыққатын аўдарыў мумкин.

Говордың бир өзгешелиги сүуда жасайтуғын құс-
итамаларына бай. Әдебий тилге салыстырғанда (бул
жерде биз қырда жасайтуғын құсларды есапламаймыз)
говорлық өзгешелик аттың қасқасындей көринип туралы
Мисалы әдебий тилде **бирғазан //бірқазан** деген
құстың атамасы бар, говорда буны **пирғазан// пирқа-**
зан дей атайды.

Әдебий тилдеги қолланылатуғын ҳәммеге белгили
үйрек соңи алын қарайық. Усы үйректиң түрлерине
байланыслы говорда мынадай атамалар бар:—**шүрегей,**
кокбас, шесемин **үйрек,** **алаганат,** **алмабас,** **қазүйрек** (үйректиң при түри), **қуба үйрек** (қубүйрек) т. б.

Моңнаң говоры сүуда өсегуғын өсимликтерге бай-
ланыслы атамаларға да бай. Мәселен әпиүайы қамыс
соңи алын қарайық. Менниң өсиу дәүирине байланыс-
лы мынадай атамалар қолланылады. **Сүйрик**—қамыстың
сүү ың берине жаңа шыққан ўақты: **пишен** сүйриктен
отискен соң нишеп дей; **қарағуйрық**—қамыстың тегис
баслаған ўақты, дәслеп қап-қара болады; **қарағуйрық-**
тән отискен соң **қапанбас** деп атайды.

Шалаң деген атаманы алсақ говорда буның да мы-
натай түрлери бар: **қарашалаң,** **қөшшалаң,** **талшалаң,**
китишшалаң, **тикеншалаң,** **солдатшалаң.**

Кийим-кешекке, көрпे-төсекке байланыслы толып
атырган атамалар әдебий тилге салыстырғанда көп ға-
на өзгешеликтерге ийе. Әдебий тилдеги **әдип** (әдип)
атманды говорда „**мағыз**“ ямаса „**әсия**“ деп атайды.

Тиlegenде берген күйгөлөк, сунқардың орнына кетеди. Өзи *күйгөлек* адам, әрмийадам соң отырып қалды. Бул мысалларда да биринши *күйгөлек* сөзи қустың бир түрин көрсөтсе, екиншиисинде ашыуشاқ, тез күйип писип қалатуғын женил тәбиятлы, күйгөлек мизизли адам мәнислерин азлатады.

1 Булардың *барлығын қалмақы шал* деймиз

2 Кийиздин астына *шал* төсемепсөң-аў апа (*экспед. матер.*).

3 Кемпири жоқ *шал* жетим,
Башшысы жоқ *йел* жетим,
Сүйсап атқан *жер* жетим.

4 Булар йекеёи сарайдын ишинде алысып көреди, *шалысып* көреди.

5 Хожамуратты Төребий *шалып* уөллиреди.

Усы мысаллардың барлығында да *шал* сөзи ушырасады. Шал сөзи биринши гәpte қалмақы *хәремди*, қалмақы *қораны* көрсөтсе, екинши гәpte кийиздин астына, шыптаның үстинен төсөлетуғын *шалды* көрсөтнсе, үшинши мысалда, *ғарры адамды* *көрсетеди*, төртінши мысалда адамның бир-бирине аяқтан *шалып жығыў* *хәрекетин* ҳәм б-мысалда адамның *шалып өлтириў* *хәрекетлерин* көрсетип тур, яғни булар ҳәр түрли сөз шақабынан жасалып тур. Биринши, екинши, үшинши мысалларда *шал* сөзи сөз шақабынан *атлық болса*, төртишши, бесинши мысалларда ҳәрекетти билдирип *фейил* болып тур. Биз буннан омонимлер ҳәр түрли сөз шақабынан жасала беретуғынылғандарын көрип отырымыз.

Говордағы:

<i>Сал</i>	← { қураң хәрекет	аұдың түри өрмекшиниң аўы	← аў қоян, қыргаўыл
<i>Тас</i>	← { балықта болады тас	ишетуғын шай құс	← Шай шөп
<i>Жон</i>	← { балықтың жоны агашты жоныў	сан	
<i>Жал</i>	← { балықтың жалы аттың жалы	сууда жүзиў адамның жүзи	← Жүз

Көз	адамның көзи аұдың көзи истиң көзи	қақпанның тили ошақтың тили балықтың тили	аұыздағы тил
			← Тил
Шы	адамның иши	кемени тығыў	Тоз
	балықтың үйдің иши	ушын	
Кур	қара үйге байланыслы атама		
	көп адам мәнисинде		
	дузақ ямаса қақпан қурыў		
Шал	ғарры	адамдағы қал	Қал
	төсек мәнисинде	хәрекет	
	хәрекет		

Ұсы қусаған омонимлер тек түбірлерден турады, яғни бундай омонимлерди әпиүайы *омонимлер* деп атаса болады, ал говорда дөрөндө омонимлерде ушырасада. Булар түбір ҳәм аффикслерден қуралады екен.

Нәнелік	← { ау қуратуғын қурал жәнлик
Кергі	← { қайықтың бөлекшеси табақ, қасық салатуғын кергі
Қызылайақ	← { қустың түри этноним
Жылқышы	← { қустың бир түри жылқы бағатуғын адам
Арқалық	← { ауда болады арба ерде болады
Пугарлаў	← { балықты, қусты пугарлаў отынды путарлаў

Қусаған омонимлер дөрөндө омонимлер болып есапла-наады.

I Мойнақ говорында лексикалық омонимлерде ушырасады. Бундай омонимлер бир түрли сөз шақабына жатады.

Пәшек	← { арқаў жип (атлық) өсімлик (атлық)
-------	--

Керги	$\leftarrow \begin{cases} \text{қайықтың бөлеги (атлық)} \\ \text{табақ, қасық салатуғын ыдыс} \\ \quad - (атлық) \end{cases}$
Солақ	$\leftarrow \begin{cases} \text{арбаның солағы} \\ \text{нағыстың түри (атлық)} \end{cases}$
Сумырай	$\leftarrow \begin{cases} \text{балық (атлық)} \\ \text{адам (атлық)} \end{cases}$
Жекен сал	$\leftarrow \begin{cases} \text{сал (атлық)} \\ \text{этноним (атлық)} \end{cases}$
Қарақус	$\leftarrow \begin{cases} \text{құстың түри (атлық)} \\ \text{кемениң басы (атлық)} \end{cases}$
Қызылайақ	$\leftarrow \begin{cases} \text{құстың түри (атлық)} \\ \text{этноним (атлық)} \end{cases}$
Айғулақ	$\leftarrow \begin{cases} \text{балықтың айғулағы (атлық)} \\ \text{оыйнның түри (атлық)} \end{cases}$
Арқалық	$\leftarrow \begin{cases} \text{аўда болады (атлық)} \\ \text{арбада ерде болады (атлық)} \end{cases}$
Жал	$\leftarrow \begin{cases} \text{балықта болады (атлық)} \\ \text{аттың жалы (атлық)} \end{cases}$
Көкмойын	$\leftarrow \begin{cases} \text{балық (атлық)} \\ \text{шингирик (атлық)} \end{cases}$
Қырғыш	$\leftarrow \begin{cases} \text{балықтың қырғышы (атлық)} \\ \text{қурал (атлық)} \\ \text{топоним (атлық)} \end{cases}$

2. Лексика-грамматикалық омонимлер, булар ҳәр түрли сөз шақабына жатады.

Сал	$\leftarrow \begin{cases} \text{қурал (атлық)} \\ \text{ҳәрекетти билдиреди (фейил)} \end{cases}$
Сулама	$\leftarrow \begin{cases} \text{нағыс (атлық)} \\ \text{ҳәрекетти билдиреди (фейил)} \end{cases}$
Қара	$\leftarrow \begin{cases} \text{уроў аты, этноним (атлық)} \\ \text{ҳәрекетти билдиреди (фейил)} \end{cases}$
Қур	$\leftarrow \begin{cases} \text{қара үйде болады (атлық)} \\ \text{аўды қурыў (фейил)} \end{cases}$

Мине говордағы бундай омонимлерди лексика-грамматикалық омонимлер деп атайды. Бул мысаллардағы бириňши **сал**, **сулама**, **қара**, **қур** дегенлер зат мәнисин билдирип атлық болса, екинши мәнилери ҳәрекетти

билдирип сөз шақабынан фейил мағанасында қолланылады.

3. Аラлас омонимлер:

Сал—деген омоним балық аўлағанда кеме орнына минип жүретуғын қурал мәнисинде қолланылса (атлық), ийнелик салыұ, аў аўлаұ дегенлерде ҳәрекетти билдирип фейиллик мағанада қолланылады. Бириңисинде атлық болса, екиншисинде фейил болып тағы да екинши группага өткенликтен аラлас омонимлер болады, яғни еки группагада қатнасы бар омонимлер болады екен. Сондай-ақ қара деген омонимди алсақта аラлас омонимге жатады.

Басқа тилден кирген сөзлер менен қосылып омоним жасалды.

Дос деп сыр айтпа, досынның да досы бар.

Ерназардың геллеси сырлы табаққа салынып, Хийуада хашқасында турды. Бул мысалларда сыр сақлау туýралы қолланылған сыр (тайна) араб тилинен кирген мәнисен болатуғын болса, екинши сыр бойаў (краска, мәнисинде қолланылып омоним жасалып тур. Бағы болсын жииттиң, ура берли қарманы (талабы келисип, ығбалы болып). Шатырлыда бағ егиліп атыр. (Иран болмаса араб тилинен киргеп сөз). Сондай-ақ мен банкиде баслық болып турғанымда..., мастериской (мастерская) да банки кепсерлейди. Кадр (кадры—хызметкер), калр—киношың лентасы. Буларда омонимлерди қурайды. Буларда омоним қатарларды қурап рус тилинен киргеп омонимлер болып табылады.

Говорлық омонимлердин бундай мағаналары әдебий тилимиздиң толығыұына, байыұыча көп көмегин тийгизеди. Эсиресе сөзлердин сематикалық мәнислери өзгерген жағдайларда қолланылады.

Биз сазан ҳәм шабақ сөзлерин алайық.

Сазан ← { Говорда 4–5 кг наң кем болмаған үлкенлерин ғана сазан деп атайды.

← { Эдебий тилде асымлыққа жараса сазан деп аталаңа береди.

Шабақ ← { Говорда ақшабақ түсениледи.

← { Эдебий тилде барлық балықлардың майдасы түсениледи.

Говорлық мағанадағы қолланылатуғын сөзлерден де омонимлік қатарлар жасалыу менен бирге, профессионаллық сөзлерден де омонимлер пайда болады.

С И Н О И М Л Е Р

Сойлеуде айтылыуы бойынша ҳәр түрли, бирақ қолланылғанда мәнислери жағынан бир-бирине уқсас, жақын, ҳәттеки дәл келетуғын сөзлерден пайдаланамыз. Бундай сөзлердин топарларын тил билимінде **синоним** сөзлер деп атайды. Изертленген Мойнақ говорында бундай сөзлер де көп ушырасады.

Мәселен: қора, ҳәрем, шал; ақанау, сүйенау; қалқан, судегей; палаты, түйетабан; қөсөү, шортайақ; салы, тисли; ылақа, жайын, мешел, қарамашел; жаўкийим, күнлик кийим; арқа қалаш, уорақ қалаш; ұлкен, тайналып, нәхән, гидиман – булар синоним сөзлер болып табылады.

Усылардың ишинен мына синонимлерди алып қарайық:

қалмақы қора	←	Кора	Ылақа	←	жайын
қалмақы ҳәрем					қаражал
қалмақы шал					мешел
					қарамашел
					ылапыш
ақбас толқын	←	Толқын	Шалаң	←	қараشاң
жанғыз толқын					талшалаң
жаға толқын					қоға шалаң
оксик толқын					тикеншалаң
					солдат шалаң

Булар ҳәр түрли айтылған менен мәнилік жағынан бирдей. Усылардың қайсысын айтсақта бир мәнини туғындаңыз, тек ғана мәнис оттеногине ийе. **Ылақа** сөзин алып қарайық: ылақаның ен ұлкени жайын, соң ылақа, оннан киширгеги мешел, қарамашел ҳәм ылапыш деп атайды. Барлығы жыйналып бир ылақаны аңлатады.

Жазыуда ямаса сөйлеүде булардың қайсысы қай орынға туруа келеди. Буларды өз орнында пайдаланыу қөзде тұтылады. Жазыұшы А. Бегимов „қаражал“ формасын пайдаланады.

„Шанышқыны қолына алып, ушына арқанды байлады да, қайсысын шаншайын деди. ...Анау турған қаражалды... ылақада қайықты жулып алып қашты...

(А. Бегимов. „Балықшының қызы“). Яғнай адам сөйлегенде ямаса жазыуында тыңлаушы менен оқыуышыға қалай айттын жеткериүинде ямаса жазыў шеберлигине, синонимлердин қайсысын қолланыуына байланыслы.

Уемдай синоним сөзлерди дус келген орында биринші орнына екиншисин ямаса үшиншисин қолланып келе беретуғын сөзлер деп қараўға болмайды. Олар тек мәниси жағынан тана бирлеседі, ортақласады. Солайда усы оргақ улыўма мәниликтө ұрпақтардың формасында мәнис оттеногине ийе болады екен. Бул жағынан синонимлер көп мағаналы сөзлерге де усап кетеди.

1. Олар гидиман ўорыслар йеди. „Тап усыманда ағам нәхән тайнапыр бир ылаңаны шашып алған еди... Ылақада үлкен бола береди екен...“ (А. Бегимов. „Балықшының қызы“). Гидиман деген адамның үлкенилигин көрсетсе, нәхән, тайнапыр, үлкен дегендер балықтың үлкенилигин көрсетип тур. Солайда булар арасында мәниликтө оттеноги байқалады

Ішімдік . { аў қайық
 { құс қайық

Екеун де бир қайықты көрсетеди, биреүи аў салмыға қолланылса, екиншиси құс атыўға қолланылады.

Синоним сөзлерде омоним сөзлер усап өзиниң пайдада болыу, дөрелину, қәлиплесиў усылларына ийе болтады екен. Көпшилик синонимлер тилимиздин тийкарғы сөз жасалыў усыллары арқалы яғнай сөзлердиң мәнисиниң бирлесиўи, ортақласыўы арқалы жасалатуғыншақтырып көремиз.

Қалқан—судегей; тор—аў; сыла—тисли; ақанаў—суүенаў; арқа қалаш—уорақ қалаш; мамбақ жақ—арқалық табан; қолшаршы—беторамал; ожаў—шөмиш; кесеў—шортайқ; жаў кийим—күнлик кийим; аккириш—хәк; қарабарақ—гөрқара; йершен—үөгей; бәржұғы—гүлли—хәммеси—биротала, барлығы т. б. Бул мысалларда қарап отырсақ диалектлик қатарлар менен де мәнилес болғанлықтан синонимлер жасалғанын көремиз. Яғнай диалекттик сөзлерде синонимлердин жасалыуында, пайда болыуында, қәлиплесиўинде тийкарғы дереклерден есапланады екен.

Бәгөр—асай; зонтик—қолшатыр; шолан—лабаз; зәмбер—носилка;; председатель—баслық; метод—усыл; при-

каз—буйрық; тәнепис—перерыв. Бул синонимлердиң бир жағы рус тилинен кирген сөздерден, екинши жағы қарақалпақ тилиндеги мәнислери менен биригип синонимлик қатарлар жасалып тур. Бундай синонимлерди басқа тиллерден келип кирген сөздер арқалы жасалған синонимлер деп қарау керек.

Бир жағы араб, парсы тиллеринен кирген сөздер менен екинши сынарлары (компонентлери) қарақалпақ тилиниң сөзлик составынан жасалған синонимлерди де ушыратамыз.

Пешана—манлай; ҳаұаз—даұыс—сес; заман—дәүір; зибан—тил; ләб—ерин; гелле (келле)—бас; дән—дан—тис; сийне—йемшек; даст—әл—қол; нан—шөрек—загара—пәтир—қатырма; чуәл.—қап; пайтахт—орай т. б.

Синонимлердиң усындағы жоллар менен пайда болатуғының көрдик. Говорда синоним сөздер көп ушырасады. Булардың биразы әдебий тилимизде онда қолланылмайды, қолланылған менен де аз қолланылады. Әдебий тилимиздин байығанын, толықканын көремиз.

Усылар менен қатар говорда **эвфемизмлерден** де пайда болған синонимлерди ушыратыўға болады.

Үлкен асым тыран шабақ,
Сап жегеним жекен табақ.

Табалмадым басқа тамақ,
Бир жутымға жарымадым.

Фасқалдаққа қырық ағары май пит^е,
Фарқылласып ушар көлии танымас.

Қызыл жүзли жигиттиң қыз сиңлиси
болмасын

Ү отыр десе омалайын,
Йенди тақан көринсе соң алайын.

Жоқарыдағы қатарларда тамақ, жутым, ас, май пит—се, қыз сиңлиси, отырыў, омалыў дегенлер синонимлик қатарлар болып табылады.

Идиомалық сөз дизбеклеринен де синонимлер пайда болады, олардың мәнилік өзгешеліги (оттеноги) жүдә өткір сезиледи.

Жәрдемлесиў — көмеклесиў - қол ушын беріў (қол ушын бергендей жана жан қайда): тез—шаққан—жылдам—айтыў қамшы—сол заматта—ұап заматта—қас

менен көздин арасында (қас менен көздин арасында жоқ болды) аныууланыў—төбе шашы тик турыў, кеүил қалыў—ала жинти кесисиў, немұраиды—ат үсти қаралу; идиомалық дизбеклерден пайда болған синонимлердин мәниси сөзлеринин жай дизбеклерине қарағанда омонимиялық жақтан жүдә өткір болып келетуғын нақшалари байқалады. Соныңтан сөйлеўши тыңлаушыға оти никирлерин жеткергенде идиомалық дизбеклерден көп пайдаланады ҳәм образлы етип жеткериүге тырысады.

Дүзде жүрген қашарды,
Йериккен буға қашырды,
Қылған исин жасырды,
Кесетуғын болсаң тақсыр хан,
Мине тайын мине бас.

Бундай контексте қолланылған базы бир сөзлердин орына сол мәнидеги басқа бир сөзди де аўмастырып қолланыўға болатуғын жағдайлар көплеп ушырасады. Жоқарыдағы мысаллардағы „айыбын“ деген сөздид орына „исин“ дегенді айтышы қолланған. Буны тил билимінде контекстлик синонимлер деп атайды.

Пәкене—келте—мыртық—аласа—шүреней.
Урыс—гүрес—сауаш
Қуүат—күш—мәдет—димар—жигер.

Говорда бундай аниуайы, ҳақыйқат синонимлер көп ушырасады. Көнилик жағдайларда сөйлеўде бириниң орына екиншисин пайдаланыўға болады, деген менен солағыда мәнилік отгеноги гейпараларында стильлик жиғитин шекленен болады.

Пәкене жигит, келте жигит, мыртық жигит, аласа жигит, шүреней жигит; урыс майданы, гүрес майданы; қуүатлы адам, күшли адам, димарлы адам, жигерли адам айтылған менен мәдетли адам болып айтылмайды. Айта көтетуғын бир нәрсе усындай әпиүайы синонимлик қатарларды анализлегенде усы қатарларға киргеш сөзлердин биреүи басқаларына қарағанда тийкарығысы екенligи көринип турады. Бул мысаллардағы келте, урыс, күш дегендерин тийкарығылары деп алсақ, ал қалғанлары усы тийкарығылары менен салыстырғанда өзине мәнилік айырмашылықтарын топлаған синонимлик қатарлар екенлиги көринип тур.

Бизиң байқаўымызша синонимлер ҳәр түрли сөз шақапларынан қурала берели екен.

Үожаў—шөмиш; қора—хәрем; ылақа—жайын; салы, тисли қалқан, сүдигей—атлықлардан; үлкен, тайнапыр, нәхән, гидиман, келте, пәкене, мыртық, аласа, шүрений—келбетликлерден; гидириү, йеглениү, құтиү, тоқтаү—фейиллерден; тез, шаққан, жылдам, айтыү, қамшы, сол заматта, ҳәб заматта—рәүишлерден; ғұлли, барлық, бәржұғы, пұтқил—алмасықлардан жасалғанлығын көрдік, солайда бизиң байқаўымызша говор синонимдердин жасалыұы атлық сөзлерден көп жасалатуғынықлары белгили болды. Ұсыларға қарап отырсаң синонимлик қатарлар белгили бир сөз шақапларының өз ишинде ғана пайдалы болады, яғни бир сөз шақабынан жасалған синонимлик қатарға екинши сөз шақабынан жасалған синонимлик қатардың кириүи мүмкін емес екен.

Биз жоқарыдағы синонимлерди анализлеп қарағанымызда синонимдердин еки түрли болатуғының көремиз. Олар: дара (жекке) синонимлер ҳәм қосарлы синонимлер. Қосарлы синонимлерге идиомалық сөз дизбеклеринен жасалған синонимдердин идиомалық сынарлары жатады, ал дара синонимлерге қалғандарының барлығы яғни әпиүайы, жай синонимлик қатарлар киреди.

АНТОНИМЛЕР

Жаз бар, қыс бар, асыққаштай не ис бар;
Аұырга, жептілге балық саттық.
Ұзак пенен жақынды жортқан билер,
Кенге кең дүния, тарға тар дүния.
Ақыл дос, ашыў душпан:

дегенлердеги жаз—қыс, аўыр — женил: узақ — жақын; тар — кең; дос—душпан бир—бирине қарама·қарсы сөзлер болып табылады. Ұсындағы семантикалық жақтан бир—бирине мәниликтік жақтан қарсылас сөзлерди тил билиминде антонимлер деп атайды. Бундай топардағы сөзлерде изертленген Мойнақ говорының лексикалық составында белгили бир группаны қурайды. Ескерте кететуғын бир нәрсе лексикада ҳәр түрли түбирлерге ииे болып, бирақ бир·бирине мәниликтік жақтан қарама·қарсы келегуғын сөзлердин топарларына лексикалық

антонимлар деги ат беремиз. Антонимлерде амонимлар, синонимлер усаш ҳөртүрли сөз шақапларынан жасала береди екен. Жоқарыдағы мысаллардағы жаз—қыс, дое-душпан аттықтардан жасалып тур.

Жаңсы жаманды билгөн соң...
Өтирикти ырастай,
Ырасты күдай урғандай.
Анишы менен дүнишінін татқан билер,

Жана үйренинниклер жиити бос орап, бир ийнеликти әл-лен уақта жиинке толтырса, шеберлери жиити тығыз ораш, бирниен соң екиншисии ҳәп-заматта толтырады.

Булар да жақсы, жаман, өтирик—ырас, ашиш—дүшшы, бос, тығыз деген антонимлер бирикпеси болып предметтиң сапасын билдирип, заттық—белгилик мәніде қолланылып тур.

Жаз бар, қыс бар, асыққандай не ис бар.
Қысы-жазы қыйналып,
Он еки айда тапқаны,
Қыс азыққа жетпеди.

Ертели кеш айналысын жүрмен. Антонимлер мәүсім, мезіл, ўақытқа байланыслы болып келеди.

Адамлар арасындағы қатнасыққа, турмыс жағдай-ларына байланыслы найда болған антонимлер:

Лұым лос, анишу дүнишан
Ан бала тоқ бала менен ойнамайды;
Тоқ бала ҳем нәрсени ойламайды;
Биреулер бай, биреү жарлы;

Асты сазылдан сөзлөр антонимлік жубайлар болып табиділди.

Заттың ямаса құбылыштың белгилі бир тәреплерин корсеткін келген сөзлер арқалы жасалады.

Толысын төғиң, ортасын шайқадымба
Кол аяғыңды бауырың алдыңба
Иши сыртың саўма¹

Оң қолым, сол қолым бәриде өз қолым.
Алды артына бурыш, пийаз.

¹ Бұндағы деги жүқли, еки қат ҳаялларға тийисли айтылады.

Хәрекетти аңлатып келетуғын антонимлик жубайлар:

Дос жылатып, душпан күлдирип айтады.

Заттың ямаса құбылыстың муғдарын аңлатып антонимлик жубайлар жасалады.

Толысын төгип, ортасын шайқаў

Заттың бағытын билдиретуғын жубайлардан қураған антонимлер:

Алға ийтерсем баспа,

Артқа ийтерсем шүйелме.

Хайұанлардың бир-бирине ара қатнасын, жағдайын билдирип келетуғын антонимлер. Олардың гүни ийтили пышықтай. Элбетте бул жерде туұра мәнисинде қолланып турған жоқ. Улыұма үй ҳайұанларына киредуғын ийт пенен пышық татыў жасамайды. Усылардың ҳәрекетин ерли-зайыпты адамлардың ара қатнасына салыстырмалы түрдө қолланып турыпты.

НЕОЛОГИЗМЛЕР

Хәр қандай тилдин сөзлик составы барқулла өзгерип ҳәм раұажланып турады. Түрмиста жана затларға ҳәм құбылысларға байланыслы жаңа атамалар пайда болады. Жаңа пайда болған атама бирден улыұма халықта түсиники болып кете қоймайды. Мине усындай тилдин сөзлик составында жаңадан пайда болған, бирақ улыұма халықта түсиники болып кете қоймаған сөзлердиң, атамалардың топарына тил билиминде *неологиязм* деп ат береди.

Шынында да неологизмлер жана түsinиклердиң пайда болыўы менен жүзеге келеди. Неологизмлер— бул халықтың түрмисында ҳәм мәденияттында, сондай-ақ илим менен техниканың ғаұлап раұажланыўында көплеп жүзеге келип отырады. Мойнақ районы мәденияттың раұажланыўы жағынан, сондай-ақ санааттың өсиўи дәрежесинен де республикамыздың басқа районларынан айырылып турады. Район халқының улыұма түрмисы балық өндірисине байланыслы, сонынтан Мойнақ говорында ушырасатуғын неологизмлердиң көпшилиги усы балық өндірісі менен байланыслы десек, кенардан шығып кетпеген болар едик. Улыұма алғанда говордағы неологизмлер жаңа техникаға, со-

циалистлик мәдений турмысқа, социалистлик аўылхожалығына, мәдений ағартыў ислерине, ден саұлықты сақлауға, социалистлик сауда ислерине, транспортқа, байланыс ислерине т. б. байланыслы кирип, жергилік-ли үзінші озгерінің қатпас жасаў қуравалы ретинде яғният озгерінің күнделіккіли ийгиликтеринде пайдаланыуды.

Балықтың түрлерине байланыслы неологизмлер: сепрют, усач, нобди, белоглазка, чехонь, карась, шемая, сүтиң, онсың, лосось т. б. балықтың түрлерине байланысты атамалар тек балықшылық кәсиби менен шүткелданаудың аларға тиши түснікли болған менен улыўма халықтың еле түсніксіз. Биз бирден усач дегенде сүүен жүрген ямса үсланған сүүен балық түснілие тоймаскин, өндіристе иеленген, белгіли дәрежеде дүзде тиарланаудың сүүен балықты түснінемиз. Бұлардың шиншілге сұлғы, сепрют үсагаш түрлеринің говорда (сүтак тиесі; **сепрюга**—шоқыр) атамалары болған менен булирдаң еки түрдеги атамаларында қолланған берети, шоқыр оның болтуғын болса Арапта жақыннан беренесиризин шарғын балық, сонда да говорда рус тилинен кирген атамалардан көбірек қолланылыўы байланады, янын говор ушын **неологизм** болады. Тағы да айта көтегуган оңор жергиліктиң халық балықтары қыбыл ағиү шұнқынне таисырғанда, балықтың өндіристе иелеуде, тайын болған прородукцияларды белгілі орындарға жиберерде көбірек рус тилиндеги атамаларынан пайдаланыуға тырысатуғының байланысы.

Балықтың иұллұ қурагалларына байланыслы неологизмлер сейнер жылым, шәмәнжының жылым, гигант аү, дүнай ау, т. б. неологизмлер пайда болды. Бундай неологизмлер рус тилиндеги атамаларына (жылым, аү) соғмери қосылған бир атаманы аңлатады. Чохановый аү усы сөзлердин қосылыўы арқалы улыўма жергиліктиң халықта түснікли болып кетти. Балықтың өндіристе иелеуге байланыслы неологизмлер: мойка, шан, лобаз, распорка, секач т. б. Бул қурагаллардың атқаратуғын халықтарда мийнёттиң басқа бөлимлеринде көрсетилген.

Сүү хожалығына байланыслылары:

Мотор, плашкот, катер, пароход, матовод, матофетога, каюта, мотосудно, порт, моторист, капитан т. б.

Мине бул улыўма жергилики халыққа түснүүкли болғаны менен (белгили бир профессиядағы ислеўши адамлар топарына) улыўма қарақалпақ тилинин лексикалық составы ушын неологизмлер болып табылады. Неологизмлер мийнеттиң соңғы бабында да (рус ти-тили арқалы кирген атамалар) көнірек сөз болатуғын болғанлықтан биз бул жерде қысқаша айтып кетиўди мақұл көрдик. Неологизмлер ҳақында сөз еткенимизде (ишки ресурслар тийкарында) пайда болған неологизмлерге тоқтайық.

Говорда **аў, жылым** қусаған атамалар дәслеп пайда болған ўақтында неологизм хызметин атқарып, өнді тилимизде улыўма халықтың лексикаға кирип кетти. Балық аўлау қуралларында жаңадан кирген сөзлер менен биригип сол атамалардың көлемин, неге байланыслы екенлигин, қай жерге тийисли екенликтерин көрсетип говорда неологизмлер жасалады. Мәселен сейнер жылым, шәмәйишний жылым, гигант аў, дунай аў т. б. яғни бурыннан қолланылып киятырған аў, жылым сөзлери рус тилинен кирген атамалар менен биригип жана мәнигеге ийе болып тур.

Капрон қалқы — капроннан аў — булар жақын жыллардың жемиси. Капроннан пайдаланып менен байланыслы. Бурын қалқыны „өкпе қалқы“ ямаса „қалқы“ деп атаған.

Солдат шалаң — рус тилинен кирген **солдат** сөзи менен говордағы қолланылатуғын „шалаң“ сөзлери биригип бир жаңа атаманы пайда етип тур.

Андратра қайық — булда сондай ондатраның район территорииясында өсирилийи менен байланыслы пайда болған атама. Булarda улыўма халықта түснүүкли болмай, неологизм ҳалында қолланылып тур. Бундай неологизмдерди биз сөзлердин өз-ара биригиүинен жасалған неологизмлер деп атайдыз.

Усылардай-ақ дәслеп говордағы қолланылатуғын „Мойнақ“, „шымылдық“ т. б. усаған сөзлер менен рус тилинен кирген „форма“, „печь“ сыйқылар биригип келип бир атаманы пайда етип жүр. Бундай еки сөз биригип келип жасаған түри болса, сөзлер дизбегинен де неологизмлер жасалады: қайық бас шана, Мойнақ форма жай — бул жерде шана деген қурал рус тилинен (саны) ертеде келип кирген, қайық бас деген сөз дизбеги менен биригип келип неологизм жа-

салады. Соңдай ақ **Мойнақ**, жай сөзлери менен форма сөзи биригии бир дизбектен қуралған бир атаманы анылатын түр.

Лекенсаңың усыл: Тилимизде сөзлер бәрқулла өзгеристе, ғиуажланылады, өсиүде, байыұда болады.

Соңғыдан озгергенде, ғиуажланғанда, өскенде, сөзгілінде сөздерде жаңа мәнис пайды болып отырады. Лекенсаңың усыл менен неологизм дөрөгенде бурыншында дағынан шығырып сөзлерде жаңа мәнис пайды болады.

Шығарыныс деген сөзді алайық. Бул гәнерген соғы, лекенсаңың составтасаң дүсегі мәниси шыққан.

Екінші деңгөніңларда белгіли бир дәүири қалыптасып мүмкін. Бұз тоқыұышынан шығынан шығынан салыттың құрам. Ал бул сөз говорта, әмбір жана мәннігө енген. Үлкен жылымлардың көрініп шығарыныштар арқалы далаға тартып шығырана. Мәселен бир үлкен жылымды салыўушын 10 сөз. Алға көрең болады.

Мәнис усынан хымет атқарғатын қуралды говорта "шығарыныш," деп атайды. Досленики мәниси менен соңғы мәнисине салыстырасаң социелли шарықтың бар екен шығи көремиз.

Үоре деген сөздө алып қарайық, жайды бастырғанда көсемнен бир шытайтуын үлкен ағашты атаса, ал говорта паретен еки жаққа керин тұруйшы ортасынан атап да алғында иштесіндерди. Жаңый жаңа мәнисине көшкен. Астанағар мәнен бир қатарда бурынғы әпиүайы мәнисине иштесіндерди. Жаңын жыллардың аржағында қайнау жаңынде ескең, тайау, арқалы ғана ҳәрекетке келдегутын қураш еди, ал ҳәзир биз қайық дегендеге бир ямасы еки мотор орнатылған, жақсы ұсқенеленген, айнараммалының кабина орнатылған қуралды түсінемиз.

Мәселен **қараў** деген сөзді алып қарайық. Бул сөз белгіли бир затқа қараў ямаса күтиў мәнилерінде қолданылатуын сөз. Қараў сөзи говорда басқа жана мәнніде қолданылады. Жер сөзи менен биригип келип бир мәнис атқарады. Балықшылар қыс айларында жер құрайдатылғанда әлемдік салмастан бурын балықшылар ҳәр жерден үкін ойын, оның аўзына дөңгелек шөп буўып, никесең менен балықтың барлығын жоқлығын, азлығын көпшілік, ішалай өрис алғанлықтарын барлайды.

Егерде бир балық сол үкінің тусынан өтип қайтып айланса балықтар топарының артта болғаны, егер қайтып айланбаса балықлардың алда болғаны. Егерде би-реў-екеў болып айланышықлад жүрсе балықтар топарының сол жерден қашық емес жерде екенликлерин көриүге болады. Балықшылар тилинде буны „жер қа-раў“ деп атайды.

Говорда бундай лексикалық усыл менен жасалған неологизмлер көп ушырасады.

Басқа тилдерден кирген сөздерден жасалған неологизмлер

Жаңадан бир зат пайда болса, сол зат пenen қоса жаңа атамада пайда болады. Говорда бундай жаңадан кирген неологизмлер толып атыр. Булар мийнеттиң рус тилинен кирген атамалар бөлиминде толық берилгенліктен бир еки мысал берип отырымыз.

Ирезек (резек) — қамыс оратуғын қураган.

Барақ (барак) — балықшылардың ўақытша туратуғын орны, жайы.

Багон (вагон) — нәретениң аўзы.

Лабаз (лобаз) — бәхәр, гүз айларында балық дузлаў ушын тақтайдан бочкаға уқсатып соғылған ыдысты ла-баз деп атайды.

Распорки (распорка) — дузланған балықларды самал-да кептириў ушын, сол балықлардың ишин ашып турғы ушын тиреп қойылатуғын таяқшага айтылады т. б.

АРХАИЗМЛЕР

Хәр қандай тилдиң составындағы базыбир сөздер қолланылыуы жағынан гөнерип барады, яғни сол гөнерген сөздердиң кем-кемнен сөзлик составтан шығып қалыуы зәрүрли қубылыш. Ескиңің өзгериүи, жананың пайда болыуы нәтийжесинде гөнө ҳәм жана деген түсніклер келип шығады. Тил илиминде гөнерген сөздерди *архаизмлер*; ал жаңадан пайда болған атамаларды *неологизмлер* деп атайды.

Говорда усындай архаизм сөздердин қолланылуы жағдайларының ҳәр түрли екенликлерин көремиз. Буны биз *жасы 50, 60, 70* оннан да асқан гарры ҳәм кемпирлер менен сойлесип материал жыйнағанымызда ҳәм сол

материалларды обработка ислегенимизде белгили болды. Бул архаизм сөзлерди биз төмөндегише группаларға болип қарайық.

1. Кийим - кеншектиң түрлерине байланыслылары

Лаұдан көйлек, қалеке көйлек, кестели көйлек, шаштыран көйлек, аққас көйлек, қарақас көйлек, паштитім көйлек, көк көйлек, ақ көйлек, қәдели көйлек, олам жагалы көйлек, жегде, айдынны (айдыллы), кийменесек, түрме, қамар белбеў, сәүкеле, төбеліх, бәйке-ми йетік, мәдели белбеў, қундыз тон, кесик қулақ, қамда тон, ишик, йелтир тон, ушыға, қырмызған тон, норай жаға, кестели жаға, шерим етик, биз өкіне, дегмент, муқамыс, жеңсе, топпа т. б.

2. Корис—төсек ҳәм нағыстың түрлерине байланыслылары;

Көнипред, бомкорис, ғуулак, магыз (асия), дөңгелек-турда, шуғарынан, қыйыңқурақ, секкизақ, гилемқурақ, балықшындауриң, қырықтыриң, Уойма, құсғанат, сулаға, Момартқананың, қоңығармұйыз, тақмұйыз, қосмұйыз, солада, құмнарасын бел, қийықша, шақмақы, қауаша-ту, шашылар, сұнаның, ғасие (ғасиенегің), құүырша-тауың, бағырсақ ғұл, құстырыңақ, ыргақ, зернағыс, тоқ-шалақұмұйыз, ыринақша, тыныңаныз, құмырсқа аұыз, ко-сесе, ғимененаның, гарратуїақ, газмойын, тиктыринақша, шисекшіненаның, қолтықшапанағыс, ийрекей нағыс, ийт-табан, алланбимұйыз, шашшайы (нашшайынағыс), қур-шашы, шибанинаның, тарақы, бақаншақнағыс, тайтуїақ, құстити т. б.

3. Қаде қаұметке байланыслылары:

Дұарыңыс, қолусстарат, шашсыйпатар, айтымал (бета-шыр), арқа керіү, көримник, қызқашар, тақыйя тас-тағ, төсқаде, кемнир өлди, илиү, гиреў, қолқарау йе-меүрри т. б.

4. Үй буйымларына байланыслылары:

Тас шыра, шүтик шыра, аұызқабақ, мес, шәүгим, шашшайы зерен, айыран қабақ, сабайақ, жуүаз, қозақ, шығырышық, пилте, мәки, гевеже (гебеже), дууден, Хыйға құлыш, искенже, сымтыраш, мәсиүек, искек т. б.

5. Аўқатқа байланыслылары:

Құстарма, (құсқарма), майсалмақ, шашыў, арпа та-дан, шиалыў т. б.

6. Ұзененије байланыслылары:

Әребек, шашбаў, қаслы билезиқ, ҳалақа, халқаплы

сырға, Үөцир моншақ, жаўырынның (жаўырынлық), мойтумар, женсе, ҳәйкел, үөцирше, қосбаў, қын т. б.

7. Ер-турманға байланыслылары:

Желек, көйлекше, жул, сийнемент т. б.

Ойын-заўыққа байланыслылары:

Айгулақ, шүйтастамақ, маңлай шеритпек, қолжазбақ, бектас, ағабий, жасырымбақ, айгулақ, айкөрмек, ийит-құйырық, түйебасты, гештек, мейлис т. б.

9. Туұысқанлық қатнасты ҳәм класстық айырмашылықты билдириүге байланыслылары:

Бәйбише, тоқал, тул, жесир, бийке, кейұаны, қул, малай, күн, шоры, кәдик (булда қул деген мәнисти ақлатады).

10. Аўырыўға байланыслылары:

Безек—ысытпа, атыжақсы—қуревек, келте—келте сүзек, қышыма, бабасыр, сарығотыр, сөкготыр, шилле, аяқтаспа т. б.

11. Мал ҳәм дүз ҳайұанларына байланыслылары:

Дүл-дүл—қиялий ат, дәстан, ертеклерде ушырасады, дүл-дүлдин шабысына шыдамағай...

Тұлфар—булда сондай. Буның қанаты болады, көрек деген жеринде ушып та кете береди, ... ат болду дейди суў тулфардан...

Ырыққыш жылқыны бир заманларда усылай атаған.

Қодық—жылқының баласы.

Бөлтирик—қасқырдың баласы.

Мыршай—Тұлкинин баласы.

Құндыз—ұасыл терили ҳайұан. Тирилей ҳеш ким көрген емес т. б.

12. Дийханшылыққа байланыслылары:

Қызыл, масақ териү, үсир, кеүсен т. б.

13. Қарыў жараққа байланыслылары:

Саўыт, садақ, ўоқжай, сарыжай, наиза, қалқан, қарамылтық т. б.

Сан ҳәм өлшеў менен байланыслылары:

Шерек, бир ағар, бесағар, мысқал, қулаш, гең, аршын, сүйем, йели, бармақ бойы, танап, бир тилла, йеки тилла, аббаз шайы, соқыр тенге, қара көрим, сәскелик жер, түслик жол т. б.

15. Ай атларына байланыслылары:

Сәўир, ҳамал, жауаз, саратан, ҳәсет, сүмбіле, мийзан, ақыреп, хут т. б.

16. Диний түсніклерге байланыслылары;

Ақун, ийшан, молла суұпы, зәкир, бейиш, дозақ, дуұа, пир, әрүақ, суре, әспи, улама, мешит, қаўым, талақ, шайық, ұсир, питир т. б.

17. Ҳәмелдарлыққа байланыслылары;

Аталақ, жұзбасы, беглер - беги, қазы, қусбеги, болыс, уонлық, елиўлик, сәркерде, уойаз, датқашы, үәзир, жәллат т. б.

18. Сиясий-жәмийетлик атамалар:

Батырашкөм (батрачком), союзқошши, аўылатком, ячейка, бадырақ (батрак) ұқық, қулақ (кулак) садырнаны—бас сот (суд) деген мәнисте қолланылған, алты бийдің үстинең садырнашы йеди.

19. Айырым жекке сөзлерге байланыслылары:

Арқа ата мәнисінде, Асаның дүньядан уөткенине сегизшарқата қырады дейди.

Жаңина — құлжыны, жапланыұны, қол ушы талап жеткітүшін илім мәнисінде, бийдәүлет, малпитпес, жаңина, әнідә дер (Мотеи) т. б.

20. Генеүлөргө байланыслылар:

Нисте мұрзың, өндам қабақ, қыйқаш қаш, аўызлары обмаңтый, Іерингери қаймақтай, шашлары тоқпақтай, көмеги масаладай, көзлери шашақтай, тиллери шийрин, қынша бел, қулақтары қалқандай, мурны қысымлаған талқандай, қоллары жабадай, жаұырынлары қақпақтай, ишайдары мидадай, пашнайы дөниү т. б.

21. Гононимлерге байланыслылары:

Дәрийайысор — Арап тенізин бурынғы ўақытлары усыланаңда атаған. Тағы да „көк“ деп атайды.

Жәйхун — Эмудәръяның бурынғы атамасы, бир уақытлары Ұтус, оксус деп те аталған.

Адақ — усы Мойнақ территориясындағы бурынғы қаланың аты. Бул суу астында қалған. Бул туýралы экспедиция материалларында көп ғана мағлыуматлар бар¹. Бұшан тысқары Т. Жумамуратовтың „Мойнақ—өткен ўақытларында“ деген мақаласын² ҳәм А. Бегимовтың „Балықшының қызы“ романынан қарандыз³.

Бундай архаизм сөзлерди турмыстың басқа тараұлырынан да көриүге болады. Булар халықтың күнде-

¹ 1961 — 1961-жыллардагы Мойнақ районында жүргизилген диалектологиялық экспедицияның материаллары.

² Т. Жумамуратов. „Мойнақ—өткен ўақытларында“, „Қызы Балықшы“ газетасы, 1946, 16-февраль.

³ А. Бегимов. „Балықшының қызы“ роман. 193-бет

ликли сөйлеү тилинде актив қолланылмайды. Тек халықтың өткен дәүирлерин көз алдына келтиргенде, еске түсириўлеринде ғана ушырасады, сондай-ақ өткен дәүирди сүүретлейтуғын шығармалардан да табыға болады.

Мәселен:

— Қәйним түснинип билетуғын шығарсан, егерде билмесең мениң атым Эбілқасым, үш шайыға ушыға алсын, бир теңгеге жипек алсын, өцирше жағымды салсын, мени күтип тойға барсын, тойдағылар ҳайран қалсын деген...

— Аяқ қәйним, керек десеңін оннаң басқа қәлеке көйлек, шатыраш көйлек, қарақас көйлек, аққас көйлек дегенлеримде бар, ҳәзир қолым келди, қызы бардың назы бар, енди сеннен бәринде аламан...

— Қалайда болса лаудан көйлегимди аламан...

— Айқызы! — деди, олда геүдесине төңкерилген еки гүмис кеседей көйлегин көтерген қос анарының үстинде еки қолын салып турып...

..., бир қатар құмырысқа бел нағысын салып болып, қошқар мүйизге қарағанда әстен ғана ыңыранып:

Қошқар мүйиз салып тиккен тахиям,
Тар келмегей сол ярымның басына.
Кеүіл аүлар женгем менен жоқ ағам
Қашан енди қосыларман ярыма — деген қосықты айтып...

(A. Бегимов. „Балықшының қызы“).

Оған Жәмила қатыўланып, маған Сапардың журты, жат емес, өзимниң тәжім берип, еңкейип түскен елатым, келиншек бетимди ашқан есигим...

Дүньялы деп ҳешкимниң қара тыйынына қызыққаным жоқ...

Керек десең көк тыйын алғаным жоқ...

... Атаңың қуда атын, айтысып оқығап ақ пәтиясын бузып, бир тыйынсыз Сапардың қанжығасына байлап жибергенимди умыттың ба, қатын! Енди Сапар өлген соң саяқ — сандыраққа үсгінді жол қылышп, „пәленшениң жәсир қызы пәлен болып атыр“ деген насығын тағы арқалатқың келе ме?!

(K. Султанов. „Ақдәръя“)

Мине жоқарыдағы асты сыйылған сөзлерди, сөз диз-
беклерин арханизмлерге жатқарыға болады, себеби
бул шығармаларда еткен дәүирдің картинасын дәл
бериү ушын қолланып тур, бул сөзлердин өз дәүирин-
де актив рол атқарғанлығы сөзсиз.

Арханизмлердин бир бөлегин *историзм* деп атайды.
Историзмлер жәмийеттиң белгилі бир дәүирине тән
хызмет атқарған ҳәзир сөзлик составтай шығып қалған
сөзлер болып табылады.

Олар: Шарық, сазғап, қозақ, садақ, саұыт, сарыжай,
оқжай, наиза, қалқан, бий, аталақ, қусбеги, қул, күн,
тоқал, бәйбише, жесир, шоры, малай т. б. усаған сөз-
лер болып табылады. Бул сөзлердин ҳеш қандай зә-
рурлиги жоқ. Булар туғрасында усы бөлимнин (9, 13,
15, 18 т. б.) параграфларында кең түрде мысалдар
берилген.

И БАП

ТЕРМИНОЛОГИЯ ХАРАКТЕРИНДЕГИ АТАМАЛАР

Балықшылық кәсибине байланыслы лексика

Қарақалпақ тили лексикасында жалпы улыўма халықтың лексика менен бирикте айырым группа адамлар тилинде қолланылагуын кәсипке (профессия) байланыслы лексикалар да бар. Булардың бири Мойнаң районында жасаушы балықшылар тилиндеги балықшылық кәсибине байланыслы лексика болып табылады.

Қарақалпақ тилинде балықшылық кәсибине арналған бир ғана газеталық статья¹ ҳәм жол-жөнекей айтылған пикирлер² бар. Булардан да басқа оқыу қуралларында³ ҳәм илимий әдебиятларда⁴ кәсипке байланыслы атамаларды ушыратыұға болады. Бул кәсипке байланыслы лексика әдебий тилимизде қолланылғанда әдебий тилимиздин толығыұна, жетилисиүіне, байы-

¹ О. Сейтов. Қарақалпақ тилинде балықшылық кәсибине байланыслы лексика. „Жас Ленинши“ газетасы, 42, 19-май 1962 ҳәм 56, 13-июль 1962.

² Ж. Арапбаев. Қарақалпақ тили диалектлеринин гейпара мәселелери. „Қызыл Қарақалпақстан“ газетасы, 22-август 1947.

³ Е. Бердимуратов. Ҳәзирги заман қарақалпақ тили. Лексика, Нөкис, 92—94, бетлер 1964. Е. М. Бельская, К. Шабабаев. Тәбияттаның IV-класс, 88, Нөкис, 1962, Н. А. Ращевич. Қарақалпақстан шарайтында тәбийғатқа зоологиялық экспедициялар. Биология мұғаллимлари ушын қолланба, 165—172, Нөкис, 1962.

⁴ Л. Берг. Аральское море, 1908. Г. В. Никольский. Рыбы Аральского моря, 1940. Ж. Доссараев Арас, Каспий балықшыларының тилиндеги профессионалдық лексиканың материаллары. Вопр. история и диалект. Казахск. языка, вып. 1, Алма-ата, 1958. Г. М. Барланкова, Л. П. Павловская, С. О. Османов. Р. Реймов. В. В. Седов. Водоемы Низовьев Аму-Дарын. 12—72, Нукус, 1963.

ұына көмек беретугын тил материалларынан есаплана ды. Балықшылық кәсибине байланыслы лексика Октябрь революциясынан кейин илимнин, техниканың ғаурап өсиүи иетийжесинде рауажланбақта. Мысалы: балықтың түрлерине, аўлаў қуралларына, балықты өндиристе ислеп шығарыўға т. б. байланыслы толып атырған атамалар пайда болмақта.

Жергилекли халық балықты революциядан бурын қаза, баспай, шолпы, қармақ, шанышқы т. б. әпиүайы өнимсиз қураллар менен аўлаған (үүлаған) болса, Октябрь революциясынан кейин қураллардың түрлери түп-тамырынан өзгерип ҳәзир „көпирон аў“ (капроновая сетка), „гийгант“ (гигант), „дунай аў“—аўдың түрлери усаған нешше центнерлеп балық услайтуғын қураллар менен аўлайды. Бул жerde балықшылық кәсибіне байланыслы лексика сөз етиледи.

Балықтың түрлери

Бекире (рус. шин) — бекире балықтың көп жасайтуғын түрлерине жатады. Бекирениң үлкениниң узынылығы 2 метрдей болады. Бекире суудагы жәнликлер менен, айырым жағдайларда майда балықларды да жүгни аұқатланады. Арадағы ең бағалы балықлардан есиптесады. Бекиреге байланыслы говорда „бекирениң түмсығына тасқа таймей қайтытайды“ мақалда айтылады. Бекире балықтың осетр түrine жатады. Говорда бекирениң майда бир метрге жетпейтуғынларына „тәшир“ имесе „тәшир бекире“ деп атайды. Бул үш-төрт жылға болып, құбырық бети жинишке арық болып кетеди.

Шоқыр (рус. севрюга) — шоқыр Каспий теңізинен Аразда соңғы жыллар ишинде әкелип жиберилген. Соныңдан Каспийдеги балықшы қазақлар тилинде қалай аталатуғын болса, солай бизге де келип кирген болыуы керек. Жергилекли халық усылай атайды. Бул да балықтың осетр түrine жатады. Буның тұмсығы узын, етінде тикени болмай, тек шемиршектен тұрады. Ең үлкениниң салмағы 10 кг ға жетеди. Жыртқыш балықлар қатарына киреди. Түри қызығыштан келген, семиз, аўзы тұмсығының астында болады. Говорда „шоқыр“ формасынан гөри „севрюга“ (северюга) деп коби्रек аталатуғынлығын байқадық.

Сумырай (сумурай) (рус. лопатонос) — бекире ту-
қымлас балық. Жыртқыш балықтар группасына киреди. Сумырай „киши сумырай“, „ұлкен сумырай“ болып бөлинеди. Ұлкенлиги ярым мегрден асламырақ болады. Говорда бул балыққа байланысты „сумырай кесе суү фуур“ деген мақалда айтылады.

Сазан (рус. сазан) — сазан карп балықлары семействосына киреди. Сазан еки түрли болады. Бириншиси сазанның өзи, екиншиси „сазанның панаханысы“ — еркегине айтылады. Буның ети балжырақ, дәмсиз болады. Сазан суү асты өсимдиклері бар, әсиресе шаланлы жерлерде көп болады. Сазанның ұлкенинин узынылығы 1 метрден асламырақ болып, салмағы 15—20 кг дай болады. Сазан деп говорда 4—5 кг наң артықларын ғана атайды. Ал боз районларда асымлыққа жараса „сазан“ аталағын береди.

Ақ шабақ — орташа салмағы 2—2,5 кг болады. Балықшылық кәсебіндеги ең әхмийетли балықлардың бири. Ақ шабақ тенізде де, дәръяда да болады. Үүйлдірық шашарда душшы суү бар жерлерге өрлең келип шашады. Көбинесе өндіристе дузлау менен қатар консерва да ислейди. Говорда „тыран шабақ“ деп те атайды. „Ақ шабақ“ деп ирисице айтылады.

Сүүен (рус. усач) — ири балықлар қатарына кирип, жырытқыш емеслер семействосына жатады. Сүүенниң ети мазалы, семиз, ети тығыз болады. Соңықтан буның өндірислик әхмийети зор. Балықшылар буны „спайы балық“ деп те атайды. Сүүенниң говорда мынадай атамалары бар: „Панақаны суүен“ басы ұлкен, ети мазасыз болады, үүйлдірық шашып азып жүрген үақты болады. Бул туўралы мағлыұматты (Османов С. О.)¹ көриүе болады. „Кайза“ (Түркестанский усач) сүүениң бир түри. Буның ети мазасыз, түри сарғыш, ети балжырақ болады. „Каяз“ деп қазақ тилинде сүүениң өзине² айтылады, ал түркмен тилиниң гейбир говорларында „сөуон“ сөуген³, говорда буннан басқа да

¹ С. О. Османов. Паразитофауна Аральского усача. „Вестник“ Каракалпакского филиала АН УзССР, 19—22, Нукус, 1961.

² Ж. Доскараев. Материалы профессиональной лексики в языке аральских и каспийских рыбаков. Вопр. ист. диалект. казахского языка, выпуск I, 108, Алма-Ата, 1958.

³ С. Аразкулиев. Гарагалиғыстан АССР-нин Дөртқұл районындакы түркмен гөплемшіктері, Ашгабад, 1961.

сүйенниң бир түрине „утку“ дәп айтылады, Бул сүйенниң кишилеү, мазалы түрине айтылады.

Торта — (рус. вобла). Бул балықтың майда түрлериңе жатады. Торта жыртқыш емес балықтар топарына киреди. Формасы сазанға ұқсаған болып, карп балықтарының семействосына киреди. Торта түрлериңе қарай: *ақ торта, қызыл қанат торта* (красноперка) *көкмойын торта* (язь) болып белинеди.

Булардан басқа говорда „қара торта“ дегени де бар. Ол көлдин сууының қара болыўынан түри қара болып, соңынан „қара торта“ аталған.

Ж. Доскараев жоқарыдағы мийнетинде қарақалпақта „Қызылкөз“ дәп¹ аталатуғының көрсеткен. Бундай дәп аталауы говорда ушыраспайды.

Ақ марқа — жыртқыш балықтар қатарына жатады. Ақ мириқаның узынылығы 80 см дей, аұырылығы 5 кг жетеди. Ҳәзирги аұланың жүрген ақ марқаның орташа салмакты 3—4 кг, қабыршағы ақшыл болады. Тикени қылғы при болып, ети мазалы балықтар қатарына жатады. Егер олар „Ақ марқа“ ямаса „көгжон“ дәп атайды. Қоғажоннан астанағы қалының ҳом құйрығы қызыл болады. „Жериншызыл“ дәп атайдугының (Никольский)² горестелі. Бундай дәп атауышының әдебий шығарматырағы „сүйді көкжон балықтай жүзегуғынымды биеттүсін едің той“.³... Өзбек тили Хорезм говорында „марқа“⁴, азэрбайжан тилинде „ағбалығ“⁵ делинеди.

Қарисқа (рус. белоглазка). Булда өндірислик әхмиәтті бир балықтар қатарына киреди. Бул семиз, майда бағын. Әнни балықтар қатарына жатады. Орташа ушандығы 25—30 см болады. „Ақ көз шабақ“ дәп (Рашевич)⁶ наудурыс аұдарылған. Қаралың жөниндеги тоғызырық шикирди (Тлеуов)⁷ қараңыз.

¹ Ж. Доскарев. Жоқарыдағы мийнет, 107, Алма-Ата, 1958.

² Г. В. Никольский. Рыбы Аральского моря, 86, 1940.

³ К. Султанов. Ақдәрья, роман, 12, Нөкис, 1962.

⁴ Ф. А. Абдуллаев. Хорезм шевалари, 118. Ташкент, 1961.

⁵ М. Ширәлиев. Азэрбайжан диалектологиясының эсаслары. Бакыт, 1962.

⁶ Н. А. Рашевич. Зоологическая экскурсия в природу в условиях Каракалпакии 169, Нукус, 1962.

⁷ Р. Тлеуов. Развитие Аральской белоглазки. „Вестник“ Каракалпакского филиала АН УзССР, 52, Нукус, 1962.

Қылыш балық (рус. чехон). Бул балықтың бауыры қылыштың жүзиндей болады. Өзи кишкане болса да тикени көп болады. Говорда „*қылыш шабақ, қылыш балық*“ деп түрлише айтылатуғынлықлары байқалады. Бул балық қазақ тилинде „*қылыш балық шекан, шешхан*“ (Досқараев)¹. Хорезм говорларында „*Қыльч балық*“ (Абдуллаева)², азербайжан тилинде „*гылыш балығ*“ (Ширалиев)³ аталатуғынлықлары көрсетилген.

Табан балық (табам балық) (рус. карась). Сыртқы формасы жағынан сазанға ұқсаған менен сазаннан томпақ болады. Табан балық екиге бөлинеди. Қабыршағы ириси ҳәм қабыршағы майдасы болады.

Балықтың бир атасы—табан балық,
Жүрмейди қамышласа шабан балық.

Шамай „шамая“ (рус. шемая) — майда балықларға киреби. Тикенекли, жүдә семиз болады, Балықшылардың айтығына қарағанда бул балық Ушан теңизге (терен сууға) кетипте топарласып жүретуғын қусайды. Бул жыртқыш балықлар топарына кирмейди. Говорда „*май балық*“ депте атайды. Никольский⁴ қарақалпақша „жумыр“, „Шемейке“ деп аталатуғынлықларын көрсөтеди.

Сыла (рус. судак). Жыртқыш балық. Н. Бергтиң⁵ классификациясы бойынша окунъ балықлары семействосына жатады. Теңизде де, дәръяда да көплеп ушырайды. Қабыршағы ири, тикенекли, ийиттиң тисиндей айқасқан тиси болады. Соныңтан говорда „*тисли*“ депте атайды. Азербайжан тилинде „*диши балығ*“ (Ширалиев)⁶ деп аталады.

Алабуга (рус. окунь). Бул балықтың барлық жери ала болады. Етinde сүйек болған менен тикени болмайды. Түри сылаға усаған болып, қалашлары қызыл, қабыршағы тикенектей болады . . . Алабуғадай тыррыйа берме . . .

¹ Ж. Досқараев Жоқарыда аты аталған мийнет, 109, бет. 1958.

² Ф. Абдуллаев. Жоқарыдағы мийнет. Ташкент, 1961.

³ М. Ш. Ширалиев. Жоқарыдағы мийнет. 339, бет. Баку, 1962.

⁴ Г. В. Никольский Жоқарыдағы мийет. 107, бет. 1940.

⁵ Л. С. Берг. Рыбы пресных вод СССР и сопредельных стран, Т. 11. 1949.

⁶ М. Ш. Ширалиев. Жоқарыдағы мийнет. 339, бет Баку, 1962.

Ылақа (рус. сом). Жыртқыш балық. Ири ылақалар түрли балықлар, құслар ҳәм сууда жасайтуғын сүт емизиүшилер менен де аўқатланады.

**Балықтың бир атасы ылақа балық,
Басында айдары бар бақа балық.**

Говорда ылақаның „ылапыш“, оннан кишилерин „менед“, „қараменед“ жергилекли руслар тилинде сүдочник, ал ең үлкендерин „жайын“ деп те атайды. Ылақа сүйеги аз балықларға киреди. Бул балықты қазақ тилинде „лақа“¹ (лаққа балық жайын), (Абдуллаев)² Түркмен говорларында „лакъга“ (Аразкулеев)³ формаларында айтылады.

Шортан (рус. щука) бул да жыртқыш балықлар қатарына житады. Шортан еки түрли болады. Тениздегилери (сары шортан), көлдегилери (қара шортан) делиниеди. Бұлда өндристире пайдаланылып, консерва таирланаылады.

1. Шортан балық ұақында халық аўзында мынадай лексикалар бар.

Қарақалпақлар Хийүа ханына балықты жиберип турған. Хан Арас тәсизиндеги балықларды көріп қайтыўға шорысын жиберген. Хийүаға бурын „шортан“ апартылмаған екен. Шоры бул балықты көріп ҳайран (таң) қалады. Сонықтан „шорытаң“, „шоры таң қалды“ дегениен келин шықты деген пикирди информаторлар береди. Усы пикирди илимий хызметкер Үрысназар Жоллибековта⁴ тастыбылайтын.

2. Хийуалан балық сатып алып кетиў ушын саудагерлер келеди. Қарақалпақлар усы шортан балықты маңтайтын. Сонда саудагерлер айытқан дейди: „Шортаның жақсы болса Хийүаға бармаспеди“ деп. Шортан балық туýралы усындаид мәғлүйматлар бар.

Бул балықтың атына байланыслы пикирлер, әлбетте бул пикирлердин дұрыслығын қарастырып көриў керек, әлбетте булар халық этимологиясы.

¹ Ж. Доссараев Жоқарыдағы көрсетилген мийнет. 106 бет 1958.

² Ф. А. Абдуллаев " " " 117 бет 1961.

³ С. Аразкулеев " " " 197 бет 1961.

⁴ Жоллибеков Үрысназар, илимий хызметкер.

Тоқы балық (рус. лосось). Бул өндирис ушын жүдә пайдалы. Аралда онша көп ушыраспайды. Ети семиз болады. Орташа салмағы 10 кг болады. Бул балық Аралға басқа жақтан әкелип жиберилген. Жыртқыш емес балықтарға киреди.

Тыран—балықтың майда түрлерине жатады. Бул ақ шабаққа жүдә уқсас болады. Өндирислик әхмийети бар. Никольскийдин¹ көрсетиүинде торта (вобла) менен шабақтың (леш) қоспасынан пайда болатуғының көрсетеди. Дұрысында да тәжирийбелі балықшы болмаса буларды бир-биринен ажыратыў қыйын. Говорда „тыран“, „тыран шабақ“, „белоглазка“, „черноглазка“ деп араластырып айтыла береди.

Құрытқа балық—балықтың майда түрлерине яғниш шабақ тәризли балықтарға киреди. Соныңтан говорда улыұма „шабақ“ аты менен жүреди.

Балықтың бир атасы құрытқа балық,
Белгили болған екен жүртқа балық.

Бөрге (қара бөрге)—сазанның кишкене түри. Говорда буны „бөрге“, „қара бөрге“, „мөнкө“ деп те атайды. Булар көбине көлдеги суўларда көп болады. Қарақалпақ тилинде „қара бурге“ деп аталады деп Доскараев көрсетеди.² Бул жерде қазақ тилинің гейбир говорларында айтылатуғын атаманы қарақалпақ тили менен шатастыраса керек.

Құмыр (құмыр балық). Говорда балыққа байланыслы атама ушырасады. Бул балықтың түри емес. Ақ шабақтың, сазанның ең семиз, жақсыларын усылай атайды.

Балықта ушырасатуғын аўырыўлар

Қарадақ (рус. чернопятистая болезнь). Бул Аралдағы балықтарда көп ушырастатуғын аўырыў. Бұның менен 16 түрли балық аўырады. Эсиресе сазанда, тортада, ақ шабақта көп ушырасады.

Құрт аўырыў—буның менен карп семействосындағы балықтар көп аўырады. Балықтың ишинде құрт кө-

¹ Г. В. Никольский. Рыбы Аральского моря, 85 1940

² Доскараев Жоқарыдағы көрсетилген мийнет 110, 1958.

бейнп кетели, бул да балық ушын зиянлы аўырыўлардың биринең есанланады¹

Балықтың дене қурылышына байланыслы атамалар

Айғулақ (айқулақ) – балықтың басында болады. Ай-
кулақ бас сүйеклериниң ишиндеги ең үлкенлери. Тенинин ушак шағулашында жатып, балық аүлаған жағ-
лайшаралы “айғулаққа” сорпа қуйыпта ишегуғын бол-
дан. Ҳоттеки үлкен шағақаның айғулақтарын наспай тос-
таптар иртепнде де наидаланған. Усы айғулаққа байла-
ныссыз ойын атты да бар.

Желбизек – балықтың сағағынан баслап, қуирғығына
шекем үстінди жатына айтылады. Говорда „сағақ (са-
ға әйрәмкі)“ формалары да қатар қолланыла береди.

Тиини (тифани тиини) – балықтың қуирғық бетине
айтылады. Бул майды болады.

Тас – айырым балықлардың арқасында тас болады.
Мисалы бесіреғе т. б.

Қалаш – қалаштар: „арқа қалаш, төс қалаш, кин-
дик қалаш, қуирғық қалаш“ болып бөлиниеди. Говорда
арқа қалашты „Уорак қалаш“ деп те атайды.

Торсылдақ (торсулдақ) – балықты батырып, қал-
қыншытуын торсылдақ. Говорда „торсулдақ“ формасы
көбірек айтылады.

Шоғал – бул еркек балықтың тухымлығы. Буны жеү-
те болмайды. Бул март, апрель айларында раұажлан-
ған болады. Бекирениң иш майында „шоғал“ дейді.
Күй тирилгеннен кейин гана „бекирениң майы“ дели-
неди.

Жалы – жал ылақа балықта болады. Бекирениң
астаңы қалашларын қоса „жал“ деп айтайды.

Шылым – шылым, балықтың сыртындағы желимге
үсінші затқа айтылады. Шылым әсиресе шортанда көп
болады.

Талақ – шортанның талақда болур мазасы (Мәтәп
шийыр) т. б.

¹ Убайдуллаев К. К. Илимий хызметкер.

Балықты аўлаў қуралларына байланыслы атамалар

Қара жылым — балықшылар бул жылым тууралы мынадай анықлама береди. Бул жылым 8 метр (митир) болады. Уон еки адам салады, ал жазда болса Уон адамда жетеди. Говорда буны „шаўыт жылым“ депте атайды.

Қысқы жылым — қыста музды ойып, вараточка орнатып тартылады.

Сенер (сынер жылым—сейнер) — бул терең суўларға салынатуғын жылым.

Жаға жылым — жазда салынады. Бул жылымды сентябрь айына дейин пайдаланамыз, буган да Уон адам төрит ат керек.

Шәмәйишный жылым — буның менен майды балықтар аўланады. Шәмәйки деген балықтың түри бар, соған шыққан жылым буның тик бойы 40 кезлик болады.

Шәмекей жылым — бул жылымның көзлери тар, тек еки бармақ болады. Қазақтың шәмекей уруұы шығарған дегенді айтады. Дұрысында да усылай болыўы итимал.

Тарғөз жылым. Көзлери дым тар, майды болады. **Килька, май шабақ** т. б. балықлар түседи.

Бергеўбай жылым — буның менен балықтың көп түрлери аўланады. Аты адам атына байланыслы қойылған болса керек. т. б.

Керме (керме аў) — аўдың бир түри болып, керип салынады.

Ақан аў (сүйен) суген аў — көбинесе сүйен балықтарға салынады. Сүйен балықтың ойыны тек жаздағана болып, қыста болмайды.

Ақпа — аўдың бир түри. Ақпа көллерге салынады.

Дуўанай аў — балықшылар бул аўдың Дунайдан келгенлигин айтады. Бирақ дәслеп исленийи Италиядан шыққан дейди жергиликли халық.

Қорғасын аў — ағын суұға, яғний дәръяға салынады. Буны Зайырдағы, Порлы таұдағы балықшылар көбірек қолланады.

Қабадан аў — бул жайылып турылады. Балықшылар жиптен нәретедей етип тоқыйды. Аўзы үлкен, түп жағы барған сайын киширейип бара береди. Тахтакөпир (1961) районында жүргизилген экспедицияда „қабадан“ деп аталатуғының ушыраттық. Бирақ бул жынғыл-

дан, тораңылдың шақасын араластырып тоқып, жаптарға салынады екен. Төргүл районында (1962) т. б. болған экспедицияда да ховодан¹ формасын ушыраттық („орысия хобод, хоботина, крюк, удочка, рыболовный крючек“, В. Даль, Талковый словарь 1881, 1882, том II, IV) дегенді көлтиреди, диалектолог Досқарасын². Бу синкір шынылыққа келеди. Булардан да басқа аудио-томаштырылған түрлери көп. Олардың барлығы да шоқайтын ағылшын түрлери менен байланысады болып келеди.

Қазақ бул ҳәзір өнімсіз қураллар қатарына жатады. Қоллерде, салызы суұларда, теңіздің жағаларында тағам балық устапады. Қазақ кирген балық қайтып шыға айтмайды. Соныңтан говорда „қазадағы балық, қалындағы балық“ дейді. Бул халқымыздың ертеден ғанағарал қураларының бири, яғни, „..., салған би шың қазаныз, коринип тур узақтан...“³ Қазаның таңшылай түрлери бар: қолгаза, жағағаза, дүйнайғаза иет ғынската, қайшытулақгаза қамауғаза, т. б.

Нарғеле бұлда көбінесе қоллерде қолланылады. „... Дауқемнир бойынни жыңғым алдырып, иәрете соқтырып атырман⁴.

Бекирегармақ (бекире қармақ) — бекире қармақ үлкен болады. Говорда „бекире қармақтай“ деген тиражес қолланылады. Бекире қармақты зәпирет юттеди.

Шолны жылымыңың ишинен балықты алыў ушын қолланылады. Тоқылған болып, ағаштан сабы болады. Говорда „сүлеңи“ деп те атайды. Қазақ тилинин говор-тирикта сүлеңи, шайке⁵, әзербайжан тилинде „чолпана“⁶, түркмен тилинин гейбир говорларында „чолпы“⁶ болып айттылады.

Қақпай — жағада отырып, шетке шыққан балықлар-

¹ Ж. Досқараев. Материалы профессиональной лексики в языке аральских и каспийских рыбаков Вопр. ист. и диалект. казахского языка. выпуск I. 118, Алма-Ата, 1958.

² Жиіен жырау. Посқан ел, 54—55, 1959.

³ К. Султанов. Ақдәрья. романы 72, бет 1962.

⁴ Ж. Досқараев. Жоқарыдағы мийнет. 121, 1958.

⁵ Орфографический словарь азербайджанского языка. 503 Баку, 1960.

⁶ С. Аразкулиев. Жоқарыдағы көрсетилген мийнет. 197. Ашхабад, 1961.

ды қағып услап алатуғын қурал. Буны өндиристе онша қолланбайды.

Баспай — көлдеги, бөлинген суўлардағы балықларды аўлаў ушын қолланылады. Буның еки жағыда ашық болады.

Ийтергиш — шандағы дүзланыўши турған балықларды аўдарыстырыў ушын қолланылады. Бул ағаштан исленеди. „Шандағы балықларды ийтергиш пенен аўдарыстырса, пискенлери үстине қалқып шығады, писпегенлери шаңың түбине қарай шөгеди“. Говорда буны „пискек“ деп те атайды.

Көңге — аўды көнгелейтуғын ағаштан исленген құралға айтылады.

Жалаў — аў салынған жерлерде жалаў көринсе, сол жерлерде аў болғаны. Буған тас байлап қояды.

Бойақ (рус. боек) — шийшеден исленген болып, аўлын үстине байланады. Жип пенен орап байлап көнгей жипке бекитеди. Бойақ көринсе аў бар деген сөз

Мардан — балық салынатуғын ыдыс. Қыр районларында жасаўши қарақалпақлар дән салыў ушын қолланады. Мардан да бурыннан киятырған ата-бабаларымыздың қуралларынан есапланады. „..., Марданға салып шығардық...“¹

Ташке (и) (рус. ташка) — балық тасыйтуғын қурал. Говорда буның еки түри ашық, жабық, түри бар.

Нәшелки (е) — нәселки (рус. носилки), бул аўлаған балықларды биринши орыннан екинши орынға апарыў ушын қолланылады.

Наўа — бул ағаштан ямаса цементтен исленеди. Бул балықты жуўған суўларды ағызып қойатуғын қурал. Булда ашық ҳәм жабық болады.

Қалқы — аўды, жылымды теңизге салғанда жоқарғы көнгейине қалқы байлап салады. Қалқы бурын қолдан ағаштан исленсе, ҳәзир таярланылып әкелинеди. Говорда „Үөкпе қалқы“ деп те атайды.

Ийнелик — нәрете тоқығанда қолланылатуғын қурал. Ағаштан исленеди. „Аў-дузақты ийнелик пенен тоқыймыз“.

Асай — қурал. Асай - масай басты. Говорда жекке

¹ Жийен жыраў. Посқан ел, 56 бет. Нөкис, 1959.

турынта қосарланып та келе береди. „... Күни менен асай басын көлди“.¹

Кәнеги арқан — арқанның бир түри. Кемеге аўыр жүкклерди жүккелгенде тартылатуғын арқанға айтылады.

Домбақ жиитиң бир түри. Говорда „*Домбақ жисп*“, ал жининекесин „*нәүедек*“ деп те атайды.

Бұнай деп айтыу Тахтакөпир районы терриориясындаты „*Қарыгерениең*“ бойындағы балықшылар ти-зине айтталады.

Рашетка (ө) (рус. решетка) — балықты шаңдан шы-тараңта усмының үстине шығарады. Дұзлы суудан шық-дағы балық усмының үстинде турып сырқылады.

Лузалақ (лұзқалақ) — шаңға салынатуғын дұзды дұлзалақтан откереди. Бұны говорда тек „*қалақ*“ деп те атайды.

Мойке (мойки) (рус. мойка) — тақтайдан исленеди. Нине үлкен болады. Мойкада балықты шаңға саларда да шиншан алғанда да жууады.

Запон балықты тазалаған үақытта алдына байлай-туғын реинидаң тигилген зат.

Распорки (ө) (рус. распорка) — дұзлаған балықлар-да самилға көптириүүүшін, сол балықлардың қарның керін түрмө ушын қолланылатуғын таяқша. Говорда *распорки*, *распорка*, *распор* т. б. түрлише айттылады.

Секач · балықтың құйрық, қалашларын кесиүү ушын қолланылагугын қайши.

Дүзбел (тузбел) · балықты дұзлағанда қолланыла-ды. Бұл соган қолайластырып исленген болады.

Лабаз (рус. лобаз) — бәхәр, гүз айларында балық дұзлау ушын тақтайдан бочкага үксатып соғылған ыдысты айтады. Бундан басқа да говорда лобаз „*шо-лан*“ мәнисинде қолланылады.

Шаң (рус. чан) — балық дұзлайтуғын ағаштан ислен-ген үлкен ыдыс. Тереңлиги үш, төрт метрдей болады. Шаңның үлкени де, кишиси де болып, ағаштан ҳәм брезенттен, цементтен исленеди.

¹ *K. Султанов*, Ақдәрья, романы, 66, бет Нөкис, 1962.

² *Насыров Д. С., Бегжанов Т.* Тахтакөпир районындағы жасау-шы қарақалпақлардың тили бойынша байқаулар. Өзбекстан Илим-лер академиясы Қарақалпақстан филиалының хабаршысы. 1962, 58—бет.

Басқалдақ — кемеге минип түсиў ушын тақтайдан исленген қуран.

Шолан—жазда балық сақлайтуғын орын. Шоланның сырты „шөргөм“ менен бастырылған болады. Қыста қатарластырып муз жыйнағаннан кейин ишине кирсөн жаздың ыссызында да адамды тондырып жибереди. Говорда „шоландай, шоланың ишиндей, шоландай муздай“ деген теңеўлер көп қолланылады. Шоланда балықты сақлау революциядан бурын да болған. Мергенатауда ең ири шоланлар қатарына киретуғын Семенниң шоланы бар.

Шөргөм — шоланды қамыстан өреди. Сол өрилген жерин шөргом деп атаса, ташканың ишине шетендей етип орнатып балық тасығанда қолланылатуғын қурады да шөргөм деп атайды.

Мамбақ жақ (арқалық табан) — аўды қурсаулайтуғын жипти говорда „мамбақ жақ“ ямаса „арқалық табан“ деп атайды. Бул жуўанлау қара жип болып, жуўанлығы 55 *мм* болады.

Шонтай — нәретеде, жылымда, аўда болады. Буларға түскен балықлар „шонтайға“ жыйналады. Говорда, бираз аўылларда шонтайды „көтек“ деп те атайды. Адамның бирден қорыққанында, сескенгенинде бир нәрсениң атын айтып (әсиресе ҳаяллар) жибериў жағдайлары көплеп ушырасады. Мине усындай жағдайда „көтек“ сөзи көбірек қолланылады. Шамалауға қарағанда „көтек“ қорыққанда шонтайды атаўға байланыслы болыу керек. Және „шонтай“ сөзи бир нәрсени беккем, қупия сақлау мәнислеринде де қолланылады. Мысалы: „шонтайыңа түйип қой“, Тахтакөпирдеги Қаратереңнин бойындағы мұйтеннелер тилинде де көплеп ушырасады¹.

Шана—балық қамыс, ҳәр қыллы жүқлерди музда тасыў ушын қолланылатуғын қуран. Шананың ултаны бурын сүйектен болған болса, ҳәзир темирден исленеди. Шананың сүйектен болған түрин биринши мәртебе „қарашекпенлилөр“² алыш қелген. Говорда шананың мынадай түрлери ушырасады: *жайдақ шана*, (бу-

¹ Насыров Д. С., Бегжанов Т, Тахтакөпир радионындағы жасаўышы қарақалпақлардың тили бойынша байқаулар. Өзбекстан Илимдер Академиясы Қарақалпақстан филиалының хабаршысы 1962, № 1. 59-бет.

шы қол шана деп те атайды¹, ... қол шананы жетек-ке алыш көлгө шығыўға муз көтермейди² қайқы бас шана, қашаубай шана, (говорда буны „қасаубай шана“ деп те атайды) т. б.

Мардан балық салатуғын ыдыс. Буны жекеннен тоқайти Мардан бас шортан... К. Султанов, Ақжарын

Салын³ кемениң жағада жүріп сүйреп ушын қолшының салынып арғынға айтылады. 15—16 ҳәттеки оннан ат соң етим тиратуғын болған. Боз районлардағы жасашы қаралдашылар тилинде салдаў сөзи көп адамтар ғонарина айтылады. Мысалы: ..., изинде салдаұы бар т. б. „... бир қайық алты жүз салдан жақсырақ“⁴.

Говорда кеме, қайыққа байланыслы мынадай атамалар қолланылады. Балықшылар өзлериңиң күнделікcli қураалдары етін, матор (маторлы кеме, қайық мәнисинде) категер, пароход, матовод, каюта, мотофелюга, судно, моторсудно, сейнерлерге усаған гигант қурааллардың тиеринин дорсетиүшилик мийнетлеринде, ийгиликлиң тиеринде актін найдаланыуда.

Ушан кеме (ушан) — говорда кемениң ең үлкен түріне айтылады. „Сен бир ушан кемеге, мен бир ушан кемеге басының етін ўаз ашатуғын күни қыз-келиншектерді ашарайық“⁵

Ағайың (ауқының) қайықтың үлкенине айтылады. Говорда қайықтың мынадай түрлери айтылады: „Күс-тапыңқы наресте қайың, қокөлгайық т. б.

Қарақүс қайықтың басын говорда „қарақүс“ деп атайды. Арқаш байлау ушын гертип, қолайластырып қойылатын болады.

Аяға қайықта екназна болады. „Бас азна, кейин-ти аша“, түркші тилиниң гейбір говорларында „гъаз-на“⁶ формасында айтылады. „... Аяғын азнаға ти-рең...“⁷.

Нәндик (фәндиқ) — рульди дүзиүләйтүғын ағашқа

¹ К. Султанов. „Ақдәрья“ романы, 61, бет, Нөкис, 1962.

² Бердак. шығармалары, 14. бет, Нөкис, 1956.

³ К. Султанов. Ақдәрья, роман, 48, бет, 1962.

⁴ С. Аразкулиев. Жоқарыда аты аталған мийнет, 197, бет, Ашхабад 1961.

⁵ О. Айжанов. Арас құшагында, романы 5, 1958.

айтылады. „Сөйтти де рульдиң пәндиң темириң еки аяғының арасына қысып...“.¹

Тайаў (тайаў ағаш) — қайықты тиреп, ийтериұ (жүргизиү) ушын қолланылатуғын узын ағаш. Тайаудың сууға кирип, таялатуғын жағына темир қаплап қойылған болады. Түркменше „дайоу“² болып айтылады.

Гүлдөгелек (гүлдегелек) — қайықтың маштасын тырып қоятуғын жерине айтылады.

Қалқа (судугей) — еки формасы да айтылып, „қалқаны“ көбірек айтылады.

Тоз—кемениң тахтайларының кебиүи нәтийжесинде аралары ашылады. Сол жарықтарды тығыў ушын қолланылатуғын затқа „тоз“ деп айтылады. Торқаға уқсанған болып, оны қара майға майлап, жарықта тығылады „... Азын-аўлақ тоз бар еди — гой“³.

Сал — қайықтың жоқ ўақтында болса да аз, мийнеткеш халықта жетиспейтуғын ўақытларында да балықшылар жекеннен „сал“ дүзетип тецизлерге жүзип балық аўлаған. Салды жекеннен буўып ислейди. Эжинияз. „Кишке керек, йоқса жекен сал керек“⁴

Суў ишинде уўайымсыз гезбеге,“.

Бир қайық алты жүз салдан жақсырақ“⁵ (Бердақ)

Усы жоқарыда көрсетилгенлерден басқа кемеге байланыслы: алтақта, турен тахтай, маш ағаш, керги ишкөт, шүйгұлақ (шүй), бас тақтай, қарсылық, пилнек, ултан, токкиш, желқом (жулқум), йесек т. б. толып атырған атамалар бар. Оларды биз алдағы жумысларымызда толығырақ көрсегиүди мақул көрдик.

МОЙНАҚ РАЙОНЫ ТЕРРИТОРИЯСЫНДА УШЫРАСАТУҒЫН ТОПОНИМЛЕР ҲАҚҚЫНДА

Топонимика—қарақалпақ тилинің лексикасының бир тарауы. Қарақалпақ тилинде топонимика жөнинде арнаулы илимий мийнет болмаған менен айырмамен илимий

¹ Θ. Айжанов, Арап құшағында, романы 5. бет. Нөкис 1958.

² С. Аразкулиев. Жоқарыдағы мийнети, 197, Ашхабад, 1961.

³ К Султанов. Ақдәрье романы, 72, бет, Нөкис, 1962.

⁴ Эжинияз, шығармалары, 116. бет, Нөкис, 1956.

⁵ Бердақ, шығармалары, 14, бет, Нөкис, 1956.

статьялар, илимий пикирлер пайда бола баслады.¹ Проф. Н. А. Баскаков топонимлерди үйрениү, изертлеу қарақалпақ тилинин тарийхын изертлеүде көп көмеги тийетуғынындын өз мийнетлеринде көрсөткөн еди.²

Топонимики бириншиден, белгилі бир территориядагы географиялық атамалардың жыйынтығы, екиншиден, тиіл билимнин лексика тарауындағы географиялық атамаларды изертлейтуғын үлкен бир бөлім³.

Топонимики тиіл билими тарауында тилемиздин тарийхини баһалы материаллар болыўы менен қатар, субстратларды үйрениүде, тарийхый лексиканы, тарийхый морфологияларды дүзиүге тийкарғы дереклерден есапланады.

Тиіл билими тарауында, соның ишинде айрықша топонимика менен шуғылланышылар (А. А. Реформаский, В. А. Никонов, В. Н. Топоров, Э. М. Мурзаев, А. Н. Дульзои, Б. А. Серебренников, т. б.) топонимлерди изертлеүдиң айрықша керек екенликтерин көрсетиү менен қатар ҳалқымыздың тарийхын, этнографиясын, географиялық шегараларын изертлеүге тикелей найласының тийетуғынылыштарын өз мийнетлеринде атап көрсетеди.

Биз бул бөлімди 1960—1961-жыллардағы Мойнақ районында жүргізилген диалектологиялық экспедициянын материалларына ұмт тарийхый, әдебий шығармаларға сүйенни жазып отырмыз.

Лайық көтөтүгін бир нәрсе, говорда ушырасатуғын Айырша, Тербенбес (Терменбес), Мунайтпас т. б. атамалар қарақалпақлар Түркестанын көшип келген дәүирлерде-ақ болыўы керек.

Қарақалпақ әдебияты классиги Жиіен жыраудың „Посқан ел“ поэмасында мынадай қатарларды көремиз:

¹ Қ. Әбдімуратов. Қарақалпақ топонимикасы ұм оны изертлеү мәселелери. „Әмбдәръя“, 1965 № 2; Неге усылай аталған. Нөкис, 1965.

² Н. А. Баскаков Каракаликский язык. II, M; 1952, стр 19.

³ БСЭ, том 54 1916, 550 стр; талковый словарь русского языка, под редакц. проф. Д. Н. Ушакова. том IV, M, стр 744—745. Әбдирахманов. Географические названия Казахстана. Алмаата. 1959, стр 7 т. б. мийнетлер.

„ . . . Арадан еки күн өткенде,
 Қуладық бир тенизге . . .
 Қоңыс бастық сойерге,
Мұнайтпас деген атаўы,
 Оның батыс жағында,
Тербенбес деген бар екен,
 Ол да бийик құм екен,
 Еки жағы қамыслық,
 Шыбыны да мол екен¹“.

Қарақалпақ әдебияты тарихын изертлеүши филология илимлериниң докторы Н. Даүқараев қарақалпақлардың Түркестаннан көшип келгенлиги, биринши келип орналасқан жерлери, Аral тәсизиниң жағаларына жақын жерлерден: **Тербенбес**, **Көкөзек**, **Айырша**, **Жалайыр** атаулары екенликтерин көрсетеди. Тағы да 1873-жылларда қарақалпақ жасаған жерлерде болып, изертлеу жүргизилген А. В. Каульбарста өзинин „Низовья Амударья“ деген китабында усы жерлерди жазып көрсегеди². Мине усы жоқарыдағы материалларға сүйене отырып биз көрсетип отырған атаулардың қарақалпақтар Түркестаннан көшип келмestен бурында усылай аталғанлығын көрсетип өтпекшимиз Изертленген говор топонимлерге бай. Жергилекли халықтын айтыұы бойынша Аral тәсизинин усы Мойнақ тәреңинде үш жүз алпыс атаў бар,³ солардың ишинен бизге белгилілерин ғана алып отырмыз. Бул атаулар қарақалпақ әдебияты классиклериниң (революцияға шекемги) шығармаларында ҳәм хәзирги жазыўшыларымыз шығармаларында да көплеп ушырасады. Соныңтан әдебий шығармалардан да (жергилекли шығармалардың) пайдаланыуды мақул көрдик. Мәселен говорда ушырасатуғын **Тербенбес**, **Айырша**, **Көлсаға**, **Мүйтен** бөгет, **Шарқырауық**, **Жана суў**, **Бекпаи**, **Шағал**, **Жалайыр**, **Тоқтас**, **Майтық**, **Ырза**, **Ержан атаў**, **Терис төбе**, **Узын қайыр** т. б. атаў атларын тек ғана Күнхожаның „Жайлауым“ деген қосығынан ғана ушыратыуға болады.

¹ Қарақалпақ поэзиясының антологиясы, 1956, 50—бет.

² A. V. Каульбарс. „Низовья Амударьи“ описания по собственным исследованиям в 1873, Санкт — Петербург, 1881, стр. 45, 110, 119, 129, 134, 124.

³ Бегжанов Т. Қарақалпақ тили Мойнақ говорының лексикалық өзгешеликтеринен, Қарақалпақстан филиалының хабаршысы. 1964, 1, 79-бет.

„Ата журтym Түркестанин келгели,
Ата-бабам қоныс басқан жайлаўым . . .
. . ., қамыс орып алтаў жетеў орақлы,
Ержан атаў менен шығысы Ырза
Терис төбе, Узын қайыр жайлаўым . . .
. . . Балық аўлап Тоқтас, Мантық бойынан . . .
Жайлаўым жалайыр хәм Бөгет
Бекпан шағал, Жана суудың бойлары,
„Шарқырауық, Мүйтен бөгет жайлары . . .
Көлсага, Айырша, Тербенбес тениз,
Эсиресе Айыршада өскенбиз¹

Говорда ушырасатуғын топонимлерди классификациялап көрсетейик:

Говордагы ушырасатуғын топнимлерди лексика—семантикалық жақтан классификациялаганымызда мына-дай төмөндеги бөлимелрге бөлип қараўға болады.

I. Адам атларына байланыслы атамалар

Әжибай, Ордабай, Тогистөре, Қуүат, Ержан (Ержанатау), Естай, Аниабай, Самай, Мендибайатау, Қақай Шотай, Бөкеш, Самырат, Маңаубай, Алшынбай, Минтай, Қонысбай, Эйиткан, Донас, Барақ, Әлбек, Ешшенатай, Нарша (Баршиа), Җәримбай, Үшмырға, Досмуқан, Сапартоңа, Жұмақ, Ериазар жарма, Сағындық-қалыңған, Ақай, Байбаше, Қырмызы, Қартабай, Порқанозек, Қолнекан, Зайыр т. б.

2. Үрүү ҳәм миллег атларына байланыслы атамалар

Мүйтенбөгет — бурынырақта тек ғана мүйтен урыў-лары жыйналып бөгет басқан. Соннан *Мүйтенбөгет* (Мүйтенбөгет) атапып кеткен.

. . ., Шарқырауың *Мүйтенбөгет* жайлары . . .²

Қазақдәръя — бул қазақ миллеги менен байланыслы топоним. Информаторлардың берген мағлыұматла-рына қарағанда қазақ аүйллары бул жерлерди мәкан

¹ Күнхожа Таңлаұлы қосықлары. Нөкис, 1949, 9—10 бетлери,

² Күнхожа Таңламалы қосықлары, 10—бет.

Еткен — отырықшы халықлардың аўыллары үстинен дәръя жол салып төцизге құйған. Усы дәръяның жағасына көшип шығып отырған аты менен „Қазақдәръя“ агамасы пайда болса керек. Бул жөнинде топономист Қ. Әбдимураговтың¹ пикирине толығы менен қосылыуға болады.

Тәжик — бул ҳақында еки түрли пикир бар. Биразы сол атауда „тәжик“ отырды дәсе, екиншиси „тәжик“ арасына барып келген биреүдиң аты менен байланыстырады.

Қыятжап — қыят уруұшының қазған жабы. Сол уруұдың аты менен аталған. Информаторлардың айтыұына қарағанда бул жаптың қазылғанына 65—70 жыллар шамасы болған.

Тоғызақ — қарақалпақлардың Қоңырат арысының қыят тиіресиннің бир бөлими „тоғызақ“ тың атына байланыслы.

Балғалыжап — бул үлкен жапты қарақалпақлардың балғалы уруұлары қазған. Соныңтан балғалы жап аталған.

Тоғустөре — хожа сияқты өзлерин бөлек санайтуғын қарақалпақтың бир бөлімінің атына байланыслы топоним.

3. Мал атларына байланыслы атамалар

Тайлақжеген — информаторлардың айтыұына қарағанда усы атауда жиберип қойған бир тайлақты жолбарыс жеген, соннан Тайлақжеген (тайлағжеген) атанды кеткен.

Ататқан — түркменлер келгенде усы атауда бир ат атылған, яғнай шабыуылға келген бир түркменниң атына оқ тиийп, сол атауда ат қалған, соннан „ататқан“ болып кеткен.

Серке — серке деп не ушын айтылғаны белгисизлеуға болған менен жаңлық малға байланыслы екенин мәнисіне қарап түснініүге болады. Серке ерекк ылақты кишкентайында тарттырыудан пайда болады, яғнай еки жаста серке атына көшеди.

Жылқышы — кишкентай жылқышы, үлкен жылқы-

¹ Қ. Әбдимуратов Қарақалпақ топонимикасы ҳәм оны изертлеу мәселелери. Әмудәръя, 1965, 2, 122 бет.

шы болып бөлинеди. Жергилік халық бул атамалардың аталығын еки түрлі шамалайды: 1) Жылқы (мал) малға байланыстырады, усы атауда жылқы көп болып усыларды бағытуға адамлардың атына байланыслы жылқыны атаған дейди 2) жылқыны (құстын бир түрі) деген дүзде жасаітуғын құс болады. Сол атауды жылқыны (құс) көп болғанлықтан атаған дейди. Биз сонғы пикирди қуяғатлаймыз, себеби ҳәзир де сол атауда жылқыны (құс) көп жасайды екен.

„Кинкентай жылқыны“, „ұлкен жылқышы“ деп атапырының себеби булар бир бирине жақын, биреүи ұлкен, биреүи киширек атаўлар.

Тайжеген — бул атауда жайылып жүрген жылқының бир тайын көп қасқыр жеген. Жылқы көп ўақыт-қа дейни тайын алдырмаған. Сонда да қасқырлар көбейни кетпін, тайды жесе керек. Сонлықтан бул атауды „Тайл жеген“ атаған.

Майажон — майда деп бир өркешли урғашы түйеге айналады. Усы түйениң арқасына байланыслы: „Майажон“ деген тәседеуді халық тилинде көп қолланады. „Майажон“ Майда түйениң арқасындағы деген мәнини анылатады. Усы атауды түйениң арқасына уқсатыудан көрини шыққан.

Қаратоқыны (қаратоқты) — не себеп аталғаны белгіншіз.

Бозайтыр үйирге жиберилген бир бозайтыр болған. Сол айтыр көп үйирлерде болған. Информаторлар сол айтырга байланыслы деген мағлыұматты береди.

Малолғен усы атауда халық отырган жыллары малларға ауырлық көп олған. Соң сол атауды таслаап көнин кеткен. Ҳәзирде адам жасамайды. Соннан „мал олғен“ атапын қалған.

Қирабуұра — сол атауда түйениң ишинде „буұра“ болған. Озиң қара, қасына адам жолатпайтуғын болған. Соннықтан сол түйениң атына байланыслы „қирабуұра“ атаған. Биз усы пикирди тастыйықтаймыз. Және де „қара буұра“ деп жыққын кеткен жағдайда жас шөп, қамысқа топырақ араластырын жыққынды байлау ушын тасланатуғын нәрсеге де айтылады, деген мағлыұматлар бар. Соңғы пикир онша дүйріға келмейді, себеби бул атауда тениздидің ишинде, тениздің сууын қара буұра менен иркіп байлаап болмаса керек.

Аткеткен — суұға бир ат кетип өлген. Соған бай-

ланыслы „аткеткен (атгетген)“, болып аталған.

Өгизкеткен — (өгизгетген) — өгиздин суұға кетип өлиүине байланыслы келип шыққан атама.

Бота (боташұнгил) — Мәтен шайыр Бота шұнгил деген жерде отырған. Жергиликли атамалардың айтыұнына қараганда усы шұнгилге бир бота түсіп кеткен. Соған байланыслы келип шыққан топоним. Говорда „шұнгилин“ тусирип тек „Бота“ деп те атайды.

..., Бир кемиси бардур екпейди тары,
Көм-кемнен кемалға келген ботасан.

(Мәтен шайыр)

4 Құс атларына ҳәм мергеншиликке байланыслы атамалар

Пирқазан көл (Бирғазан гөл) — бул көлдин аты усы құстың сол көлде көп болыўына байланыслы келип шыққан. Айта кететуғын бир нәрсе говорда тек ғана „Пирғазан“ формасын айтады. Пирғазан деген құстың өзи үлкен болады. Құстың аты да үлкенлигине байланыслы аталса керек.

Үлкенқұсатау — елден қашығырақ болғаны ушын үлкен құслар келип жайласатуғын болған. Соннан мылтықшылар „үлкен құсларға, үлкен құсатауға“ барамыз дегенлерден келип шыққан атама.

Мергенатау — бул туýралы жергиликли халық мынданай мағлыўматларды береди. Бурын бул жерде мергеншилик көп болған. Құстың барлық түрлери болған. Құстың сондай көплигін қайықта журип ескек пенин урып „ғасғалтақ“ дегенди услай берген. Кеш болғанда қазанды асып, суў жылығаңша құсты атып әкеледи екен. Сонлықтан „Мергенатау“ деп аталған дейди. Мергенатаудың бир жағы қыр менен тутасып жатыр. Бул жерде балық жағы да, құс жағы да бурында ҳәзирде де көп, себеби шалаңың көп жери. Балықта, қуста шалаңға жыйналса керек.

Қумай төбе — қумай деген құс усы бийиктиң басына қонақлады екен. Соннан „Қумайтөбе“ атанған.

Қарабайлы — усы атауда қарабай деген құс көп болған. Қарабайдың көплигінен суұдың бети көринбейди екен. Бул атаудың аты усы „Қарабай“ деген құстың аты менен байланыслы. „Қарабай қуўған“ де-

ген топонимде усы қустың атына байланыслы келип шықса керек.

5 Өсимликлерге¹ байланыслы топонимлер

Таллық — говорда бул топонимге байланыслы көп ғана дизеклер қолланылады. Мәселен, Таллық бойы, Таллық озек, Таллықтың жағасы т. б. информаторлардың айтыуында қаралғанда бурын усы жерде тал көп болып, тогай болған, тал болғанда да „үйлик тал“ болған. Соныңтан „Таллық“ атаптаған деген мағлыұмат береңи.

Қаражар — Узақтан жардай болып көринген қалың қамысқа айтылған. Ҳақыйқатында да суудың иши менен қайықта жүрген адамға қалың қамыс жардай болып көринеді екен.

„... Буниан ели ў жыллардан бурын Өтеген жылға-та Аңсұяттан келин адамлар дыйханшылық еткен. Соларғиң қайла дыйханшылық етпін атырсыз деген. Сол кориндең қара жардыш аржағында деп жуўап қайтарады екен, дейді гаррылар. Мине содан кейин „Қаражар“ атаптаған...“² Биз бул жерде тийкарғы келин шымыуындағы мәнисине (қалың қамысқа) қарап отырмыз.

Кендирли — сол атауда кендир көп болып, соннан „Кендирли“ атаптаған.

Шырмауықлы — дүздеги жабайы шөп. Сол орында шырмауықтың көп болыуына байланыслы келип шыққан. Бирақ буны адам жейди. Жас үақтында „сұтлимек“, ғулделген уақтыны „әшокей“, түйнеклеген үақтын „соғақ“ деп атайды. Булардан өтисин қатқан үақтын „шырмауық“ деп атайды. Усы атауды қарақалпақлар „шырмауықлы“, қазақлар „шырмауықты“ деп атайды.

Шытыр — шытыр деген де жабайы шөп. Буны мал жеткін Самарқанд обласында жасауышы өзбек „қарашапалдар“ тилинде усы говортағыдай айтылады ҳәм онда да мал оты регинде пайдаланылады.

Ақбаслый — жабайы шөп „ақбасқа“ байланыслы.

¹ Өсимликлерге дегенде барлық өсетуғын (жабайы ҳәм егилегүзүнанан) өсимликлер түснілсе, яғни кең мәнисте *Б. 7.*

² Е. Бекетов. Мойнақ районы бойынша диалектологиялық жағында, 1961, Қаражар участкасын.

Ақбаслы ойға барып қосты айдадым,
Үөгизлерди гүнде ағашқа байладым.

(Мәтеп шайыр)

Булардан да басқа говорда „Желкилдек“, „Актиекенек“, „Жантақлы“, „Қамыслы“, „Жуўсанлы“ деген топонимлер жабайы шөплерге байланыслы пайда болған.

6 Усатыў ҳәм түрине байланыслы топонимлер

Мойнақ — усатыўдан келип шыққан. Информаторлардың айтыуына қарағанда да, жазба материалларға қарағанда да Мойнақ деген атама 70 — 80 жыллар шамасында пайда болған. Биз тек гана мына фактти көлтириүдің өзин жеткилилди деп ойлаймыз.

„... Буннан 70 — 80 жыллар бурын Мойнақ Үргеге шекем құрылық түслик тәрепи қыр менен жалғас екен. Ҳәзири моторлар жүрип турған „түйе жол“ сол заман да арба, түйелер менен жақын елдерден **Тоқмақ** атадан дуз тасыйтуғын жолы болған. Мойнақтың өзи тоғайлық екен. Жақын жердеги еллер бул жерден кийик, тұлки, қоян сияқлы анларды аұлаған. Мойнақтың артындағы тау (құмшық) тоғайдың үстинен уп-узын, аппақ, түйенин мойны сияқлы болып көринеди екен. Соны адамлар „Мойны ақ“ деп атаған. Сөңғынан „Мойны ақ“ деудің орнына „Мойнақ болып аталып кеткен¹.

Сарықөл — көлдиң сууының сары болыуына байланыслы пайда болған атама. Көлдиң сууы азайып, қурыр алдында сап-сары болып көринеди. Суу қурып егислик жерге айналған. Оны мына қосықтан көриүге болады.

Барып едим **сары көлден** жер берди,
Тәйир болды қайта қайта келерге.

(Мәтеп шайыр)

Құсмұрын — (құсмұрын) атаудың аты. Тербенбес пінен **Қарабайлынын** орталығында яғний күншығар бетінде суудың ортасында бир құм бар. Узақтан қараған адамға құстың тұмсығында болып көринеди. Бурынлары буган „құстымсық“ деп ат береди екен, ал ҳезир

¹ Мойнақ — өткен ўақыттарда.. „Қызыл балықшы“, Газетасы, 1946, 16-февраль.

„құсмурын“ деги атайды. Жақынлаған сайын қустың түмсығына усаны жері жойылып кетеди.

Ақбеткей (Ақ петкей) — бул туўралы жергиликли халық мәннелік маттық шаралардың береди. Ақпеткейдин турған жері құм еди Ұзақтан қараған адамға аппақ болып көринеттегі еди. Балықшылар ана ақбеткей, ақпеткейге жиқеңнан барып балық аұлайық дегеннен төзин шыққан. Мәннелік тууры келеди.

Гаїбескүм — ыздың басына усатыұдан келип шыққан. Генисте жүрген адамға бир бес төбешикке шөп шығынан шығып таңдаң басына усап көринеди екен. Сол усатыұдан келип шыққан атама дейді халық.

Сарқырауық — суудың сарқырап сес шығарып абынана сыйланысса келип шыққан. Буны „шарқырауық“ деген шайыра. Бул атама әдебий шығармаларда да ушырасады.

Шарқырауық, мүйтеп бөгет жайлары...¹

Қызы емшек — қызының емшигесіне усатыұдан келип шығынан атама.

Күйник — сол жердің озиң күйгендей болып қарауытып жеткенділіккін келип шыққан атама.

Құмай тобе — Тобениң қаралау „құмай“ болыұына сыйланысса келип шыққан атама.

Көшер — Арбаның көшерине усатыұдан келип шыққан атама.

Ақдәрья — Булда усатыұдан келип шыққан атама.

... Эй, Ақдәрья! хызметиң көп маған...

... Тартыу еттім аяұлы анам Ақдәрья...²

... Қолимма дуўтар алғанда...³

Ақдәрья бетке бағанда³

Айбүйир — информаторлардың айтыұына қарағанда айта, айдаң бүйрине усатыұдан пайда болған.

Үйлеримиз ай буйирде,
Қызыл бидай гүмбезимиз,
Ортаға салған басымыз,
Аишақлықтың гадайымыз...⁴
... Айбүйирден келген күйеү,
От басына жете алмай ма“

¹ Құнжоға. Гаиламалы қосықлары 1949, 10-бет.

² Құнжоға. Гаиламалы қосықлары. 1949, 10-бет.

³ Үердаң, Танламалы шығармалары.

... Айбүйирди жайлаған байларға көш...“
Қыйсық — түріне қарай қойылған атама.

Биз „қыйсық“ деген жерде отырдық
„... Қыйсық, Порқан атаў сени жаў алды...“
(Әжинияз)

Көкөзек — суұдың көп-көмбек, тынық болыўына
байланыслы келип шыққан атама.

„... Эүелҳа өскеним Көкөзек бойы...“¹

7 Санына, белгиге, көлемге байланыслы атамалар

Ұшсай — санына байланыслы келип шыққан топо-
ним. Ҳәзирги ұшсайдың турған жеринен бурын үш сайды
ағып турған. Усы сайлардың санының үшеў болыўына
байланыслы келип шыққан.

Жаңғызғөбе — бир бийнің тәбениң жаңғыз шошайып
көриниүине байланыслы қойылған атама.

Қарабесқұм — бес құмның қара болыўына яғний
санының бесеў болыўына байланыслы.

Майлызек — бул жылымның майлаўына байланыслы
келип шыққан. Себеби балықшылардың сол өзекке
барғанда жылымы майлаған болыўы керек. Районда,
балықшылар тилинде жылымға балық көп түссе соны
майлаў деп атайды.

Дөңгелеккөл — көлдин дөп-дөңгелек болыўына яғ-
ний көлемине байланыслы келип шыққан атама. Бул
атама әдебий шығармаларда да көплеп ушырасады.
„... Дөңгелек көлди айланып отырған қият, ашамай-
лы, ишиндеги бескемпир...“¹

Домалақ — көлдин бойы дөп — домалақ болыўына
байланыслы келип шыққан атама дейди халық.

„... — Олай деме, „Домалақтың“ балығы сағанда
жетеди“³.

Геўмис — көлдин үлкен болыўына байланыслы ке-
лип шыққан. „Геўмис“ сөзи үлкен деген мағанада қол-
ланылады. „Геўмис көлге жақынлаған жерде...“

¹ Құнхожа. Таңламалы қосықлары. 1949, 9--бет.

² А. Бегимов. Балықшыны қызы. 1958, 6--бет.

³ К. Султанов. „Ақдәрья“ романы 84-бет.

Зормурны -- суү ортасын; ағы атаудын „мурны“ деп аталатуғын жериниң үлкен болыуына байланыслы келин шыққан атама.

8 Құрат ағларына байланыслы атамалар

Шімекол құрилса байланыслы келин шыққан атама. Шімекол құрад болады, буның менен мұздан үшіншін, сол уки ен кориншесі балықты илип алды үшін иеленесін құрил. Усы колден илме менен көп балықты илип алғандын „Илме көл“ атанған. Бул зәбебій шығар маларда да ушырасады.

„Илме көл“, Қанғаш көл, Қазалы былай айтқанда Қауаң дөржесінде бағлаш, кел жагалап Амантай, Көле көлде шенниң отырған еллердің бир жагы дий-тишинашы, бир жагы балықшының еткен...¹

Қазалы қазада балық услаудағы ата-бабаларымыз иштегендегі көлгөн есеки қураалларының бири. Усы көлде, қаза көн болғандықтан „Қазалы“ атанған.

Говорға тиисели этненимлер

Районда жасаудың қарақалпақлардың барлығы дерлік қоңыраг уруұлары болып табылады. Информатортарша айтымына қарапанда қарақалпақтар ата жүртесінде құркеттаниң көнин келгенде Қоңырат уруұы Арал теңізинде гүслик жагаларына жайласқанлығын айтады. Информаторлардың бундай пикирлерин тарийхый мағнитуматтар да тастықтайды. 1873 жыллары қарақалпақтар арасында болып, материал топтап, мийнет жазған Каульбарс мынадай дең көргсетеди: „... Только на самых северных частях орошающей им местности встречаются уже аулы Кунград² Соңғы изертлеүшилерден қарақалпақлардың тарийхы, этнографиясы менен шүттілділіктері Т. А. Жданко өзиниң „Очерки исторической этнографии каракалпаков“³ деген мийнетинде

¹ А. Бегимов. „Балықшының қызы“ 71 бет. 1958-жыл.

² А. В. Каульбарс. „Низовая Аму-дары“, описание по собственным исследованиям в 1873 г. Записки русского географ об - ва по общей географии, том, IX, 1881, стр. 509.

³ Т. А. Жданко Очерки исторической этнографии каракалпаков М. – Л., 1950 „Родо - племенной состав Арыса Кунград“ деген би нимин қараңыз.

бизиң уруұлар системамызға кеңнен тоқтап жоқарыдағы пикирлердің дурыс екенлигин тағы да бир мәртебе тастыыйқлады.

Бул пикирдин дурыслығын қарақалпақ классиклеринин шығармаларынан (Жиіен жырау, Күнхожа, Әжинияз, Бердақ, Өтеш, Омар) да көриүге болады, ҳәттеги Қонырат уруұның атамалары ҳәзирги совет дәүириидеги жазыўшылардың (А. Муусаев, А. Бегимов, Ә. Айжанов, К. Султанов т. б.) шығармаларынан да көплеп ушыратыға болады¹. Биз бул жерде барлығынаң мысаллар келтирип отырмаймыз, себеби жумыстың характеристери оны талаң та етпейді.

Усының менен бир қатарда айта кететуғын бир нәрсе бираз информаторлар мүйтенилерди қонырат уруұның составына киргизсе, көпшилиги (билиш дегенлеңи) өз алдына бир уруұ деп дәлиллемекши болса, бир-қаншалары мүйтенилер қарақалпақ уруұлар составына соңырақ кирген болыўы итимал деген пикирлерди береди².

Қарақалпақ халқының көрнекли классиги Бердақ өзинин „Шежиресинин“ тарийхый бөлиминде мүйтенилерди қонырат уруұның составына киргизбей өз алдына қарақалпақтың алты уруұның бири деп қарайды.

Мысалы:

Мүйтен, қонырат, қытай, қыпшақ,
Кенегес, манғыт, ақ пышақ,
Бәри алты уруұ қарақалпақ
Үргеништи жайлаган екен³.

¹ Жиіен Тағай улы, Нәкис, 1959 жыл.

Күнхожа, тацлаұлы қосықлары, Нәкис, 1949.

² Б. Исmailov, Күнхожаның өмири ҳәм творчествосы, Нәкис, 1961-ж.

Әжинияз, Танламалы шығармалары, Нәкис, 1960.

Бердақ, Тацламалы шығармалары, Нәкис, 1956.

И. Сагитов, Бердақтың творчествосы, Нәкис, 1956.

Қарақалпақ поэзиясы, антологиясы, Нәкис 1956.

Аялберген Муусаев, Таны. Нәкис, 1956;

А. Бегимов, Балықшының қызы, Нәкис, 1958; О. Айжанов,

Арал құшағында, 1958; Султанов, Ақдәрья, 1962;

² 1960 – 61 – 62-жылдардағы Мойнақ, Тахтакөпир районларында жүргізилген диалектологиялық экспед. материалларын қараңыз.

³ Бердақ. Тацлаұлы шығармалар жыйнағы 112 бет.

Усы шежиредеги қарақалпақтын тийкарынан алты, үлкен урууга болнистуынын бизде қуұатлаймыз себеби тарих илімнелеринң кандидаты Л. С. Толстова озиниң бир қанша мийнетлеринде усы никирди қуұатлайды¹.

Т. А. Жданко озиниң жоқарыда атап да мийнетинде қоңырат урууны үлкен ски болымге бөледи.

1. Шұлтак (шүллук), буган мына уруұларды жаткараған Қынай, айымайла, қолдаулы, қостамғалы, балғана, қанғасын, қарамойын, мүйтен (буларды да бөлимте болады).

2. Жаұыштыр (жасаушыр), буларга да бөлимшелерин қоса есаплаганда мынадай уруұларға бөледи: теристамғала, бақанлы, шоұжейли, тиекли, ыргақлы, баймақла, қазайқұла, уйтыр².

Мине бул жоқарытамы никиримизге бундай етип мүйтен урууларин³ қоңырат уруұлар составына киргизү қайшылау келеди де, никирлер қарама-қарсылығын нағыза етеди. Бундай бир-бiriне қайны келетуғын пикртерин дәлиллең жатыу бизни функциямызға кирмейтуғын болғандаған (бул тиккелей тарихиылардың обьектисен) дәліллелен жасаймыз.

Солай етиси, ҳәзирде усы теңиз жағасында мүйтен урууларын қоса есаплаганда тек ғана қоңырат уруұларға жасайды десек қателеспеген болар едик.

Районда жасауым Қоңырат уруұларының көпшилигін қоңыраттың „шүллік“ бөлимине киретуғын уруұлар тутады. Анығырақ болыў ушын бул жумыста қайса орында „территорияда“ қайсы уруұлардың жасайтынын атап отиуди мақул көрдик.

Районның орайында

Майдың бөлимшелерин есапламағанда мына белгили уруұлардың барлығынан да жасайды.

¹ Толстова Л. С. „Этнографическая группа“ каракалпак в составе узбеков Самарканд. обл „Вестник“ ККФАН УзССР, № 2 Нукус 1960 и „Советская этнография“, „Каракалпакии Бухарской обл. Узбек. ССР, Москва 1961, № 5.

² Жданко Т. А. „Очерки ист. этнограф. каракалпаков“ деген мийнетиниң (б таблицасын қараңыз).

³ Уруұ деген термин кең ҳәм тар мәнислерде түсенилсін Т. Б.

	Кыйат
	Ашамайлы
	Қолдаўлы
Мойнақта (орайында)	Қостамғалы
	Балғалы
	Мүйтен (мұйтен)
	Қандекли
	Теристамғалы
	Баймақлы

5-аұылда, Қаражарда, Құмбыз аўылда

	Балғалы
	Үштамғалы
Кыйат	Қаржаубарас
	Абас
	Ахунқараған (ахунғараған)
	Сары
	Қара
	Ақай
Ашамайлы	Панқара
	Сақыў (сақуў)
	Қабасан (қабасан)
Құмбыз аўылда	Балғалы
	Қараталшы
	Қабасан (қавасан)

Зайырда, қарақалпақтың тиіктерінан балғалы, қолдаулы уруұлары жасаған, ҳәзири көпшилигін балғалы уруұлары қурайды.

	Арзықул
	Нурбалғалы
Балғалы	Ақбалғалы (ағбалғалы)
	Жаманаўыл
	Тазбалғалы
	Асан
	Қараталшы
	Түркмен (Түркпен балғалы)

Шегеде: қыйат, ашамайлы, қостамғалы, қандекли, балғалы, азлап мүйтен уруұлары жасайды. Бул жерде қыйат ҳәм ашамайлы уруұларын ғана атап өтемиз.

Қыйат	Уштамғалы
	Балғалы қыйат
	Тарақлы
	Суұмурин (суұмурун)
	Тартыұлы (тартуұлы)
	Катаған
	Тоғузак (тоғызақ)
	Абас
	Ахунқараған (ахунғараган)
	Бес пышақ
Ашамайлы	Сақыў (сақуў)
	Жалаңайақ (жалаңайағ)
	Қабасан (қабасаң)
	Пашұра
	Үшбас
	Құрама

Қазақдәрьяда тийкарынан мүйтен, қолтаұлы уруұлары жасайды, аздаи бессары, қайшылы уруулары да бар.

Мүйтен	Самат
	Тели
	Абыз
	Кеңтанаў ← { жеккесал
	ийтак
Колдаұлы	Бескемпир
	Қалқаман
	Сарытоң (сартон)
	Жәримбет
	Желқараған (желғараган)
	Үлкенбөрик (үлкенбөрүк)
	Жаманауыл (жаманауұл)

Мергенатауда, Тербенбесте тек ғана мүйтен уруұлары ғана жасайды. **Бес тоқсан** мүтениниң барлығынан да табылады. Мүйтен урууларының бөлимелерин жоқарыда көрсеткенликten тағы да қайталамаймыз.

Ақдәрьяда—Ақдәрьяның ғарры жағасына Киров атындағы колхоздың кеңеси салынған. Усы кеңседен бир шығанақ өрле Уралский аўыллары отыр. Оннан ары қарағалпақтың „Қабасан“, „Ашамайлы“, қазақтың

„қара кесек“ уруўлары сыйбайласып қонған¹. Экспедиция ағзалары жол қатнастың жағдайына бола районның „Ақдәръя“ участкасына барып материал жыйнай алмады. Шамалауға қараганда „Ақдәръяд“ ашамайлы уруўлары жасайды екен, себеби жазыўшы көрсетип отырган „Қабасан“ уруўыда ашамайлыға киреди².

Усы романда „Тоқымбет“ деген уруў атлары да көп гезлеседи. Соған қараганда „Тоқымбет“ уруўы да болса керек. Тоқымбет Коныраттың „балғалы“ бөлимине киреди. Усыларға қараганда „Ақдәръяд“ қарақалпақтың „балғалы“ уруўлары да бар екен деген жуўмақ шығады.

Шағырлы—шағырлықта Қоңырат уруўының барлық бөлимлеринен де табылады. Олардың барлығы аралас отыр. Көпшилигин зайырдан барған балғалы, қолдаулы уруўлары қурайды.

Айта кететуғын бир нәрсе бирли жарым аралас отырган қарақалпақларын есапқа алмағанда районның жоқарыда аты аталған участкаларынан басқа Үрге, (хәзир ел жоқ) Үшсай, Қызылжар, Ақбеткей, Қарабайлы участкаларында қазақлар жасайды.

Бирқанша уруў атамаларына түсиниклер

Биз бул жерде бир қанша уруўлардың аталыўларына түсиниклер бермекшимиз Қарақалпақларда уруў системасы көп уақытлардан Әмир сурип киятырған құбылыс, сонлықтан уруў атамалардың келип шығыуы жағдайларының да, келип шығыуының ҳәр түрли болыўы да законлы нәрсе. Мәселен биразлары адам атлары менен байланыслы болса, биразлары бир тарийхый құбылысқа (үақыяға), биразлары биреүлерге ат тағыудан, биразлары адамның минезине, айырым жақсы ямаса ерси қылықларына т. б. сондай-ақ толып атырган үақыяларға байланыслы болып келеди. Сонлықтан қолла бар материаллардан пайдаланып, классификациялағанда қайсы уруў составына қайсы уруўдың кириү тәртиpleri бузылады.

Говорда ең үлкен уруў „Қоңырат“ составына қанша уруўлар киретуғынышын ҳәм олардың қайсы орын

¹ К. Султанов, „Ақдәръя Нөкис, 1962.

² Усы китаптың 27, 28, 29, 30, 66 құрацыз.

(территория) да қайсыларының жасайтуғынларын айткани едик. „Қонырат“ деген атама түрлес халықтардың биразында ушырасады, бирақ бир қанша фонетикалық өзгерислери менен айтылады. Информаторлардың айтыуына қарағанда барлығы да Қонырат дегенге анын келди, яғни „*аттың қоңыр*“ болыуына байланыстырады. Жергиликли халық сөйлеүде бул атаманы „*коңыр*“ деп те аттай береди. Мәселен, „*Қоңыр баласы колди алғанда, қытай балсы қырды алған*“. „Қоңыр ат“ болса да „*қоңыр*“ болса да бәри бир түрді келтирип шығарады. Тарийхый фактлерге қарағанда Қонырат сөзиниң этимологиясы терецирек изертлеуди талап етети. Бул тек гана аттың қоңыр болыуына байланыслы елини шығаудын атама дең қарау бизицине жеткиликсиз. Халықтың этимология тарийхый шынылышқа ҳәмме уақытта туруған көде бермейти.

Алам аттарына байланыслылары

Самал мүйтеп уруұнын бир бөлими. Информаторларның айтаудына қарағанда „Самал адам аты. Саматоан болған адам, Саматбай Гүркестанда өлип Кеңтанау оасқарын келген“.

Кеңтанау бул да мүйтеп уруұның бир бөлими. Кеңтанау айдауы, прис аты белгисиз. Информаторларның айтаудына қарағанда бул кисиниң танауы жүдәүлесін болған, мынадай мағлыматлар береди, бираздары танауының сондай кеңлиги, *бир танауына 96 қаштегіс сыйады екен* десе, биразлары „*йеки танауына сыйымрыңқ еки лопайы/топайы* (сыйады йекен“ десе, үргеки танауының сондай кеңлигін биреудиң үйине қындырып өткөнде танауына „*бир табак сөкті сидиримити*“ ҳәм тағы басқа усыған усаған мағлыматларды береди.

Жүйән тайақ — мүйтеп уруұларының ураны. Говорда жууған тайақ деп те айтыла береди. Бул адамның аты екен, аты Есимбет екен. Келинлери Есимбет деп шига алмай „Жүйән тайақ“ қайнаға деп, соннан жууған тайақ атаптаған¹.

¹ Насыров Д. С., Бегжанов Т. Тахтакөпир районындағы жасаўышта қарақалпақтардың тили бойынша байқаұлар. Қарақалпақстан филологияның хабаршысы 1962, № 1, 59.

Тели — мұйтеп уруўларының бир бөлімі. Информаторлардың айтыўына қарағанда қарақалпақтар ата журты Түркстаннан көшип киятырғанда жолда бир бала туўылады. Бала туўылғаннан көп узамай анасы ашған өледи. Ирейими келген адамлар бул баланы басқа бир қатынға емизеди, яғни „телийди“. „тели“ деген малларға да қолланылатуғын атама. „Жас төллерді де“ телийди. Мине усыдан „тели“ деген атама келип шығып, усыннан дәрекен балаларды „Тели“ деп атаған. „Тели“ уруўының адамлары сыпай болады дейди. Сamatтан бий көп шығады, телиден молла көп шығады.

а) Менишикли адам атларына байланыслы этнонимлер:

Аллаберди, Тилеўберди, Тәнірберди, Жолан, Баймурат, Барын, Самат, Абыз, Асан, Арзықул, Тоқымбет (Тоқумбек), Жәримбет, Эдил, Ахай, Жапар, Йесен, Өтемис, Жансары, Ақназар, Тохай, Абас т. б.

б) Адамның түрине, минез-құлықтарына байланыслы этнонимлер:

Сүүмурын (сүүмурун), Арыққыйат, Тоғызақ, Жалтыршы, Санмурын (Санмурун), Тампыш, Жаман, Қара, Жалаңайақ, Қабасан, Сары, Панқара, Үшбас, Бескемпир, Күлкинхожақ, Жамаңқонырат, Жуқа, Қызылайақ, Карасыйрақ, Тазбалғалы т. б.

Говорда айтылатуғын туўысқанлық атамаларға байланыслы лексика

Қайсы бир говордың лексикасын изертлеңде сол говорда айтылатуғын туўысқанлықты билдиretуғын атамаларды (лексиканы) сөз етпей кетиүгे болмайды. Себеби бул атамалар сол территорияда жасаушы уруўлар арасындағы лексикалық өзгешеліктерди айырып беріү менен қатар тилимиздин тарийхын изертлеүгө көп ғана материаллар береди. Бул жөнинде белгили тюркологлар (В. В. Радлов, Н. К. Дмитриев, С. Е. Малов, Н. П. Дыренкова, Н. А. Басқаков, М. Ш. Ширалиев, А. Н. Кононов)¹, қарақалпақ тарийхының атақты

¹ В. В. Радлов. Опыт словаря тюрских наречий, Т. I—IV. Н. К. Дмитриев. Грамматика башкирского языка М.—Л. 1948; С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности М.—Л. 1951; Дыренкова. Брак, термины родства и психические запреты у кыргызов; Н. А. Басқаков. Каракалпакский язык ч. II. фонетика и морфология, М.—Л. 1952; М. Ш. Ширалиев. Азербајҹан диалектологиясынын эсэслери Бакы, 1962; А. Н. Кононов. Грамматика современного узбекского литературного языка. М.—Л. 1960; 76

изертлеүшілери (С. П. Толстов, Т. А. Жданко, Л. С. Голстова.¹ лар туұысқанлық атамаларға көп кеүил бөлиү менен бирге оларға лексика-семантикалық жақтан анализлер жасайды. Қарақалпақ тилинин диалектлери ҳәм говорлары бойынша материалларды жыйнаудың кереклилдерин айтыу менен қағар, соның ишинде айрықша туұысқанлықты билдиретуғын атамалар бойынша материал жыйнаудың айрықша кереклигин көрсетеди, яғни Н. А. Баскаков өзиниң „Қарақалпақ тили“ атты мийнегинде „При этом следует обращать особое внимание на сбор материалов пережитков племенных и родовых языков, которые могут быть ярче выражены в древних властах лексики: в названиях родственных ономазий, в обрядовой лексике, в языке детских игр и пр“².

Түрк тилдеринети түүхесінде атамаларды изертесүүни Л. А. Покровская бул түуралы: „Терминология родства относится к наиболее архаическим пластам лексики“³ деп көрсетеди.

Джинстинииң үақытында жыйналған материалларға сүйнен отырып говорлары уйырасатуғын туұысқанлық атамаларды төмнегерине сез өткөннімиз

Қапи бойынша туұысқанлық атамалар

Ул жаңа түүхтегі үақытта ул болса, ул ямаса ул да та деп атамай ақ *томатай*, „жашаннеме“ ҳәзирги үақытта „*soldat*“ деген атамаларды сөйлеүде қолланада береди. Барлық жыйналған ул деңгээ магананы билдириши. Мен атамаларға байланыслы *томатайлы болыу*,

¹ Народы Средней Азии и Казахстана, т. I, Москва, 1962, под общим редактором чл.-корр. АН СССР С. П. Толстова, раздел „Каркалашаки“; Т. А. Жданко. Очерки исторической этнографии каракалпаков, М.—Л., 1950; Л. С. Толстова. Каракалпаки за пределами хорезмского оазиса, Нукус Ташкент, 1963 и др. работы.

² Н. А. Баскаков. Каракалпакский язык. часть II, фонетика и морфология, М., 1952.

³ Историческое развитие лексики тюркских языков, Москва, 1961, стр. 11.

Л. А. Покровская Термины родства в тюркских языках, историч. развитие лекс. тюркских языков. Москва, 1961, стр. 11—18. Салыстырымда усы мийнеттен ҳәм Х. Г. Юсупов. „Термины родства в башкирском языке“, Вопр. башкирск. фил. М., 1959, деген мийнеттеги пайдаландық.

жаманнемели болыў, „солдат“ (рус солдатлы болыў) т. б. тиркеслер пайда болған, сөйлеүде актив қолланылады. Ул деген терминниң барлық тюрк семьялас тилдердиң барлығында қолланылагуғынылығын Л. А. Покровская көрсетип *термин оғул, нак было сказано имеется во всех современных тюркских языках*¹ но, имеется во всех современных тюркских языках¹ деп көрсетеди. Қолланылғанда ҳәр тилде фонетикалық өзгешеликтерге ушыраған формада қолланылады.

Мәселен (азерб. оғул, турк. оғул, тат. қазақ, қарақ. тиллериnde үл...) ул формаларында қолланылатуғынылығын көрсетели.¹

Қыз — бул да бала құсап туўылғанин атамаға ийе болып „қызалақ“ деп аталады. Говорда ережеткен қызға да қызалақ формасы қолланылады. Мысалы, бой жеткен қызалағымыз бар.

Тат, қаз. қарақ. қыз, башк. қыз, алг. қыс формаларында айғылатуғынылғыларын көрсетеди.²

Ана — Говорда ана сөзи еки түрли формада айтылады. *Мәселен, анасын (енесин) көрп қызын ал.* Сонда байқауларға қарағанда ана формасы көбірек айтылады.

Ата — говорда ата сөзинде еки түрли мәнисте қолланылады, яғни ата ҳәм әке мәнислерде. *Мәселен: улың йержестсе, атасы жақсы менен қоңсы бол.* Бул жерде *ата*, әке мәнисинде қолланылып тур. Ата әкесинин әкеси, оның әкелери мәнислеринде қолланылады. *Усы жерде отырганымысқа саррас жетатта бол турғаны.* Қазақдаръяда әке формасы әкеси менен жас, қурдаст адамларға қаратылып айтылыў менен бирге улыўма өзинен үлкен адамларға қаратылып айтылады.³

Әже — бул терминде говорда актив қолланылатуғын термин. Говордың бираз аўылларында әсиресе **Қазақдаръяды** Мұйтепелер тилинде әже деп туған анасында, кемпир апасында айтады. Тийкарғы мәниси өзинен үлкен ямаса жақын қыз апаларына айтылатуғын термин. Бул терминниң ески тюрк ескергүшилеринде де тұрақсыз екенligин Л. А. Покровская көрсетип, „фонети-

¹ Л.А.Покровская, Жоқарыда аты аталған миинет, 15-бет, 1961-ж.

² Л. А. Покровская, Жоқарыда аты аталған миинет, 19-бет.

³ Д. С. Насыровтың жеккө байқаулары ҳәм Бегжанов Т. Қарақалпақ тили Мойнақ говорының лексикалық өзгешеликтеринен „Қарақалпақстан филиалының хабаршысы“. № 1, 1964, 79.

ческая и семантическая неустойчивость этого термина, имеющие место в древних памятниках, обнаруживаются и в тех современных тюрских языках, где он употребляется¹.

Ана — ана говорда еки түрли мәнисте қолланылады а) ана (мати), б) ана (старшая сестра) ямаса апай (старшая сестра). Жоңе де қыз ана ямаса әжапа форма тары да алғынын говорда „әжапа“ формасының көбіреқ анылатуының байқадық.

Синди қызы болса, өзинен кишилериниң ҳәммесин синди деп агады. Тийкарғы мәниси өзи менен туұысқан қызыларды сицили деп агады. Мыс: *Порлылаудаты сицилилеримиздиң үйине бардық*. Бунда сол көрсетилген орында сицилилериниң биреюи емес көп болғаны ямаса сол уруұдан көп қызлардың сол (күйеүте шыққан) бар екенligин көрсетеди.

Ага — говорда бул атамада көп мәнислерде қолланылады. Мысалы „ага“ өзинен үлкен туұысқан адамлардың барлығын аға деп атаса тар мәнисинде өзинин жекесинде аға деп агады, „ага“ деп улыұма өзинен үлкен адамлардың барлығынада айтылады. Тюрк тилдердің биразына салыстырылған бул терминин үлкен атами аяллатуының байқадық. Мәселен бәшкір тилинде ата деп біздегідей аталауы менен бирге ағай формасына қолланылған біздегідей мәнис аяллатуының көрсетелі, „словом атай здесь называют любого мужчину старше сорока...“²

Ини мыс. өзинен киши иним балықта. Әрмий-аби (Армия) жүрген иннеримис бар, хат келип тур. Егер маңалларданы опринин туұысқанлығын көретсе, синининде жақынларын көрсете түр. Говорда өзинен киши адамлардың барлығына ини термини қолланады.

Қарындас — ини сыйқлы булда говорда көп мәнислерде қолланылады. Мәселен: туұысқан қарындас, уруулас қарындас, аўыллас қарындас т. б. мәнислерге иле. Тийкарғы мәниси туұысқиң қарынласқа айтылуы керек.

Дайы — бул термин көбіреқ ана тәрепине байланыс-

¹ Л. А. Покровская, жоқарыда көрсетилген мийнет 28 бет, 1961.

² Х. Г. Юсупов. Термин родства в башк. языке, „Вопр. башк. фил.“, стр. 127, М.—1959.

лы болады. „Дайы“ деген терминге байланыслы говорда көп ғана атамалар сөй тәүде қолланылады. Мысалы: *дайана*, *дайы* (*дайшеше*), *дайата т. б.* Дайы деген термин әке тәрепине де байланыслы қолланылады. Мыс: *Әкемистиң дай тәрепинде шайырышылық болған*. Л. А. Покровская қазақ, башкир, татар, чуваш тиллеринен басқа тиллердиң барлығына да айтылатуғынның көрсетеди, яғни „термин тай (дайы) представлен в большинстве современных тюркских языков, он отсутствует только в башк. казах. тат. чув. языках“.¹

Жийен — туұысқан ямаса уруұлас қызлардан туұылған балалардың (ул, қыз) барлығына бул термин қолланылады. Усыған байланыслы ул (ер) болса, *жийен бала*, қыз болса *жийеннұз* (жийенцыз – жийенқызы) атамалары пайды болады. Усы жийеннен өрбіген балаларға жийеншар (жийеншар) деп айғылады. Қыргыз тилинің Чуй говорында Хәңчар (жәэнчоро) формаларында қолланыла тугынлықтары көрсетілген.² Бәшкир тилинде жийеншар айенсөр, формасында қолланылады.³

Бөле//бөлө — говорда, апалы – сицилиин балалары бир-бирине бөле болады. Егерде қатнасып отырған болса, уруұлас қызлардың балаларының ҳәммеси де бир бирине бөле//бөлө) бола береди. Бул тууралы мынадай мақаллар да бар.

Ағайинлиде бөле татыў,
Еки айақтыда бөлө тагуў,
Төрт айақтыда гүйе (бота) татуў.
Бөлөси, бөлесин танымаган өлеси г. б.

Өгей — говорда өгей жат деген мәнисинде қолланылады. Бұған туұысқанлық атамалардың биразы байланыслы. Мысалы, *өгей ана*, *өгей әке*, *өгей ата*, *өгей ғарры т. б.* Асыраған бала *өгейғызы* (*өгейқызы*) — бул да анасының изине ерип телген ямаса алып (басқа биреүден) *асыраған қызы*.

Мама — булда говорда қолланылады. Мама деп көпшиликтің үақытта әкесиниң туұған шешесине айтылады.

¹ Л. А. Покровская. Жоқарыда көрсетілген мийнет 17, 1961.

² Г. Бакинова. С. Кондуchalova, С. Садыков. Қыргыз тилинин чуй говору, Фрунзе, 1959, 81.

³ Х. Г. Юсупов. Жоқарыда көрсетілген мийнет, 1958, 128.

Қыз болсын, ер бала болсын өзинин туған анасының ямаса туған жекесиниң ишесин *мамакемпир* деп атайды.

Бөке жана түүмлән ер балаға айтылады. Киши үақыттаи бөке дең атап үйренсе, үлкейген үақытта да усы терминни қолланады. Тийкарғы мәниси киши балаға аитылады.

Әйдуү-әйдуү бөкеси,
Уйуқлаған жоқ көкеси т. б.

Некеге байланыслы туұысқанлық терминлер

Ер—тийкарғы мәниси ер ерек) адам түсениледи. Некеге байланыслы туұысқанлық жағынан алып қарағанда ер (қатынның ери, бай—қатынның байы) мәнислерде қолланылады. Бұғаң байланыслы мынадай атамалар бар, *ерек адам, ерек бала* т. б. Покровская Л. А. жоқарайдагы мийнеттінде ерек сөзпінің ҳәр түрли варианта айтылатуғының көрсете келип, буларды үш группага бөледи. Солай еттің қарақалпақ тилин ә сесинен баслашатын группасына жатқарады.¹

Қатын — қатын дегендеге улыұма қатынлар түсениледи. Говорда қатын (хайал) формаларында айтылып, соның *қайын* формасы көбірек қолланылады. Башкир тилинде „*қайын*“ формасында айтылатуғының менен бирге ески тюрк ескергішлеринде *хатун* формасында қолланылғанын көрсетеди.²

Азербайжан әдебий тилинде *гадын* ал диалеклеринде *арвад* формасында қолланылады, ... Колхозчу *гадын*.³

Күйеү (куйеү) — бул да актив қолланылатуғын термин. Бұғаң байланыслы *күйеү бала* деген күйеү — қыздың ямаса қатынның күйеү атамасы болады. Жасы үлкен адамларға да *күйеү* атамасы қолланылады. *Күйеү бала* формасы тек жаслар ушын ғана қолланылады. *Күйеү* деген атама кең мәнисинде қолланылып бир уруу ушында қолланылады.

Келин — қыз күйеүге (ерге) шыққаннан баслап аз-

¹ Л. А. Покровская, жоқарыда көрсетилген мийнет. М., 1961, 57. бет.

² Х. Г. Юсупов. Жоқарыда көрсетилген мийнет. М., 1959, 130; бет.

³ Р. Ж. Рустамов. Губа диалекти Бакы, 1961, стр. 199. Жур. Г. Г. Малов. Чамятники древнетюркских письменности, М.—Л., 1951. нац. Азрбайжан таралыны, 11, 1962, 12 бет, Бакы.

ғана ўақыт келиншек атында жүреди де, соң келин атына көшеди. Келин бир семья ушын қолланылып қоймastaн, өзинен киши адамлардың ҳаялларының ҳәммесине де қолланылады.

Келиншек келдн көрэйик
Көрүмнугун берейик...
Келин-келин келип тур,
Ийилип сәлем берип тур т. б.

Жездे — мәселен бир қызға бир жигит үйленди дейик. Үйленген жигит сол аўылдың (уруұлас болса жаслары ушын *жезде* болады. Жезде деп айтыұ ушын күйеүге шықсан қыздан киши болыұы керек. Бул терминниң тюрк тиллеринде түрлише қолланылатуғынылығын Л. А. Покровская былай көрсетеди. „... так, азерб. езнә (йезнә), башк. езнә, алт. дьесте, шорск, часта, чув. есна.“.¹

Женге — женге деген термин көп мәнислерде қолланылады. Ер болсын, қыз болсын өзинен үлкен адамлардың ҳаялларының барлығы женге болады. Үйленерде қыз бенен жигит арасындағы келистириүши (байланыстырыұшы) қатынды да *женге* ямаса қызы *женгеси* деп атайды. Говорда өзиче туұысқан ямаса жақын адамлардың ҳаялларын *кише* деп атайды.

/ Женге деген жеңниң ушу
 Кише деген кеүил хошы.

Бажа — бир адамның қызына үйленген адамлардың барлығы бир-бирине *бажа* болып есапланады. Тағы да бир уруұдың қызына үйленгенлердин барлығы да биринари *бажа* деп атайды.

Балдыз — үйленген жигит ушын (үйленген қызынан киши болса) сол қыздың синилериниң ямаса уруұлас қызыларының ҳәммеси *балдыз* болып есапланады. Айырым жағдайларда жынысқа айырмайды (ер, қыз) балдыз сөзи қолланылады. Бул жағдайдың башкир тилиниң айырым говорларында барлығын X. Г. Юсупов көрсетеди.²

¹ Л. А. Покровская. Жоқарыда корсетилген мийнет 65, бет, М., 1961.

² Х. Г. Юсупов. Жоқарыда көрсетилген мийнет 133, бет, М., 1959.

Қәйин — келген келиншектиң келген аўылындағы ер балалардың (байынаң киши болыўы шәрт) ҳәммеси сол келиниң үйин қәйин болады. Тийген күйеүиндиң ишеси болса туусықан қәйиниси, жақынлары болса жаңын қәйиниси болады. Говорда туўысқан қәйинисин мырлата дейте атабиди. Қәйин деген сөзге мынадай туузынаның атамалыр биригип қолланылады. **Қәйина-та** (қайнаста қайин ата), **қәйнене** (қәйин ене), **қайнаға** (қайнаға қайин ати), **қәйнене** (қәйин ене), қайнаға-қәйната (қайин аты), **қәйнбайке** (қәйин бийке) қәйин-жарт (қайин жарт адам мәнисинде) т. б. Л. А. Покровская жоқарыда аты атапта мийнетинде қарақалпақ тилинде **қайын сиңли** дей аталатуғының көрсеткен.¹ **Қәйин** сөзиниң **сиңли** сөзи менен тиркесин келиң жетдайларын біз байқамадық.

Құда қуди соңисе де байланыслы көп ғана туузынан дау атамалыр тиркесин келеди, бирақ барлығы қуда соңисе байланыслы. **Құда** (ер адам), **қудағай** (ҳаял адам), **қудаша** (брәз ҳәм ҳаял мәнислеринде қолланылғыла) **Қудаңда та**, **қарсы қуда**, **қудабала**, **қудалыққа** (құда ғысупе) т. б.

Тул говорда бул тек тана ҳаялларга қолланылады. Маселен **тулгатын** (**тул қатын**). Говорда көбинесе жесир формасы актив қолланылады. **Тул** деген сөз жесир дегенге қараста аүýр, яғни қатты тиједи.

Бийкеш күйеуге шыққан қызыға сол үйдеги ямаса сол уруудагы қызылардың күйеүинен киши болған жағдайда) барлығы **бийкеш** болады. Бийкеш деген атама тарриа болғанда да қалмайды. Мысалы: **бир кемпир бир кемпирди бийкеш дейди**.

Бәйбаше бул ҳозир гөнерин баратырған термин. Бұрындары оңр еркек көп қатын алатуғын болған. Сонын си ұлкени **бәйбаше** деп аталған. Мысалы, **бәйбашеден шууган бий болар**.

Тоқал — бул да бәйбашеге байланыслы атама. Көп қатын алатуғын ўақытта ең соңғы ҳаялын **тоқал** деп атаган,

„Ешкениң жұни аў болмас,
Тоқалдан туўып жаў болмас.

¹ Л. А. Покровская. Жоқарыда көрсетилген мийнет. 71, бет, М., 1961.

(атырым жағдайларда бий болмас) болмас т. б.

Абысын — әғәйнилиниң (туұысқан) ҳаяллары бириң-бири *абысын* деп атайды. Бундан басқа кишиси болса үлкенин *шеше*, үлкени болса кишикенесин *келин* деп атайды. Говорда *абысын*—ажын формасы да айтылады. ... *абысынды шеше дейди*.

Н. Д. Номинханов *абысын* сөзинин Монгол тилинде де қолланылатуғынылығын көрсетеді¹.

Киндик шеше - говорда *гиндик шеше* болып та айтылады. Мыс. қәллиханның *гиндик шешеси*. Бала туұылған үақытта *киндигиң* биреү кеседи. Көпшилик үақытта жасы қайытқан кемнирлер кеседи. Сол адам *киндик шеше* болады. Сол адам менен туұысқан болмаса да туұысқандай болып қатнасып отырады.

Мурундуқ ата — бурын еки жас қосылған соң семьяның беккемлениң ушын бир абройлы адамды *ата* соның қатынын *ене* етип белгилейтуғын болған. Бул сол жаслардың екинши әкеси ҳәм анасы болып есапланған. Мурундуқ атаны ҳәм мурундуқ енени бир-бирине қосылмастан бурын да белгилеп қоятуғын жағдайлары ушырасқан.

Ақлық — баланың балаларына ямаса қыздарына айтылады.

Шаұлық — оның балаларына айтылады.

Немере — оның балаларына айтылады.

Шәбере — оның балаларына айтылады.

Әүере — оның балаларына айтылады.

Булардан да басқа говорда *төркин*, *улкен бала*, *ортанышы*, *жигіжат* т. б. толып атырган атамалар бар. Олар ҳақында кенирек түснікти соңғы жумысларымызда бермекшимиз.

Малшарұашылығына байланыслы атамалар

Район халқының азырақ бөлегинин малшаұашылығы менен де шуғылланатуғынылығын жоқарыда айтқан едик. Соныңтан говорда малшарұашылығына байланыслы толып атырган лексиканың болыўы законлы құбылыс. Мәселен *төріт түлік* малдың жас өзгеше-

¹ Ц. Д. Номинханов. Термины родства и тюрко-монгольских языках. „Вопросы истории и диалектологии казахского языка; вып. 1. Алма-Ата, 1958, стр. 42.

Липине, аўырыўларына, жайлалаўларына т. б. ларға **байланыс** ири-басы атамаларды көрсетпекшимиз.

Ылақ – жана тууылганин баслаң бес айға шекем шлақ атын көтөрип жүреди.

Серкеник (серке) – тарттырылганын айтады.

Теке – изаңа ёркек болса бес айдан кейин „төкеник“, „төс“ атына көнеди.

Түүши – урғанин ылақ болса бир тууганин шекем бийнин, шашын көкенин болсани „түүши“ атында жүреди.

Шабдан – бир ски тууганин шыбын болып жүреди та, соң „шешки“ атына көнин кетеди.

Қомы – торғай айға шекем қозы болады.

Тоқына – қырқымганин кейин ургашы болса „тоқлы“ ёркек болса „тоқлығонىңар“ болады.

Бойлақ – жынысанын соң қысыр қалса „бойдақ“ болады.

Несіс (серке) – серкениктей қозының тарттырылганын айтады.

Саұлық – қозы еки жастан кейин саұлық болады.

Гунан шығар – саұлықтан кейин ғунан шығар болады.

Дөңен шығар – саұлықтан кейин ёркек болса „дөңен шығар“ деп атайды.

Қой – үш жастан кейин қой атына көшеди. „Қой“ теген улуумадаң түснік те де қолланылады, мәселен қой дегенде барлық қой атаулысында түсніміз.

Қоңқар – үш төрт жастан кейин күшине толып қоңқар болады. Айта кететуғын бир нәрсе говорда қой менен синкини қоса „усақ мал“ ямаса „жаллық салмыны“, деп атайды. Және де екеүин қатар қолланын „қой жаллық (жанлық)“ деп те атауышлық бар.

Булдау – сегиз айға дейин буздау атында жүреди.

Баспақ – сегиз айдан кейин баспақ атына көшеди.

Қашар – баспақ „қашар“ ямаса „қашар сыйыр“ болады.

Оғизине – (өгишше) – үш жастан кейин „пиширилгенин“ „өғизине (өғизшее“ деп атайды.

Говорда жергилекли халық буларды „қарамал“ болмаса қысқарын „қара“ депте атайды. Мәселен, о ўактарын торт бес қарамыс бар ѿде. Бул жерде төрт-бес қаралынымыз бар еди деген мәнисте.

Төрт түлүк малдын биреүине гүйе киреди.

Бота (боталақ) – он еки айға дейин „бота“ болалы.

Усы түйениң жасына қарай бөлинүүлерине байланыслы говорда „көшек“ деген атама қолланылады. Мәселен „түйө гартайса көшегине йереди“ деген. Бул „жас түйе“, „бота“ деген мәнислерде қолланылады. Буны А. М. Щербак былай көрсетеди, „... Обозначающие молодняк животных, „бота“ кошак наряду с общим значением „верблюжонок“ имеют значение определенной возрастной группы — верблюжонок от рождения или от шести месяцев до одного года“.¹

Тайлақ — он еки айдан кейин „Тайлақ“ атына көше-ди. А. М. Щербак қазақ, қыргыз, түркмен, өзбек, тил-леринде „тайлақ“, азербайжан тилинде „даулағ“ екенлигин көрсетиүү менен бире усы говордағы информа-торлардың белгилеген жасының дурыс екенлигин тас-тыяйылтайтуғын пикир айтыңан.²

Инген (инген) — жигирма төрт айда инген болады. Улыұма мәниси урғашы ямаса ана түйе леген.

Бұған байланыслы „ингендей қайысып“ деген тир-кес қолланылады.

Атан — үлкен ерек түйени айтады. Жаслаұы болса „дөнен атан“ деп те атайды.

Бүйра — үлкен тухым түүеге айтылады. Жаслаұы болса „дөнен буўра“ деп атайды.

Нар — нар түйениң өркеши биреү болады. Қатарда нар болса, жерде жүк қамас. Нар жолында жүк жатпас.

Үлек — буның да өркеши биреү болады, ерек түй-еге айтылады.

Әрүана — әрүана бир өркешли ана түйе. Тек ғана бөлек-бөлек аталғаны болмаса „май“ деген менен бир. „Буўра“ ҳәм „инген“, „әрүана“ ҳәм „май“, „нар“ ҳәм „үлек“ бир-бирине сәйкес келетуғынлықтарын А. М. Щербак былай көрсетеди.

„**Тавэ, бугра ыңған** соответственно—видовые наиме-нования самца и самки двугорбого верблюда, нар (нар-ча) ок и арвана или мая — видовое наименование, самец и самка одногорбого верблюда. Вместе с тем нар может то же значение, что и он“.³

¹ А. М. Щербак. Названия домашних и диких животных. Исто-ричес. развитие лекс. тюрк. языков. Москва, 1961, стр 106

² А. М. Щербак. Названия домашних и диких животных, Лек-сика тюрк. языков, М., 1961, стр. 107.

³ А. М. Щербак. Названия домашних и диких животных. Лек-сика тюрк. языков. Москва, 1961, стр. 105.

Айыр түйе – тек гана өркеши бойынша аталған атама.
Майа – оңр өркешли түйе.

Қоспақ – айыр өркешли түйе менен пар (тақ өркешди) түбенин қосылымы.

Гунаш (гунан түйе) – жас түйеге айтылады.

Жылқыта байлансы атамалар. Жылқыда қарақалпақтар иш ата бабалардан кияттырган төл мали. Жылқының жеке қатыс ретинде гана найдаланып қоймaston күш жекең есемнің, сауын есемнің да, гөшмал есаңдаған да найдаланады. „Жылқы“ сөзі улуұмалық халықтерге иш болып „ат“ ҳәм „байтал“ түсениледи. Бұлардың биз жас өзгешелігіне қарап мынадай атамаларға болып қараімсыз,

Кұлыншақ (құлун) – жылқы он айда бир жасайды. Сондайда жана туұмылғаннан баслаң он айға дейин „кулун“ атында жүреди.

Тайыншақ (тай) – құлыншан кейин „Тайыншақ“ болады, ондан кейин „тай“ болып, ол бир жас пenen еки жастың аралығындағы атамаға айтылады. Щербак А. М. жекеңдердің ата аталған миңнетінде тюрк семьялас тиллердің кошилигінде бул сөзді түрлише атау жағдайлары менен биргे „тайыншақ“ пenen „тайдың“ жасаларын белгилеудеги айырмашылықтарын көрсетеди.¹

Гунаш жасы бойынша „ғунаш“ үшинши қатарға жеткітілген, дүниеге көшеди. А. М. Щербак жекеңшилік тюрк тиллеріндегі бул сөздің үшінші атамағында айтылатуғының көрсетеди.² Аның усі „ғунаш“ атынан кейин еркек болса „ағыр“, урганда болса „байтал“ атына көшеди.

Дөнен (дөнен) – ғунашан кейин дөненге көшеди, үш жас пenen тәрт жастың аралығында болады.

Ақта – пиштирилгенине айтылады.

Бийе – ана байталды говорда „бийе“ деп те атайды.

Арғымақ – аттың жақсысы.

Арғымақ атқа жүк керек,
Қыз-жигитке тил керек.

¹ А. М. Щербак. Названия домашних и диких животных. Лекция порт. языков, М. 1961, стр. 91.

² А. М. Щербак. Выше указанная работа, стр. 91–92.

Пырақ — жүйрик атты *пырақ* деп атайды. Бул сөз дәсганларда көп ушырасады.

Дұл-дұл — булда дәстанларда, ертеклерде гезлеседи, қияли ат болса керек. *Дұлдулдиң шабысына ийдамаған*

Тулфар — жүйрик ат деген мәнисте.
Мыс: *Ат болду дийди суу тулфардан*.

Ыраққыш — жылқы бир заманларда усылай аталған.

Саркөш — аттың бир түри. Говорда Саркуш (саркөш) депте атай береди. Төребийдин *Саркуш деген аты бар екен*.

Қазақы — аттың бир түри. Буның бойы онша бийик болмайды. Буның көбінесе күшипен пайдаланылады.

Түркпени — бул да аттың бир түри. Говорда буны „Яумыты (жаұмыты)“ деп те атай береди. Мыс: *Бул шаұып жүрген со яумытының бағлары*.

Жорға — аттың жүрисине айтылады. Жорға адам үстінде оғырыўға қолайлы болады. Атта „жорға жүрис“ деген жүриси де болады. Булардан да басқа „жортақ“, „соқа“ деген жүрис атамлары да говорда ушырасады.

*Атлы жолдас боларма арба менен,
Жортақ жолдас боларма жорға менен
Бир минсендө жорға мин т. б.*

*Улфеттиң жорғасы,
Картайғанда гарры байтал жорға ашады.*

Аттың түрлерине байланыслы мынадай атамалар қолланылады. Қызыл, қара, көк, шубар, жиір, темир көк, тарлан т. б.

Топалаң — қой жаннықта (жаллықта) болатуғын аўырыў. Еки көзинен сүү ағып өледи.

Ушба — қарамалда болагуғын аўырыў. Буның менен мал қатты аўырады. Усыған байланыслы „ушба тиігір“ деп малларға ашыўы келгенде айттылады. Ушба аўырыўынан мал бирден өледи.

Қарасан — бул да қарамалда көп ушырасатуғын аўырыў. Саны қап-қара болып, гөшин адам жеўге болмай қалады. Буның менен аўырса жазылыў қыйын. „Қарасан“ деген сөз басқа жерлерде де айттылады.

Құйғайен — жаңда „ырақ“ деген шөп балады. Шөп көклеген соң шық, қырау түсіп солыйды. Усы шөпін

жеген мал қуұбайен болады. Қуйбайеннен қол көтерип шығасаң

Сараұрышы жылқыда болатуғын аўырыұдың бир түри.

Аұсыл қарималда болатуғын аўырышы. Буның менин аудиран мал аўзинан суұ ағын өмедин.

Карабез түбеде болатуғын аўырышы.

Ката булда түбенде болатуғын аўырышы.

Каравел түйениң тамагына без шыгады. *От жей атапи үоледи.*

Бугаз қарималдың бугагы балады. „**Буғағ**“ деп тамагының астына айтылады. Үлкен бугаларда төмен түсени салбыраш туралады, ал сыйырларда болса, „**хәүке**“ деп аталады. Говорда бул сөзли адамга да қолланады. Мысалы, **буғағы салбираган, киши қызының қүйеүи екен**.

Мойнана — бузаұдың мойнына тағылатуғын жуұан жинике айтылып, говорда буны „**буршақ**“ деп те атайды.

Бүйда (*Сийда*) — түйениң мурның тесин мурындық откерели. Соның ушына байланатуғын жинти „**бүйда**“ ямаса „**бийда**“ деп атайды.

Арық (*турақ*) — маллардың арықлаш ямаса өңиске жарапамай қалған бөлеклерине айтылады. Бул сөз адамта да қолланылады. Арық — турақтан келген жигит.

Бир тала мал — көп яғни **бир пада мал** деген мәнислерде қолланылады. *Куда бир тала мал берсе.*

Қора (*қалмақы қора*) — бул қораның бир түри. Бул қораның формасын ең дәслеп қалмақтар шығарған болмын керек. Қамыстың белинен қыыйып „**бойра**“ ямаса „**қыйра**“ тоқынандай етши, қамыстың еки ушын жерге көмии тугады, буны говорда „**қалмақы ҳәрем**“ деп те атайды.

Төлеқора — говорда жайма қораны „**төлеқора**“ деп атайды. Жайма қораның ишинен аўзы шыққан төлени қоса айтады.

Қыспақ — қалмақы қораның қыспағы.

Малараң — жерден қазылып, малларды жазда қашап қоятуғын орынды (*қора есабында*) говорда „**мала-раң**“ деп атайды.

Араң — бул шөлдеги үлкен оқпан. Қысы менен қар ерип бир ойлаұ жердеги оқпанға ағады. Соңнан қояндар, кийиклер, түрли маңлуқлар, қызылдағы маллар суу ишеди. Буны „**араң**“ деп атайды.

Қарым — гүдилеп қойған пищени маддаи сақлауышын қораның сыртынан „қарым“ қазып қойады.

Гүзжоқ — қыс қатты келип жер муз қала болып, маллар дүздөн от таба алмай қалып арық болады. Сондай жағдайда гүз жоқ деп атайды *Малда гүз жоқ*.

Дүристе — ярмы шоңышқадан шабылған, ярмы бийдайдын ақ топанынан болатуғын от жемниң бир түри. Буны ислегенде бир қазықты қағып, орақты шалқасына қарагып байладап орып майдалайды. *Дүрис теге ақ топанды араластырамыз*.

Құруқ — асау атлардың мойнына арқан таслап услайды. Оның узын сабы болады. Барлығын қоса қурық (қуруқ) деп атайды.

Өрис — мал жайылатуғын жайлау, буны „өрис (өрус“) ямаса жайлау деп атайды.

Говордағы бундай мал шаруашылығына байланыслы лексиканы үйрениү, — изертлеү кеүил аўдаарлықтай мәселениң биринен еспланады.

Үй ҳәм дүз ҳайұанларына, аңларына байланыслы атамалар

Ешек — говорда „ешек“ деп те „есек“ деп те агала береди.

Шошқа — буны говорда „доңыз“ деп те атайды.

Мегежин — ана шошқа.

Қабан — еркек шошқа.

Торай — шошқаның балаларына айтылады.

Қасқыр — говорда буны „бәри“ деп те атайды.

Мысалы: „*Бәриге байланған ылақтай*“.

Бұлдирик (бөлтирик) — говорда қасқырдың баласын усылай атайды.

Күшик — ийттиң баласын усылай атайды, бираз тиллерде соның ишинде өзбек тилинің бираз говорларында „*күшик*“ деп үлкен ийтти атайды¹.

Мәлим (мәлим пышық) — бул жабайы пышық. Асырау болып кететуғын түрлери болады. Дүзде жасайтуғын анлар қатарына жатады. Мәлим жыртқышлар системасына киребиди.

Мыршай — тұлкинің баласына айтылады.

¹ 1960-жылғы Заравшан экспедициясының материалларын қаранды.

Сасықгүзен — ҳайұанның бир түри. Бұның ийиси жаман болғанлықтан „сасықгүзен“ деп аталатуғын қусайды.

Дәүсебен — шағалдың бир түри. Қырда жасайтуғын аңлар қатарына жатады.

Суұтышқан — бул суұда жасайды. Суұдың сайыз жерлеринде, қопалардың араларында тиришилик етеди.

Андатыр — андатраның териси қымбат болады, андатраның жетуғын аўқаты жекеннин порығы.

Сақсақ (сақсақ тышқан) — тышқанның бир түри. Говорда еки формасы да қолланылады.

Соқыр тышқан (гөртышқан) — бұның еки түрли формасы тендей қолланыла береди.

Кийик — дүзде жасайтуғын ҳайұанның бир түри.

Куралай — говорда кийиктиң баласын „куралай“ деп атайды. *Куралайдай көзиниз. Курайлайдың көзи дөңгелек, қара болады.*

Қарсақ — бул тұлкинин бир түри қусайды. Таұларда, қызылда жасайды лейди. Көп адамлар тек атын есіккени болмаса көрмегендеге.

Арыслан — жыртқыш ҳайұанның бир түри. Арысландай айбатлы дейди.

Жолбарыс — говорда „шер“ деп те атайды. *Сол шердиң изин көрпүден қаштым.*

Порсық дүзде жасайтуғын ҳайұан. Үрган менен олмейтуғын қаруулы аң болады. *Урганс айын порсықтай семиреди.*

Шагал — буны „сағал“ депте атайды.

Құнлыз — гериси қымбат аң. Бурын бай адамлардың құндарын құндыздың терисинен тон тикирип кийген.

Булардан да басқа говорда ушыраса туғын дүз аларының түрлери, оларға байланыслы атамалар көп болыуы мүмкін. Тек ғана жыйналған материалларда барларын көрсетиүди мақул көрдик.

Отыз еки дақылдың түрлерине байланыслы атамалар

Барлық жерлерде бар *отыз еки дақыл* деген атама говорда да қолланылады. Бул атамаға ҳәзирги егинин түрлери түүры келмейди, яғни отызеки деп алып көтеди. Биз бул жерде егинин санының көп ямаса аз болыуын дәлиллемекши емесиз, текте егинге бай-

ланыслы қандай атамалар ушырасады, соларды көрсетпекшимиз.

Қырмызысалы — сырты қызыл болғанлықтан ишиндеги гүриши де қызыллау, гүрши жүдә нық болады.

Араласып жайылар жылқысы, малы,
Ырғалып питеди **қырмызысалы**.

Ақсалы — бул да салының бир түри Сырты ақ болғанлықтан гүриши де ақ болады.

Қарасалы — гүрши қызыл болады. Қарасалының гүриши тоқ болады.

Қарасуллу — бийдайдың бир түри.

Қонақтары — тарының бир түри. Пышықкуйрыққа усаған болады. Дәни майда, тығыз болады.

Қызылтары — тарының бир түри. Бул ири шым қызыл болады.

Ақтары — түри ақ болады, бул да тарының ири түрлерине жатады.

Бойжүйері — узын бойлы, дәнли, тығыз, басы иймек болады.

Мәтқайыр — келте бойлы, тоқалақ баслы болады, буның да дәни тығызырақ, басы иймек болады.

Найман — орта бойлы, пытыранқы тик бас жүйері.

Жайдары — бийдайдың бир түри. Қылтықлы шашыранқы болады.

Ақжазлық — бул бәхәрде егилип, жазда писеди.

Гүзлик — бийдайдың гүзде егилип, жазда писетүғын сорты.

Пайғамбаарпа — қылтықсыз арпа. Қылтықсыз болғаны ушын „пайғамбаарпа“ аталған.

Кендір — майлы егінлер қатырына жатады.

Гүнжи — собықлы егінлер қатарынан жатады.

Қос жигитти жарлы деме,
Келеш жыл **гүнжи** егеди.

Палыз егинлерине байланыслы атамалар

Ақғаүын — қауынның бир түри. Түри ақшыл болады. Тиликлеринин сыйығы бадырайып көринип туралы.

Чубарғаүын (шубарғаүын) — қауынның бир түри.

Шубар—шубар болады. Сарғайып писетуғын қаўынлар қатарына жатады.

Торлығулабы — қаўынның бир түри болып, торы көк қаралтый болады.

Хәлекке — қаўынның бир түри. Бул суұлы қаўын. Говорда буны *гүрбек* деп те атайды.

Қаўын жаманы *хәлекке*,
Зор береди пәлекке.

Гүрбек — гүрбек торлы да, торсыз да болады. Суұлы қаўынлар қатарына жатады.

Қытайғаўын — торсыз жол-жол сзығы бар, ети қаўын болады.

Жийдекарпақ — торсыз, көк иренли, ети тығыз сарғайын писетуғын қаўынның түрине жатады.

Бийшек — торлы болады. Бийшектин қотыр бийшек деген түри де бар.

Гулабы — ири қаўын, буның *қара гүлабы* деген түри де бар.

Гаррықызы (гаррығызы) — қаўынның бир түри.

Жамбылша — торлы да, торсыз да болады. Буның шым қара түри де болады. Жамбылшаның *қырық күнлик* деген түри де болады.

Ақмүрrik — гарбыздың бир түри.

Қарагарбызы түри қара болады.

Орысы гарбыз — жол-жол, думалақ, киши болатуғын гарбыздың түрине айтылады. Шағырлыда көбинесе усы гарбызды егеди.

Тәриек — ерте писер палыз егинлери қатарына жатады.

Асқабақ — асқабақтың түрлери көп. Мысалы „*сарыасқабақ*, *сәллеасқабақ*, *қараасқабақ*, *пайғамбар асқабақ*“ т. б. булар да торлы ҳәм торсыз да болады.

Палаўкәди — мазалы болатуғын палыз егинлери қатарына жатады.

Тухым (қаўунтухум) — говорда „*тұхум*“ деп айтыў басымырақ. Басқа территорияда жасаўшы қарақалпақтар тилинде мәселен, Тахтакөпир, Чимбай „*шопақ*“ деп айтыў басымырақ.

Қасеки — қаўын болсын, жамбылша болсын, гарбыз болсын писпей турған ўақытта көп устағанлықтан өсией қәсеки болып қалалы. Қәсеки деген сөз малларда да, адамларға да қолланыла береди т. б.

Жай қурылышына байланыслы атамалар

Мойнақ районында жайлар тийкарынан қамыстан салынады. Мине усы өзгешеликке байланыслы лексикада көп ғана өзгешеликлер ушырасады, жайдың улыўмалық аты да бар, оны *Мойнақ форма* деп атайды. Яғнай *Мойнақ* деген атамаға рустын *форма* деген сөзи қосылады. Говорда буны *Мойнақ форым* деп те атай береди. Басқа районларда ушырасатуғын жайдың *ийит арқа* деген түри бар. Мойнақ форманың түри, қурылышы тап сондай болады. Буны бастырганда бир ағаштан бөрен тастап қалған жақларын шабақша менен бастырган, үсгінде жауын-қар турмайтуғын жайдың түрине айтылады. Бул жай онша бийик болмайды.

Ыстоки — (рус. стойка) тик қойылатуғын ағашты ыстоки деп атайды. Басқа жерлерде (қолланылатуғын) тирепберди, баҳан, айрағаш деген атамалар онша қолланылмайды.

Ақириш — говорла ҳәк (известь) деген сөздин орнына *ақ кириш* (әккириш) қолланылады. Бундай деп айтыў районның барлық терриориясында да айтылады.

Шумылдық пеш — пештин бир түри. Бул еки жайдың ортасына қурылады.

Шом — жайдың дийўалын салыў ушын байланған қамыс.

Еден — жайдың полы, говорда *полға* қарағанда *йеден* формасы көбірек қолланылады.

Қамба — ылай қамбаға айтылады. Буган топан салынып қамба исленеди.

Зәңгиағаш — говорда тексте *зәңғи* деп те атайды. Тамның (жайдың) басына ылай шығаратуғын ағаш.

Ылай ағаш — тамның басына ылайды көтерип шығаратуғын ағаш.

Қарылай (сазылай) — топырақтың қара болыўына байланыслы болыў керек.

Пилийган — пештиң морысына қойылатуғын темир. Ыссылықты далаға жибермеў ушын қолланылады.

Мата — қамыстан буўылған плитаны *мата* деп атайды.

Бөрен — жайға салынатуғын арқалық ағашты усылай атайды.

Қара үйге байланыслы атамалар

Қара үйге байланыслы говорда толып атырған атамалар бар. Басқа районларда жасаушы қарақалпақтардың турмысы менен салыстырғанда жергилекли ҳалықта қара үй көн ҳәм усыған байланыслы қара үйде жасаунылықта усы ўаққа шекем сақланып келген. Раїонның территориясында, әсиресе Қазақдәръяда айрым хожалиқтарда еки үйден де бар. Қара үйге де ҳәзирғи жаңа турмыс тәсірин тиігізбекте. Мәселен қара үйдин есигине салынатуғын нағыштың түрлері де өзгерген, бурынғы басқурдың орнына „дорожка“ тұтышылықта бар. Сондай ақ белеу затлары бойынша көп гана өзгерислерге ийе. Қара үй тийкарынан қанаты бойынша айрылады. Мысалы, *үш қанат*, *бес қанат*, *алтықанат* т. б. қара үйдин тазасын „*ағарда*“ деп атауышылақта ушырасады, болмаса ағотаү деп айтыў басым. Қара үйге байланыслы атамалардың биразына түснік бермекимиз.

Айақбау — шаңараққа байладап, төмен қаратып салыратын қойылатуғын пөпекли жиплерди *айақбау* деп атайды.

Гүлдір — қара үйдин гүлдіреүиши (*қулдурауышы*) говорда *гүлдір* формасы көбірек қолланылады. Бул қара үйдин шаңарағында болатуғын майда-майда қәлемге усатан ағашлар.

Гиндикқазық — белдеү қазық деп те аталады. Үйдин белдеуинен төмен қаратын (үй беккем турыў ушын) жинити тарттырып байладап қоятуғын қазық.

Айшық — қара үйдин есигинде болатуғын (ортасында) үш мүйешілі патыс. Говорда *айшық*, *айшықша*, *айшық*, деп түрлише формада айтыла береди.

Шийөңір — ҳәр үйде болады.

Ақбасқұр — *шийөңір* тутылмай қалған.

Атаптың формадар үйлерин көрдик.

Шыңға — ергенектің шыңғасы.

Босаға — қара үйдин есигинде болады. Босағаң сынды белинен. Қырыз тилинин Ош говорында *босого* деп айылатуғынлығын көрсеткен¹.

Бақан — тұнликті ашып жабыў ушын қолланылатуғын узын сырық ағаш.

¹ Бакинова Г. Ошские говоры киргизского языка, Фрунзе, 1956, стр. 90.

Төгүн — шаңарақтың ишкі ҳәм сыртқы дөпгелеги.
Улкен тогун, „*кишкене тогун*“ деп аталынады.

Бақалақ — ұзиктиң шетиндеги узынына қойылған кийизден исленген зат. Бул тек әсемлик ушын ғана қойылады. Узынлығы бир, бир ярым қарыстай болып үшеуден ямаса бесеуден қойылады.

Төс — қара үйдин керегесиниң ишкі бети.

Сууғар — қара үйдин есигинде болады. Бул нағышлы да, нағышсыз да болады.

Жамбаў — хәр бир қара үйде еки жамбаў болады. Оларды ишкі жамбаў, сырғқы (сырытғы) жамбаў деп бөледи.

Құр — булда қара үйде болып ҳәр ұзикте бесеуден болады.

Қәлем — уұықтың ушына айтылады.

Көз — қара үйдин көзи.

Бөген — шаңарақтағы кесе ағашлар.

Тулға — қара үйдин тулғасы.

Жезший (жешший) — шийдин бир түри. Көбинесе бүннан қара үйдин есиги тоқылады. Буның қамысы майда болады, яғнай жez қамыстан исленеди.

Есикғас (есигғас) — қара үйдин есигиниң жоқарысында болады, нағышланып исленеди.

Ызба (таңғыш) — қара үйдин керегелерин бир-бiri менен байланыстыратуғын жип, бул өрмекке тоқылып, нағысланған, жалпақлау/болады. Қара үйдин қурына усаған болып, бирақ оннан жинишкелеу болады.

Жапсар — қара үйдин ишкі бир қанталына айтады. Тийкарында еки жапсар болып қазанаяқ туратуғын жағын *жапсар* деп атайды.

Говорда оң қантал, сол қантал деп атаўлардан гөри *жапсар* деп айтыў көбірек қолланылады.

Аққұр (affur) — қара үйдин есик бетиндеги жағына тутылады.

Қызылғур (қызылқұр) — қызыл құр үйдин төрги тәрепинде болады. Саны төртеу ямаса алтау болады.

Үұықбаў (үүғбаў) — уұықларды керегеге бириктіріп байлау ушын қолланылатуғын жүннен есилген жип.

Көг (көк) — керегениң көги. Түйениң мойын тери-синен (иіленбекен) исленеди.

Ийикбаў — қаға үйдин есигиниң қанталында болады. Бул да екеў болады. Бир жағы ұзикке бекитилген болады.

Белдеў (белдеў арқан) — қара үйдин керегесинин сыртынан айланып қойылады. Говорда белдеў арқан формасы көбирек қолланылады.

Үзик — кийизден исленеди. Үйдин барлық тәрепин (ийнеүден жоқарысын) айландырып жабады.

Тұнниг тұнник) — тек шаңырақты жаўып турыў ушын кийизден ариалын исленеди. Айырым адамлар шыншадай етис жекеинен салып қояды.

Қазықбаў (желбаў) — катты даўыл болғанда шана-рақсан томен түсіріп бір аўыр затты байлаپ қояды. Соны байлайтуғын жиити қазықбаў ямаса желбаў деп атайды.

Манлайша — есиктиң жоқарғы тәрепинде болады.

Табалдырық — есиктиң төменги тәрепинде болады.

Тулға (жақлауғаш) — есиктиң еки жағында маң-жайшы менен табалдырықты бириктирип туратуғын атайды.

Зұлп (зұлыш — қара үйдин есигинде болады.

Қолеке — бул да есикте болады.

Кенилакаш ший есиктиң төмендеги бүклөнбөйи ушын кесе қойылған атама.

Тиреў бақаи тиреў бақаны болады.

Ший — тақбаұлы ший, қосбаұлы ший болып екиге бөлинеди.

Журыт (журут) — үйдин жығып қойғандағы орнына айтылады. Айырым ұақыттарда бул сөз көшип кеткен аўылдың орнына да айтылады.

Булардан басқа говорда қара үйге байланыслы атамалар көн. Олардың көпшилиги мәлім журытқа таныс болғанилықтан түснідирип жатыұды мақул көрмедин.

Қәде—қәүметке байланыслы атамалар

Говорда қәде — қәүметке байланыслы мынадай атамалар ушырасады.

Жыртыс — қыз күйеүге шығарда қыздың үйине үлкен, жасы кишилер, қатынлар, кемпирлөр жыйналады. Буларта мал сойылып аўқат бериледи. Қайтарда жас үлкендерге, кемпирлерге ақ таўардан ямаса мақпалдан жыртып азантайдан үlestиреди. Мине бул қәдени говорда жыртыс деп атайды. Бул қәде күйеүдин үйинде де болады.

Қолустатар — бул қәдениң бир түри. Күйеў қалың-

ЛЫГЫНЫң аўылына келгенде биринши рет қараңғы жерде қыздың қолын устайтуғын болған. Сөйтіп қолустартар қәдесиң беретуғын болған.

Қыздың алдынан арқанды керип шығып алға қарап жүргизбейди, *арқан кериў* қәдесин бергеннен кейин жүргизеди.

Айтымал (беташар) — келиншек болатуғын қыздың келген ўақытта ҳәм тойдан кейин бетин ашады. Мине усы бет ашарды говорда *айтымал* деп те атайды. *Ақсұлыў айтымалды да биледи*.

Шашсыйпатар — күйеўге жеңгелери бийкешинىң беретуғын қызының шашын сыйпатып та қәде алатуғын болған. Мине говорда усыны шашсыйпатар деп атайды.

Қызқашар — қыз әкесиниң үйинен қашып кететуғын болған жағдайда жеңгелери усы қәдени алыш қалады.

Тахиатастаў — келиншек болатуғын қыз үйинде тоғыз тоғыздан кийим тақлайды. Соның биреўи тоғыз тақыйа болады. Усы тоғызында ғаррыларға үлестиреди. Соны *тахиатастаў* қәде деп атайды.

Төсқәде — қыз аларда болсын, қыз берерде болсын сойылған мaldың төси қудаларға, күйеўлерге тийисли болып, усы төс бергени ушын қәде алышады. Усыны төс қәде деп атайды.

Көримлик — жаңа туўылған баланы ямаса жаңа түскен келиншектi, қәйин журтына келген күйеўди биринши рет көргенде беретуғын дәстүрli сыйлықтың, қәдениң бир түри.

Илиў — жаңа түскен келиншек жақынларының үйине затлай ямаса бир сыйлы аўқат писирип алыш барады, яғний босағасын атлайды. Мине бул *аңарылған затын илиў* деп атайды. Илиўин бермегендей дёгөн усыған байланыслы келип шыққан.

Кемпирөлди — келиншектi аўылына күйеў алыш келгеннен кейин узағырақça қояды. Алдынан ҳаял бала-шағалар шығады, сөйтіп қәде алады. Жақынлаған жерде бир кемпирди келиншектiң алдына кесе жатқарады. Ол кемпир өлген болады. Қәдесин алыш болғаннан кейин кемпир турады. Сондағы алатуғын қәдени *кемпирөлди* деп атайды.

Қолқараў — бул да қәдениң бир түри. Келиншек келгенде күйеўдиң жақын карындасларынан үш-төрт

қыз көлиниңектиң қолын қарайды. Қолында не болса барлығын алады. Мысалы, билезиги, жүзиги т. б. Ҳәзирги үақытта салты да алады.

Немөурин — бул да қәдениң бир түри. Көбинесе буған мал бериледи.

Шашыу (шашуу) — жаңа туүлгән балаңың үйинде шамтарған, көбине қалыптардың жыйынын жетууғын аудаты. Бүркүл буны көбинесе *май сок* менен тарқататуын болған. Есиири пүүгөттөм адамлар ақшалайда сийланы берсеи, гейнаралары үлкен тоїгада айналдырып жиберегутын болған. Оны *шашуутой* деп атаған.

Гиреу — говорда ушымрасатуғын қәдениң бир түри. Бул ақшалай да, затлаң да, мал менен де бериле берелди. Биреү там салса, үй тиксө, қайық сатып алса т. б. жаңалыктары гиреү инірлады. Говорда буны *гиреүқәде* деп те атайды.

Үй буйымларына байланыслы атамалар

Соңыршара — шыраның бир түри. Говорда бурындары шүткүш шыраны, соңыршыра деп атаған. Революциядан бүркүл жергиликди халық тасыныра деген түринен найдаланды. Тас шыраны жаққанда бир жағынан май атас көлии виликке сиңеди. Май сиңген пилик жанаңда.

Аспаныра — оул революциядан кейин шыққан шыраның бир түри. Бул жоқарыға асып қойылатуғын болғандақтан *аспа шыра* деп аталған.

Құйма кесе — кесе тесилген жағдайларда тесигине қорынан еритилип құйылады. Мине соны *құйма кесе* деп атайды.

Қырық шелек — шекерди говорда „*қырықшелек*“ деп атайды, бундай деп айтыў әсиресе Мойнақтың орамында, Унсайда көбірек.

Лұзығабақ — буган сыйыр саўылады.

Ийинағаш — суў тасығанда қолланылады.

Уршуқ — жиңи ийретуғын қуралдың бир түри.

Бурмаша — бул уршықта болады.

Дығыр — түте сабақты усылай атайды. Говорда бундан басқа *мәтек* деп те атайды.

Сабаяқ — құрал аты. Сабаяқтың үстине арша қоюмын оның үстине жүк жыйылады. Бул нағышланып та, нағышланбай да исленеди.

Темирғырғыш (темирқырғыш) — бул темирден исленип, қазан қырылады.

Жүўғыш — қазан жуўатуғын зат. Бул дасмалдан болады. Бул табылмаған жағдайларда кендириң қабығынан ислейди.

Сүзеки (сүзеку) — қазанин гүртикті сүзип алыш ушын қолланылады. Бул тесик тесик болып кепкирге уқсаған болады.

Құман (аққұман) — буған суү қайнатылады. Говорда қуманды *аққұман* деп те атайды.

Шәүгим — дүзде сүт писирип, суү қайнатып ишиү ушын қолланылатуғын қазанша. Буның 25—30 см сабы болады.

Ожаўғасық — қасықтың бир түри. Бул үлкен болады. Говорда шөмиш дегенге қарағанда ожаў деп айтыў активирек.

Түбелек — қазаниң астына қойылады. Ишинде аүқаты бар қазан былай-былай жығылып кетпеў ушын қолланылады.

Жарнек — кемениң ишинде баратырып балық писирип жейтуғын қуран. Бул рус тилиндеги *жарник* деген сөзден алынған болыўы керек.

Бақраш — бул да темирден исленеди. Балықшылар дүзде балық қуўырып жейди. Буның үлкен-киши түрлери бар. Бақраш үлкен болған жағдайларда балықшылар балықты асып та жейди.

Мәки — бөз тоқығанда қолланылатуғын қуралдың бир түри. *Мәки сатып алыпты бир түйеге, сандық-қа салып қойыпты.*

Адарғы — өрмекте болады. Өрмектин ерси жибинин араларын ашып түрүў ушын қолланылады.

Сериўагаш — бул да өрмек тоқығанда қолланылады. Және шыпта тоқығанда да сериўагаш керек.

Пәшек — өрмектин арқаў жибинин түйдегине айтылады.

Ағашатлаў — ағаштан исленген атлаў. Айран атлап, май пискенде қолланылады.

Айран қабақ — ишине тек ғана айран қуийлатуғын қабақты атайды. *Айран сораган қабағын жасырмайды.*

Наспай тостаган — бул да қуралдың бир түри. Буған насыбай уўқаланады.

Ағаш сандық — сандықтың бир түри. Бул сандық-

тың үстине жұқ жыйналып ишине үйдиң керекли заттарын салады.

Гевеже (төңже – гевеже) – бул ағаштаң исленеди. Бұған ыңғасдар, үй бүйімларында салып қояды. Усығын болттанасында қарынғаң гевежедей деген тәсіү қолланады.

Бұлға торақ салып қоютуғын териден исленген таңас – бұрнаңшырақ ұжын сымбардан, оғиздин төрилеринен төзугүш исленген.

Нашшайы – көрсөн – табаудың бир түри. Иши пашшылтаманға үткіндей сырданған болады.

Аққасық – сория қуятуғын қасық. Аққасық деп аталағандағы себеби ақ қылайыдан исленгендіктен айтынауға көре.

Леген (лаген), ноген – булардан үшесү де қолланып ноген формасы қазақдоръядагы мұйтепелер тишиге көбірек айтылады.

Керін – қара үйде болады. Шең қанталына керип болған қонғы. Ишине қасық-табақ салатуғын ыдыс. Торға үстегін бұған айна-тарақ салып та қояды, буны қоюмерен деп атайды.

Шұлентаған – қазашынан ең ұлкен түріне айтылады. Бул кобине садақа, той бергенде қолланылады.

Зарқом – говорда заркүм (сарқум) формаларына қаралған зарқом формасы көбірек қолланылады.

Бахашынек – шайтектиң бир түри.

Дұуден – ыдыс, себеттиң аўзы жыртылып дүйден болды лейди.

Дүкерт – киникене қайныға айтылады. Бұның менен тобине мұрт атапады. Говорда дүкерт қайши деген формасы да айтылады.

Гезлик – шынақтың бир түри. Бул пышақтың қырына жақын жеринде ойып исленген сызығы (гези) болады. Говорда құсгезлик деп те атайды.

Қантқайшы – қантты майдалайтуғын атауыздай құралдың бир түри. Қанттистегиши (қант тислеүиш) деп те атай береди.

Мысқуман (мусқуман) – қолға суұ қуынұ ушын мыстар дүзетилген қуманның түріне айтылады.

Дүгүлдик кесе – кишкене кесени усылай атайды.

Хыйұа құлп – мусырманы қулпты усылай атайды.

Гимала – жайды сыбаў ушын қолланылатуғын құрады.

Баұырағаш — ший тоқығанда кесе қойылатуғын ағашқа айтылады. Баұырағашқа аўырықты байлаған жиплердин барлығы бекитиледи.

Аўырық — ший тоқығанда жиптиң ушына тағып қойылатуғын кесеклерге айтылады. Вети аўырықтай деген тенеў де бар.

Шырамтал (шылымтал) — шыпта тоқығанда қолланылатуғын жекеннен есилген арқаў жипке айтылады.

Елгезер — унды елеў ушын қолланылатуғын қурал.

Гүрек — қуралдың бир түри. Қар жаўғанда қарды ийтерип таслау ушын қолланылады.

Дәсмийалы — говорда бул сөз қурал жарақ деген мәнислерде қолланылады. *Мына дәсмийасы менен барса қырып салады.*

Ҳарра (жарғы) — бул екеўи де айтылып **жарғы** формасы көбірек қолланылады.

Шортайақ — кесеўди говорда усылай атайды.

Төс — қуралдың бир түри. Бир нәрсе соққанда шеккиштиң астына қойылатуғын темирге айтылады.

Аттаға — музда таймаў ушын аттың туяғына таға қағылады.

Кисенқулл (кисенқулл) — құлыптың бир түри. Буны бурын көбинесе атлардың аяғына кисен салғанда соған уратуғын болған.

Шар — пышақ, балта т. б. шарлайтуғын шар.

Тырма — жердеги шөпликлерди тазалайтуғын ҳәм босататуғын қуралға айтылады.

Мөре — бурынлары жана кийимлерге мөре басқан. Бул утюг орнына қолланылған. Мөре басқанда мөрениң астына сүйкіп бийдайдың қамырын салып (қүйіп) басатуғын болған. Қамырдың устинен мөре басылса кийим теп тегис болып қалатуғын болған. Айта кететуғын бир нәрсе утюк¹ сөзиниң тюрк тиллеринен рус тилине киргенділігі мәлім.

Искенже — атты тағалағанда искенжеге салып қоюп тағалайды. Бул ағаштан исленеди. Аттың бойы менен тең етіп шегендей қылып ислейди. Атты ишине салып тағалайды. Искенжеге салған соң ат қозғала алмай қалады. Соныңтан искенжеге салғандай, искен-

¹ Н. С. Валгина, Д. Э. Розенталь, М. И. Фомина, В. К. Цапукевич, современный русский язык, высшая школа, М., 1962, 23 стр.

жедей қысады дегендер усығап байланыслы шықкан болуы керек.

Сынтараш — иттың түягын жонатуғын орақ.

Шұйле (ене) — балтанаң шүйдесі менен ур.

Хүнні (үнні) — билгіні, кетиңди саилаганда сап-шап кириш түрінүүн жерине айтылады.

Дүсі — етеге, орнада, жонғыда т. б. болады.

Орайшөй — ағас інц бир түри. Бұның менен тек орнада жеткілік берілген. Бул орайшөй, шашақтый жалнақ болады.

Промис — қамыс шибатуғын қурам. Бул рус тилинде (руск.) киргиз болыту керек. Қамыс отайтуғын орнада орайшөйлерге қаршында ұлқенлеу болып оны шалғын деп аттыған.

Көрнө ғосекке байланыслы атамалар

Матыл (есин) — көрнениң етегине қойылатуғын қартаған шыныма. Бұның да басқа бул қарапы говорда анын деңгеле шыныма.

Сатибий көрнө — сатибий көрнө—көрнениң бир түри. Бұны сатибий тауардан тиғеди, сырыйды.

Шайықорнө — тыса ямаса астары да, үсти де шайыдан исленген көрнениң итайды.

Болкөрнө — бүрән болған, бул көрпениң астары үсти болған болады.

Нартосек (көнирен) — бұны қустың пәринен ислейді. Бул жумсақ болып, сыйлы қонақларға төсөлетуғын бөлгөн.

Кошник — қустың пәринен ислейді, айырым жағдайларда қустың пәри табылmasa пахтадан салып та исдейді.

Дастық — жатқанда адам басына салып жатады. Бұнында шинше пәрден салады. Буны қурақтанда ислейді. Қурақтан исленсе қурақдастық деп атайды.

Бийдайық — бул пәртөсекте, көпшикте, дастықта болады. Пәрдин сыртынаш қапланатуғын материалға бийдайық делинеди.

Көрпеше — адам отырғанда кийиздин үстинен тасланады. Қурақтан исленсе қурақ көрпеше, бир салар деген атамаларға ийе.

Текиймет (текийнемет), кийиздиң нағысланған түри.

Алаша — алаша еки түрли болады. Олар қақпала-ша, термеалаша. Термеси нағышланған болады.

Түўлақ — кийиктиң терисинен исленеди. Буны жасы қайытқан адамлар жыллы болыў ушын жұп жағын үстине қаратып төсенип отырады.

Кийим кешекке байланыслы атамалар

Малақай — бас кийимниң бир түри. Говорда буны үшіқалақ деп те атайды.

Жатақ — бул да бас кийимниң бир түри. Фаррылар түнде кийипте жаталы, териден тигиледи. Гейбирауле-ринин иши де, сырты да жұп, териниң жұп жағы сыртына қаратылып тигиледи.

Дегелей — басқа кийетуғын кийим.

Дегелей кийетуғын кийим.

Дегелей кийсе тәң келген,
Тәңселген ердин өзи еди.

Қалфағ — жұннен басылған болады.

Айнанайын апнағым,
Қозы жұни қалфағым

Қамқа (қамқатон) — тонның бир түри.

Үстине (үстүне) кийген қамқа тон,
Жиспектен екен жағасы.

Постын (фостун) тон — булардың барлығы да қатар қолланылып, фостун деп айтыў фаррылар тилинде, тон деп айтыў жаслар тилинде көбірек айтылады.

Параўыз (параўуз) — тонның жағасына қойылатуғын материал.

Ишик — қымбат баҳалы болады. Қуидыздың тысы болады.

Дүўқаты (дуўқат) — буны фаррылар кийеди. Кийимниң сыртынан кийеди. Бул бурынлары еки қат болған, ҳәзір жаландрат та кийеди.

Елтир — қырқылмаған қозының терисинен тигиледи. Мысалы: Елтир тонның жағасы, аўыл-елдин ағасы.

Түрмे — қызлардың белбеўи. Бурын буны буўын-шәрт болған. Мерекеде буны буўмай барса үлкен айып болған.

Ушыға — түри қызыл ең ұясыл материал болады.

Бундан бай адамлар қызларына, ҳаялларына жеңсе, тоң, тоңың тасан тиктирген. Бул өзимизде исленбей басқа жаңдарғаң салдаңдерлер арқында әкелинген.

Бениң (бениң) – киймимиң бир түри. Буның еки түри болған. Шолғы, бениң, жеңли узын бешнен. Бұлардың екеүинин де жағасы ҳом жеңиниң аўтасыры, киссединиң пұшалары, етеги нағысланған болатын.

Дауысийим – ғұлым, киим. Говорда жаўкайим формасын дағырек аныладады.

Дұрмынатон – тоңың бир түри.

Гешинде қырмызы тонлары бардур.

Жегде – ҳаяллар киймимиң бир түри.

Қайырмажата – көйлектиң бир түри.

Кестетижата – кестеленген, нағысланған жағаның бир түри.

Ногайжата (тикжага) – қатар қолданылады.

Киімешек – киймимиң бир түри. Келиншек болып үскеменең баедай кийетугын болған. Ақкімешекти кемпірлер киіреді.

Ерекешана – ерекклер кийетугын шапан.

Хаялшана – ҳайаллар кийетугын шапан.

Қойтон – қойдаң териинең тигилген тонға айтыладады.

Ешкитон – ешкимиң териинең исленген тон.

Шерметек – шерметиң тигилген етик.

Оймажата – көйлек – жағасы ойма болады. Дөгерін пішіншандай болады.

Комзор (комзол) – жеке узын комзолға айтылады.

Гүфаїка – нахта салының, сырлылып тигиледи.

Күрте – балалар ушын нахта салының сырлылып дүзегиледи.

Шекиен – көбинесе түйениң жұнинен ийирилип өрмекке тоқылып тигиледи.

Пашшайы – көйлек – көйлектиң бир түри.

Ақкөйлек – ақкөйлекти бурынлары көп кийген.

Көккөйлек – булда бурынлары көп болған, буны жасы қайытқан қатынлар кийетуғын болған.

Сәўкеле – басқа кийетуғын кийим. Буны сәўкеле деп атайды. Байлардың қызларында болған. Сәўкелени көзиншек болатуғын қыз кийетуғын болған.

Мойтумар – мойынға тағылатуғын тумарды атайды.

Жемелик — бил ҳаял-қызлардың шашына тағылатуғын лента. Бурынлары жемеликти жипектен өрип ислейтуғын болған.

Кәмар—белбеў белинде алтын кәмар, тиллә пышақ.
Дегмент — белбеудиң бир түри.

Ханжаұғырдың мойны узын, құрсағы жууан, белин де дегмент пенен орап буўған.

Ирзекетик — резинкадан исленген етик.
Бизәкше — геўиштин бир түри.

Үкү — балалардың басына тағылатуғын үкини айтады.

Әнебир басына үкүлүк тартып ...

Мәснетик — бил мәсинин бир түри. Буның ултандықалың болады, бирақ өкшеси болмайды. Буны да геўиш пенен кийеди.

Муқамыс — бил жаман етик мәнисинде.

Есиктиң алды *ебейис*,
Еситпеймиз *недейсис*.
Айағында *муқамыс*
Қайдан келген *гедейсио*.

Биртартым — орамалдың киши түрин усылай айтады.

Жупқа — басқа тартатуғын, орайтуғын материал. Бул қос-қос болады. Ҳәр қосында нағышы болады.

Женсе — маўытының жеңине женсе тигетуғын болған. Бул нағыш салынып кестеленген болады.

Үй буйымларына қолдан салынатуғын нағыстың түрлери

Үй буйымларына қолдан салынатуғын нағыстың түрлері көп. Мәселен үйди бazeў, кийимлөрге, төсеклерге нағыслар салынады. Олардың ҳәр қайсысының атлары бар. Соларды төмөнде дизип көрсетпекшимиз.

Дөңгелекқурағ, шубыртпақ, қыйыққурақ, секкизақ, гилем қурақ, баўырсақғурақ, қырықтырнақ, ойма, қус-ғанат, сулама, омыртқанағыс, тақмүйиз, қосмуүиз, солақ құмырысқаүз, қыйықша, шақмақы, қауашагүл, шыңжыр, суұнағыш, суұтарытпалы, еспе (еспенағыс), қуўыршақаүз, баўырсақғүл, қустырнақ, ырғақ, зарнағыс, тоқалақмүйиз, тырнақша, тышқаниз, құмырысқабел, қоссепе, илменағыс, қошқармүйиз, фарғатуяқ, ғазмойын, тиктырнақша, писекшенағыз, қолтықшанағыс, ийрекей-

нағыс, ийиттабаң, айланбамүйиз, пашшайы (пашшайы) нағыс, қурнагыс, шаянинағыс, тарақы, бақаншанағыс, тайтуяқ. қустили т. б.

Адам анатомиясына байланыслы сөздер

Говорда адам анатомиясына байланыслы көп ғана атамалар ушырасады. Булардың барлығы дерлик басқа территорияларды говорлардағы аталғанлықтан биразын таслаш кеттик. Мынадай еки түрли айтылатуғынлықтарын ғана көрсетсекшимиз.

Мурын (мурун), таний (таңлай), маңнай (маңлай), мойун (мойын), айырым ұқытларда бойун деп те айтады. Шеке (жақ), еңсе (шүйде), төбе (тастөбе), гегирдек (кегирдек), жутқыншақ (жутқуншақ), буұын (буұын), жуулун (жулын), жаўурун (жаўурып), жамбас (жанбас), сәгизгөз (сегизкөз), омуртқа (омыртқа), тобық (тобук), табан (май табан), қабырға (қабыртқа), бөтеке (бөтөкес) т. б.

Адамда ушырасатуғын аўырыўлардың түрлерине байланыслы атамалар

Атыжақсы — адамда болатуғын аўырыўдың бир түри. Буны қурөзек деп те айтады.

Безгек — бул да аўырыўдың бир түри. Безгек аўырыу онша ушыраспайды екен. Буның менен аўырған адаминың денеси қалтыраш, дым тоңып аўырады. Бирақ ети ысып дым жанып турады. Усы қәсийетлерине қараш болыўы керек, говорда ысытпа деп те, айырым орындарында қалтыратпа деп те айтады екен. Безгек пени аўырган адам бирден аўырады, сонындаң **безгек түтікандай безгектей зирилден** деген дизбеклер усыған байланыслы келип шыққан болыўы керек.

Узынаўырыў (узунаўырыў) — говорда көп жатқан пүшіріўды усылай айтады. Жаман аўырыў дегенде болады. Бирақ бирден аўырып тез жазылаташы аўырыўдың бир түрине айтылады.

Жаман аўырыўға жақсы ас,
Узын аўырыўға кеспас.

Тымаў (тумаў) — бул айазлағаннан болатуғын аўырыў. Адамның етин ысытып, тондырып ҳәттеки бир-еки үш күн төсек тартып жатқарып та таслайды. Мурынан суў шубырып турады.

Сүзек (сүзег) — бурынлары адамлар сүзек пенен кең аўырған. Сүзектин келте деген түри болған. Адамлар бирден қатты қыйналатуғын болған. Соныңқтан усыған байланыслы **келтеден турғандай** деген дизбек қолланылады. Тийкарында **сүзек** пенен аўырған адам көп ўақыг, айлапта жататуғын болған.

Бабасыр (қышыма) — был аўырыудын түрин говорда қышыма депте атайды. Соныңқтан тыныш отыра алмайсан. Бабасыр адамдай дегенлер сөйлеүде жиий-жии айтылады. Бул аўырыў малларда да болады. Бабасыр менен аўырған маллардың сүтни ишиүге болмайды. Жергилики халық бабасырды малдан жуғады дейди.

Терискирник — көз аўырыудың бир түри. Көз аўырғанда кирпиклери бир бирине өтлесип кетеди. Терискирник көз аўырыудын өтлесип кеткен түрине жатады.

Тырыспай (тырысбай) — ең жуқпалы аўырыулар қатына жатады. Тырыспай болғанда бир хожалықтың барлық адамлары ҳәттеги бир сыйбайлас отырған аўылдың адамларының барлығы өлип қалғанлары да болған. Тырыспай жылы дегенди адамлар еле есінен шығармайды. Тырыспай болған ўақытлары бираз адамлар теңиз, көллөрдин ишлеринде жасап аман қалғаи. Бул адамлар менен қатнас жасамаған.

Көкжөтел (көкжөтел) — булда балаларда көп ушырасатуғын аўырыудың бир түри. Көбинесе буның менен жас балалар аўырады. Көк жөтел анық буўғанда дем жетпей қалады.

Мыспыл — адамда болатуғын аўырыулардың бир түри. Мыспыл сүйекти жарып шығып ириң ағып аўырады. Жазылса да орны тыртық болып тартылып қалады.

Сараўуруў (сарыаўырыў) — адамларда болады. Буның менен аўырған аўырыудың динкеси болмайды. Көзлериңин де нуры қашып кетеди. Маллардан буның менен көбинесе жылқы аўырады.

Сөкқотыр (согфотыр) — жас балаларда көп болатуғын аўырыў. Сөктин түрине усаған болып баланың аўзын алып кетеди. Көбинесе адамның бет аўзына шығады.

Сарығотыр (сарықотыр) — көбинесе балаларда болатуғын аўырыў. Бурынлары бул аўырыўда көп апагшылықты келтирип шығарған. Соныңқтан буған арнағ бәтиктө айытқан.

Шилле — балаларда болатуғын аўырыў. Бала туўыл-геннан кейинақ бетине қызарып шығады екен. Жергилекли халықтын айтыұы бойынша бала үстине *торпақ шашын ойнаған* ўақытта өзинен өзи жазылып жоқ болып кетеди дейди.

Ийттийме (ийиттийме) — балаларда ушырасағуғын аўырыұдың бир түри. Говорда буны *нітакай* деп те айтады.

Айақтаспа — бул айақта болатуғын аўырыў. Адамның балтыр сүүеги қақжарылып, сырқырап аўырады.

Жүрекауырыў (жүргегауырыў) — бул адамның өкпесинде болатуғын аўырыў. Өкпеге құрыт тусип аўырады дейди. Өкпе менен жүрек бир жерде болғанлықтан аўмастырылып жүрген болыныўы керек т. б.

Битап аўырыұды усылай атайды. Говорла булардан да басқа аўырыұға байланыслы мынадай атамалар ушырасады. Мысалы: *науқас*, *наұқасланып отыр*, *сырқат*, *сырқасланып атыр*, *бийтап*, *бийтапланып атыр* т. б.

Аўқатқа байланыслы атамалар

Қарма — балықты асып кесиелеп те, қарма қылыш та жейди. Буларды жүйериниң гүртигииң салып қарма ислейтуғын болса ҳәзир бийдайдың гүртигинен де қарма ислейди.

Бөрек — балықтан да бөрек ислейди. Сүйегин (сүйеги) алғын таслан қамырдың ишине пияз араластырып бөрек ислейди. Бөректі тийкарынан гөштен ислейди.

- Бегим бақсы айытса керек,
Қазанинда қайнар бөрек,
Қырмызыдай қыз отыrsa,
Хаял пақыр неге керек.

Тақан — жейтуғын аўқаттың бир түри. Бурынлары кобинесе арпадан (арфадан), тарыдан ислеген. Арфадан құнымын тартып тақан ислейди. Тарыдан болса, сөк салапанан кейин оны тартады, я болмаса келинге салып үнтайди. *Айырым жағдайларда жийdeden* де ислейди.

Жасы киши болғанша омалайын,
Енди тақан көринсе соңалайын.

Гүчинан (полкинан) — нанның бир түри.

Ілоаизі — наның бир түри. Бул табаға салып инсипиледи.

Пәтирнан (пәтирнан) — нанның бир тури, қамырды, ашытпай қатырады.

Тағам — говорда аүқатты усылайда атайды. Жетуғын тағамын айтады.

Улфа — улфа қамырды жайғанда асты үстине себелейтуғын унның майдасы.

Майқуллаў — майлыш деген мәнисте.

Майсалмақ — палаўкәдіни асып, соған гүртік салып майсалмақ ислейди.

Шылаў — сұзбеке қуиған айранға қойыу болыу ушын салынатуғын үнға айтылады.

Сұзбесине шалыу тарытпаға баратыр еди.

Рафийда — нан жапқаңда қолланылады. Тандырға нанды жабыстырыу ҳәм пискен наиларды алышу ушын қолланылатуғын зат. Бул қолдың ушына жеңседей кийиледи т. б.

Құс атамаларына байланыслы сөздер

Говорда — жасайтуғын құсларды еки бөлип қараймыз. Олар: сууда жасайтуғын құслар, қырда жасайтуғын құслар.

1 Сууда жасайтуғын құслар

Пирғазан (пирқазан) — сууда жасайтуғын құстың бир тури. Буны говорда басқа жерлерде бирғазан деп айтады.

Жумыстың көлемине байланыслы сууда жасайтуғын құслардың аттарын ҳәм усыларға байланыслы атамалардың дизимин ғана атап өтиекшимиз.

Үйрек, шүрегей, сұңгигир (сұңгуир) көкбас, сарыбас ғасғалтақ (қасқалтақ), ғаз, қараша ғаз, қуү, сарыбас қуү, көгилдир қүү, шағала, қарабай, қутан, суұтауық (тауық), тырна, қызылбас, шегежин, тырна, қалбығай, дигилдик, күшиген, ләйлек, қызылайақ, ақтөс қарабай, алағанат (үйректиң бир тури), алмабас, қазүйрек (қәдимги үйректен ирилеү болады), терисайақ — үйректиң бир тури, көгершин қарабай — (көгершинге усаған болады) шегежин қарабай, қубүйрек (қубағүйрек) т. б.

2 Қырда жасайтуғын құслар

Көгершин, өпепек, этшок, торғай, бөдене, шымшық, ғарға, узақша, көкғарға, байыұлы (байулы) мурадалы

депте айтады. Кептер, сунқар, ийтелги, бүркит, шай, алагөт, мыйқы (мықый фарлығаш), қарашибымшық, пошша (пошшаторғай), сарышымшық, ғурқылтай, мәтте, жаўшымшық, дастар, дәстер, қырғаўыл, ғаўуқ құс, сауысқан, ҳәкке, сүймурек, — ҳешким көрген емес, жылқышы, тууалақ, бүлдүрүк, түйеңес, күйгелек, қумай, қаршыға, лашын-көріен емес, ийтелги, тотықус, жапалак, үки, ләйлек, күшиген, қараторғай, құләдин, қаратамақ, шешшеторғай, оқпоқ, жұзғұн (жұзгим), сарықутан т. б.

Шөп ҳәм өсимлик атларына байланыслы атамалар

Говордың территориясындағы шөп ҳәм өсимлик атларын екиге бөлшік қараймыз.

1 Сууда өсетуғынларына байланыслы

Сүйрік — қамыстың жаңа суүдың бетине шыққан ўақты. Бұл ўақытта мол сууда жүрип сүйрікти шалып жейди.

Пишен — сүйріктен өтисип еки айда пишен болады.

Қопақ — қамыстың түбири, небир қопақлар үйдің орнындаі болады.

Қарағүйрық — қамыстың тегис баслаған ўақты, дәслеп қан-қара болады.

Қапаңбас — қамыс басласп түтегенеди, қарақүйрықтан өтискен соң қапаңбас болады.

Шалаң — шоланға балық уүйлдырығын шашады. Шалаңның салдатшалаң деген түри де болады.

Сып-сыдыр солдатқа үқсаған болады. Булардан да басқа шалаңның мынадай түрлери бар: қарашалаң, көгшалаң, талшалаң, кийизшалаң, тикеншалаң т. б.

Ақбилек — сууда болатуғын өсимлик.

Түмғүйүк — теңиздің ең терең жеринде өседи. Оның узындығы 15—16 м аслам болады. Сонықтан түмғүйүктың түбине жиберелінбс деген усыдан шыққан.

Сылғый — теңизге ығын кеткен қамысты усылай айтады. Булардан да басқа жекен, қоға, тозғақ, талқоға, қырықбууын, бууын, түйетабан, атғулақ, балықгөз, жолишөб, бақатосқун, гүзем т. б. толын атырған атамалар бар.

2 Қырда өсетуғынларына байланыслы атамалар

Түйе (түйесиңир). ақсар, сұтилмек, ақбас, ийитсийгек, урық (урук), палаты, жыңғыл, ажырық, қарабарақ, әдираспан, текесақал, ақ тикен, кекире, қамыс, сора, жантак, геүирек, қарамық, бойан, шенгел, балықгөз қалүен, гөрқара — қарабарақтың бир түри, жалқын — говорда жантакты усылайда атайды, атшоқай, үрпекбас — жынғылдың бир түри, жүйсан құмда өседи, партылдауық бийдайық т. б.

Темиршилик кәсибине байланыслы атамалар

Говорда темиршилик кәсибине байланыслы атамалар сөйлеуде қолланылады. Қарақалпақлардың ертеден кияттырған кәсибинин бири темиршилик. Темиршинин пийри Ҳәзири Дауыт ямаса Дауыт пайғамбар. Информаторлардың айтыўына қараганда Ҳәзири Дауыт атамызға айрықша талант берген. Сонлықтан бул кәсипти де халық жүдә ҳүрметлейди. Атасы темирши уста болса, баласы да сол кәсипти дауам еткен, яғни 7, 8 атадан бері кәсип қылған адамлар бар. Олар басқа жумыста болса да ата кәри бойынша (Дауыт атаниң лепесин сыйлау мақсетинде) темиршилиktи де тастамау керек болған. Ҳәттеки халық аўзында мынадай нақылда бар, „өнери жоқ жигиттиң, мазасы жоқ исиниң“. Айта кететуғын бир нәрсе усы кәсипке байланыслы майда кәсиптин бир түри — зергершилик. Бул кәсип пенин шуғылланышылар билезик, жұзик, сырға, өңірмонақ төбелек т. б. безениүге байланыслы затларды ислеген. Олар көбинесе мыстан, гүмистен, алтыннан т. б. исленген. Революциядан бурын темирши усталар тек ғана мынадай қуралларды соққан: бел, кетнен темиржаба, балта, орақ, шанышқы, қармақ, пышақ т. б. булардың барлығы дүкән деп аталғаны орында соғылған. Бул дүканды пытыра қуылған, қазан жамалған, дұмшө, шекер т. б. түпленген. Мине булар көриктеге ертилип исленген. Ҳәзир булардың (қураллардың) барлығы масгерскойларда соғылады, ремонтированы. Бул жерде биз тек ғана көриктеге соғылатуғын қуралларға, усыған байланыслы адамларды көрсетемиз.

Көрик (көрик) — гемирлерди еритетуғын қурал Бұған көмир салынып самал жибериледи. Усы самалдың күши менен көмир жанып темирди қыздырады, еритеди.

Кепкир — еригсі темирлерди кепкир арқалы алады. Мысалы, пытыра қуїганда усы кепкир менен алып шашады.

Шанқы — темирди шабатуғын қураган.

Қадаубас — темир тесетүгін қураган. Буны тескиш деңгейде атайды.

Іысқан — темирлерди қыздырыў ҳәм қызған темирлерди отсан қыссы алыу ушин қолланылатуғын қураган.

Қазан — көркістің қазаны. Бунда темирлер еритилемеди, темир еритнүге қолайластырылып исленген болады.

Етиклилекке байланыслы атамалар

Пышақ — етиклиниң пышағы темирди ямаса шеримди кесиү ушын қолайластырылған келіе, өткір пышақ болады.

Биз — етиклиниң бизи, жумсалыўына қарай екіге болынеди: Кишкене шегениң орның тесиү ушын жаскини биз қолланылса, үлкен шегелердин орнын тесиү ушын үскібиз жумсалады. Етике, мәснігे байланыслы мирадай атамалар қолланылады: *қопыш, баслық, сири (сириси), өкше, ултан, басы, (баслиғы), ишки ултана, сыртқы ултан, жетим ултан, күлишин (кулшун)* т. б.

Қамшыға байланыслы атамалар

Тобылғы — қамшының бир түри. Буны тобылғы сап-лы қамшы деп те айтады. Тобылғы деген ағаш болса керек. Ол ағаш бул жерлерде өспесе керек. Беккем болыу ушын соннан қамшы сап дүзетеди.

Сабы — қамшының бөлиниүй сабына байланыслы болады.

Шашақ — қамшының шашағы.

Айлансоғ — өрим менен сабын бириктирип туратуғын дәңгелек темирге айтылады.

Өрим — қамшының орими т. б.

Арбаға байланыслы атамалар

Арбаға байланыслы атамалардың барлығы дерлик басқа районларда жасаўшы қарақалпақтардың тилинде де усындар мәнислерде қолланылғаны себепли тек атларын атап кетип, түсіндірип шығыұды мақул көрмедин.

Арыс, шуай, қамыт, қамытбау, арқалық, қарымбау-

ултап (көкирек), мәңжире, алтақта, қаптырығы, дигиршик (дегершик), кегей, гүпшек (губышек), қыйда, тоғын, солақ, көтерги, көтер т. б.

Ер-турманға байланыслы атамалар

Ер — аттың үстине салынатуғын ер.

Ерше — қамыс — пишен тасыў ушын қолланылатуғын ердин бирин говорда ерше деп атайды. Ерге қарағанда үлкен болады.

Терлик — ердин астынан салынады.

Желек — атқа жабылады.

Тебинги — аттың еки қабырғасында болады. Буны телетиннен ислейди. Таралғының астында адамның еки аяғы тиийп турады.

Зәңги — ердейе зәңги болады.

Таралғы — ер менен зәңгиниң аралығын бекитип туратуғын қайыстан исленген зат.

Құйысқан (құйысқан) — ер алдына кетпеў ушын аттың құйрығынан құйысқан асып қояды. Қырғыз тилиниң гейпара говорларында қуйушқан¹ формасында қолланылады.

Сейнәмент -- атта болады. Бай ямаса құдиретли адамлар сийнәмент салып ат минген.

иЕклик — жүйениниң бир бөлекшеси.

Қанжыға — ердин артқы шыңғасына байланады. Қанжыға жабыў болмаса бөктөрилген заттар байланады.

Суұлық — жүйенде болады. Аттың аўзына салынатуғын темирге айтылады.

Көйлекше — терликтин үстинен салынады. Бул жуқа материалдан дүзетилген болады.

Жул-жул (жабыў) формалары қолланылып жулықебирик айттылады.

Жипек жона — шашақлы болады.

Ноқта — ноқта аттың басында болады. Бул жуўениң астында турады. Ноқтаға қазыққа байланатуғын арқан бекитилген болады.

Айыл — ертленетуғын атқа еки айыл тартылады. Биреүин алдыңғы айыл, екиншисин артқы (шамайыл) деп атайды. Мәселен: артқы айылдың батқанын ийеси билмес ат билер т. б.

¹ Т. Бакинова, Ошские говоры киргизского языка, Фрунзе. 1956, 87-бет.

Дуўтарга байланыслы атамалар

Дуўтарга байланыслы мынадай атамалар қолланылады: Қазби дуўтар — дуўтардың бул түри тутас ағаштан ойыны иеленеди. Қурима дуўтар — бул түри қуралып иеленети. Бунда говорди *алатойнаи дуўтар* деңте атайты. Қурима *тағарбылдың тилигиндей болады*,

Нерле — түүтириш он еки нерде болады. Түбى дуўтардан түбى Мойны дуўтардың мойны.

Сабы — түүтириш сабы, буган барлық нерделөр байланыса Униана қулақ (шүйделери бекитиледи).

Ешес — шайтан ешес — бул да луўтарда болады. Бул дуўтардың мойны бетинде тийеккө усан перделерди көтерин турады.

Құлақ қулаг — дуўтарда еки қулақ болады. Говордап алғарым орындарына тиү тауы деңте атайты.

Ашыл — нерде Айжамал нерде — бул дуўтарда бодын басында перделерге қараганда үлкен болады. Говорда шының нерде формасы көбірек қолланылады.

Мылтыққа байланыслы атамалар

Говордагы қус ататұғыны мылтықты аўмылтық деп атайты. Мылтық байланыслы бирқанша атамалар гезлеседи.

Құндақ — мылтықтың құндагы. Бул қатты ағаштан иеленети болады.

Мылтықбаұй — мылтықты илдирип қойыў ушын ҳәм үрман — берман ийните асып алып жүриў ушын қолданылады.

Оқсатар (рус-потрошник). *Оқ жатарын алып қарасам...*

Қатар — оқланған ҳәм атылған писенлерди салып қойыу ушын дүзетилген нәрсе, белгे байланып жүрилете.

Қатарымың қарасам бир ғана оғым қалыпты. Қатарымнан оғымды аламан дегенше қоян әдеўир қашықтап кетти.

Жам — мыс — қатар қолланыла береди.

Түте — мылтықтың түтеси.

Құлақ — қосауыз мылтықтарда екеў болады.

Карыуыл — мылтықтың түтесинин ушында болады.

Нығыра — бул шойыннан, қорғасыннан қуїылады. Говордагы шашима депте ататұғын орынлар бар.

Үйрек кеп — ушып жүрген үйреклерди суұға қондырыу ушын үйрекке усатып кеп ислейди. Бурылары буны ағаштан ислеген. Ҳәзир бир арнаұлы ақ, жеңил заттаи ислейди. Соққанда үйректиң дәл өзи болып шығады.

Халық ойынларына байланыслы атамалар

Асық, топ, шүйтастамақ, маңнай шертпек, ақсүйек—сүйек, аңғалақ, көшпек, тоғуз — тоғуз құмалақ, дүрре, әүелемен—дүүелемен, қолжазбақ — жазбақ, бектас — бәкташ, гүрес, эткөншек, аға бий, қаұын—қаұын, жасырынбақ, шүллик, талампай, қолтырнамақ, теппек, бәдик, айғулаш, қол урмақ, айқөрмек, ийтқүйрық, ләнки, доңызқабақ, қарақулақ, дүңкитайақ — дәстекоймақ, ҳәкке қайда, шатыраш, тәкимай, тақымбирау, пәтпелек, үшпелек, былқымбай, түйебасты, алашортақ, сырғанақ, қулақ, кемесоғыұ, гүллегелек, файын, гүбелек, соқыр теке т. б.

Ақыйра — қақыйра — ойынның бир түри. Бурын жергилікли халықтың көп ойнаған ойынларының бири.

Дүңкитайақ — бунда ҳәр баланың қолында бир таяқтан болады. Кимниң таяғының рети келсе сол таяқты жерге жатқарып қойып, қалғанлары сол таяқты урады. Бул ойында көп таяқлар сынады.

Соқыртеке — булда ойынның бир түри. Бир баланы ямаса қыздың көзин шаршы менен таңып қояды.

Көшпек — ойын аты. Бул ойын құмалақ пепен ойналады. Бунда қазан болады ҳәр ким өз қазанына утқан құмалақтарын салып қояды.

Тоғызқұмалақ — бул да ойын аты, тоғыз құмалақ саналып салынған болады. Тахыяға салып төңкерип жибереди. Сол құмалақтардың биреүин қозғалтпай өзине қарап ысырса, ким көп құмалақ топласа, сол адам утқан болып есапланады.

Әүелемен — дүүелемен — ойын аты. Бул да еки бала бир — бирине аяқларын тийгизип қарама қарсы отырады. Сөйтеп биримлең санай баслайды. Сананаңда әүелемен — дүүелемен, салған ийттиң саны менен, қарофайдын қаны менен, Әүез молла қайда гетти, дүзға кетти, қашан гелер, йаз гелер, йаз келмесе гүз келер, пәллемпүш .. т. б. деп айтылатуғын өзинин айтымы болады.

Дүрре — халық ойынларының бири. Бул бир шар-

шыны сени алды, суұга басып утылған адамды буның менен сабайды.

Подкетной по қиттой — бул соқта ойының бир түрі, жергилік халық буны *бар көтер* деге атайды.

а) Говорда тон ойынына байланыслы мынадай атамалар қолданыла шында. Олар: қашарман, тәріп—тәрийп-дайберінү, даға түш, жалғасесиу, шокелемек, бирдәү, скідағ, үшінші, қыспатамақ, фестек, жұнтоң—қайиз-төп, әріс, қызық қатыу, шекиу—шекимек, даў күй-ди, қақшыу т. б.

б) Бектаст - бекташ ойынына байланыслы атамалар: бирлән, екилән, үшлән, төртлән, беслән, қолтыр-намай, бирқү, екиқүс, санырт, шымшишмай, тақшы-намай, құлаң қақпай, мурын қақпай, бир қарыс, сү-нешін сүнешін, отау, қайши алмай, қамыс қақпай ба-ратта, ската, үшата т. б.

Сиғ олиеүлерине байланыслы атамалар

Говорда төрөзі олиеүлерине, узының өлшеүлеріне, жер олиеүлерине, ақша мугдарларына, адамның жасын белгилеу, анықлаударға, жыл, ай атларына т. б. байланыслы көп тана атамалар ушырасады. Бул өлшеүлердин барлығы уллы Октябрь Социалистлик революцияның шекем астин қолланылып, биразлары ҳәзирги күнге шекем қолланылып келмекте. Октябрь революцияның шекем бундай өлшеүлердин Орта Азияның облыстыларында үрдіс түрлі мұғдарда (мәселен, батман Таңкентте 176 кг, Қарақалпақстанда 20 кг наң 40 кг, Таңкентте 1 тыйын 3 нұлға, Қарақалпақстанда 5 тийин 8 нұлға тәң) болғанлығын көрсетеді¹. Бул өлшеү атамаларының системасын Н. А. Басқаков редакторлаудында 1958-жылы шыққан „Қарақалпақша-русша сөзлик“ тегі берилген өлшеүлерден пайдаланылды².

Экспедиция үақтында жазылып алынған диалектологиялық материалларды классификациялағанымызда мынадай бөлимелрге бөлиүгө болады.

¹ Ж. Әйсекенгалиев, Постановка преподавания математики в первоначальных школах Каракалпакии, Нукус, 1960, стр. 41

² Каракалпакско -- русский словарь. Москва., 1958, 889 — 890-бетдер.

Тәрези өлшеүлерине байланыслы атамалар

Бул өлшеүде ең киши өлшем бирлиги „мысқал“ ең үлкени батпан — батман болып есапланады. Басқа өлшем бирликтери усылардың аралығында болады.

Мысқал жергилекли адамлардың айтыўы бойынша 100 бийдайдың ямаса арпандың аўырлығына тең болады. Мысқал өлшем бирлиги усылай қабыл етилген. Батпан — батманның жоқарыда ҳәртүрли екенлигин көрсеткен едик. Сондай ақ говорда да батпан — батман еки түрли қолланылады: аўырға батпан, жецилге батпан. Районның Зайыр, Қазақдәръя участкалары дәнди Чимбай базарынан алатуғын болғанлықтан 24 кг ды бир батпан есаплайды.

Пуд — бир пуд балық ямасадән 16 кг. тен.

Қадақ — майда ямаса жецил нәрселер өлшенген, бул 400 гр. да тен. Еки ярым қадағы бир кило болады.

Ярым батпан — батманның жартысы ямаса екіден бир бөлеги.

Сийсери — батманның төрттен үш бөлеги.

Онсерি — батманның төрттен бир бөлеги.

Шерек — бул қадақтың төртген бир бөлеги ямаса 100 грамм.

Қалғанлары санақ санларға *ағары* қосылып келиў менен айтылады.

Бир ағары
Еки ағары
Үш ағары
Төрт ағары
Бес ағары
Алты ағары

Сондай-ақ санақ санларға *мысқал* қосылыпта өлшем бирлиги пайда болады.

Олар: Бир мысқал
Еки мысқал
Үш мысқал
Он еки мысқал т. б.

Узынлық өлшемлерине байланыслылары

Балықтың узынлығы тийкарынан *сүйем*—*сүйем*, *қарыс*, *қулаш* өлшемлери менен белгиленеди. Усылар-

дың ишинен активирек қолланылатуғыны қарыс; бес қарыс, алты қарыс... сазан т. б. Ҳәзир ири балықлар бекире, ылақа т. б. метр өлшеми менен өлшенеди. Қабыл етиү нүктинде (приемкада) балықлары ириге майдаға айыргаңда өлшенеди, оны говорда *меркә* деп атайды.

Район хожалығы суу менен байланыслы болғанлықтан тереклиқ көрсөттөгүй үннадай өлшем бирликле-ри ушырасады.

Дизден—дизе бойы суү,
Киндиқтен—киндиқ бойы суү.
Тайаў бойы—тайаўдың бойы.

Усыған байланыслы үннадай деп адамға да айтыла-ды. *Сұмбығы тайаў бойламайды. Сұмбығына тайаў жетепейди.*

Ақша өлшем бирликлерине байланыслы атамалар

Октябрь революциясына шекемги ақша бирликлериниң атамалары усы күни гарры кемпирлердин сөйле-үнніде көнлөп ушырасады. Мәселең олар: *тилла, бир тәңге шайы* т. б. Бул атамалар белгилі бир үақыттарда актив қолланылған, ал ҳәзир сөзлик составтан шының қалып алғында тур. Бундай сөздерди тил били-минде арханизмлер деп атайды.

Мәўсимге байланыслы атамалар

Мәўсимге байланыслы атамаларда сөйлеүде жийи қолланылады. Олар: жаз, қыс, бәхәр, гүз т. б.

Үш ай қауыным,
Үш ай сауыным,
Үш ай қабағым,
Үш ай шабағым.

Булардан да басқа үақытқа байланыслы толып атырған атамалар бар, олардың атларын биз атап ғана өткөншимиз: *таң өртөң, азанғы үақыт, уллы сәске, кеш песин, тал түс, шанқай түс, намазшам, құптан, жатар, таұық шақырым* т. б.

Аралық өлшеўлерине байланыслы атамалар

Говорда аралық өлшеўлерине байланыслы көп ғана атамалар сөйлеүде қолланылады. Олардың көншилиги бир, еки, үш сөз тиркеслери—менен қосылып келеди.

Бир шақырым,
Еки шақырым,
Қара көрним жер т. б.

Хәзирги ўақытта жасы қайытқан адамлар тилинде шақырым, қара көрним қолланылған менен жаслар тилинде километр атамасының кәбірек қолланылату-ғынлықларын байқадық.

Суўға ҳәм суўдың ҳәрекетлерине байланыслы атамалар

Жергилекли халықтың сөйлеў тилинде суўға ҳәм суўдың ҳәрекетлерине байланыслы көп ғана атамалар бар. Бул атамалар суўдың өз күшине, қыстың суұғынан муздың қатыўына, бәхәрдиң жыллылығынан муздың ерийине, самалдың күши менен суўдың толқынла-ныұына т. б. байланыслы келип шыққан. Олар:

Дегиши — дәръяның суўы қатты тасқан ўақытларда күшке минип еки жағасын кемирип ыққа өзи менен бирге алып кетеди. Мине усы ҳәрекетти „дегиши“ деп атайды.

Қайыр — дәръяның дегиши бир жағын кемирип жеп атырган болса, бир жағына апарып үйип жатады. Болмаса басқа бир жерден жол салып кетеди. Бурынғы дәръяның аққап жері қайыр болып қала береди. Бундай жерлерге егінде егеди, әсиресе қаұын көп егиледи, суұзыз писеди. Говордағы „Тақтағайыр“ деген атама усыған байланыслы болыў керек. Түркмен тилиниң гейпара говорларында *гъайыр* формасында айтылады¹.

Хәзир сол Қартабайдың үсті

Қайыр — теўип, қыр болып қалды..., таза қайыр төпкен шаланлы қумай суұда..., көп уұылдырық шашты².

¹ Аразкулиев С. Жоқарыда көрсетилген мийнет, 193-бет.

² Султанов К. Ақдәръя романы. 61-бет.

Ақбар — төнездеги қатты ағыслы жерди атайды, соңың менен бирге говорда болиниң қалған суў дегенді де „ақбар“ деп атайды. Ақбарга аў салды.

Абыржы — бул музлың қатар-қатпас болып турған ўақты. Бул балықшылар ушын ең жаман ўақыт. Көпкө созылса балық аүланбай қалады. Балықшылар ушын бирде жыллы, бирде қатты суұықтың болғаны жақсы.

..., балықшыны күйдиретуғын усы *абыржы*. Сонлықтан күнниң суұытқанын тилен, күнде жулдыз саңайды¹.

Қаймақласыў — муздың қаймақласыўы. Муздың илер — илмес болып турған ўақты. Қаймақ муздан жеп қалайық деп құслар ерте де келеди..., Қыс быйыл ерте келип, муздың қаймақласып қатқанына 5—6 күн болып еди².

Гұр — Муздың үйилген жери, Қатты суұықта сең буұып бир жерге қысады. Мине усы үйилип қалған жерин „гұр“ деп атайды. Гұрлер бийик бийик жарланып жатады.

Қурдым // қурдум — төнездин өн терең жери. Адамдардың айтыуына қараганда қурдымның түби болмайды, яғни, көллөр болса бири менен бири ушласып „жатады“ дейди. Бул сөз аўыспалы мәниске де көшкен. Мәселен биреў аўқатты көбірек жесе, жейтуғын болса, сол адамға ишиңниң қурдымы бар, қурдумың бар шыгар т. б. деп мешкей сөзиниң орнына қолланылады.

Теппе — бурын көл болып, соң қурып қайтадан суў келип, биресе қайтып — биресе тасып турған ўақтына айтылады. Сонлықтан балықтар усы ҳэрекеттен бир жерге жійналады. Балықтың көп жерине де Теппе деп ат береди. Теппе де балық орасаң көп. Говордағы *теппе көл — тебпе көл — тәпбекөл* түрлише айтылып жүрген топонимнин этиологиясы усыған байланыслы болыу керек.

Шұңғұл — суудың терең жерине айтылады.

Ийрим — дәръяла, ағыслы суўлардан болалы, Мәселең Эмиүдәръяның (Зайырдың тұслары) суўлары ийрим тартып ағада. Еки жағасын жалап сырлап аққан ағыс гейде қойнаўытлац, гейде жыландай ийрим тар-

¹ Султанов К. Ақдәрья, романы 62 бет.

² Султанов К. Ақдәрья романы 61-бет.

тып, гә сызылып, гә сарқырап бурқасынлайма,—эйтеўир бир шығанақта айналаман дегенше жұз құбылып, мың муқамға дөнеди¹.

Сарқырауық — дәрьяның тенизге құйыптурған жері сарқырап, шаўқым шығарып турады. Сарқырауық деген түркмен тилинин гейбир говорларда шарлағу². Гә сарқырап борқасынлайма?

Жаңғыз толқын — жалғыз толқын үлкен болады. Бул жекке сийрек болады. Барлық толқынлар жыйналып бир толқын болады. Жаңғыз толқын таудай болып келеди.

Ақбастолқын — бул тенизде болатуғын үлкен толқын. **Тайлақжеген** атауының қасларында болатуғын толқын.

Сала — дәрьяның бөлимелерине айтылады. Дәрьяның тенизге қуяр жеринде көп ғана салалары бар, суў ақпай батыл болған жерлеринде сала деп атайды. Мына салаларда батыл бол қалған.

Сен — қалың муз бәхәрде күнниң жылыұы менен босасып бөлиніп—бөлиніп кетеди. Мине усы бөлинген музларды сен деп атайды. Сенниң сондай құшшлилиги үлкен кемелерди де жүргизбей таслайды. Түркмен тилинин гейбир говорларында тап говордағыдан формада айтылатуғының көрсетилген⁴.

Көл ғатса кең болады.
Дәрья ғатса сен болады,
Қызы онбеске шықса,
Шешеси менен тең болады⁵

... Тенизлер сенге срести“...”⁶

Хәң — тениздеги муз қатты сууықтан жарылады. Сол жарықтың ени 35 — 40 — 50 см ге жетеди. Муздың ұстинен машинаны айдағанда, қатты айдаға туұры келеди, ұңғын көриүден аборотты басқайсан.

Қарғын — дәрья, тениз жағасында отырған халықтарды муз басып, үйлерди жығыпта таслайды. Муздың суў үйилип қалыұын қарғын деп атаса керек.

¹ Султанов К. Ақдәрья, романы 250 — бет.

² Араскулиев С. Жоқарыдағы мийнет, 196-бет.

³ Султанов К. Ақдәрья, романы 250 бет.

⁴ Араскулиев С. Жоқарыда көрсегилген мийнет, 196-бет.

⁵ Экспедиция материаллары.

⁶ Бердақ. Таңл. шығармалары, 1956, 36-бет.

Шабыра — кишикене айдын. Усы айдындағы голқынды Шабыра толқын деп те атайды. Говорда шабыра сөзи бұлытқа да тиінсли айттылады. Аспанда тек ғана шабыра булығлар бар.

Сүүат — маллар суү ишетуғын жайнаў жерге айттылады. Падашының үштөрт жерде суұаты, (Мәтен шайыр.)

Сауа — тыныш, бос деген мәнислерде қолланылады. Балықшылар да сауа көллөрде, буйынтықта болады т. б.

Жылыў — төцизде болады. Жылыў деген төциздің ишиндергі қатпай турған жерине айттыады. Төцизде түнде жүриў қыйын болады. Жылыў қәүипли.

Мөлдиреў — төциз суұының тынышланып, өз ҳәрекети менен естен ғана қыймылдан тынып турыұна айттылады. Θzektiң məldireregən suūlary¹ . . .

Айдын — көллөрдиң бетинин көриниси. Шоқа—шоқа қамыслардың арасына көл суұлары айдын — айдын болып көринеди. Айдын — айдын көллөр қарақалпақта. . .

Говордағы қарайдың деген топонимниң этиологиясы усы „айдын“ сөзине байланыстырады. Анаү көринген қарайдынға, анаү қара айдыңға. . . аү салдың. . . Көринип турған қарайдын. . . , деп аталауылардан келип шыққан.

Туба — жән жақтан суү бармай қалған көлшик. Дәрьядан бөлиніп қалған суүға да Тува деп атайды. Говордағы „Тубазок“ деген топонимниң этиологиясы халық Туба сөзинен келип шыққанлығын айтады. Түркмен тилиниң гейбир говорларында Туғо формасында айттылады².

Ық — суудың ағып баратырған бағдарына айттылады. Ық қыр райондағы жасаушы қарақалпақлар тилинде Ық — үйдин, тамның қораның ығы, жаптың ығы т. б. мәнислерде де қолланылады.

Өр — Суудың ағып киятырған бағдарына айылады. Дәрьяның өри. Өр говорда Өжет мәнисинде де қолланылады. . . Ушмағыл тағның өрийне (Ажинияз) бул жerde „таудың басына, төбесине қараң ушпа“ деген мәнисте т. б.

¹ Бегимов А. Балықшының қызы, романы 557-бет.

² Аразкулиев С. Жоқарыда көрсетилген мийиет, 196-бет.

АЙЫРЫМ СӨЗЛЕРДИН ЛЕКСИКА-СЕМАНТИКАЛЫҚ ӨЗГЕШЕЛИКЛЁРІ

Говорда бир қанша сөзлер лексика — семантикалық жақтан туұры мәнислеринде емес аўыспалы, өзгерген мәнислеринде де қолланылады, келеди. Мәселен олардың көпшилиги адамның минезине, түр-түсine, жүрис-турысына, жас өзгешеликтерине, искусство менен шуғылланыў қәсийетлерин т. б. байланыслы болып келеди. Сондай ақ хәмелге, ўақытқа, мийнетке, жетис-пеўшиликке, кийим—кеншекке, қәде—қәдүметке, ашық-лыққа, закон қағыйдаларына, шешенликке, қайғы уайымға, есан—санақ ислерине байланыслы болып келиў жағдайлары көплеп ушырасады. Олардан биз қыс-қаша мысаллар бермекшимиз.

Гөдек — ҳеш нәрсе билмейтуғын адам мәнисинде қолланылыў жағдайлары менен бирге, еситкенин тез умытып қалатуғын адам мәнисинде де қолланылады.

Өзим гөдек адамман, йеситкеним турмайды.

Бұқир — говорда „қунуш“ формасында айтылады. Сонда да „букур“ формасы көбірек айтылады. Букур боған қудамның белине гөш.

Әсем — сулыў — сулуў — деген мәнисинде айыла-ды. Сулыўға қарағанда „әсем“ көбірек қолланылады. Мысалы, әсем ғызы, әсем келиншек.

Әменгеримис — панамыз, сүйенишимиз деген мәнис-лерде. Бизиң әменгеримис жоқ — дедим.

Әлгелиншек — нағыз, әйне келиншек деген мәнис-лерде қолланылады. Әлгелиншек уақытамда бир балам...

Айтыў қамшы — жұдә тез мәнисинде. Барып қайта-йын айтыў қамшы дегенде...,

Бойаў — пахтадан алаша, қур, кийиздин түрин салыў ушын т. б. бояў ушын қолланылатуғын зат. Бул ҳәр түрли болады. Ҳәзир говорда красканы да бояў дейди. Буннан да басқа „бойаў“ сөзиниң мәниси бар. Бул айтылған әңгимениң жағыўы жақпаўы мәнислеринде қолланылады. Әңгимениң бойаўы түспесе қызыналау болады.

Анқып — шөллөп отырыў, суў жоқ мәнисинде қол-ланылады. Бир нәрсе әкелер деп *аңқып* отыр едик.

Айыўпы — говорда усылайда қолланылады. Айыбы деген мәнисте. Атаңың жоқдур айыўпы.

Атаўазасы жоқ — ҳеш қандай хабар жоқ деген мәнисинде қолланылады.

Шек — белги ушын қолланылған. Бурынлары бир затты белгилегендегі де дау болмау ушын шек салысатуын болған. Шеине ие түссе, соган қайыл болатурын болған. Айдостың шеги қырға түссе берген, беглер беги тут шекті, тут денті.

Сахам сақам алтынаи сахам үтулду. Мәдер — қуұт — мәдерим ағламайман. Соңда да говорда „мәдәр“ формасы көбірек қолланылады.

Қошаллыйар — хошласыу — қошаллыйар хош деді.

Қошаўаз — дауысы жақсы деген мәнисте. Бұның ағайын туғанларының ҳәммеси қосаўаз болатурын еди.

Дәўрен — дәўран — қыз болуп дәўран сүрдук... Бир талаі келиншек болдуқ бу ғалай.

Өкпелеген — өкпелегем — өкпелеген балаға қүйөс.

Қоғырданға — қоғырдан дүздәги бети жуқарып, ойылайын деп турған оқпан, жығылып қоғырданға мойны сыңғыр тоснау формасы да қолланылады.

Мәкиреж — мәнис — бұның мәкирежине қарагым.

Жұғуртуп — жуұыртып — сизлер жуғырып бардыңыс.

Маниай шаш — маңлайшаш — бул көбинесе кишке-не балаларда болады.

Рәүәж — рәүаш — жақсыға берсең нашарды, рәүәж болын кетеді.

Қантқөпир — бурынлары қызлар пениен жигитлер отырыспа құрганда жигитлер қызларға, қызлар жигитлерге орамал жиберетурын болған. Қантқөпирдин үстінде таласта болған. Бир қызға еки жигит таласқан. Қызға қайсысын қәлдейсен дегенде мынадай деген: Мына есиктиң алдындағы ҳәүйзге әкелген қантларын би-римлеп тасласын. Соңда усы ҳәүйзди қант пениен толтырған жигитке тиімен депти. Соңда ҳәүйздеги сууды қантқа толтырып биреүи алған дейди, байлығы соңшелли.

Келур — келер — „келер“ формасы көбірек қолланылады.

Зийвар айтар сәна келур сум олум.

Жерсинбеў — үйрепеў — көнликпеў — көлликпеў — жерсинбеген сон қайтын келди. Усылардың жерсинбеў, көнликпеў формалары көбірек қолланылады.

Үйусту // уйұсты – шөлкемlesti бирлести деген мәнислерде. Мәселен колхоз бол уйусту.

Фоша – фош – жуп, қос деген мәнисте, екки йузунде foша қаллары бардур.

Сандығы – сандық – сандығ – кеүли, пейли деген мәнислерде айтылады. Сандығың дузу боса болғаны.

Ләпси – нәпси – нәпси нәмир де айтажағым усу.

Төрелигин – төрөлугун – төрт деген де не жаман, Төрелигин төролугун – бузса бий жаман

Пушты – „пуштуу – қәтирели деген мәнисте. Абрайлы деген мәнисте де қолланылады.

Орысқа пуштуу жүрди.

Фәҳет – қыт, қыткершилик деген мәнислерде қолланылады. Со жылы бир қыткершилик болды.

Мурса – пурса – пурсат – дем бериў деген мәнисте мурса берер дер едик.

Тутусыў – алысыў – гүресиў легенди аңлатады. Ерназар қолдаұлы палұан менен тутусыўға ортаға шықты.

Захмет – азар деген мәнисге. Өлген соң неден захмет көрдекен деп ишин жарған. Азербайжан, түркмен гиллеринде „мийнет“ мәнисинде қолланылады¹.

Көкөси – жақсысы деген мәнисте. Ең көкөси айнымай ролді дүзиў тутуў.

Зебир – жәбир – „зәбир“ формасының көбірек қолланылатуғының байқадық. Зәбир шегип кегенде. Зәбир бергеннен оқып жүргенин көргенимии жоқ т. б.

Ада – таұсылыў – түүесилиў – тамам болыў деген мәнисте қолланылады. Балықтары ада болып киятыр.

Нал – лал – ақыры хайран нал болды.

Қолыжуқа – қолжуқа – кембағал – кеммегал деген мәнислерде қолланылады.

Шалағурсақ – шалағарын – орта жасқа барған адамды говорда усылай атайды. Бул сөз аүқатқа тоймай қалыў мәнисинде де қолланылады.

Мүшөлөр – ағзалары деген мәнисте. *Жақсы ислеген көп партия мүшөлөри болды.*

Кетгуда – жасуллы, үлкен адам деген мәнислерде.

Тизиннән – дизеннен – үргеләй қапақ көзиннен, қанат қуирық ҳәм тизиннән.

Қатынпурыш – қатын алып жибере беретуғын адам-

¹ Р. Ф. Рустэмов. Губа диалекти, Бакы; Азыров П., Ҳәзирки заман түркмен дили. Гириш. Лексика, Аштабад, 1959.

га айтылады. Бөксеге көзин түсетуғын қатын пурыш екенсөн гой дең Сулайменди женип қойыпты.

Жат — бий таңыс адам болып кетиү мәнисинде қолланылады. Көрнекесе жат боп кетеди.. .

Гүйреткен — иси еригүй, мәс деген мәнислерде қолланылады. Бир жигит барды гүйреткен, асаў бир тайын үйреткен.

Талма — узын бойлы деген мәнисте. Узун бойлы талмадан.

Силсиләси — тухымы, урпағы деген мәнисте. Ол пайғамбардың силсиләси.

Әменгер — пана, тирек деген мағаналарда қолланылады. Бизин әменгеримис жоқ дедим.

Қәтерли адам — аўылға қәтерли адамларды әкеп қәтере етириди.

Терисикең — говорда „кең фейил“, „аўырминез“ деген мәнислерде қолланылады. Башшы болғандай терисикең жигит қусайды өзи.

Кеүин — кеүил — қатар қолланып говорда „кеүин“ формасы көбірек қолланылады. Мәселен Қазақдәръя участкасында тек ғана „кеүин“ формасы қолланылады.

Әкемди алған құдайым шешемди алды,
Шешемди алған құдайдан *кеүним* ғалды.

Гөzzал — сулыў деген мәнисте. Кетме гөzzал айыр- ма үйде гум болғыл.

Файзы — тийкары, негизи деген мәнислерде қолланылады.

Айтқаңдай — айтқаңдай — айтпаشاқ аўыллық себегке деңгекте болып сайланды.

Ағламайын — говорда жыламайын деген мәнисте айтылады, болып ағламайын. Эзербайжан, түркмен әдебий тиллеринде *ағлаү* формалары қолланылады¹.

Барыў — жоғы — бизлердин барыў — баруў жоғымыз. Говорда „бары—жоғу“ формасы да қолланылады.

Қайтымы — қыйсыны, ирети, қайтымы деген мәнислерде қолланылады. Сөздин қыйтымы келип қалады.

Түйдей — нағыз, бирдей, тең деген мәнислерде айтылады. Бөрбай менен түйдей жаслы.

¹ Р. Ө. Рустамов Губа диалекти, Бакы; П. А. Азыров. Ҳәзирки заман түркмен дили, Ашгабад, 1959.

Шуғыл — бузақы, жалаңқая деген мәнислерде айтылады. Бир шуғыл айтты, Асан көшти депти.

Сүйекти бузбаў — басқа миллетке қыз бермеў мақсетинде айтылады. Бул сүйекти бузбайық депти.

Құнқөрис — ҳал, жағдай деген мәнислерде қолланылады. Гүнгөрис қыйыннаў болып тур.

Кәдик — (құл деген мәнисте).

Сақуў менен қабасаң,
Ашамайлыға бабасаң.
Арғы басың жәдикти,
Аның тұби кәдикти.

Есикке түсиў — келинишек, келии болыў мәнисинде қолланылады.

„Есикке бармаў“ формасы да қолланылады.
Мәселен есик көрмегенин...

Айтымал — бул жоқлаў айтыў деген мәнисти аңлатады.

Ақсулуў айтымалды да биледи.

Қантамған — жаўыў деген мәнисте

Қылышынан қан тамған
Жаўларға ғош.

Забыт — қәхәрлениў мәнисинде.

Кемпиримис забыт жасап отырган екен.

Қарашекпен — саўдагер, балықты оптом сатып алатуғын саўдагерлерди усылай атаған. „Қарашекпен“ деп дәслеп орысларды (рус) атаған.

Жапа кешлениў — жалбыныў, жалбарыныў мәнисинде қолланылады.

Қаррығуртан — қартайған адамлар топарына айтылады.

Бийке — абырайлы қатынды айтады.

Жипек шашы күн болын,
Бийке басым күң болып

Шешен — чешен — билгиш, сөзге шешен дилўар адамға айтылады.

Көре көре көсем бөлады,
Сөйлей·сөйлей чешен болады.

Қарын — курсақ — „қарын“ формасы көбірек қолланылады.

Курсаным тойса қурбан айт.

Қайғы — мүшкіл — „қайғы“ формасы қолланылады.
Сөйлесиў — гүрринесиў — қатар қолланылады.

Әсте жора *гүрриң* ур.

Дәрг — кеули кеткен қызына анық болып бәрхама ойынан шықып жүргізуди айтады.

Әлемат — бурын байлар болып кешеги *әлемат* болған соц, байлар көшип кеткен.

Қур — жыйналған адамларды айтады. *Қурдың* шетине шекем Түйепалұан Ерназарды алып барады.

Шорқат — олақ — говорда қагар қолланыла береди. Оидайга *шорқатпапангой*.

Мойыў — мұнаймайды — мениң өзим *мойып* жүрмен, *моңығаннан* өлецимди қойып жүрмен.

Қошқылықты — назлы, қылықты деген, мәнислерде қолланылады.

Қошқылықты сәүер йарым хошенди.

Рәмәүиз — абайла, аңғар деген мәнислерде қолланылады.

Гәпинин рәмаүзин байқа.

Әл айағың — аяқ-қолың деген.

Бенде болды *әл айағың* шатылды.

Мүшкіл — халық ушын салынды кеңес ушкулу.

Аңсан болды гедейлерди *мүшкүлү*

Нәк сүйсун — сүймей ақ қойсын деген мәнисте.

қал (ы) қ сүүмесе *нәк сүйсин*

Жүйре — изинен, кейнинен дегенлердиң аңлатады.

Жүйреме-шүйрө өлөғойды өзу.

Салыў — албыраў деген мәнисте.

Муз үсти *салыўға* қарады.

Үйге салып ғойды — тюрмеге салыў — „үйге салыў“
формасы көбирек айтылады.

Дағдыrap — посыў, көшиў, қаңғырыў деген мәнис-
лерде.

Дағдыrap сениң қалқыңыз.

Фошшақ — кеўилли, шадлы деген мәнислерде.

Жигити бизин өлдиң сондай **фошшақ**.

Арқа — ата мәнисинде. Асанның дұньядан өткенине
сегиз *арқаға* қарады дейди.

Айақландырыў — үйлендириў мәнисинде.

Айақландыра алмай да отырмыс.

Көрдемше—некесиз туўылған баланы „*көрдемше*“
деп атайды.

Жалшы — жалланыўшы адам.

Бийдәүлет, малпитпес, жалшы қайда дер...
(Мәтеп шайыр)

Дилўар - өзи сөйлемшек, гәпке шебер, дәлилли
әңгіме айтатуғын адамға айттылады. Өзи дилўар адам.

Гөркүман—хешнәрсеге түсінбейтуғын, жоқ болыў,
фидә болыў деген мәнислерди аңлатады.

Бәнт—сөздин изи, жуўмағы, түйини деген мәнис-
лерде.

Йашасын деп айтқан ҳәр сөздин әнти...

(Мәтеп шайыр)

Саҳар — ерте—сәхер турып мал айдадым.

Азаннан.. *(Мәтеп)*

Гүйум—ұалым, жағдайым, күйим деген мәнислер-
де.

Ден саўлықта шалқып жүрген *гүйум* бар.

Куյақы—қуյақы, күлдирги сөзли адамды айтады.

Қарақ—шырақ—енди қарақ—шырақ дийе башлады...
(Мәтеп)

Жапатармақай—барлығы, гүлләни, жалпысы деген
мәнислерде.

Ол үақта үйдин иши **жапатармақай** ишфейди.

Мулақат—жағымлы деген мәнисте.

Қош мұлақат сөз бенен айтқан екен.

Жүйке—диңгеси, дәрманы деген мәнислерде.

Көлиниектиң бийкени
Құрып отыр жүйкеси.

Сауға -берилетугын сыйлықтың бир түри, бул арнау, башын етиү деген мәнислерде де қолланылады.
Сауға еттім қызға жаңымды,

Мардайыу — мардайып — масайрау, кеүиллениү мәнислерінде қолланылады.

Мешеү--бұл сөз айырыу мәнисинде қолланылады. Мәселен, *мешеу* келинимис бар еди.

Кейұаны – ұлкейиү мәнисинде. Жасы қайтқан қатын мәнисинде.

Бизлер енди *кейұаны* болдық.

Агласы – жақсысы, оннан да жақсы урса жуўаптың атласын.

Отышала—жанын турған оттың ишинде еле жанып болмай, шала жанын турған бөлеклерине айтылады.

Бәдикти кониремесец алла тала, кейнивен жибермен *отышала*.

Денгене — малды сойып бөлісип алыш. Буны говорда „*аңақлашна*“ деп те атайды. Биреү *денгенеге* сорасты, *аңақлашна* берейин деп отырман.

Бойна (рус. бойня) — мал сойылатуғын арнаулы орынға айтылады. Басқа орынларда „*саллақ*“, „*саллақхана*“ формасы көбірек айтылады, *бойнага* барын гөн экеллім.

Тоғымға — тонар, жыйын деген мәнислерде қолданылады.

Әлишай—ислегенде жартыұлы ислей алмайтуғын адамға айтылады.

Содырнашы — бас сот (рус. суд) деген мәнисте. Алты бий *садыраның* үстүнен *садырнашы* еди—дейди.

III БАП

АРАБ ҲӘМ ПАРСЫ ТИЛЛЕРИНЕН КИРГЕН СӨЗЛЕР ТҮҮРАЛЫ

Қарақалпақ тили Мойнақ говорының лексикалық составында түпкиликلى өз сөзлеримизден басқа тилдерден келип кирген сөздерде бар. Солардың ишинен көбірек көзге түсетеуғын араб ҳәм парсы тиллеринен келип кирген сөздер болып табылады. Бул сөздер белгили бир ўақытларда келип кирип ҳәзир лексикалық сосиавтан ҳәттеги сөзлик фондымыздан да орын алыштырып. Соныңтан говордың лексикасын **сөз** еткенде араб ҳәм парсы тиллеринен кирген атамаларға да сер салмай кетиүгे болмайды. Солайда биз бул мийнеттиң ең әхмийеги бөлімлеринен есапланбауы себепли қысқашағана сөз етемиз. Араб ҳәм парсы тиллеринен келип кирген сөздердин қарақалпақ тилине аүйысыұы ҳәр түрли жағдайлар менен байланыслы, мәселен араб тилинен кирген атамалар, мәдениятқа диний түсніктерге, сауда ийелерине, сиясий басқаруы исперине, хожалықтың басқада тарауларына байланыслы болса, парсы тилинен келип кирген атамалар күнделіккли турмыс қатнасықтарына, хожалық исперине яғни турмыстың барлық қатнасларына тиисли болып келеди. Соныңтан биз бириши араб тилинен кирген сөздер, екинши парсы тилинен кирген сөздер деп еки кишкене бөлімшеге бөлип сөз етемиз.

1 Араб тилинен кирген атамалар

Әжайып, айып, алым, ақыл, ар, арза, азан, дәүләр, дәреже, дыққат, әдебийат, әдеп (б), әзийиз, әлем, китап, мақсет, мәденийат, мәжслис, миллет, ҳәдийсе, тәрбийна, меккем—беккем, кәрамат, ҳұрмет, құйыат,

мәдем, мәүсім, дүниә, ўатан, баһыт, ҳәрекет, тәріп, самал ууайым, ҳәз аман, ҳақыйқат, палұан, мырза, қурбап, гүлзар, гүлестан, көше, дәри, үемир, бостан т. б. атамалар күнделекли турмысымызда актив қолланыла, ал нитир, үспр, зәкәт, садака, тәберик, женин, иерине, әулие, әрүақ, ҳайыт, ысыраныл, қаза, молүнин, мүсәппир, лек т. б. ҳәзири құниң сөйлеу тилемизде қолланылыу дәрекеси жүдә шекленни арханизге айланып кеткен.

Биз араб тишинен киргеп ағамалар сөзлик составтан ҳәттеги сөздик фондымыздан да белгили орын тутады деген едик. Соныңтан биз говорда усы араб тишинен киргеп атамалардың жергилекли халықтың сөйлеү тилинде атқарып киятырған мәнислерине азлап тоқтайық.

„Дүния“ деген сөз араб тишинен киргеп. Түркологдарының айтылуы бойынша бул сөз араб тишинен бизде олар жаһан мәнисинде қабыл етилген. Ҳәзир бул сөздинің мағанасы өзгерген түрде қолланылады.

Дүнияны суу алса да үйрекке бир пул,
Бул дүния жеткермейди қашқыр кийик,
Хәр кимниң мицген тауы болсын бийик.
Дүния қызық йекен жыйнағанға,
Назбедеў мойымайды қыйнағанға.

(экспед. материалынан)

Дүниялы деп ҳеш кимниң қара тыйынына қызыққа-
ның жоқ.

(К. Султанов „Ақдәръя“)

„Үатан“ деген сөзді алсақ, әүел туүылған жер мағанасында иие болған болса, ҳәзир усы мәнінге қосынша туүылған ел, туүылған жер тағы да ўатан дегендеге ана ўатанды, яғни Советлер елин түсініміз. Бул сөзлердин мағаналарының қашелли кеңейгенлигін көриүге болады.

Бақыт деген сөзді алсақ тек дағдир дегенди аңлаткан болса, ҳал, жағдай, турмыс деген мағаналарда қолланылады.

Усылар менен бир қатарда *кәрамат, ҳүрмет, қуүт, мәүсім* деген сөзлердин мағаналары жүдә кеңейгендеги формаларында қолланылады.

Академик П. Азимов *адмирал, альманах* деген (термин)¹ сөзлерди түрк туқымлас халықлар тиллерине рус тили арқалы киргенилигин айтады.

Говорға тийисли нақыл—мақалларды алыш қарасақ буларда жүйи билинбестен тұпкиликили сөзлеримиздей болып кеткен.

Мәселен:

*Дүнъяны суў алса да үйрекке бир пул.
Кемеши хан болды, биз нәкәр болдық,
Тағдайир солай болды, суў тәкер болдық,
Ыңбалы болсын жигиттиң ура берди қарманы.*

Хасыл тозбайды, *ақыл* азбайды деген қатарларда орынларына басқа сөз бенен аўмастырыўға болмайтын дәрежеде сиңисип кеткен,

Араб тилинен кирген атамалардың биразы адам атларына өткен: *Садық, Сапар, Курбан, Мақсем, Даулет, Әдил, Палұан, Қуүат, Мәдем, Мырза, Перийда, Гүлзар, Бахыт, Гүлстан* т. б.

Усы Мойнақ территориясында Муйтенбәгет, Урге, Дәүкемпир—Қуүат қусаған топонимлер араб тилинен кирген атамалар менен байланыслы. Урге, Қуүат дегенлер сол күйинше топоним дүзсе, Муйген, дәү дегенлер қарақалпақ тилиндеги бәгет, кемпир дегенлер менен биригип топонимлер дүзип тур. Айта кететуғын бир нәрсе „Муйген“ деген урыў аты еки бөлекten турады ҳәм екеўи де араб тилинен кирген атамалар. Бул ұққында экспедиция материалларында информаторлардың толық мағлыұматы бар² *Муй-му* дегенлер — *жұн, қыл, түк, шаш* дегенлерди аңлатса, ал *тән* — адамның денеси дегенди билдири. Екеўи қосылып *жұзли* дене, *қыллы* дене, *тұкли* дене, *шашлы* денели адам деген түснікти көлтирип шығарады. Тап усындаид мәғлыұматты Кусекеевтиң³ ҳәм автордың⁴ жыйна-

¹ Акад. П. Азимов. Ҳәзириги заман түркмен дили. Лексика Ашгабад, 1969. 62- бет.

² 1960—61-жылларда Мойнақ районында жүргизилген диалектологиялық экспедициянын материалларын қаранды.

³ Рукопись Кусекеева, Этнография КК АССР. 1933, 1, фонд. ККНИИ, по материалам этнографической экспедиции. стр 4.

⁴ Т. Бегжанов. 1957, 1959, 1961, 1962 ж. ж. Тахтәпир районында жүргизилген диалектологиялық экспедициянын материалларын қаранды.

тәи материалларынан қараңыз. Бул жерде биз халық этимологиясын алмы отырмыз солайда бул этимология дүрыслыққа келинүү мүмкін.

Сыр сөзин алсақта араб тилинен келип кирген. *Дос деп сыр айтына, достыңың да досты бар.* Оның тийкарғы себеби Қаллибаев, Арадың жасырын сырларын жақсы биледи.

(А. Бегимов. „Балықшының қызы“ 22-бет).

Бул мысаллардагы сыр сөзи араб тилинде жинишке сыр болып (тайпа) айтылады. Бул сөздин араб тилинен келип киргенилгии түркологлар көрсегеди.¹ Тәжик тилиниң сөзлигин жасаўшыларда бул сөздин араб тилинен киргенилклерин көрсетеди² Синонимлик қатарлар жасауда да араб тилинен кирген сөзлер актив рол атқарады, бул сөзлер парсы тилинен кирген ҳәм түнгизилгілі оз сөзлеримиз бенең биригин келген синонимтиң қатарлар жасайды.

Үрин – әлеге (еки компоненти де арабша)

Ҳал дорман (арабша – парсыша)

Күш қуұят (қарақалпақша – арабша).

Бундай жағдайларда көрсетилген атамалар күшейтілген ҳалында қолланылады.

2 Парсы тилинен кирген атамалар³

Парсы тилинен кирген атамалар хожалықтың барлық тараұлары бойынша ушырасады. Орта Азия халықлары буряниң мәдений байланыста болған. Парсы тилинен кирген атамалар усы мәдений қатнастың нәтийжесинде

¹ С. Е. Малов. Памятники древнетюрской письменности, стр. 422; Киргизско-русский словарь стр 459;

² Таджикско-русский словарь М., 1954, стр. 359.

³ Тәжик тилинен кирген сөзлердиң де қоса түснинүү керек, себеби тәжик тили парсы тиллериниң группасына киреди. Тарийхий фактлерге қарағанда парсы тилинен кирген сөзлер бурын кирген, сонынан хожалықтың барлық тараұларына тиисін болып келеди. Тәжик парсы тиллеринен кирген сөзлердин бурын кириү жөнинде (В. В. Радлов, А. К. Боровков, Н. А. Баскаков, И. А. Батманов, Решетов В. В. Юнусалиев Б. М. Бернштам А. Н., А. Курышжанов т. б. авторлар) өз мәйнетлеринде көрсетип өтеди.

Бул атамалардың ишинен биразлары адам атларына айналып кеткен, мәселен Арзыұ, Шийрин, Абадан, Энар т. б.(Т. Б.)

тәжик, өзбек, түркмен тиллери арқалы, сондай-ақ басым көпшилиги парсы тилинин әлементтери қурайтуғын араб жазығы тийкарында жазылған китаплар арқалы ҳәмде халықтың айызеки дөретпелері арқалы келип кирген. Олар: *ҳайұан, надан, дуұтар, арзыұ, әскер, бәхәр, жәнжел, дәрим, дәрүаза, дос, ҳәтте, шийрин, аспан, абадан, баҳа, дана, майдан* т. б. Күнделікли турмысымызда актив қолланылады да, ал перише, пайғамбар, пешана, гүмбез, шуұал, маржан, мөр, ләб, дандән, зибан, сийне, дәст т. б. бир үақытларында актив қолланылған менен ҳәзир күнделікли турмысымызда зәрүрлиги болмай архаизмге айналып отыр.

Бул атамалардың ишинен биразлары адам атларына айналып кеткен, Мәселен **Арзыұ, Шийрин, Абадан, Энар** т. б.

Ҳәптениң алты күниниң атлары да парсы тилинен келип кирген. Айта кететуғың бир нәрсе *жума* сози араб тилинен парсы тилине, соң, парсы тилиндеги ҳәптениң күн атамалары менен қоса бизиң тилимизге кирген.

Дүўқат (дуўқат шапан) — кийим аты. Парсы тилинде дуў еки дегенди билдиреди, *қат* деген бизиң түпкилики сөзимиз бенен биригип келип яғнай (еки қат) бир кийим атамасын пайда етип тур.

Дүўтар сөзин алсақта сондай — дуў еки, *тар* (музыкалық әсбап) қосылып келип бир музыкалық әсбапты пайда етип тур. Парсы тилинен кирген *ҳаұа* сөзи ең дәслеп ҳаұа, атмосфера дегенди аңлатқан болса говорда усылар менен қатар *самал, даүыл, килимат, погода* дегенлерди аңлатады. Бул сөздің мәниси әдепкисинен кеңейген түринде қолланылады.

Сондай ақ абраій — аброй деген сөздің де мағана-сы кеңейген яғнай ар, аптаритет, достойство мағана-ларында қолланылады.

Биз жоқарыда араб тилинен кирген сөзлер парсы тиллери менен сондай-ақ түпкилики сөзлеримиз бенен биригип синонимлик қатарлар жасайтуғының лағырын көрген едик. Бул парсы тилинен кирген атамаларға да тийисли.

Дос—яран (еки компоненти де парсыша)

Хал—дәрман (арабша ҳәм парсыша)

Үөнер—билим (парсыша — қарақалпақша)

Көк—аспан (қарақалпақша — парсыша) т. б.

Араб тилинен кирген сөзлерге қарағанда парсы, тәжик тиллериңен кирген сөзлер лексикамыздан ҳәттеки сөзлик фондымыздан орын алғып жудә сицисип кеткен, ҳәттеки жүйи билишбей кеткен. Буның себеби Орта Азияда жасаушы тәжик халықлары менен қарақалпақ халықларының арасында байланыс бурыншап болған. Сонда да бул құбылысты Қарақалпақстанның барлық районларында бирдей деп қарауға болмаса керек. Бизиң ойымызды Мойнақ районында жасаушы халықлардың сөйлеү тилинде араб парсы тилинен кирген элементтер аз демекшимиз. Буған мысал район халқы балық хожалығы менен ертеден шуғылланып киятырған, солайда балықшылық хожалығына тийисли атамаларда араб—парсы элементтери жоқтың қасыпда. Реснубликамыздың бир қатар районларында (Төргүл, Бируний, Эмиүдәръя, Коңырат, Хожели) араб-парсы тиллериңен кирген элементтер көбірек ушырасады деүге болады, себеби бул районлар территориялық жақтан өзбеклер менен, түркменлер менен ертеден қатнаста болып келген. Соныңқа айналхожалығында, мәдений тарауда, сауда тарауларында ҳәзирге шекем парсы—тәжик сөзлері өтиў дәрежесин тоқтатқан жоқ.

РУС ТИЛИНЕН ҲӘМ РУС ТИЛИ АРҚАЛЫ БАСҚА ТИЛЛЕРДЕН КИРГЕН СӨЗЛЕР

Мойнақта жасаушы қарақалпақлардың тилинде рус тилинен кирген сөзлер басқа районлarda жасаушы жергилікли халықтың сөйлеү тили менен салыстырғанда көп пайдаланылатуғының изертлеў пәтийжесинде байқалды. Бул сөзлердің барлығы дерлік Октябрь революциясынан соң кирии, жаңа техникага, социалистлик мәдений турмысқа, социалистлик аүүл хожалығына, мәдений ағартыў ислерине, дең саұлықты сақлауға социалистлик сауда ислерине, транспортқа, байланыс ислерине, әскерий хызметке, спорт ислерине ҳәм сиясий басқарыў ислерине т. б. байланыслы кирип жергилікли халық өзлериңін қатнас жасаў қуралы ретинде яғниý өз ийгиликли ислеринде пайдаланыўда.

Жаңа сөзлерди тек интеллигентлер ғана қолланып қоймасстан рус тилин шала, аз билетуғын колхозшы, рабочийлар да сөйлеүінде актив қолланады. Буның себеби санаатлы район болғанлықтан деп билгек қәтелес-

пеген болар едик. Бирақ бул жана сөзлер жергилики адамлардың сөйлеүінде әдебий тилдегидей (рус тилинде) болып айтылмастан бир қанша фонетикалық өзгерислерге ушырап айтылатуғының көремиз. Усы жумыста рус тилинен кирген сөзлерди классификациялаپ көрсетпекшимиз.

1 Балықты аўлаў ҳәм өндирісте ислеп шығарыў-ға байланыслы рус тилинен кирген сөзлердин айтылыўлары

Дәслеп говорда айтылыўын көрсетемінде скобканың ишине рус тилиндеги жазылыўын беремиз.

Бәгөр (богор), Мойки (е) — (мойка), жолыб (п) — (жолоб) тыrap (трап), тәшки (е) — (тачка), рейки (е) — (рейка). шац (chan), шипилки (е) — (шипилька), ыраспорки — (распорка), кәмир (камера), мерки (мерка), турфарет (трафарет), (нәсилки) (носилка) нәшелки, нәрете (нарета), сеқ, (цех), белүүгэ (белуга), әсетир (асетир); (осетр), шип (шип), северугә — северуга, — севрюга, сом (сом), суудачник (судочник), жерех (жерех), бобла (вобла), усач (усач), кирәснөпорки (краснoperка), шомейке (и) (шемая), белийглазки (белоглазка), килкий (е) — (килька), сетки (е) (сетка), решетки (е) — (решетка), берки (бирка), бойақ (боек), бәк — бак (бак), запон (зопон), ийәкир (якорь), камбала (камбалы), маш (мачта), пылашкот (плошкоут), пиress (пресс), сейнер (сейнер), шәлки (чалка), мәтнийа (матня), секаж (секач), бароточки (е) — (воротушка), бешала (вешало), параход (т) — (пароход), матасудна (мотосудно), қайытуа (каюта), филот (флот), көнсерби (консерва), кәнсерзаўыт (консервный завод), матор (мотор), пийром (прием), рәгушки (ракушка) т. б. толып атырған атамаларды көриүгө болады.

2 Халық ағартыў ислерине байланыслы сөзлер

Ырайона (РайОНО), үшкүл — (школа), директир (директор), завыш (завуч), пирийказ (приказ), доске (и), (доска), тиитират (тетрадь), кәлийдол (коридор), аспирантура (аспирантура), некбез лепкез (ликбез), кеңсе (контора), канцелярия, кәнийкәла (каникулы), икзамин — икзамен (экзамен), әкискорсийа (экскурсия), дийиктантыг (диктант), т. б. Усылардың ишинен (шко-

ла, декан, канцелярия, каникулы, директор, экзамен, экскурсия, диктант) мына сөздердиң XVI—XVIII əсир аралығында польша, украина, тиллери арқалы латын тилинен рус тилине киргендиги көрсетилген¹.

Сондай-ақ говорда ушырасатуғын ағартуү, илимий терминдердиң математика (математика), философия (философия), история (история), грамматика (грамматика), физика (физика), т. б. грек тилинен рус тилине киргендиги көрсетилген². Яғни бул сөзлер күнделекли оқытыў ислеринде қолланылып өз ана тилимиздеги болып кеткен.

3 Сауда ҳәм есап-санақ ислерине байланыслы сөздер

Ырыйпоки—ырыпкоп (рыбкооп), буғалтыр (буўалдыр), (бухгалтер), ләлок, нәлүк (нолог), ыраймак (раймат), ырастырат растырат (растранта), селмек селмег—(сельмаг) синтири—сентер (центнер), опытке (убыток), ырасшот (расчет), әлментар, әлментар (имментар), (эпвентар), запторық (авторг), банке (банк), ызыркәсси (сберкасса), ыскладшык (складщик), нәкладнай (накладной), каскир (кассир), сантиметр (сантиметр), сиберк (сверх) т. б.

4 Ҳожалық затларына байланыслы сөздер

Кереүат (кровать),³ әдийал (одеял), истол (стол), ишкап (шкаф), шотки (щетка), мошки—бочки (бочка), пирезен—бирезен (презент), ысқакан (стакан), белесебет (велосипед), барабанщик (барабанщик), ыстойки (стойка), гирелки (е),—(грелка), т. б.

¹ Н. С. Валгина, Д. Э. Розенталь, М. И. Фомина, В. В. Цапукевич. Современный русский язык, высшая школа, 1962. 22 бетин қарапаз.

² Булда сонда, 22-бет.

³ «Кровать» деген сөздин рус тилине французлар арқалы грек тилинен киргендиги көрсетилди, Н. С. Валгина, Д. Э. Розенталь М. И. Фомича, В. В. Цапукевич. Совр. рус. яз., высшая школа, М., 1962. стр. 22.

5 Аұқатқа байланыслы сөздер

Әбед—әбет (обед), ыстолобой (столовой), буўпет (буфет), зәкүски (закуска), сүп (суп), саўыс (соус), ку-үас (квас), кәпуста (капуста), памодыр (помидор), (по-мидор), үксүс (уксус), тамат (томат)¹, кәлбаса (колбаса) меның (менью), кәтлет (котлета)² т. б.

6 Кийимге байланыслы сөздер

Пальтон (пальто)³, пасон (фасон), кәстом—кәстон (костюм), юпка (юбка), жәкет (жакет), жемпир (джемпер), шарып (шарф), кәсеки косынка), кәлош—гәүиш (галош) т. б.

7 Ара ҳәм жол қатнасына байланыслы сөздер

Аптаўыс—аттаўыз (автобус), әдирис (адрес), дилгирәм — тилгирәм (телеграф), тилийфон (телефон), пошта (почта), кәнүерт (конверт), мәрке (марка) т. б.

8 Жәмиетлик тәртипти сақлауға байланыслы сөздер

Содий—сот (суд), кәмпески, кәмписки (конфиска) зәкүн (закон), пуркурор, пуркурол—(прокурор), милиця (милиция) т. б.

9 Сиясий—жәмиетлик басқарыуға байланыслы сөздер

Портогр—парторық (парторг), ырайком (райком), апком (обком), ырайысполком (райисполком), кәмсомол (комсомол), буйро (бюро), кретийке киритийка (критика), сийез (съезд) т. б.

10 Санатқа ҳәм аўылхожалығына байланыслы сөздер

Шопыр (шофер), болон (баллон), бийзин (бензин), ыработшы работши (рабочий), иликтирис, иликтіріл (электр), инжиран, инженер, инженер, шәшный (шастный), агирот

^{1 2 3 4} Современный русский язык. жоқарыда авторлары көрсетилди. Высш. школа. М., 1962, 23–24 бетлеринде „Томат“ деген сөздің испаш тилинән, „Котлета“ деген сөздің ҳәм „Пальто“ деген сөздің француз тиллериңен рус тилине киргенилиги көрсетилген т. б.

әгород (огород), әгироңом — әгириңом (огроном), пәбирик пәбирийка (фабрика), ырыймот (ремонт), испырт (спирт) ыстанса (станция), әмерзация (амортизация), матор (мотор), тырақтыр (трактор), насоз (насос), мұхайнек (механик) т. б.

11 Мәдений ҳәм көркем-өнерге байланыслы сөздер

Кәмедийа (комедия), күлуп кулып (клуб), кәнсерт (концерт), библийатика (библиотека), кәзайт, кәзийт (газета), лозиңки, лозиңғи (лозунг), подарки, подарке (подарок), пәтийпон (патефон), пийромник (приемник) т. б.

12 Спорт ҳәм армия ислерине байланыслы сөздер

Пудбол (футбол), баскетбол (баскетбол), ыспортисмен (спортсмен), шахмыт (шахмат), дәмки (шашики), әрмийа (армия), бәйеңкомот (военкомат), кәмендийар (командир), аптамат (автомат), орден (орден), пәүески (повестка) т. б.

Байқаўларға қарағанда говорда жасаўшы халықтарға рус тилинин тәсийри күшли болып жергилікли халықтың техниканың тилин билиүине, бир-бирине мәдениятлы қатнас жасаўына ҳәм олардың бир семья ағзаларыңдай болып коммунизм дүзиү исинде өзинин тәсийрии тийгизбекте.

ЖУҮМАҚ

Қарақалпақ тили Мойнақ говорының лексикалық байлығын изергелгенде тәмендегидей жуўмаққа келинүгө болады:

1 Изертленген Мойнақ говоры қарақалпақ әдебий тили менен ҳәм тюрк группасына киретуғын бир қанша тиллер менен салыстырылып изертленгенде Мойнақ говоры айырым илимий жумыс регинде алышының қарақалпақ диалектологиясы ушын ең кереклиматариал екенлиги белгили болды.

2 Мойнақ говорының лексикасы басқа говорлар менен салыстырғанда көп ғана айырмашылықтарға ийе, яғни Мойнақ говорының составында еледе болса пайдаланылмай атырған лексикалық байлық бар, бул байлықтарды әдебий тилимиздин пайдаланыұына бергенимизде әдебий тилимиз толығады, байыйды, раўажланады.

3 Мойнақ говорының семантикалық группасына киретуғын омоним, синоним, антоним, иеологизм, архаизм қусаған атамалардың тек ғана говорға характерли деген мағаналары алынды, сонлықтан бундай группадағы сөзлердин жаңа мағаналары ҳәзиригі қара-қалпақ тилиниң лексикасы ушын жүдә әхмийетли.

4 Терминологиялық характердеги атамалар (балық-шылық кәсибіне байланыслы атамалар, топонимлер, этонимлер, туұысқанлық терминлер, аўыл хожалығына т. б.) тарихшыларға, этнографларға, географларға, биологларға т. б. илимниң басқа да тараулары ушын ең керекли материаллардан есапланады.

5 Басқа да тюрк тұхымлас халықтардың лексикасы сияқты қарақалпақ халқының лексикасы соның ишинде Мойнақ говорының лексикасы да ишкі ҳәм сыртқы ресурслардың тиіккарында раұажланады, сонлықтан бул жумыста сырттан кирген лексикаға тоқтап олардың говорда қанша муғдарда бар екинлигин көрсетилди, сондай-ақ говордың өзиниң ишкі ресурслары тиіккарында пайда болған атамаларға көбірек тоқталды, булардың сырлары ашылды.

6 Усындағы говорлық лексиканы кең түрде өз орында әдебий тилемизде пайдаланғанымызда әдебий шығармалардың тилин изерглеу диалектизмдердиң қанша муғдарда еkenліктери ушын кең мүмкіншиліктер береди.

7 Бундай говорлық лексикалық байлықты изерглеу қарақалпақ тилиниң диалектологиялық сөзликлерин, диалектологиялық атласларын дүзүн ушын ең керекли материал болады.

8 Говорлық лексиканы кең анализ жасауу диалектлерди лингвистикалық усылда изерглеүге, изоглоссларды белгилеүде, улыұма алғанда тюрк семьялас тиллердин салыстырмалы изертлениүине, ол тиллер бойынша сөзликлер, диалектологиялық атласлар жасауға, соның менен қатар тиллердин улыұма раұажланыу заңонлықтарын үйрениүде тиіккары дереклерден есапланады.

ТЕКСТЛЕР

Ха түлгишек, түлгишек,
Түнде ғайда барасан,
Мамамның үйине бараман,
Мамаң саған не берер,
Иешки саўып суг берер.
Ешкисиниң сүти жоқ
Ылағының пүты жоқ.
Тарам-тарам йет берер
Уоны ғайда ғойасаң?
Тал түбине қойаман.
Ийт алыш кетсе неғыласаң?
Ийит аўзынан “аламан
Батыр ханға бараман
Батыр ханның неси бар?
Ушар-ушар қусу бар
Ушуп гөтти ҳаўаға,
Қайтып түстү дәрийаға
Дәрия суұын қурутту
Ақшабадын ширилти,
Әсеп-Үсеп урусту
Сақалларын жулусту.
Уоның ханын ким жуўар
Айса патпа пир жуўар
Пиринди әке көрейик
Алтын шашын уөрейик
Ханға жуўап берейик

* * *

Ғақ-ғақ гаргалар,
Йесембийке жорғалар,
Узун сууда балық бар

Жағасында жылқы бар
Үөгүмбайдың жылқысы.

* * *

Ха түйелер, түйелер
Дүзүң ғайда түйелер
Балқан таұдың басында
Балығойнар тусунда
Йелип кеткен иелисім
Қойным толған жемисім
Жемисім жерге төгулди
Жер маған жуғасын берди
Жуғасын қойға бердім
Қой маған қозысын берди
Қозысын қонаққа сойдым
Қонақ маған қамшысын берди
Қамшысын ғазға тастадым
Ғаз маған мәйегін берди
Мәйегін уотқа салдым
Партетти,
Шаңарағы шарт иетти
Шандырына қадалды
Базарға барып ат алды. (ат уөлди),
Қайтып келип қатын (ы) Уөлди.
(Күмбәз аўыл)

* * *

Жалаңайақ тууралы

Жалаңайақ уруұдың аты. Бул уруұдың шығыұы мынадай болған. Усы уруұдың атасы бай адам болған. Бай болса да жалаңайақ жүреди иекен. Ҳэттеки қарда да жалаңайақ жүре береди иекен. Базардан қайытқан адамлардан (базаршылардан) сорайды иекен. Базарда жетик не болды деп. Қашаш иетик арзанлар деп жүрип қысты уөткерип алады иекен. Келеси жылы да сондай. Со кисиден уөрбиген туқымды „жалаңайақ“ деп атаған. Жалаңайақ, жалаңайақ болып кете берген.

(Шеге Аўыл)

* * *

Төребий Қатақанның баласы иекен. Ҳаслы уөзбек иекен. Төребийдиң Хожамурат деген ағасыма, иниси-

ме болған. Булар ҳәр жерден қала салдырып журө берген. Хожамурат деңен бир йер жигит болады. Төребий усыннаң қорқады йекен. Төребийге барғанда жеңиниң ишине құс гезлигін салып алыш барған. Құс гезлик—шышақ (адам ўәлтирегүни). Төребий құс гезликті көреді де жар қынықырттырады. Булар йекеүи сарайдың ишинде наиззасады. Төребий қайсаң көкке, Хожамурат сарлошқы миши (булар аттың атлары) наиззасады. Булар йекеүи де наиззакер адамлар йекен.

Сол уақытлары Хийүа ханы жазалы адамларды филге бастирып өлтирегүни болған. Ақырында Төреңбийди хошшысы шашып өлтиреди. Төребий ўәлгенде Хийүада қара жалау байланған йекен.

(Шеге аўыл)

* * *

Асан ҳаққында

Асанды Хийүа ханы шақыртып алады. Салық жыйнауды талаш йетеди. Асан үш иретине шекем ба: тартады. Йертең түстен соң ларга асыласан депти. Асан қашып Давқараға келеди. Асанды таұып келиү ушын жети нөкер жиберипти хан Асанды таұып апарыпты.

Журыттың жарысына тулға болады деп жүрсем неге қашасаң заңғар депти хан Асанға.

* * *

Асан қартайыпты, қалған қарақалпақларды көшириуди Айдосқа тапсырыпты Айдос Хийүадан мың түйе жәрлем соралты. Сесини пухараң көбейсін, мениң әғәйним көбейсін денти Айдос ханаға. Хийүа ханынан алған мың түйе менен Жийдели Байсынға барып қалған қарақалпақлардың көпшиликті бөлекин көширипти.

* * *

Йерназар ҳаққында

Йерназар Уопеки жасында Хыйуага барып әмел соранғы Шамал деңен әмелди берипти Уоган хан. Келгеннен кейин ким болыуына қарамастан қырман басына бир батнан дәнгө интим қылып тапқан тупқанын қоржынға салып гүзде және барыпты.

— Мынаў тапқаным, шамал бөлса дәүлетиң журе-
ди, шамал болмаса ҳеш нәрсе түспейди, басқа ҳәмел
берин депти ханға. Оған басқа бир ҳәмел берипти.

Бул сапары хан пәйекшилик ҳәмелин берипти. Йер-
назар шеккенниң де, шекпегениң де ақша ала берип-
ти. Қыста хан шақырыпты. Йерназар Хыйүаға барып-
ты. Пәйекшиликтен алған пұлын қоржынға толтырып
алып барыпты. Хан ыразы болыпты. Ақ пышақ тағып,
жығалы мөр берип уонеки болжының салығын қазыў-
ын қаздырыуды тапсырыпты. Уонжети атқа теңге жүк-
лел Хыйүаға барыпты.

Турымбий ханға, күш деген нардан шығады, бизин
бир нарымыз бар йеди, соны бир, ғүреске салсаңыз
қәйтеди депти хан пәтент береди. Йерназарды ғүреске
салмастан бурун төрт күн бағыпты. Күнде бир қойды
жеп жата берипти. Йерназар ханның бас палуаңы Теке-
сарықты жығыпты.

Балықшыдан сыралғы

Бекирениң тумсығы тасқа тиймей қайтпайды,
Сала қулаш сары сазан, сорпасы болды
 бир қазан,

Сумырай келсе суў фуур
Балықтың бир атасы табан балық,
Жүрмейди қамшыласа шабан балық.

Балықтың бир атасы қурытқа балық,
Белгили болғаш Некең журытқа балық,
Алабуғадай тыррыйа берме.
Шортаның жақсы болса, Хийүаға бармаспеди.

Үйайым түби теніз,
Батасанда кетесен.
Тәјекел түби қайық,
Минесен де өтесен.

Көлдин қуты кетсе үш жыл бурын
 қутаны кетеди.
Аұшының кешиккенин сүйин.

Сасқан үйрек арты менен де, алды менен
 де сүңгийди.

Сасқан үйрек арты менен де, алды
 менен де сүңгийди.
Шабан үйрек бурын ушады.

Көлде турған қоңыр ғаз,
Шөл қадирии билерме,
Шөлде жүрген туялақ
Көл қадирии билерме.
Көлди тутсан сайлан тут,
Гацқылдасын үйреги,
Көлдин құты тетсе қутапы қырық күп
бұрын гегеди

Көлде жұз құшыген шақыреада,
Бир бұркит шелли болмас.
Гарга гацқылдаған ғаз болмас,
Кемпир сыңқылдаған қызы болмас,
Шагала келмей жаз болмас.
Көли болмай ғаз болмас,
Сәуир болмай жаз болмас.

Балығы болмаған көли құрысын,
Кийги болмаған шөли құрысын.
Көлдин атын балығы шығарады.

Дүниәны суу алсада
Үйрекке бир шул.
Кемеши хан болды
Биз нөкер болдық
Тәғдійр солай болды
Суұ төкөр болдық.
Кемениң тетиги кейнинде
Күнде ушан (үлкен кеме) қайда.
Еки кеменин басын услаған суұға кетеди.

Балықтың тиришилиги суұ менен,
Бақаның құни көл менен.
Жар қуласа жайын өледи,
Ғасқалдаққа қырық ағары май питсе
Ғарқылдастып ушар көлин танымас.

Қос баса геле дүзелер.
Кемеге мингениң жаны бир.
Қамыстың басы самал болса қыймылдайды.

Үш ай сауынам,
Үш ай қауынам,
Үш ай қавағым,
Үш ай шабағым.

Балықшы айтпайды ырасын,
Қазаға түспесе бир асым.

Суұда жұрсөң кәтири,
Қырда жұрсөң аттаұыс.
Суұға кирген құры шықпайды,

· · · · · · · · · · · · · · · ·
Қош жигитти жарлы деме
Келеш жыл гүнжи Йегеди.
Қарыз алған бийдайымды Ўөлшеп Ўотырайын.
Аласқанда болмаса,
Арба жолдан не пайда
Шөллегенде болмаса
Аққан суұдан не пайда.
Ііғбалы болсын жигиттиң.
Ура берди қарманы.
Суұ кирмейтін Йетік тиктим,
Құм кирмейтін Иетік тигалмадым.

Қудағай пақыр неғылсын,
Жатыпты да уйуқлапты.
Қуда пақыр неғылсын.
Базар исин питирипти.
Бир ўақта атаң Йедим,
Енди мен себил болдым.
Тилегенде берген қүйгелек
Сунқардың Ўорнына кетеди.
Қар жаұды қарық питти.
Жамғыр жаұды жарық питти.

Ҳасыл тозбайды,
Ақыл азбайды.

Хәр Йелдин қоянын.
Үөзиниң тазысы менен аўла.
Ғазғаңқылдар көл жерде,
Йер тарыған ҳәр жерде,
Аға теніз ини тебиз
Сүйеү берер ҳәр жерде.

Қызыл жигиттин қыз сиңлиси болмасын,
„Тулпар өзиниң тухымынан майырылады“.
Таныған адам маман дейди,
Танымаған адам жаман дейди.

Апаңың уны да жоқ,
Уны болса май быламық етип берер йеди.
Бойы Үөседи десем, бети Үөседи,
Сулуұ болады десем сепкил түседи.

Бидими жоқ мин табады,
Билимли адам жөн табады.

* * *

Кеминри жоқ шал жетим,
Банишсы жоқ нел жетим,
Сүўсан атқан жер жетим.
Биз биз едик биз едик,
Бизбидик бийдиң қызы иедик.
Қарасайдың бойында,
Жийде герип жүр едик.
Биржигит келди қасыма.
Қайыңсан қурық сүйреткен,
Асаубир тайын үйреткен
Келгенинен-ақ тик көрдим
Айтқашибир гәпин жек көрдим,
Қолындағы қурықты
Мағанда ала силтеди.
Қасымдағы женгемди
Шөп шеллиде көрмеди.
Бир билезигим бар еди
Қолыма сыймас тар еди.
Ол билезигимди кең етти
Шешеси менен тең етти.
Со теңлигимди алып бер деди.
Сонда жигит:
Жаздың гуну буға мәс,
Гүздин гуну болғаида
Қошқар менен тәкә мәс
Дүзде жүрген қашарды
Ериккен буға қашырды
Қылған исин жасырды
Кесетуғын болсаң тахсыр хан
Минә тайын, минә бас.
Алты қыздың бири Бийби
ҮОрамалға тенге түйди
Көргенлердин иши күйди
Шул қызлар әгледи мени.

Үөрдекти айырма ғаздан
Гәт болама иалаң сөзден,
Үөзин билмес делбе қыздан
Таза жаўан көп йақшыды
Фаррылық узақ аўырыў терлемейтин.
Алдына күннен күнге өрлемейтин
Кисиге пайда болар қартайғансон.
ИЕшкимге Иешнэрсени бердемейтин.
Алпыстан жетпис ғурғур аррағырақ,
Аяғыма тусаў түсти таррағырақ.
Өзимниң ғайрат күшим кеткеннен соң
Келин менен баланың бийлиги баррағырақ.

Дүнья ушын араз болма туўған менен,
Бул дүнья жеткермейди қуўған менен.
Бул дүнья бир бай терек маўалаган
ЙӘшким жоқ оның парқын шамалаған.
Шығады жүзден жүйрик, мыннан тулпар.
Қутулмас қашқан қойың қамалаған.

* * *

Хан алдына барғанда
Хаңгеспеди тилимди
Халық алдына барғанда
Халық таппады минимди
УӘз үйиме келгенде
Ийтке берсин күнимди.

Бул дүнья жеткермейди қашғыр гийик
Хәркимниң миңген таўы болсын бийик,
Дүнья қызығ Йекен жыйнағанға,
Назбедеў мойымайды қыйнағанға.

Қаралпақ базарға барады,
Ушшайыға шабағалады
Үйине гелип дем салады
Сөйтеп жүріп қаралпақ
Қайқышылықты нәғылады.
Тазадан болған бақсыеди,
УӘлип қамаса жақседи.

* * *

Айрығалпақ атасы,
Дәўүләтбийке анасы

Қазақ, созақ екеүи
Соның туңғыш баласы.

Сақыу менен қабасан,
Аншамайлыға ағасан.
Мениң бу ў сөзимниң мәнисине түсінсен,
Биреүің тоң биреүін сарпай жабасаң.
Қаның қызын қәлемей,
Бійдің қызын менсінбей,
Хақы тогыз бедирек
Уәзінде биреүден габасаң.

Б ә д и к

Не болды бу бәдик кеңесине,
ЙЕшкі арығын билдірмес текесине,
Құдайым со бәдикти қолға берсе,
Қондырайық жигитлердиң шекесине.
Бәдик ала,
Бәдикти көшүрөгөр аллатала,
Бәдикти көширмесең аллатала,
Кейиншін жиберермең отлы шала.

Не болды бу бәдикке қызыл жауұп,
Бир қысқа, биреүін узун жауұп,
Башшағынан бәдикти айытқанымда,
Айағуштан кетпейме аттай шаұып.

Бурма бәдик,
Бурулып босағада турма бәдик,
Бурулып босағада турсаң бәдик.
Ийесиниң кеүлине келер бәдик.

Бу баланиң бәдиги басынады,
Мениң бәдик айтқаным жасымдады.
Көшфесине бәдикти қойаманба,
Аўылым алыс емес қасынады.

Хаұ бәдик көшір болсаң қалага көш
Қаладанам армаған далага көш,
Ониң жайлай тапнасан мен айытгайын,
Қылышынан қан тамған қандарға көш.

Бу баланың бәдиги беллидеди,
Мениң бәдик айытқаным елимдеди

Көшфесине бәдикти қойаманба
Аўылым алыс емес шелинде.

Ал онуң менен кетпесе гулгүләпсан айтады.
Бурынғы ўақытта сары қотур деген.
Бу заманда дуўдырға афарады.
„Бәдик“ деген жараның аты о.
Үйден шықпаған қыз айтады
Хәр пөнкитинде шом көтерип туралы.
Күптан шамасында шуўлап жүрген.
Ерге шықпаған қыз балаға айттырады.
Ишине бир ҳайал алады.
Билмеген жерин сорап келеди.

Гүлгүләпсан, гүләпсан гүл емеспе,
Шешше торғай шәңгеле түнемеспе,
Арфа – бийдай атынның жеми емеспе.
Жаңа тиккен былғары қын емеспе.

А М А Н Г У Л¹

Молла Амангулдың атасы ноғай,
Әкелдин йаратымыш аны бири қудай,
Қожағул Жанызақ бир Үргатай
Бир атадан төрт йар туўды йараплар.

Амангулу ҳәммесинен зыйада,
Аты өлуп журду бирнешшегүн пыйада.
Аталсам деп талаветти йараплар.

Ҳәмйаныйға салып онбир тилләни
Қонрат базарына келди йараплар,
Тутуп айтты бират баҳасын.
Қайырлашып берди омбир тилләсии.
Амангул ат алыш келди йараплар.

Жем берип суўгарды мудам үш мезгил,
Сылап-сыйап жийрен атты Амангул,
Жийрен аттың семиргенин буннан бил,
Сағырсын қурсахы йапты йараплар.

Биргүллери келди сейилетпектиң нәүбети,
Атшапсақ деп Амангулдуң нийети,

¹ Аябергениниң бул қосығы халық аузынан жазып алынды (Т. Б.)

Аты гесе Қожағулдуң дәүлети,
Қожағулу бираллаға сыйынды,
Үрзатайдың сөйлемеги қыйынды.

Мен ладаң болдұм, сен болма,
Мениң жолымды сен қуұма,
Сау болсаң оқуұдан қалма,
Бул алғыр сұңқарым мениң.

Жас тогайды кетмен алғын отадық,
Тувун геүлел ылақтырып тасладық,
Өлеңгінен мийнетінді қошладық,
Шып-шып қара терге түскен дыхансан.

Мал дегенин жалғыз ала тайы вар,
Қызыларының адам билмес жайы вар,
Бирғызының үш төрт тийген байывар,
Қайсысының бай екенин билмедим.

Бир айттырган Құдайберген қыйатты,
Жигитликке ҳәммесиен зыйатты,
Нашар билмейдекен әдең ыйатты,
Сүтекенин, суұ екенин билмедик.

Палмакаммет

Бер жуұавын Палмакаммет,
Бу ишиңни қой Махаммет.

Айтқанына ел болмаса,
Қонарына ғұл болмаса,
Қызлар тилиндій алмаса,
Келнішмәйдур ишың сениң.

Әүүели йақшы ерди сенин,
Сарғайып түр қызыл йузун,
Бармадий муў айтқан қызың
Бугундә йоқ қошун сенин.

Әүүел йақшы ердиң шомныр,
Бұғуллугуң болдур момпыр,
Исенгениң еки кемпир,
Жеңгеш емес шешең сениң.
Йикит болсан пәндимді ал,
Айтқан сөзге қулақың сал,

Үш йүз тоқсаллық кетсе мал,
Ашылмасын араң сениң.

Аржақта йарың бар екен,
Омбес йашта қыз ер жетер,
Жигит көрсө қыйалетер,
Биреў менен қашып кетер,
Сонда келер ар-намысын,

Қош йикитсен өзүң батыр,
Қазалыға қуруп шатыр,
Келсин дийип губурнатор,
Қаттан шықты атың сениң.

Амантайға қаза салдың,
Балықшыға аға болдун
Ондадавар қолуң сениң.

Айшасаң

Көшуп келдиң бир моҳминниң қасынан,
Айрып ол моҳминди ат арбасынан,
Қорқпай ол ғәрийинтиң көздей ашынан,
Оларды ҳәм алдап урган Айшасаң.

Моҳминниң қасынан көшуп келгенсүң,
Пәрәтага мени тијемен дегенсүң,
Сойдурып баспақтың етин жегенсүң,
Сонда мен тијемеймен деген Айшасаң.

Есиктиң шыңғырлап ашқанын билип,
Шулгуну дәў молла уйунә кирип,
Кел деп турып кет деп айтқан Айшасаң.
Бердақ шайыр айтқан:
Тәўбе қылгаллар мәрт екен,
Фаррылық үлкен дәрт екен
Устуханым ағыр келди—дийди.

Оразалы жигит нары,
Ағасының айтқан зары,
Сәккиз батпан қызылтары,
Сеўивем бер Оразалы,

Ағзымдавир дәндәним жоқ,
Шайшавам бер Оразалы,
Айданам бер Оразалы.

Бийгүна айдалын онтуққуз киши,
Гумбагуидиң бәлент залым тәшүиши,
Ніул уақта кеген цәүбет.
Ноұбетбекке йогод сафар,
Сафар боса сөзу қандай муутавар,
Сафар болуи тилегетти Ерназар,
Ошаги әруайында тилеги битти,
Бу ошақта абырай билән дәүлетпар.
Қәдирек кетти суұларға,
Қосулып кетти қуұларға.
Бурунғыдай дәрман жоқ
Аяғын сермен туұларға,
Қолунда шаниышқысы жоқ,
Шортан — шавақ уұларға.
Жаздын гуну жаз аүү,
Қыстын гуну қыс ауү,
Керегеде мұңрап қалды,
Шортанғалған бузаүы,
Алты баў қамыс ық болду,
Көкүрөккө дық болду.

Қуниазар киятыр ҳәрреси ушуп,
Жаханың тарлығы басына тусуп,
Қосуна от берип қазаншы пушук,
Үай-үай салып қашып келди Қуниазар.

Қайаққа тартты дуз песин,
Жекен-жекениен из гесин,
Елиубай ҳәм қуұып кетти.
Елиүбайдың йалғыз башы,
Ианында йоқдур йолдашы,
Өткениң көзде йашы,
Сахал-муртун жуұып кетти.

* * *

Эйшаранлар сөзүме сал қулақты,
Шәй шәкәрни епди таптай сорапты,
Досбергенниң қант дегени торақты,
Тогузаққа барған екен Досберген.

Дамолла Досберген тогузак барып,
Халын билмей қыжжаўуанға жалбарып,
Башуұғы торақтан қант қөфир салып,
Бир ақшамда болуп өтти Досберген.

* * *

Енди Султан мақсымға шынығарғаны,
Султан мақсым бир ғыз салам йиберип,
Шул қызылын сөзине қулақ салыңыс,
Бир көрмеге сенин йузун зарерди.
Көб егленбей ол нашарға барыныс.
Шайуұ шәккәрин салыф йанына
Рәмициз келмесин қызызыл қанына,
Тезге тез қамшуруп алайавыға,
Бузулған нашардын кеүнин алыңыс.

Орун алдың ҳәржерлерге ат салып,
Бармакен дунийада сениндей талып,
Атаныз Фәрийптин дұғасын алып,
Қайта бастан жалтыршыға барыныс.

Бармаккерек айтқан сөзүн изләшип,
Ага билән жеңгесине ойлашип,
Үш тамғалы Ныйаз билән гәпләшип,
Басиына Ныйаздан сауда салыныс.

Мақсым ыйшан сизге айтған сөзумис,
Заты шәрийип мақсымзада өзүнис,
Қайда сизин барып жүрген қызызыңыс,
Бугун бизге жаўап берсін нәболду.

Ишимизге ийанар отты салғанды,
Гөйя бизгә ахарзаман болғанды,
Бирварған қызымыз кетип қалғанды,
Бирнәмәрсе тауўп персен нә болду.

Көлемин Жумамурат алған екен,
Ойласам мына дүнья жалған екен,
Серикпей қызмет таўып кеткенинде,
Орнуна Жумамурат қалған екен.

Тартаман домбырамды хәрвир гүйгә,
Пухара хызмет қылады болыс - бийге,

Серикпай келгеннен Жумамурат,
Алыниар екагапды бизиң үйге.

Хәүле ҳәўле ҳәўледи,
Сууда балық гүўледи,
Балықиекен дебелим,
Жылам болун таўланды.

* * *

Өлең өлең өлөм бар,
Жылқы ишиндеги дөнөм бар,
Қудай биртала мал берсе,
Атлары шыққан қызлардан дәмем бар.

Шәйиегинде болуп қайнайман,
Дәрәжан булбул болуп сайдайман,
Булбулмекен шахаларын қайырған,
Душфандекен бийкешимнен айырған.

Асфандада да ай едим гәўхар алыншан,
Бир қызыл гүл едим неге солыппан,
Бир жаман гарры менен жолдас болуппаи,
Жолласлыққа жарамай жолда қалып қойуны.

Шәмшииттиң әребек сырғасын салып,
Жумаштың дамбыллық таўарын алыш,
Гүлбийке уайым қайғыда қалып,
Оларды ҳәм ҳайранеткен Айшасаң.

Бургуну жатқанда еситилинти.
Сәрсенбай даңмолла уйунө кирип,
Бузуклуғун ҳәмме адамлар билип,
Тирилей масқараң шыққан Айшасаң.

Айшасаң—Үлшасаң журтта бир өзүң,
Қоғам сотун алса бир аұыз сөзүң. ::
Үйлерге гөш,
Қазайақлап тоқыған шийлергегөш,
Ониң гөшөр жериңди менайтайын
Пухарадан пул жеген бийлергегөш.

Сарыешкиниң терисин уўалайын,
Бәдикти жолға салып қуўалайын,

Сенаўырсан молладан дуўалайын,
Дуўам қабыл болмаса неғылайын.

Таўларға гөш,

Таў үстинде қызыл гүл баўларға гөш,
Оннан гөшер жайыңды мен айтайын
Қылышинаң қан тамған жаўларға гөш.
Уртуна гөш,
Қатынның жайып қәйіған қуртуна гөш,
Оннан гөшөр жайыңды мен айтайын
Жигиттин жаңа шыққан муртуна гөш.

Арбаға гөш,

Азам менен шақырған ғарғаға гөш,
Оннан гөшөр жайыңды мен айтайын
Жайаўлардан ҳахалған дарғаға гөш.

Айнанаман айғырдан,
Қиызаламан уйгурдан,
Қайнатасы қаңлыдан,
Қәйненеси йавыдан,
Айнанаман аппағым,
Қозы жуну қалпағым,
Халық сүймесе нәк сүйсун,

Өзүм суйген аппағым.
Айнанайын Ақ сары,
Ақ отаўдың жапсары,
Сулүү ғыздың күйеўи,
Тұлку тонның жийеги.

Бала, бала, баладан,
Таўып алдық даладан,
Далада бала жатама,
Сатыб алдық қаладан,
Қалада бала сатама
Сорап алдық алладан.

Батырларым таўдан атын секирткен,
Иоллас еткен белли белли ийикитең;
Күссалып, атшаўып тазы йукорткен,
Нә таза иўуанлар Қарақалпағда дийди.

Астында аргымақ ат мойны қыллай,
Үстинде ақ наслы йер басын шошақ.
Шаниагы көйлекшениң қушақ-қушақ,
Белинде алтын кәмар тиллә пышақ.

* * *

Бир қайық вийт екен, күшүк, күшугаў,
Болмаса алывақж кеер едимаў.

* * *

Әүел йақшы Ашамайлы-қыйаттан,
Қолдаұлы, мүйтөн барша елаттан,
Қаслары қыйылған қызлары барды—дийди.

Аспанаға ушарсаң болса қанатың дийди.
Шад боларсан шаллы болса елатын.
Елин менен болса мақсет мурадың...

* * *

Атам Айапперген қырық төртте йашым,
Атам Муўса йоктур қаұлы гардашым,
Кемликтен ағарды сахалыу сашым—дийди.

Ат билеи бедҳасыл йавы йарышып,
Асманы зәмийнин асты қафылып,...
Беглерим қалқым тұс көрду,
Тұсунде жаман ис көрду,
Таў қуланты устунә,
Тас қүйылпты қасына,
Алпыс еки периште,
Қарағай найза қолғалған,
Белине алмас байланған,
Ақ киреүіке кий дийди,
Ақ киреүке бег заўут,
Батыр бар ерге жарасар,
Тұғайансыз кеткен ерлерге
Нгайтса қалқым мыйасар.
Атасы төртөн оруллум,
Барасы қалқына белғилим,
Ойфолаттай өзеклим,
Ат пасындаі жүреклум,
Қошаллыйар қош деди.

Өмири мениң бос деди,
Көралмай мен қалғаным,
Қайғотума жанғаным,
Жалғызы мен қайғырсан,
Асаўлар сой асыма,
Сарайлар сал басыма,
Айшылық жолданай көрсем,
Айым бир дуўду деўшедим
Куншулук жолдан күнкөрсем,
Кунумбир туўды деўшедим.
Кунумбир менин тутулду,
Алтыннан сахам утулду,
Босағам сынды белинен,
Пийшемби куну песинде,
Халқымды қойдай шуўлатып,
Беглерим көшту елимнен.
Асхар бир таўым қулады,
Бай терегим судады,
Еки вирдәй иниси,
Ағасыннан айырылып,
Жер баўурлап жылады.
Балдақлы ғылыш батарма,
Алтынды арзан сатарма,
Алтын вирсійәк ҳасылым,
Кермыйығым беглерим,
Қара вир жердин астында
Гүллөрдей солуп жатарма.

Баса десең бәдикти басалғандай,
Шувар аттың саўрусы тостағандай,
Севеп пенен бәдикти баславедик,
Басына жасыл шекпен дастайгелдик.

Бәдик көшип баратыр таўдан асып,
Таўдан асқан булт пенен араласып,
Устап берген бәдикке ийе болмай,
Не волду қудам саған қара басын –дийди.

Бәдик көшүп паратыр арғы жаққа,
Кулақлары қайшыдай арғымаққа,
Көшер болсан ҳаў бәдик тезирек көш,
Шоманайдың аржағы шөлғураққа.

Жұбатыў қосығы

Айнанайын ақбары,
Ағотаудын жапсары,
Сулуұғызың күйеўүи,
Тұлки тонның жүйеўи.

Айнанайын баладан,
Таұыбалдым даладан,
Далада бала жатама,
Сатыпалдым қаладан,
Қалада бала сатама
Сорап алдық алладан.

Жуўап

Гүл йарашиғы бул-бул
Адам йарашиғы жақсы тил,
Йақшы тил менен ойнап күл,
Бир гәп айттым заманлас,
Ендигисин өзин бил.

Шекшек ушады шел менен,
Зұлпин тарайды гүл менен,
Хәммеге кеўил берип,
Бизди алдайсан тил менен,
Хәр сөздин бир мәниси бар,
Хәр гүлдиң бир ийиси бар.

Йапырақтың сарысы,
Бәлки сарғайған сайын,
Бий ҳасылдың белгиси,
Барымына барған сайын,
Сүймурук деген құс болар,
Зийнәләри гумус болар,
Йар-йарға ашық болса,
Ақыр бир куну дус болар.

Сәлжамалы үлкен үйдің басқурындаі,
Ақжаұыз улуғунуң қасқырындаі,
Үйинде Медетағам Ақпердеси,
Айагын басалмайды жасқуулундай.

Ысақжан қасаұбайын өрлетеңди,
Өрлесе Ақпердеге тез жетеди.
Ақпәрде менен бирек жыл ойнаң
күлгеннен соң,

Изинен Апақайы ержетеди.
Анақайдың қолында қызыл шәйнек,
Таптөрде отырекен көзи жайнаң.

Қосығайтып қосылғайман йарыма,
Ағжыбектей есилгеймен тарыма,
Бурунғылар бараберсін жайына,
Қосылғайман енди интизарыма.

Пашшайы тақыя өзүм пишнейин,
Ашық босаң шийрин жаннан кешейин,
Алыс жолдан ҳарып-шаршап келеди,
Қыйна буған беллерінді шешейин.
Әлуан гөйлегимниң алды әрбаплы.
Менийарым көрмеген бағырым кебаплы,
Жолун түсип барагетсөң досларым,
Айтабарың бир жаныңа саўапты.

Йаз болса тереклер йашыл дөнеди,
Есиме түскенде ишим қүйеди.
Бул кеткеннен қайтайланып келмесем,
Йаратқан йаббарға тилим тиједи.

Нақыл-мақаллар

Торат министен ғалды,
Бәйбише кеңестен ғалды—деген.
Сиз болайық, биз болайық,
Бәримиз жыйланып қыз болайық.
Өлим алды айымды,
Манлайдағы барымды.

Қудаң ғарры болса да,
Қуданың қәлегени болады.

Қөл ғатса сен болады.
Дәрья ғатса кең болады,
Ғаррығыз шешеси менен тен болады.

Шигин ура болғаннан соң шаққайтарып,
Етти душпанына туўрат.

Тацланғандай ис болса,
Тақырыбына жетин гәп айтың.

Аниақ қыздың дәртиңең өлермен,
Хәсте жора гүруң ур.

Ласыраұны ташай аздырған,
Сақлаұны ташай тоздырған,

Суұға түскен қуру шықпас,
Гөргө гиргей тири шықпас.

Хош жигитти жарлы деме,
Келес жылы гүнжегеди.

Жүртлар жылымын суұға салса,
Мен қырға саламан.

Жаманаўруұға жақсас.
Узун аўруұға кесбас.

Қарызалған байдайымды өлшеб отырайын,
Отағасы болғаниң омалайын,
Енди тақаналсам соңалайын.

Арба жолдан не пайда,
Аласқанда болмаса,
Аққан суұдан не пайда,
Шөллегенде болмаса.

Хинди жин табады.
Әхеде насыраган—десе биреү:
Едирейген саратан—дейсиябе депти.
Сенембир муртлу тыңтабан,
Түғанынан туұмағаның жақсы.

Кемпир деген бәледи,
Тиркемесең қалады.

Қазаниның басында култуғотур
Қүнде ои бес шабақты құртуботур.
Жалғашының алды қызық, арты бузук.
Ығбалы болсун жигиттин,
Үрботур қарманы.

Атдегендей атымыз жоқ,
Мингенимиз тайгене.

Сөз сөзден шығады,
Сөйлемесе неден шығады.
Сөз пийаздың ғабығы,
Жесен зейниңе урады.

Бозатау несин мақтайсан,
Иллери м бизди нетерсен,
Жақсыға қызмет етерсен,
Биркүн Бозатау өтерсен,
Излеп Бегим ағаң келди.

Кенжебайу мақсым бетер,
Жалғаншыға келген гөшер,
Иним болса гәпке түсер,
Инлериме зывам берсин.

Қудағай пақыр неғылсын,
Жатыпты да уйқапты.
Қуда пақыр неғылсын,
Базар исин мықлапты.

Бир уақта атан едим,
Еңдимен сәбіл болдым — дәпти түйе.
Безерген алды айымды,
Шертип сындырды жайымды.

Хәзиреталының қылышы,
Сағанда тиіпп кетти бүрушу.
Тилегенде берген куйгөлөк,
Сұңқардың орнына кетеди.
Хасыл тозбайды,
Өлу қартаймайды.
Ағамайбатынан шығалмадым,
Жеңгем айбатына мен көнеалмадым.

Ҳалын билген дәнеди,
Ҳалын билмеген бир бәлеке қалады.
Иштегеген бәлеке берде қутул,
Қырық тиллә қарыздамес, парыздамес.

Ҳәрқим уйунде лапурар,
Батыр шауашта беллиди.
Патпаға бабыш,
Әйсеге геүиш.

Сөз мәнисин билмеген,
Өзүне сөз гелтиер,
Көни мәнисин билмеген,
Көшкенде көлүк өлтиер.

Жергилекли жазыўшылардың шығармаларынанда үлгилер бериўди мақул көрдик, себеби бул шығармаларда говорга тәп сөзлер, терминлер көплеп ушырасады.

* * *

Ол жыллары аў, нәрете тоқыў ушын балықшылар узынлығы қарыстай жуқа тахтадан басын сүйир етип, үш тилли шанышқыға усатып бөз тоқыйтуғын, „мәки“ десе балықшылар оны „ийнелик“ дейди. Жицишке пряжъ жип болса ярым килосы, „көңгө“ жип болса, 200 — 300 граммын ийнеликке бирден орауға болады. Бул жумысты „ийнелик“ салыў дейди. Ийнеликти тез толтырыў ҳәм көп жип ораў ушын оған да шеберлик, шаққашылыш керек. Жаңа үйреншиклер жипти бос орап, бир ийнеликти әллен ўақта жипке толтырса, бир пара шеберлер жипти тығыз орап, бириңен соң екиншисин ҳәпзаматта толтырып, қолы қолына жуқпайды. Ондайларды „пәленшениң салған ийнелигин қара“ деп аў тоқыўшылар қолдан қолға тийгизбей мақтап турады. Ал селпи оралған пәс ийнеликти көрсе „пәленшениң ийнелиги шығар усы“ деп келеке етип күлисип алады. Соңықтан аў тоқыўшылар қандай бәсекеге түссе, „ийнелик“ салыўшыларда бир бириңен мәртебесин бәлент көрсетиў ушын жарысып ықлас пенен ислейди.

К. Султанов, „Ақдәръя“ 58-бет.

* * *

Балық толы үлкен жылымды табанлап тарытқан аттардың ыңқылдап пыскырғаны, адамлардың бир-бирине сүрен салған даўыслары, шақалақ атып құлгени, биреўлердин биреўге жекириңгени, тарыс-кериси, мектеп оқыушыларының қосық айытқан ҳаўазлары, тағалы егиклердин табанаңың музға тийген шақырлысы, шапалардың сықырлысы — барлығы қосылып Арал теңизиниң көң қойнында симфониядай жаңлар еди.

Суўға салған нәретеде, керген аў да, тарытқан жылым да, сыйасып балыққа толы. Енди усы балықты қол

менен, шолпы менен муз үстине шығарып, қуралды тез босатып алыш керек. Өйтпегенше тағы дүркін-дүркін киятыр. Бағана кең айдынға шымылдық болып, сыйнаптай жумалаған балықлардың алдын көпирдей тоқсан жылым, аү, нәретелердин быразы сыртқа шығып, биразы жағаға жыйналып тур. Олардың ишинде-гі балықларды қолма-қол алышуға гүрең ел, сансыз қол керек. Буны маман балықшылар сезсе де қолдың қысқалығын билдиргиси келмейди. Гүрең ел сансыз қол сауаш майданында! . . .

Айлы түнде көк мұздың бетинде жүрген адамлар сауаштағы балаларын еске түсірип, бойына жаңадан қуүат ендиреди. „Сауашлардың хызмети бизден он есем аўыр ғой, биз несине мийнеттен ғазыймыз“ деп иши-нен бир бирине:

К. Султанов „Ақдәръя“, 81—82-бетлер

— Төніз бетке. Балықшыларға бараман. Мениң ба-хытыма сениң тап болғанынды айытсаншы, женге! Бир шананды айдал жүрейин. Бир-еки күннен бери нәр татпадым женге! Тисиме сызылыш етейин жарты пәтири берсең, женге иләхим тәң ағарып көгергейсөң! Жа-нағы жүрек жалғағаның менен қоя тур,—деди.

Ажар жолаушының тилене бергенин жақтырмаяған-дай: — Мына шананың арқанын тартыс. Жолға шығып алайық, оннан кейин сени тамаққа гүпти қыламан — Ажар дәлкек етип мыйығын тарытты — эй, мұсәпир! Сонша жерден пияда төнізде сыралғы сораўгада адам келерме! Бир қотыр ешкеп табылмаған шығар. Усы сыйқына көп болғанда 10 балық арқалап қайтыўында шақ ғой. Оннан не ырысқы болады саған!!...

Ажардың „гүпти етемен“ деген гәпин еситип ыр-жыйып күлип турған жолаушы шанаға ырғып минди. Шананың арқанын тартып жүрип, Ажар және жолаушының жөн-жосағын шуқыластырып сорады.

Колхозшымысаң яки мәзи жүрген биреүмисен. Жолаушы тутлығып жуўап берди. Аүа, колхозшы едик. Өзиң жалқау шығарсаң болмаса дийханың ишинде отырып, неге аш боласаң! Ғайратың бар жигитсен көлат жерге дақыл егип, қыс азық таппайсан ба! Жо-лаушы гүрсінди, наўқаспан жеңге, бала-шаға көп. Ажар ишинен „наўқаслығы дурыс шығар“, „келте аўырыұнан турғандай түси“. Адам арықласа айдындағы көш-

педей шошайған мурны қалады екенау!“ — деди Ажар жүрер алды жолауның пүти пәтири бердим. Жолаўшы жалмажан алып қойына тықты. Бахытлы болғайсаң жеңге, иләхим! — дең тагы қолын жайды.

К. Султанов, „Ақдәръя“ 106-бет.

Егер байсырасам „қабасаш—ашамайлы“ дан да адам табылар! Сапардан еле үмитим бар. Жамийла усыны айттыда, солқымдан жылады. Кемпир оннан сайын долланды. Керек емес, „қабасаншы“ қызы қарызым жоқ. Түүған, асыраған мен болсам „қабасаның не ҳақысы бар“. Ертең „тоқымбетлер“ келип сүйреп кемеге салып кетеди. Назлы кемпир қудағайы менен келининиң тар-тысына төрелик гәп айтыға тили мүки болып, сам-саз отыра берди. Эскер семьясына бүлік салыға не ҳақысы бар! — деди де Жамийла орнынан турып майданға шығып кетти. Буннан соң Сарыгүл Назлы менен салқын хониласып аүйлына қайытты. Тоқымбетлер бир кеме болып Жамийланы алып кетемис деген ғалаұyt тарады. Бул суұық хабарды еситип „әлле қандай заман болады“ дең жүргеги ҳәйлирген кемпир үйде Жәмийла жоқ ўақытта бир саусын таұып, ақылласыў ушын Мәтеке менен Қалийланы шақыртып алды. Есиктен ҳаўлығып кирип келип, екеўи он жапсарда отырған соң кемпир ашшы гүрсинип айтажақ сөзин баслады. Сизлерди тарығып қысылғансоң жаұышыға белсенип қарсы турыға, мәдарым болғансоң шақыртып отырман. Қолымнан қаршығам кеткен соң жарғанатта жаў болып тур. Бүгін қудалар келип, келинди алып кететуғын қусайды... Усыны еситкели гүйзелип турман... Ағайин кеңесиңди айыт, жәрдемиңди көрсет, ... Мен айытып болдым. Мәтеке тәмен қарап бираз ойланды да, мыйығын тартты.

К. Султанов. „Ақдәръя“ 28-бет

* * *

Тап усыманда ағам нәхән тайнапыр бир ылақаны шашып алған еди,—деди Айқызы сөзин даўам етип,— ылақада үлкен бола берेर екен, мен соған еле таң қаламан. Тап усы жерде, еки ылақа қатарласып, жүргенинде жатып аяқ-қолым менен ойнаған егиз жас бөбектей бир бирине қарап қалашлары менен суў сы-

зып, сағалары менен суұды уртлап төгип ойнап турған ўақытта, ағам қасындағы ескекши балаға, маған шанышқыны берши! — деп шанышқыны қолына алып, ушына арқанды байлады да, қайсысын шашайын деди, ескекши бала:— „анаў турған қара малды“,—деди. Жақсы,—деп шанышқыны урып жибергенде, ылақа да қайықты жулып ала қашты, көзиң сумлық көрмесин, бизлерди қайық - пайығымыз бенен тенизге ала тартты. Сол гезде ескекши бала менен екеўимиз қорқайын дедик, ағам бизлерге „қорықпаң“—деп, арқанның ушын гә тартып, гә жиберип ылақаны жуұасытып, ашық бир майданға шыққанда, әстен тартып, баұыр менен қайыққа салған ўақтында бир туұлап қуирығы менен ескекши баланы урган ўағында, бала ушып кетермекен деп едим, енди оның екинши мәртебе қозғалыға шамасы келмей, узынына жатқанда, бир өзи бир қайыққа жүк болды. Ондай балықты мен көптен бери көргеним жоқ,—деди.

Айқыздың билігінде қапталындағы қайықшыларға, әсиресе қайықтың алдында жәрдемши балаға тәсир еткенликтен олар қалың қамыстың шыққанын да билмей қалды. Соның арасында күн тәүір-ақ еңтерилген ўақыттарында қамыстың ала көленке болған, сийрек же рине шықты. Ең дәслепки ўақыттарында изинде қараұтып жүрген бир неше қайықшыларда оның алға журиүин көрген соң усы бир нәрсе билетуғын шығар деп изине ергенлери де, сийрек қамыстың арасына араласа баслады.

Оның билігінде қапталындағы қайықшыларға, әсиресе қайықтың алдында жәрдемши балаға тәсир еткенликтен олар қалың қамыстың шыққанын да билмей қалды. Соның арасында күн тәүір-ақ еңтерилген ўақыттарында қамыстың ала көленке болған, сийрек же рине шықты. Ең дәслепки ўақыттарында изинде қараұтып жүрген бир неше қайықшыларда оның алға журиүин көрген соң усы бир нәрсе билетуғын шығар деп изине ергенлери де, сийрек қамыстың арасына араласа баслады.

Оның билігінде қапталындағы қайықшыларға, әсиресе қайықтың алдында жәрдемши балаға тәсир еткенликтен олар қалың қамыстың шыққанын да билмей қалды. Соның арасында күн тәүір-ақ еңтерилген ўақыттарында қамыстың ала көленке болған, сийрек же рине шықты. Ең дәслепки ўақыттарында изинде қараұтып жүрген бир неше қайықшыларда оның алға журиүин көрген соң усы бир нәрсе билетуғын шығар деп изине ергенлери де, сийрек қамыстың арасына араласа баслады.

— Мен де соған ҳайран қаламан, — деп өзиниң етине өзи шырп еткізип урып алды. Бул мәхәллдерде усының менен неде болсам болайын,—деп ала қашқан Досберген қуұып жетип:

— Қәне, тезлетинкиреп жүрин, көлдиң арғы қыратындағы ернегине барып қонаїық, — деп, алдындағы ескекши баласына көмек бергендей, таяұды сыпырып басып, Айқыздың тузынан мине көрдиңбे дегендей етип зуұлатып өтеберди.

Фырыс тоғай қамыстың бир өзи қақ айырып, жол таұып шыққан Айқыздың тасынан миңнан көрдіңбесінде дегендей етип зуұлатып өтеберди.

Фырыс тоғай қамыстың бир өзи қақ айырып, жол таұып шыққан Айқыздың тасынан миңнан көрдіңбесінде дегендей етип зуұлатып өтеберди.

йин“ дегени рас екен **той** деген ишарат пөнен „**тез-**
летиңкиреп жүриң“—деген сөз бенен қапталынан Дос-
бергенниң өтийи Айқызға биртүрли батқандай болды.
Намысқа шыдамаған жас қыз орнынан ушып турды да:

Қәне қаттырақ ес, достым, — деп ескекши балаға
хәмир етип, өзи шырпылдаپ таяуға түсти, булар бир
бирн мепен жарысып ҳә демей-ақ кишкентай бир тө-
бешик дөңгелек құмның қасына барып қайықларын
тартты.

Булар келин қайықты құмның баурайына тартып
қос басқанша болмады, күн де уясына батыуға айлан-
ды, сол мәхәлде Досберген:

— Япымай, бала, мынау қандай сулыў көл,—деди
Досберген.

Бул көлге бир үақытлары ағам менен келгөним
бар еди. Сонда бизлер бул көлден балық дегенди қы-
рып салған едик, „қырық жылда қазан, ели жылда
өл жацарады“,—деген усы да, бурынлары буның айна-
ласы құрғақ жер болған, сол күнлеринде бул кишкен-
тайғана дөңгелек көл болған, сол күнлери деп усы-
манда, бир теректиң астында еки кийик келип, усы
көлден суү ишпек болған, суү қандай жақын болған
менен аң аўлап жүрген адамлардан сескенип, суү ише
алмай таңлайы кепкен кийиклер танырқанып турып-
турып өзлериниң қапа кеүлин хошлагандай болып:

— Пай, мына суудын, ҳауаның мазалысын-ай, көлдиң
дөп-дөңгелек сулыўыны — а — ай — деген екен, соннан
берли буны халық дөңгелек көл — деп атаған екен,
— деп еди ағам, бизлер буннан балық аулағанда, бул
жер көк алай көк тениз нәхән көл еди. Енди бул көл
де кесилиүге қарапты,—деди Айқыз.

— Анаған қара, Айқыз, — деди.

— Ол не!

— Еки ақ қүү сүйисип атырған жоқ па!

— Койши Досберген, жоқ жердегини айтпай.—де-
генеше Досбергенде Айқыздың аш белинен тутып, жү-
реги шабандоздың атының жүргегиндей туўлап, жана
сүйе берейин дегенде:

— Қалайда болса лаўдан көйлегимди аламан — де-
ген сөз сап ете қалды. Ләйли менен Мәжнуниниң ашық-
лық ойын бузған мәстен кемпирдин, өзлериниң жас-
лық сырын бөлгенге ашыўланған Досберген:

— Женге, мен сизиң пинҳаны жуўабызызға түсін-

бедим, лаўдан көйлегин қандай көйлек!

— Қәйним түснинп билетугын шығарсан, егерде билмесен мениң атым Әбилқасым, үш шайыға ушыға алсын, бир тенгеге жипек алсын, өнирше жағамды салсын, мени кийип тойға барсын, тойдағылар ҳайран қалсын деген.

— Ҳаў, женге, усының бәри бир көйлек пе!

— Аյа, қайним, керек десениз оннан басқа, қәле-ке көйлек, шатыраш көйлек, қарақас көйлек, ақ қас көйлек дегенлеримде бар, ҳәзир қолым келди, қызы бардың назы бар, енди сенин бәринде аламан,—деди.

— Япырмай, женге Пахраддийн жалаңаш деген қабасанның тәнисди от алып, лампамай құйып зорға өширип алдық — дегениндей, сениң көйлеклерин лап болып кеткен жоқпа.

Сонда от тиісе тиіген шығар, кеше Қараезектиң базарында қалашының ушы қуиғен күйик шабақ то-лып кетип еди, — деген екен Тилеуберген қызыл аяқ деп Айқыз әстен ғана жымыйып күлип Нәзигүлдин бетине қарады.

— Амансызба қарындасым, — дегенде, шүкир-аў — деп қабағын арқалай берген бир қыздың дәръяға түсип кеткениндей, бийкешжан қашан-ақ қолға түскен екенсөң ғой—деди Нәзигүл.

— Женге, ол не дегенин, еле қолға түскендей ҳеш нәрсе болған жоқ, бола қойғанда да сеники өрескил емеспе! Биреў айтқан екен: „жулдызды алар едим, бирақ бойым жетпейди“ — деп, сол айтқандай, дәслең үш-төрт аршының бөз көйлекинди алдың да лаўдан көйлеклерин қалдымса — деп, дәңгелек көлдиң түбине қарағанда, оның мөлдиреген көкбенбек суұлары мөлдиреп Айқыздың бетине түсти. Сол мәхәлде манлайын басқан қойыў қара шашы, қара суудың майды толқынайдай буйраланып, жарқыраған бети күлимлеп, ҳәр түрли құбылыс пенен „япырмай“ бала, мениң бул айтылған сөзим орынсыз айтылған емеспекен!“ дегендей сызатланып ашылған жуқа ернинен маржандай жарқырап гүрек тиси көринеди.

— Суұлық шайнамаған жууғас атға жаңа тиједи, — деген усы екен ғой, көзиңе қара бийкеш, — деп әстен мыйығын тартып күлип қойды Нәзигүл.

Нәзигүлдин билең күле шырай түр менен қарағаны жаслардың жанына ләззет бергендей болса да, оның

ислеген ислери бес атардың оғы менен атқандай болып көрниди. Сол ўақытта күле шырай түр менен ашығының бетине қараған Досберген:

— Айқыз! — деди, ол да геүдесине төңкерилген еки гүмис кеседей көйлегин көтерген қос әнарының үстине еки қолын салып турып:

Не дайсиз жигит! — деди.

— Я алла, — деди өзинин шанышқан балығына құйаның, бир қолы менен шанышқысын басып, екинши қолын сазаның сагағына өткерип жормалына тас етип байлан, шанышқыны силкип-силкип жибергенде шанышқыдан жырылған сазан суға дүмп ете қалып қуирығы менен суұды бир урып жормалды силкип барып қайтадан Айқыздың қасына келип, қалашлары менен суұды сыйзы. Бул мәхәлле күнде уясынан шығып Айқыздың үстине өзинин нұрлы сәүлесин түсірди. Бириңи талабына қуёнған Айқыз жарқырап нұрын салған күнниц астына қарап алдына түскен қойыў қара шашын он қолының бармақлары менен қайырып, арқасына таслап екинши жердегі ойнаған балыққа қарай жууырды.

Бухары шапаның етегиндей болып қызарған күн уясына қарай бет алғанда балықлардың да ойны сийрексий баслады, Бүгін қурыалақан емеспенғой, күн батқан шағында шанышқан балығын сүйреп үйине келген Айқыздың алдынан шыққан Бийбиқатша апай төбеси көкке жетип, ер орнына ер болған қарағым-ай деп барып манлайынан сүйди.

Таұықтың екинши шақырымындағы жаўған жаўын өз билдигин ислеп, таң саз берген ўақытларында барып тынды. Бул мезгиllerде бир қанша балықшылар дем алып тынғанын жақсы көрген Алламберген дем алып тынғысы келмеди. Азанда азан менен турын Шотбайға шығып кетти, кетер алдында Бийбиқатша апайға келип:

— Женге, Айқыз Шотбайға бараман десе, женгеси менен бирге дөңгөлек көлдин арғы қанталындағы шаланлы ултанға баражысын, олманды адам да сийрек болар ҳәм өзиниң еркін жүрип балықты шаншыұына қолайлы, — деди.

Бул шалаңлы ултаннын адамлар бәхәрге салым қалийма балықты қырып алған еди, соның ушын да бәхәринде таза суү түскен менен онда еле оңды балық

жоқ, деп бул жағаға балық ойын басланғаннан берли адамларда келген жоқ еди, бундан бир күн бурын өзиниң изертлеүін жүргизген Алламберген булманда балықтың бар екенин, ол еле өрис алып қулашлады шыққанын көрип, бир жауынлы күни дәртке асарсан-ау деп кеткен еди. Тап сол айтқандай болып жауын жауған соң ойға алған мәқсетин орынлау ушын журмалын белине байлап, шанышқысын қолына алып үйден шығып баратырып Саятқанға:

— Балығынды пutarлап болған соң Айқызы менен изимнен баарасаң – деди.

Алламберген кеткен соң Саятқан да көп иркилген жоқ түні менен жақпайдан шанишын келген балықларды әри-бери пutarлап болды да, Бийбиқатша апайға келип:

— Шеше: Айқызы Шотбайға бармай ма! – деди.

— Билмедин қарағым, баратуғын шығар. Ҳәзір келсін, жаңа мен оны бир жерге жиберген едім, – деп сөзин дауам етип:

— Қайдан билейин, келинжан! Ағаларынан да хабар болмағанына қызыымның сай сүйеги сырқырайды. Неде болса қызымың басына аўырманлық түсे қалды.

Булар үйден шығып Дөңгелек көлдин шалаңлы ултанағына қарап жол тартқан ўағында булттың арасынан шыққан күн азғантайған ала булттың арасынан буларға қарап құлип турып, қайтадан булт арасына кетип жоқ болды. Көлдин ишинде қатарласа жүзген еки ақ қуудай Саятқан менен Айқызы қатарласа жүрип дөңгелек көлдин шалаңлы ултанағына барып шалаңың ишине көзин тигип қараған ўағында бир бөлек шалаңың арасында, шалаңың үстинен ушқан шыбын ширкейлерди қағып, аўзын шомпылдатып түрған балықты көрғен Айқызы аяғын әстен faz-faz басып, қасына барып шанышқыны берип жибергенде, шанышқының сабы Айқыздың қолына дигир ете қалды, Айқызда шанышқыны аспанға көтерип балықты қырға қарап ылақтырғаныда:

— Бириңши аўынды тилеймен, – деди Саятқан.

— „Атым шаппаса да шулғысын, қусым алмасашы қылғысын“ – деген жеңге, сен сорадыңда мениң бермегеним қалдымса, сениң сөзин сынғанша шайтанның мойны үзилсін, алың жеңге, – деп бетине құлип қарағандай екинши бир шалаңың астынан бир балықтың

аўзын шомпыллатып турғанын көрген Айқыз қолындағы шанышқысын соған ўрган уағында Аллаберген:

— Жаздырма тауын, аўың майлансын қарағым! — деди.

Айтқапың келсин аға! — деди Айқыз.

A. Бегимов. „Балықшының қызы“, 71-бет

* * *

Арадаи жыллардың өтийи менен колхозға үлкен өзгерислер кирди, колхоз хожалығы беккемленди ҳәм раұажланды. Ҳәзир бул колхозда 9 балық аўлаў мотофелюгасы бар, онда 32 адам хызмет ислейди. 64 балықшыдан қуралған ирилентен балық аўлаў бригадасы бар. Колхоз ҳәзир капрониап исленген он бир мыңдан аслам шабақ, чехонь, торта ҳәм чемая аўларына, бес мыңдай нәретесине, 120 бөлек матаі аўына, үш жылым ҳәм еки сейнерине, 100 ден аслам қайығына ийе. Колхоз жылына мәмлекетке 19—20 мың центрден аслам балық аўлаң тапсырады.

A. Бекмуратов. „Мойнақтың маяклары“, 4-бет.

* * *

— Егерде, — дейди Үбәйтжан, — аў он бес баслы болса, оны бир метр теренликке салыў керек, сонда аў шатасып, оратылып қалмайды, есилмейди. Егер жигирма баслы болса, оны бир метр теренликке салыўға болмайды, себеби аў есилип қалып балық түспейди. Тениздиң ең терен жерине 40—45 баслы аўды салыў керек. Теренге салынатуғын аў жеткилики мұғдарда болса, сайыз жерлерде балық көбейген үақытларында 45 баслы аўды 14 бастан 3 ке бөлип, аўдын санын көбейтип салыўға болады. Балықты көп услаўға аў қуралларды көплеп салыўдың да тәсири күтә күшли...

— Айырым балықшыларда, — дейди сөзин даўам етип жолдас Эзийров, — надурыс кейиплер бар. Олар мыналардан ибарат: бираз пайдаланғаннан кейин аў-дузағының айырымлары шамалы гөнерсе ямаса көзлери жыртылса, — енди бул салыўға болмайды, тозды, — деп пайдаланыўдан қалдырады яки тапсырады. Элбette бул жарамайтуғын нәрсе. Оның кеткен жерин әдлап, көз-

Ағотаў—ағотаўда жатамыс. ... Ағотаўдың жапсары..
Азна—қайықтың кесе салынған азнасы.

Айбүйир—топоним, ... Айбүйурди жайлаган байлар-ға гөш. (Шеге).

Айқаңбаў—шаңарап, уұыққа байлан, төмен салбыра-тып қойылатуғын пөпекли жиплер.

Айғулақ — айқулақ... балықтың ай қулағы...

Айнымаған — айнымаған өзгөрмеген деген мәнисте.
Айырша — томоним.

Айыұпы — ... атаңың жоқдур айыұпы...

Ақтикенек — топоним.

Ақшоқы — топоним.

Ақанау — суýенаў.

Ақбар — дәръяның тармағы. ... Дәръядан бөлиніп шыққан ақпар...

Ақбарға аү салынды.

Ақбас толқын — бул үлкен толқын. Теніздө болады.

Ақбаслой — топоним. Ақбаслойға барып қосты ай-дадым

Үөгизлерди ғүнде ағашқа байладым (Шеге).

Ақбеткей — топоним. „Ақбеткей“ деген шоқалақ құм еди. Құс атқан анышылар, мергенлер, балықшылар анау „Ақбеткей“ жаққа барып құс атайды, аүды сол жаққа салайық деп соннан „ағбеткей“, „ағпеткей“ атанип кеткен.

Ақбилек — қамыстың суýда өсиүиниң бир ўақты.

Ақгириш — районда ҳәкти усылай атайды.

Ақғасық — сорпа құятуғын ақ қасық.

Ақғала — топоним.

Аққум — топоним.

Ақкийиз — кийизлиң бир түри.

Ақтөсқарабай — қарабай деген кустың бир түри.

Ақшагала — шагаланың бир түри.

Ақыйра — қақыйра — ойынның бир түри.

Алабуға — балықтың бир түри.

Алағанат — алағанат үйрек. Қанаты ала үйрек.

Алағаўдан — алағада. ... Алағаўданы жоқ.

Алмасбас — алмабас үйрек, үйректиң бир түри.

Алтығанат — қара үйдің бир түри.

Алшымбай — топоним.

Аншық — есиктиң ортасындағы нағыслы шашаққа айтылады.

Анқылдақшортан — балықтың бир түри.

Анқып — шөллеў мәнисинде. Бир нәрсе әкелер деп аңқып Үотырдық.

Арзымбай — топоним.

Арқалық — аұлдың арқалық табаны.

Арқаңжип — қудықтан суў тартқанда шелекті көтерип шыгаратуғын жип.

Арқан көриў — таза түскен келиншектин алдынан арқан керин шыгады.

Арфа — арфа бийдай, ... Арфа — быйдай нанымыс...

Арха қалаш — Уорақ қалаш, балықтың арқа қалашы.

Ататқан — топоним.

Атан — тарттырылған ямаса пиштирилген ерек түйе.

Атауазасы — ҳеш қандай хабар жоқ деген мәнисте.

Аташ — топоним.

Атберистий — (отверстие) балық салынған яшикти тесин, самал кирип-шығып турыў ушын отверстие қояды.

Айтыў қамышы — тез жылдам, шаққан деген мәнислерде қолланылады.

...Барын қайтайын айтыў қамышы дегендө...

Атшоқай — өсимликтиң бир түри.

Ауғайық — аү салыў, қараў ушын қолланылатуғын қайықты усылай атайды.

Аұдын қалқысы — аұда болады.

Аўырық — ший тоқығанда жипти услап туратуғын кесеклерге айтылады.

Аұсыл — қарамалда болатуғын аўырыў.

Аўылнай — аўыл көнестин базлығы. ... Аўылнай болды, ақсақал болды...

Аша — топоним. Еки өзектиң ортасында отырған аўыл. Ҳәзирде Мойнақта „аша“ ямаса „аша аўыл“ деп атайды.

Ә

Әғәйинни — ағайинли. ... Еки әғәйинни жигити боса мысалы...

Әдди — төрт әдди, төрт тәрепи.

Әдел — әдел, дәслеп, ең басында ... Кешту дегенинде Үөзи әдел үш баласы болған...

Әделки — әделки жылғыдай балық болған емес.

Әдіб — әдип, бул кийимде болады.

Әдирегалғыр — тап қарағым мынадан қуылған екен әдидегалғыр.

Әжеаға — үлкен аға „Әжаға“ дегенди аржақлы шығарды.

Әжелден — әзелден, бастан деген мағанааларда.

Әжелли — әжелли үөледи екен.

Әзир — әзир сизлер қайтласаңыз...

Әйкел — ҳәйкел. Ҳаял-қызлардың bezениү затларынын бир түри.

Әйнәнәйүн-айнанайын, айланайын, әйнәнәйүн қарағым

Әйнәбір — нағыз ҳақыйқат, дәл деген мәнислерде. Бул кеткеннен келмесең әйнебір намаз үақтында. Дағғырап сениң халқыңыз.

Әйнекқап — әйнекке тутылатуғын товар, перде.

Әкеппер — ...п (ы) шақты әкеппер жуққур.

Әләмат — бурын байлар болып, кешеги әләмат болғансоң байлар көшип кеткен.

Әлбек — топоним.

Әлек-шәлек — үй тигемис деп әлек-шәлек болыватырызы.

Әльгелиншек — ... Әльгелиншек уақтымда бир ба-
лам...

Әменгеримиз — панамыз, сүйенетуғынымыз. ...би-
зин әменгеримис жоқ дедим...

Әнендей — Әбендей, пәкізе деген мәнислерде.

Әташқұр — әтешкир, қурал.

Әүелден — Әуелден болажақ ис шығар.

Әүелемен — дууелемен — ойынның аты.

Әүлады — тухымы зуряды. ...Тоқсаваның әүлады.

Б

Бава — баба, ата, ... Сахуў менен қавасан
Ашамайлыға бавасан...

Багор — муз тартуў ушын қолланылатуғын қурал.

Баған — жайдың бағаны.

Бадрақ — (батрак)... Қызыл әскер йашасын бадрақ
баллар...

Бақа шәйнек — шәйнектин бир түри.

Бақалақ — қара үйдин үзигинде яғний ернегинде
болатуғын нағыс.

Бақан — түңлиktи ашып-жабыў ушын қолланылатуғын ағаш.

Бақатосқын — суўда өсетуғын өсимликтиң түри.

Бал үстинен — ... Бал үстинен геткендей болды.

Бала гүрец — ... Жазасын тартарсан бала гүреңниң...
Балыгойнар — ... Балығойнар тузында...
Балықтөз — шөптиң түри.
Банин — (вина) атмочай банин.
Бараоан — балық қырыныйтуғын әсбап.
Барақ — топоним.
Баржығалтық — топоним.
Барна — топоним.
Бастаңғай — кеменин, қайықтың бөлекшеси.
Бауырагаш — ший тоқығанда кесесине қойылатуғын ағаш.
Бауырсақ қурал — көрпешениң қурағы.
Бахатосқун — сууда өсетуғын өсимликтің түри.
Бәгор (асай) — қурал.
Бәнт — бәнти, қатары... йашасын дең айтқан ҳәр сөздің бәнти...
Бәржугу — барлығы, ҳәммеси.
Бәршеден — барлығынан, ҳәммен. ... Бәршеден артықмаш болғанын сениң...
Берғаубай — жылымның түри.
Бешала — балықты кептириү ушын қыстырылатуғын зат.
Бийдайық — шөптиң түри.
Бийдин гөлу — топоним.
Бийжағдай — ... бул жер бир бийжағдай жер екен
Бийкеш — ... үлкен бийкеш...
Бирка — балық салынған қалтаның аузына әтиketке жазыў ушын тағылатуғын кишкене тақта.
Бийтап — аўырыў... Мынау жатқан бийтаптан аулаққа көш...
Билимдар — ... „Елди жаманлама болсаң билимдар...
Бирлән — ойынға байланыслы атама.
Бозайғыр — малға байланыслы атама.
Боса — Аз боса шортан қазаға жортар...
Босаға — Қара үйдин есигинде болады... Басагам сынды белинен...
Бөген — бесиктиң бөгенекшеси.
Бөке — боке, семьяда туғылған биринши баланы тәртип бойынша ҳаяллар атын айытпай „бөке“ деп атайды.
Булбулдек — булбилдей, ... Булбулдек сайраған тиллери бардур...
Бұлдирғи — қамышыда болады... Бұлинген елден бұлдирғи алма...

Быған-жыған — әстан-кестен, әбигер.
Былайлау — қолы қәрежетли боса былайлау барып
оқыйдыго...

Г

Гәде — гейде, ҳәрўақытта, ... Гәде шығад, гәде
жоқ...

Гәпке тусөр — ... иним боса гәпке түсер...

Гевеже — гебеже (арх.)

Гегирдек — ойға түссе нелер жоқ,

Қайым келди гегирдек...

Гезлик — пышақтың түри.

Гилем қурақ — нағыстың түри.

Гиндиққазық — белдеуғазық — белдеү арқанды
тарттырып байлас қоятуғын қазық.

Гөдек — ҳешнәрсеге түсінбей. ... Өзим гөдек адам-
ман...

Гөркүман — гор қуман. ... Буну тутпадық гор қу-
ман деп, ура берипти дийди...

Гөрқара — қарабарақтың түри.

Гұз жоқ — ... быйыл йешкіде гұз жоқ...

Гүздүң — гүздүң куну. ... Гүздүң куну болғанда...

Гүйретген — ... Бир жигит барды гүйреткен, асау
бир тайын уйретген...

Гүйум — күй, хал, жағдай... Ден саұлықта шал-
қып жүрген гүйум бар...

Гуртеше — женсиз фуфайка мағанасында. ... Гур-
теше дийди...

Гуфәйке — (фуфайка)

Гуфшек — гүпшек, арбада болады.

Ғ

Ғабығы — қабығы. ... Соз пийаздың ғабығы, жесең
зейнине урады...

Ғағаным — қалғаным.

Ғайың гүбелек — ойының аты.

Ғапыл — арқайын. ... Ғапыл жатқан бендени,

Азан бир айтып ўойатқан...

Ғарағым — қарағым.

Ғарақшы — ... Сейтныйаз ғарақшы Қоразбек бо-
лустанғо...

Ғаррығожалық — қарры хожалық

Гаррылық — ... Гаррылық үлкен дәрт екен...
Фатса — қатса.... Көл ғатса сең болады. Дәрниә ғат-
са кең болады.

Гауықұс — қустың түри.

Гунаң — Гунаңшасаұлық. ... Тусақтан кеткенсөң
үш жасқа қарайды, урганисым боса „Гунаңша саұлық“
дійди.

Гунаңшагар — үш жасқа қараған усақ малдың ер-
кеги боса Гунаң шығар дейди.

Ғыз — қызы, ... Тәүір ғыз көрсө көзсалған.

Ғылған — ... Атанның ғылған жақсылығын...

Ғырысқопа — ... Ҳәзир ол жер ғырыс қопа...

Ғаза — балық аүлайтуғын қурали.

Ғалақ — қалақ, қурали.

Ғарғыұ — ғыргыұ, секириұ, атлаұ.

Ғардашым — ... Атам Муўса йоқдур қаұлы ғарда-
шым... (Аяпб.)

Ғарежет — Ғарежет болмады...

Ғасқалтақ — ... Ғасқалтаққа қырық ағары май пит-
се... Ғасқалдаққа қырық ағары май питсе, гарқылда-
сып ушар көлин танымас.

Ғошшақ — кеүилли, шадлы. ... Жигити бизин елдин
сондай ғошшақ...

Ғұрнақ — қыздың... буұ қарағұрнақтың кетисин
гөруң...

Д

Дәғдырап — кемтарлыққа ушыраү мәнисинде Дәғ-
дырап сениң қалаңыз (Шеге).

Дағытыұ — тарқатыұ мәнисинде. Бир дағытыұға әб-
димат...

Дәрийайысор — Арал теңизиниң бурынғы аты.

Дастығ — пай, өшин алыұ, пайын туұраү мәнислер-
инде. Йерназар дастығын алып кетти.

Дастығғоз — дастықтың басына тигилген көз.

Дәримбай — топоним.

Декел — тең, барабар мәнисинде. Гүлли ишкен
жегениң алатуғыныңа деңгел келди — деп ҳеш нәрсे
берлейтуғын йеди.

Дигилдик — сүүда жасайтуғын құс.

Дилұар — шешен, сөзіге шебер адам мәнисинде.

Жарғасылған — жарғасылған бақадай.

Жарнек — кемениң үстинде баратырып балық писирип (алып) жетуғын ошақ.

Жаровой дуз — балықты дуздан шығарғаннан кейин қалған қалғынды дузды усылай атайды.

Жаўыйим — күнлик бийимди усылай атайды.

Жапатармақай — жабыла ҳәмме. уОл ўақта үйдің иши жапатармақай ишпейди (Шеге).

Жекенсал — этноним.

Жекен — сууда өсетуғын өсимлик.

Жекенжөкө — шыпта төқыйтуғын жекен.

Желбезек—желбизек — балықтың желбезеги.

Желқайық — дәслеп пароходты усылай атаган.

Желкилдек — топоним.

Жемелик — шаштың ушына қосатуғын лента.

Жерсинбей — ҳауа райына, климатына конбей.

Жибаў — аўдың бир түри.

Жипекнағыс — жипектен тигилетуғын нағыс.

Жолбарыстөбе — топоним.

Жөн — балықтың жоны.

Жутқыншақ — балықтың жутқыншағы.

Жуўантайақ — этноним.

Жуэзгум — сууда жасайтуғын құс.

Жылқышы — топоним.

И

Ийтжеген — топоним.

Ийне — балықты дизиү ушын ағаштан исленген ийне.

Ийтақ — этноним.

Илмегәл — топоним.

Инген — ургашы түье.

Ирезек — қамыс оратуғын қурал.

Ирей — қайыққа желқом қурылғанда иреп туратуғын ағаш.

Ирейка — жуқа тақта.

Ирезенкетек — резинадан тигилген етик.

Истәунек — қазаның бир түри.

К

Кәмзор — кийим аты.

Кемлир — қарамалдың аўырыұы, мал уөкирип Уөледи.

Кендирли — топоним.

Кеңтанау — этноним.
Кепкембалық — кепкен балық.
Керги — қайықтың кергиси.
Кеүсер — топоним.
Кийизшалаң — тикеншалаң — сүйда өсетуғын өсімдік.
Көгжон — балықтың бир түри.
Көкөзек — топоним.
Көкмойун — балықтың түри.
Көлдей — топоним.
Көмпейнан — нанның түри.
Көрдемше — некесиз туұылған бала
Көшер — топоним.
Көшки — якорь.
Куйик — топоним.
Күйреўикти — күйреўикили топоним.

Қ

Қабыршақ — балықтың қабыршағы.
Қабасан — этноним.
Қадаубас — темир тескиш.
Қаза — балық аўлаұ қуралы.
Қазалы — топоним.
Қазашы — қазан асатуғын адам.
Қайаз — балықтың бир түри.
Қайберен — топоним.
Қайықмотор — қайыққа орнатылған мотор.
Қайышғулаққаза — қазаның бир түри.
Қақай — топоним.
Қалғазған — топоним.
Қалағ — жекенниң қалағы.
Қалақ — балыққа дуз шашыў ушын қурал.
Қалбығай — құстың бир түри.
Қалмақы ҳәрем — қамыстан тоқылады.
Қамаұғаза — қазаның бир түри.
Қапанбас — қапанбас қамыстың пискен уақты.
Қаптырғы — арбаның бөлекшеси.
Қара — этноним.
Қарабайлы — топоним.
Қарабайқуұған — топоним.
Қарабуұра — топоним.
Қарасан — қарамалдың аўырыўы. Саны исип қара болып өледи.

Қарасуу — муз ерип, суў болған уақыты айтады.
Кара суў болған уақтында.

Қаратоқлы — қаратоқты — топоним.

Қарашағала — шағаланың түри (тик.).

Қарашекпен — дәслепки келген сәўдагер орысларды усылай атаған.

Қарашоқы — топоним.

Қармақ — жайын услайтуғын қармақ.

Қарсылгек — бешпентте болады.

Қарым — гүдилеп қойған пишениң малдан сақлау ушын қораның сыртынан қарам қазып қояды.

Қаракебир — топоним.

Қаракөз — балықтың бир түри.

Қарақолтық — топоним.

Қарағұс//қарақұс — кемениң басы.

Қарақала — топоним.

Қаражар — топоним.

Қарайдын — топоним.

Қарақалпақ атау — топоним.

Қарақышлы — топоним.

Қарамешел — балықтың бир түри.

Қасаўбай — тоғыз желқомлы кеме.

Қасқа шоқы — топоним.

Қаснақ кемениң бөлекшеси.

Қатыншағала — шағаланың түри.

Қаұшагүл — нағыштың түри.

Қасаўбай шана//қашаўбай шана — шананың түри.

Қәнети арқан — арқаның жууан түри

Қөғурдан — шуқыр мәнисинде. Қоғурданға жығылып мойну сыңыры.

Қоқыш — топоним.

Қолжуўғыш//ләген.

Қолушы — жәрдем, қол ушын бергендей жанажан қайда.

Қонысбай — топоним.

Қосқулақ — топоним.

Қостөбе — топоним.

Қубаўйрек — үйректиң бир түри.

Құлдыраўыш — қара үйде болады.

Қумай төбе — топоним.

Қурдум — теңиздин терең жери.

Құсгезлик — құс баұызлайтуғын пышақ.

Құсғанат — нағысгың бир түри.

Қусмурын — топоним.

Құс тулег — ғазлардың бир жерге жыйналып туғын жери, орны.

Қустырақ — нағыстың бир түри.

Қуүат — топоним.

Құубүйен — жылқыда болатуғын аўырыў.

Құүқамыс // қуўрақ қамыс.

Қыземшек — топоним.

Қызылайақ — этноним.

Қызылғанат — балықтың бир түри.

Қызылжар — топоним.

Қыйтым — рети, жөни. Сөздин қыйтымы келип қалады.

Қырықбуұын — шалаңның бир түри.

Қырмызы — топоним.

Қырықтырнақ — нағыстың түри.

Қыснағ — қалмақы қораның қыснағы.

Л

Лабаз — бул бәхәрде, жазда балық дүзлайтуғын орын.

Лағыў — аўзында сөз турмайтуғын адам.

Лақаў — ылақа балық аўлайтуғын аў.

Лала — гүлдин лаласы.

М

Мағыз — әдип, көрпени сырғанды мағызлайды, яғни әдип қояды.

Майқуллаў — майлылаў. Үөзи майқуллаў палаў.

Майсалма — аўқаттың бир түри. Досымбеттиң үйинен майсалманы жедик дейди.

Мақпалғөл — топоним.

Мамбақжақ — аўды қурсаўлайтуғын қара жип, жуўанлығы бім болады.

Манқағаз — сууда жасайтуғын қус.

Мата — қамыс плита.

Матапилик — мотофелюга.

Маш — қайықта желқом менен жүргизиў ушын орнатылған ағаш.

Машан — топоним.

Мәкалай атаў — топоним (Николай атаў)

Мендибай атаў — топоним.

Мерки — (мерка) өлшеёиш ағаш.

Мешел — ылақаның кишкене түри.

Мойка — балық жуўатуғын аслаў, ағаштан исленеди.

Мосы — өрмек тоқығанда қолланылатуғын үш аша темир.

Мәңке — балықтың түри.

Мүйтен — этноним.

Мүше — ағзалары, жақсы ислеген көп партийа мүшөлери ...

Мийасар — жаралыў, ылайық болыў, турарлық.

Мыршай — тұлкиниң баласы.

Н

Найша қулп — құлыштың түри.

Нақыслы қаўын — торлы қаўын.

Нарғамыс — най, жуған қамыс.

Нәретегайық — қайықтың түри.

Нәүпир — көп, мол мәнислеринде, суўдың нәүпир болыўына айтылады.

Нәшельки — (носилка).

Нәксүйсин — сүймейақ қойсын мағанаасында.

Нырқы — баҳасы.

О

Ожаўғасық — қасықтың үлкен түри.

Ожире — бөлме.

Оймадуұтар — дуұттардың бир түри.

Оңбоқ — суұда жасайтуғын құс.

Омыртқа нағыс — нағыстың түри.

Омша — томар.

Орама — қамыс ямаса пишен.

Орысзингир — топоним.

Отлы кеме — пороход мәнисинде.

Отлы шала — шала жанған от, кейнициен жиберермен Уотлы шала.

Ө

ҮӨгум — огумбайдың жылқысы.

ҮӨгунерде — огуниerde аўзым аңқайып бос қаған екенмен.

үөзен — кеўсер дейгин уөзек бар.
үөкпекалқы — аұдың қалқысы.
үөлең — териң өлең, жоқлау.
үөлиниай — жарытыш, ис қылалмайтуғын адам.
үөпийткі — убыток, убытка.
үөрүс — мал жайылатуғын орын. Өзи өриске жайылып жүрген ешки.
Үөтәйигүррин — қуры, бос, пайдасыз сөз мәнисинде.

П

Пазнабас — балықтың бир түри.
Параўыз — костюмға қойылатуғын параўыз.
Партылдауық — шөптің бир түри.
Пашшайы зерен — зереннин сырланған түри.
Пәндик — рульди дүзиүлейтуғын темир.
Пәрәмида — муз сақлайтуғын орын.
Пәтперенки — нәретениң бир түри.
Пәшек — өрмектиң арқау жиби.
Пешала (вешала).
Пийром — (ириемщик) оннаған жылдан бери пийром.
Пилләгөзау — аұдың түри.
Пилнок — қайықтың желқомын көтеретуғын жип.
Пирқазан — қус.
Писек — шанды ҳәрекетке келтиретуғын ағаштан исленген қуран.
Порумдар — ағаштың порымдар үйлерин көрдик.
Продовой — етиктің түри.
Пушту — қәтереси, обройы. Орусқа пушту жүрди.
План — (плашкот).

Р

Раготка — (роготка), бул жекеннен исленген, тоқылған қалта.
Рагушка — (рогожка), балық салатуғын қалта.
Распорки — (распорка), дүздан шыққан балықты кептиреर үақтында қарнын ашып тиреп қоятуғын ағаш.
Рашетка — (решетка), балық жуўатуғын шабақша ағаш.
Рәмәүиз — гәптиң рәмәүзиң байқа.
Рәүиш — жарасығы, сулыўлығы.
Рейка — (рейка), рейка ағаш.

Рол — рол сап пенен ур.

Рыборезка (рыборезка) — балық кесетуғын машина.

C

Садырнәши — содайаның үстинен қарайтуғын садырнәши шықты.

Сазым жоқ — мениң мергеншилилк пенен сазым жоқ.

Сайын — көрик босатуғын ағаш, көруктуң сайын ағашы.

Салғый — толқынсақ, ығып кеткен қамыс.

Самай — топоним.

Самырат — топоним.

Сандаұлы қонрат — этноним.

Сапалақ — шыбын өлтиретуғын резинкадан қурал.

Сарығарын — кейіұаны, кексе ҳаялды усылай атайды.

Сарыбас — топоним.

Сарыбас қуў — қуўдың бир түри.

Саұа — бул жер тыныш құсларда саұа көллерде, буйынтықтга болады.

Саұда салыў — басына Ныйаздың саұда салыныз.

Саұдырыў — кишипейил, саұдыраған жигитлер.

Сахуў — этноним.

Сәксән — жасымыз сәксәнгә келди.

Сәккиз — сәккиз батпан қызыл тары.

Сегизгәкөл — топоним.

Сенер — Сейнер жылымның бир түри.

Сериүағаш — шыпта тоқыў ушын қолланылатуғын ағаш.

Сийпаниски — теп тегис, ныпқырт, бул аўылды сый-пәниски қылатуғын еди.

Силсиләси — урпағы, тухымы деген мәнисте, ол пайғамбардың силсиләси.

Солақ — тәшки арбаның солағы.

Солақ — нағыштың бир түри.

Суўен — суген — балықтың түри.

Судегей — қайықтың еки жағындағы шүй қағатуғын тақтай ағаш.

Сулама — нағыстың түри.

Сумғулақ — қатыгулақ мәнисинде.

Сумырай — балықтың түри.

Суўағар — есикте болады.

Сүўенаў — суўен уўлайтуғын аў.

Суұтаұық — суұда жасайтуғын қустың бир түри.
Сұңгигир — сунгуур — үйректиң түри.
Судоғой — кемениң ернегиндеғи қалқаны.
Сұзғи — балықты шаңдан сұзип алғы ушың қураг.
Сұзеки — қазандағы гөшти, ғұртқытың сұзип алғы
ушың қолланылатуғын қураг.
Сүймен — муз ойатуғын лом темир.
Сүйрек — пишеннен өсіпкіреген түри.
Сыбай — сыйбайотқансоң соннан тәлім алғанбыз.
Сыла — тисли балықтың бир түри.
Сымтыраш — аттың туяғын жонатуғын ағаш.

Т

Табамбалық — табанбалық — балықтың бир түри.
Табанарқан — аўдың табан арқаны.
Тайаұ — қайықта болады.
Тайлан — нәретениң бир түри.
Тахнатастаұ — қәде (арх.).
Талақ — шортаннуң талақта болур мазасы.
Талақ — (арх.).
Талқоға — суұда өсетуғын өсимлик.
Талтақ — жер өлшейтуғын ағаш.
Талшалаң — балық уұылдырыған шашатуғын шалаң.
Танғыш — қара үйде болады.
Таңлай — балықтың таңлайы.
Тапаш — балықтың құйрық бетиндеги мазалы жери.
Тар — балық салығы ушын бочка.
Тартыұлы — этноним.
Ташки — (ташқа), балық тасыйтуғын қураг.
Тәжик — топоним.
Тәңхә — жеке бир өзи деген мәнисинде.
Тезге — жөнге түсіў, ... тезге түскен екен.
Тели — этноним.
Терме — алашаның бир түри.
Тикейме ағаш — жайдың ишинде, баҳан есабында
қолланылатуғын ағаш.
Тикеншалан — шаланның түри.
Тисли — балықтың бир түри.
Тиркеүғайық — қайықтың бир бирине тиркегенде,
сонғысын усылай атайды.
Төғузак — этноним.
Тогун — шаңарақтың тогуны.

Тоқтал — топоним.

Толқунсақ — суү менен шетке шығарылған самтық.

Топалан — жаллықта болатуғын аўырыў, еки көзинен суү ағып өледи.

Тор — аўды тор деп те атайды.

Торта — балықтың майда түри.

Төлөгора — қамыстан исленип, үсти бастырылады.

Төслуг — балықтың төслиги.

Тулға — қара үйде болады.

Тулкүатау — топоним.

Тумақтегікен — топоним.

Тумғайық — сууда өсетуғын өсімлік.

Турен тақтай — қайықта болады.

Турпарет — (трафарет).

Тусақ — еки жасар усақ мал.

Түйетабан — қырда өсетуғын өсімлік.

Тумғайық — сууда өсетуғын өсімлік.

Тұңдикшылта — шыптаның түри.

Тұте — мылтықтың тұтесі.

Тыран — балықтың түри.

У

Уйалас — бир анадан, атадан болған балаларды усылай атайды...

Тап йекеүін уйалас.

Уйусту — бирикти, шөлкемлести деген мәнисинде. 1932-жылы колхоз уйусту.

Улапа — үлкен қазанға асып улапа тарқатайын дел атырсаң ба.

Үңгу — кетпен, балтаниң үңғысы.

Устуғанлы — енди бурунғунуң көп ғаррылары устуғанлы әңгіме билмейди.

Үүылдырық — уүылдырықлы бекире боса о қымбат.

Ү

Үйден шықпаў — турмысқа шықпаў, күйеўге бармаў, үйден шықпаған қызды айтады.

Үйшик — жип орайтуғын ағағ қурал.

Үрпекбас — жыңғылдың түри.

Үшба — қарамалда болатуғын аўырыў.

Үшбас — этноним.

Үшмырза — топоним.

Үшаўық — үшқаш — (самолет).

Ф

Файда — пайда.

Фара — бөлек, бир фара адам.

Фрагон — ашыны суүдада тиришилик ететуғын қурттың аты.

Х

Хамқа — хамқа тоң (арх.), ҳаяллар кийген.

Хылопочки — (хлопушка), шыбын өлтириши.

Ҳ

Ҳарра — жарғы.

Ҳәйкел — (арх.), ҳаяллардың өнирине тагатуғын ҳәйкел.

Ҳүрраси — қорқыў, ҳаўлығыў. Қунназар кийатыр ҳүрреси ушып.

Ҙ

Җинтир — (центнер).

Җемент шана — цементтеги исленген шана.

Ч

Чабыў — кийимниң шабыўы.

Чалы — қалмақы чалы.

Часный — жекке (частный), оның аржағындада частный болың аулайтуғын едик.

Чатма — келсөң жаман чатма.

Чигин — өсимликтің бир түри.

Чолпы — қурал.

Чубарғаўын — қаўынның бир түри.

Ш

Шабағаў — шабақ ушын тоқылған аў.

Шабақша — аргытқа кесе салынған майда ағашлар.

Шабыра — көлдин ортасындағы майда ашықлық. Усындей шабыраларға аў салады.

Шайтанешек — тијек.

Шақмақы құр — құрдың бир түри.

Шақмақы нағыз — (арх.), нағыссың түри.

Шалаң — суұда өсетуғын өсимлик.
Шаң — (chan) балық дүзлайтуғын орын.
Шәмойки — жылымның бир түри.
Шартақ — дүздан шыққан балықты кептиретуғын шартақ.
Шашсыйлатар — қәде (арх.)
Шашпаў — (арх.), шашпаў тағып қыз болғанын биз көрдик.
Шәйкен — топоним.
Шәлки — балық салатуғын ыдыс.
Шәмәйишный жылым — шемая балығына арналған жылым.
Шәтиқ — топоним.
Шегежин қарабай — суұда жасайтуғын құс.
Шехон — қылыш балық.
Шигинкөл — топоним.
Шийөцир — ақбасқур, шийөцир тутылмай қалған, Аташ тың формдар үйлерин көрдик.
Шоқанаў — майда балықларды аўлайтуғын аў.
Шолан — муз сақлайтуғын орын.
Шолпы — жылымның ишинен балықты алатуғын құрал.
Шом — баўланған қамыс.
Шонтай — нәрете, жылымда болады.
Шортаной — топоним.
Шортайқақ — кесеў.
Шотай — топоним
Шохусу — балықтың мойны, желкеси.
Шөген — жолқазан.
Шәмекей жылым — жылымның бир түри.
Шөшимли балғалы — этноним.
Шәргом — дийўалға өрилген қамыс пақша.
Шүрекей — үйректиң бир түри.
Шана — ат шана, қол шана т. б.
Шыбық — топоним.
Шыйыртақ нағыс — нағыстың бир түри.
Шалаң — өсимлик.
Шылпышдақ толқын — тоқынның бир түри.
Шылымтал — жекенниң шылым талы.
Шырмаұықлы — шармаұықты — топоним.
Шырпышдақ — толқын.
Шытырлы — топоним.

Б

Ығбал — бахыт, табыс, оны ығбал биледи.

Ығызбаў — ығын жүретуғын аў.

Ызба — қара үйде болады.

Ық — суұлдың ығы.

Ылай ағаш — тамын басына ылайды тартып шыға-
ратуғын ағаш.

Ыраққыш — (арх.) жылқының бурынғы аты.

Ықпа — устине ат, мал мингизип өтетуғын үлкен
жекенин исленген сал.

**Мойнақ районында жасаўшы Коңырат арысына
киретуғын уруўлардың алфавит тәртибинде берилген
дизими**

ТИЙРЕЛЕР	УРУЎЛАРЫ
Абас	Қыйат
Абыз	Ашамайлы
Абыз	Мүйтен
Айыллы	Ашамайлы
Ақай	Ашамайлы
Ақбалғалы	Балғалы
Аллаберди	Мүйтен
Арзықул	Балғалы
Арыққыйат	Қийат
Асан	Балғалы
Ахунқараған	Қыйат
Ашамайлы	Ашамайлы
Бәйбише	Мүйтен
Баймурат	Мүйтен
Баханлы	Баханлы
Балғалы	Балғалы
Балғалы	Қыйат
Барын	Мүйтен
Бекаў	Мүйтен
Бескемпир	Колдаўлы
Беспышақ	Қыйат
Файып қараған	Колдаўлы
Есен	Қыйат
Етекши	Қыйат
Жалаңайақ	Ашамайлы
Жалтыршы	Қыйат
Жаман	Қыйат
Жаманаўыл	Колдаўлы
Жаманқоңырат	Колдаўлы
Жансары	Қыйат

Жапар	<i>Ашамайлы</i>
Жекенсал	<i>Мүйтен</i>
Жолан	<i>Мүйтен</i>
Жуқа	<i>Қолдаұлы</i>
Ийтақ	<i>Мүйтен</i>
Қабасан	<i>Ашамайлы</i>
Қалқаман	<i>Қолдаұлы</i>
Қанжыгалы	<i>Қыйат</i>
Қараталшы	<i>Балғалы</i>
Қара	<i>Ашамайлы</i>
Қаржаубарас	<i>Қыйат</i>
Қатаған	<i>Қыйат</i>
Кеңтанаў	<i>Мүйтен</i>
Қыйат	<i>Қыйат</i>
Қолдаұлы	<i>Қолдаулы</i>
Костамғалы	<i>Балғалы</i>
Күлкіхожақ	<i>Қолдаұлы</i>
Құрама	<i>Ашамайлы</i>
Моллақараған	<i>Мүйтен</i>
Мүйтен	<i>Мүйтен</i>
Нурбалғалы	<i>Балғалы</i>
Өтемис	<i>Ашамайлы</i>
Панқара	<i>Ашамайлы</i>
Самат	<i>Мүйтен</i>
Сары	<i>Ашамайлы</i>
Сарығон	<i>Қолдаұлы</i>
Сахыў	<i>Ашамайлы</i>
Тәнірберди	<i>Мүйтен</i>
Тазбалғалы	<i>Балғалы</i>
Тарақлы	<i>Қыйат</i>
Тели	<i>Мүйтен</i>
Тилеўберди	<i>Мүйтен</i>
Тоғызақ	<i>Қыйат</i>
Тоқалқараған	<i>Мүйтен</i>
Тоқымбет	<i>Балғалы</i>
Түркмен	<i>Балғалы</i>
Түркменқараған	<i>Ашамайлы</i>
Үлкенбөрик	<i>Қолдаұлы</i>
Үш бас	<i>Ашамайлы</i>
Үштамғалы	<i>Қыйат</i>
Қожақараған	<i>Қыйат</i>
Шөмишли	<i>Балғалы</i>

ПАЙДАЛАНЫЛГАН ӘДЕБИЯТЛАРДЫҢ ДИЗИМИ

- П. Азыров.* Хәзирки заман түркмен дили. Гириш. Лексика. Ашгабад, 1950.
- С. Аманжолов.* Вопросы диалектологии и истории казахского языка. Алма-Ата, 1959.
- К. Аширалиев.* Корневые слова в языке памятников орхоне-енисейской письменности. Фрунзе, 1963.
- Абдирахманов.* Географические названия Казахстана. Алма-ата 1959.
- О. С. Ахманова.* Очерки по общей и русской лексикологии. М., 1957.
- В. Д. Андреев.* Передача болгарских имен собственных в русском языке. Сборник „Топономастика и транскрипция“. М., 1964.
- С. М. Абрамzon.* К семантике киргизских этнонимов. „Сов. этнография“, № 3, 1946.
- Х. А. Атаева.* Развитие лексики туркменского языка за счет внутренних ресурсов. Автореферат на соискание ученой степени кандидата филологических наук. Самарканд, 1961.
- Ф. Б. Астемирова.* Роль русского языка в развитии кумыкского языка. „Ученые записки Даг. Гос. Ун-та им В. И. Ленина. Том. VI. 1960.
- Ж. Амансыров.* Северные говоры емудского диалекта туркменского языка. Ашхабад, 1954.
- Ф. А. Абдуллаев.* Хоразм шевалари. Тошкент, 1961.
- С. Аразкульев.* Гарагалпагыстай АССР-нин, Дөртгүл районындакы түркмен геплешиклерি, Ашгабад, 1961.
- Ж. Арапбаев.* Қарақалпақ тили диалектлериниң гейпара мәселелери. „Қызыл Қарақалпақстан“ газети, 27-август, 1947.
- Ж. Алламуратов.* Сырт елларде қарақалпақ тилин изертлеў. „Совет Қарақалпақстаны“ газетасы 24-ноябрь, 1965.
- К. Әбдимуратов.* Қарақалпақ топонимикасы ҳәм оны изертлеў мәселелери. Әмүдәръя, № 2, 1965.
- К. Әбдимуратов.* Неге усылай аталған? Некис, 1965.
- Н. А. Баскаков.* Краткая грамматика каракалпакского языка. Турткуль, 1932.
- Н. А. Баскаков.* Каракалпакский язык, I, М., 1951.
- Н. А. Баскаков.* Каракалпакский язык, II, М., 1952.

Н. А. Баскаков. Введение в изучение тюркских языков М., 1962.

Н. А. Баскаков. „Состав лексики каракалпакского языка и структура слова“. Исследования по сравнительной грамматике тюркских языков. IV, лексика, М., 1962.

Н. А. Баскаков. Ногайский язык и его диалекты. М.—Л. 1940.

Н. А. Баскаков. Алтайский язык, М., 1958.

В. А. Богородицкий. Этюды по татарскому и тюркскому языкоизнанию. Казань, 1933.

А. В. Богородицкий. Введение в татарское языкоизнание в связи с другими тюркскими языками. Казань. 1934.

Р. А. Будагов. Об основном словарном фонде и словарном составе языка. Л., 1952.

Л. В. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий. СЛБ, 1869, 1876.

А. К. Боровков. Об очередных вопросах изучения Каракалпакского языка Сборник „Каракалпакия“ Т. 2., Л., 1934.

И. А. Батманов. Язык енисейских памятников древнетюркской письменности. Фрунзе, 1959.

Л. Берг. Аральское море. 1908.

Л. Берг. Рыбы пресных вод СССР и сопредельных стран. том II.

Е. Бердимуратов. Ҳәзирги заман қарақалпақ тили. Лексика, Нөкис 1964.

Е. Бердимуратов. О языке произведения Жиенжыраў. Журнал „Амударья“, № 4, 1958.

К. Бердимуратов, А. Есемуратов. Қарақалпақ тилиниң грамматикасы. 5—6 класслар ушын, Нөкис, 1964.

Т. Бегжанов. Қарақалпақ тили Мойнақ говорының лексикалық өзгешеликтеринен. „Қарақалпақстан филиалының хабаршысы“. № 1, 1964.

Т. Бегжанов. Балықшылық кәсиб ине байланыслы лексикадан „Вестник Каракалпакского филиала“, — № 4, 1964.

Т. Бегжанов. Термины родства в Муйнакском говоре каракалпакского языка. Книга „Вопросы диалектологии тюркских языков“. Баку, 1965.

Е. М. Бельская, К. Шабабаев. Тәбият таныў. Нөкис, 1962.

Махмуд Кашигари. Девану луготит турк. Ташкент, 1960, 1963.

А. Курышсанон. Некоторые особенности в языке казахов, проживающих на территории КК АССР. Вопросы истории и диалектологии казахского языка, выпуск 5, Алма-Ата, 1963.

С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности Монголии и Киргизии. М., — Л., 1959.

С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности. М., 1951.

С. Е. Малов. Енисейская письменность тюрков М., — Л., 1952.

С. Е. Малов. Каракалпакский язык и его изучение. Сборник „Каракалпакия“, т. 2, Л., 1934.

К. Менгес. Каракалпакская грамматика. часть 1, фонология, Нью-Йорк, 1947.

П. М. Мелиоранский. Краткая грамматика казахско-киргизского языка, ч. 1, фонетика и этимология, СПб, 1896.

Н. И. Марзәзаде. Азәрбајҹан дилинин тарихи морфологијасы, Бакы, 1962.

Ә. М. Мурзаев. Этюды по топонимике средней и центральной Азии. „Вопросы географии“, № 8.

Ә. М. Мурзаев. Основные направления топонимических исследований. Сборник, „Принципы топонимики“. М., 1964.

А. Махмудов. Сөзүн гурулушу. „Исследования по азербайджанскому языку, Баку, 1947.

Ә Р. Мамедов. Сөзүн гурулушу. Азәрбайҹан дилинц грамматикасы. Бакы, 1951.

М. Миртаджиев. Возникновение лексических опоминов в узбекском языке. Автореф. диссер. на соис. уч. степ. кандид. филол. наук. Ташкен, 1964.

Г. Мусабаев. „Маңғыстаў“ сөзінің семантикасы. Известия АН Каз. ССР, вып. 4, серия филол. Алма-Ата, 1946. Народы Средней Азии и Казахстана. том. 1, М., 1962, раздел „Каракалпакия“.

Г. В. Никольский. Рыбы Аральского моря, 1940.

Д. С. Насыров. Т. Бегжанов. Тахтакөпир районындағы жасаушы қарақалпақлардың тили бойынша байқаулар. „Вестник Каракалпакского филиала“, № 1, 1962.

Д. С. Насыров, Х. Хамидов. Памятники дореволю-

ционной каракалпакской письменности „Вестник Каракалпакского филиала АГУ Уз ССР“, № 4, 1961.

Д. С. Насыров. Некоторые итоги развития каракалпакского языкоизнания. Журнал „общественные науки в Узбекистане“, Ташкент, № 3, 1965.

Д. С. Насыров. Вопросы изучения диалектов каракалпакского языка. Книга „Вопросы диалектологии тюркских языков“, Фрунзе.

Ц. Д. Номинханов. Термины родства в тюрко-монгольских языках, „Вопросы истории и диалектологии казахского языка“. вып. I, Алма-Ата, 1958.

А. Ниязов. К вопросу истории изучения каракалпакского языка и его диалектов. Сборник „Вопросы литературоведения и языкоизнания“. Книга 3, Ташкент, 1961.

А. Ниязов. Шире использовать богатство народно-разговорного языка в литературном языке. Журнал „Эмудэргэ“ №8, 1963.

С. О. Османов. Паразитофауна Аральского усача. „Вестник Каракалпакского филиала“, Нукус, 1961.

Е. Ц. Поливанов. Некоторые фонетические особенности каракалпакского языка. Ташкент, 1933.

П. А. Потолуевский. Диалекты туркменского языка. Ашхабад, 1936.

Б. А. Покровская. Термины родства в тюркских языках. Сборник „Лексика тюркских языков“, М., 1951.

А. И. Попов. Основные принципы топонимического исследования. Сборник, „Принципы топонимики“. М., 1964.

Н. В. Подольская. Какую информацию несет топоним. Сборник „Принципы топонимики“ М., 1964.

В. В. Радлов. Опыт словаря тюркских наречий. (издание новое).

В. Решетов. Ш. Шоабдурахманов. Ўзбек диалектологияси. Тошкент, 1962.

Р. Э. Рустэмов. Губа диалекти, Бакы, 1961.

М. Ш. Рагимов. Диалекты и истории языка. КН. „Вопросы диалект. тюрк. языков“. Баку, 1960.

М. Рагимов. Сравнительно-исторический метод и изучение диалектов тюркских языков. „Вопросы диалектологии тюркских языков“ Баку, 1963.

А. А. Реформатский. Топономастика как лингвис-

тический факт. Сборник „Топономистики и транскрипция“ М., 1964.

Л. З. Рустамов. Арабско-Иранские заимствования в казахском языке. Автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата филологических наук. Алма-Ата, 1963.

Н. А. Рашиевич. Қарақалпақстан шарайтында тәбийатқа зоологиялық әкссурсиялар. Нөкис, 1962.

І. Ж. Санжеев. Грамматика бурятно-монгольского языка. М.—Л., 1949.

И. Сагитов. Бердақтың творчество. Нөкис, 1956.

О. Сейтов. Қарақалпақ тилинде балықшылық кәсипине байланыслы лексика. „Жас Ленинши“ газеты, 42, 19-май; 56, 13-июль, 1962.

Л. С. Толстова. „Этнографическая группа“ карақалпак в составе узбеков Самарканда. обл., „Вестник“ ККФАН УзССР 2, 1960.

Л. Толстова. Каракалпакии за пределами Хорезмского оазиса. Нукус—Ташкент, 1963. Тюрко-монгольское языкознание и фольклористика. Сборник статей, Москва, 1961.

Р. Тилеуов. Развитие Аральской белоглазки. „Вестник каракалп. филиала“. Нукус, 1962.

Ж. Уббиниязов. Түслик аралда балық аұлаушылық ҳәм балық санаатын раұажландырыудың гейпара мәселелери. Нөкис, 1961.

Т. Урунов. Узбекская овцеводческая терминология. Автореферат диссер. на соис. уч. степ. канд. фил. наук. Самарканда, 1964.

М. Н. Хыдыров. Туркмен диалинци тарийхындан материалылар. Ашгабат, 1962.

М. Ш. Ширалиев. Бакы диалекти. Бакы, 1957.

М. Ш. Ширалиев. Азәрбајҹан диалектологиясынын әсәсләри. Бакы, 1962.

М. Ш. Ширалиев. Изучение диалектов азербайджанского языка. Известия АН СССР, т. VI. вып. 5, 1947.

А. М. Шербак. Названия домашних и диких животных в тюркских языках. Сборник „Лексика тюркских языков“. М., 1961.

В. М. Юнусалиев. Киргизская лексикология. Фрунзе, 1959.

Х. Г. Юсупов. Термины родства в башкирском языке. „Вопросы башкирской филологии“. М., 1959.

СӨЗЛИКЛЕР

Диалектологический словарь татарского языка. Казань, 1953.

Диалектологический словарь азербайджанского языка. Однотомник, Баку, 1964.

Русско-каракалпакский словарь. М., 1947.

Каракалпакско-русский словарь М., 1958.

Русско-каракалпакский словарь М., 1962.

Киргизско-русский словарь. Москва, 1965.

Русско-карачаева-балкарский словарь. Москва, 1965
Орфографический словарь азербайджанского языка, Баку, 1960.

Русско-казахский словарь, М., 1964.

Русско-киргизский словарь. М., 1957.

Русско-туркменский словарь. М., 1956.

Русско-башкирский словарь. М., 1954.

Русско-ногайский словарь, М., 1956.

Русско-татарский словарь, М., 1958.

Русско-тувинский словарь. М., 1953.

Русско-уйгурский словарь. М., 1956.

Русско-чувашский словарь. М., 1951.

ӘДЕБИЙ ШЫГАРМАЛАР

Ө. Айжанов. Арап қушагында. Нөкис, 1958.

Әжинияз. Шығармалары. Нөкис, 1956.

Бердақ. Таңламалы шығармалары. Нөкис, 1959.

Бердәк. Таңламалы шығармалары. Нөкис, 1956.

А. Бекмуратов. Мойнаңтың маяклары. Нөкис, 1963.

А. Бегимов. Балықшының қызы. Нөкис, 1958.

Жиіен жырау. Посқан ел, Нөкис, 1959.

Күнхожа. Қосықлар. 1960, Нөкис.

Қарақалпақ поэзиясының антологиясы. Нөкис, 1959.

Қарақалпақ нақыл ҳәм мақаллары. Нөкис, 1956.

А. Муўсаев. Таңламалы қосықлары, 1959.

К. Султанов. Ақдәрья. Нөкис, 1962.

Журнал, Азәрбајҹан гадыны, 11, Бакы, 1962.

Әмиүдәрья журналы. № 10, 1959.

МАЗМУНЫ

Автордан		3
Шәртли қысқартыўлар		6
Транскрипциялық белгилер		6
Кирилснү		8

I БАП

Терминологиялык характерге ийе емес атамалар	
Мойнақ говорынын қарақалпақ әдебий тишине қатнасы жөнинде	14
Әдебий тилде қолланылмайтуғын атамалар	

Сөзлердин семантикалық группасы

Омонимлер		23
Синонимлер		28
Антонимлер		32
Неологизмлер		34
Архаизмлер		38

II БАП

Терминологиялық характердеги атамалар

Балықшылық кәсибіне байланыслы лексика	44
Балықта ушырасатуғын айырыўлар	50
Балықтың дене құрылышына байланыслы атамалар	51
Балықты аўлаў қуралларына байланыслы атамалар	52

Говорда ушырасатуғын топонимлер ҳацқында

Адам атларына байланыслылары	61
Үруў ҳәм мильтет атларына байланыслылары	61
Мыл атларына байланыслылары	62
Құс атларына байланыслылары	64
Өсімліктерге байланыслылары	65
Ұсатыў ҳәм түрине байланыслылары	66
Санына, белгиге, қөлемге байланыслылары	68
Курал атларына байланыслылары	69

Говорға тийисли этнонимлер жөнинде

Бирқанша уруў атларына түсініктер	74
Адам атларына байланыслылары	75

Говорда айтылатуғын туўысқанлық атамалар

Қаны бойынша туўысқанлық атамалар	77
Некеге байланыслы туўысқанлық атамалар	81
Мал шарғашылығына байланыслы атамалар	84
Үй ҳәм дүз ҳайýанларына байланыслы атамалар	90
Отыз еки дақылдың түрлерине байланыслы атамалар	91
Палыз егінлерине байланыслы атамалар	92
Жай құрылышына байланыслы атамалар	94
Қарауїге байланыслы атамалар	95

Қәде-қәүметке байланыслы атамалар	97
Үй буйымларына байланыслы атамалар	99
Көрпе-төсекке байланыслы атамалар	103
Кийим-кешекке байланыслы атамалар	104
Үй буйымларына қолдан салынатуғын нағыстың түрлери	106
Адам анатомиясына байланыслы атамалар	107
Адамда ушырасатуғын аўырыўлардың түрлерине байланыслы атамалар	107
Аўқатқа байланыслы атамалар	109
Құс атамаларына байланыслы сөзлер	110
Сүйда жасайтуғын құслар	110
Қырда жасайтуғын құслар	110
Темиршилик кәсибіне байланыслы атамалар	112
Етиклийлікке байланыслы атамалар	113
Арбага байланыслы атамалар	113
Ер-турманға байланыслы атамалар	114
Мылтықшылыққа байланыслы атамалар	115
Халық ойынларына байланыслы атамалар	116
Сан өлшеўлерине байланыслы атамалар	117
Тәрези өлшеўлерине байланыслылары	118
Узының өлшеўлерине байланыслылары	119
Ақса өлшем бирликлерине байланыслылары	119
Мәйсүмге байланыслылары	119
Аралық өлшеўлерине байланыслылары	120
Суға ҳәм суудың ҳәрекетлерине байланыслы атамалар	120
Айрым сөзлердин лексика-семантикалық өзгешеликтери	124

III В А П

Басқа тиллерден кирген атамалар

Араб ҳәм парсы тиллеринен кирген атамалар	132
Араб тилинен кирген атамалар	132
Парсы тилинен кирген атамалар	135
Рус тилинен ҳәм рус тили арқалы басқа тиллерден кирген атамалар	137
Балықты аўлау ҳәм өндиристе ислеп шығарыўға байланыслы рус тилинен кирген сөзлердин айтылыўлары	138
Халық ағартыў ислерине байланыслылары	138
Саўда ҳәм есап-санақ ислерине байланыслылары	139
Хожалық затларына байланыслылары	139
Аўқатқа байланыслы атамалар	140
Кийимге байланыслылары	140
Ара ҳәм жол қатнасқа байланыслылары	140
Жәмийетлик тәртипти сақлауға	140
Сиясий жәмийетлик басқарыўға	140
Санаатқа ҳәм аўылхожалығына	140
Мәдений ҳәм көркем өнерге	141
Спорт ҳәм армия ислерине байланыслылары	141

Жуўмақ

Текстлер	142
Сөзлик	180